

ספר אשר בנחל

שנת ה'תשע"ב חלק ר"כ

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הקדמה

הנביא אומר (ישעיה סג ז) "חסדי הוי"ה אֶזְכִּיר תְּהִלַּת הַיּוֹי"ה כִּעֵל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיּוֹי"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכִרְבַּח חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הובא בכתבי מדרשות ב' מח סימן פ') לַעֲתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לִפְנֵי יתְבָרֵךְ שִׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (תהלים סח, ל) "לֵךְ יוֹכִילוּ מַלְכִים שִׁי", וּמָהוּ שִׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לִפְנֵי, אֵלֹהֵי שִׁי שֶׁל צְדָקָה, שִׁי שֶׁל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שִׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שִׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שִׁי שֶׁל רַחֲמִים, שִׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לַעֲנִיִּים וּלְאֲבִיּוֹנִים, לְדָלִים וּלְרָשִׁים וּלְדַכְּסִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לִפְנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדִיקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, ח) "וְהֵלֵךְ לִפְנֵיךְ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לִפְנֵי שִׁי וּמִקְבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (תהלים יז, טו) "אֲנִי בְּצֶדֶק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בַּעֲצָמוֹ וּמַסְדִּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאֵדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אֲדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֹגֵד צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מִלְּמַד שְׁאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְּרָאֶה פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפֹּק לָרֹעַב נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כִּצְהָרִים", וְאִם מִחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאֵדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (מלאכי ג, טז) "לִירְאֵי הַיּוֹי"ה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מִלְּמַד שְׁכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסֶפֶר זִכְרוֹן לִפְנֵי עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וּלְיִרְשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (שם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לִפְנֵי לִירְאֵי הַיּוֹי"ה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ", לָמָּה כְּדֵי שִׂיאֲכָל וַיִּשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (ישעיה נח, יא) "וַיִּנְחַף הַיּוֹי"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצוּחוֹת נִפְשָׁךְ", "וַיִּנְחַף הַיּוֹי"ה תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצוּחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מַעֲדָנֵי עוֹלָם הַבָּא שֶׁמָּהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממזע על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקנים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

וימחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בתשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקַּת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... בְּרוּ יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְתִשְׁמֹר עַל זְמַנִּי הַתְּפִלָּה וְעַל זְמַנִּי הַלְמוּד, כִּי הַזְמַן זֶה יְסוֹד בְּהַצְלָחָה בַּחַיִּים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא אֶת עוֹלָמוֹ עִם סֵדֶר נִפְלֵא מָאד, הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְכָל הַכּוֹכָבִים וְכו', הוֹלְכִים בְּסֵדֶר נִפְלֵא כְּפִי גִלְגָּלִי הָרָקִיעַ, וְלָכֵן עוֹלָמוֹ מָאד מָאד יָפֵה וּמְסֻדָּר וְהַכֹּל הוֹלֵךְ בְּזִמְנָה הַנִּכּוֹן, וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל לְכָל בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְדַמּוֹת לְקוֹנוֹ כְּמוֹ שֶׁמִּתְחִיל רַבִּי מִשֶּׁה קוֹרְדוֹבֶרוֹ זי"ע בְּסִפְרוֹ "תִּמְרֵי דְבוֹרָה", שֶׁזֶה סֵפֶר נִפְלֵא מָאד לְהִיּוֹת רִגִּיל לְלַמֵּד בוֹ, שֶׁכָּל הַסֵּפֶר בְּנוִי אֵיךְ שֶׁאֲדָם צָרִיךְ לְהַתְדַמּוֹת לְקוֹנוֹ וְכו', עֵינִי שָׁם. וְלָכֵן רָאִיו לְכָל בַּחוּר לְשִׁמּוֹר מָאד עַל סֵדֶר הַזְמַנִּים, זֶה כְּבֵר הַצְלָחָה גְדוֹלָה מָאד.

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת בְּגִרְסָא כִּי זֶה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת בְּהַקְנוֹת לְעֲצֻמוֹ קִנְיָן תּוֹרָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סְנִיּוֹרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מִלַּחֲמַתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹכָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְכָּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגְרֹס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה. וְכֵן זֶה מְקַרֵּב אֶת הַגָּאֹלָה כְּמֵאמָרָם ז"ל (וִיקָרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה ד', סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְכַּנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת; וּבִפְרָט בַּחוּר צָעִיר שֶׁמְרַגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְגִרְסַת בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת זֶה מִשְׁנָה אֵת כָּל הַטֶּבַע הָרַע שֵׁישׁ בוֹ מִתּוֹלְדוֹתוֹ, וְלָכֵן אָנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְיֵד יִהְיֶה בִּידֶיךָ מִשְׁנֵיּוֹת, וּבִעֵת הַפְּנֹאִי תִּגְרֹס עוֹד פְּרָק וְעוֹד פְּרָק וְכו', עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים שֶׁשֶּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וּמוֹכָא מִגּוּרֵי הָאָרִיז"ל וְכֵן מִשְׁאֵר מְקַבְּלִים שֶׁהַמִּשְׁנֵיּוֹת נִתְקַן מִלְּבַד מֵה שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּגִלּוּי אֵת הַהֲלָכוֹת שֶׁיוֹצְאִים מִזֶּה עִם כָּל זֹאת כָּלָם בְּנוִיִּים גַּם עַל סוֹד שֵׁישׁ בְּכָל מִשְׁנָה וּמִשְׁנָה סוּדוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל יְדֵי רַבּוּי שֶׁקִּידָה בְּמִשְׁנֵיּוֹת נִתְגַּלָּה לוֹ גַּם הַסוֹד, וְלָכֵן תִּתְמַיֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, וְתִרְאֶה שֶׁזֶה יִקְשׁוֹר אוֹתָךְ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִקְנֶה לְעֲצֻמָּךְ מִדּוֹת טוֹבוֹת.

נא וְנָא שְׁלֵא יְהִי לָךְ שׁוּם שִׁיכוּת עִם מִי שְׁמַדְבֵּר נֶגֶד הַיְשִׁיבָה הַנִּפְלְאָה שְׁלָנוּ "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" כִּי מִי שְׁמַדְבֵּר נֶגֶד הַיְשִׁיבָה אוּ מַחֲמַת קִנְיָה אוּ מַחֲמַת רִשְׁעוּת, וְלָכֵן אֵל תִּשִּׁים לֵב לְכָל שְׁנוּבַח נֶגֶד הַיְשִׁיבָה, אֲנִי הַכִּנְסֵתִי בַיְשִׁיבָה הַזֹּאת נִפְשֵׁי מִמֶּשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד רוּצָה שִׁיֵּצֵא מִהַיְשִׁיבָה תַּלְמִידִים נִפְלְאִים, וּבִקְרוֹב כָּלְכֶם תִּתְחַתְּנוּ כְּמוֹ שְׁעַד עֲכָשׁוּ כָּל הַבַּחּוּרִים הַתַּחֲתָנוּ, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְמַיד בְּסֹדֶר הַיְשִׁיבָה וְתַצְלִיחַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! הָעֶצֶה הַיְחִידָה מֵה שְׁאַנִּי יָכוֹל לָתֵת לָךְ, שֶׁתִּשְׁקַד יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻעַ לְנִפְשֶׁךָ, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם מְלֵאִים יַעֲזוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, כִּי כָּךְ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ט) שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלָם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה. וְאֶפְלוּ הָעֲשִׁירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים וְכו', אֵין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת, וְכָלָם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֲצִבוּת וְיִגוֹן וְאַנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הָעֲשִׁירִים וְהַשָּׂרִים וְכו', שֶׁיִּהְיֶה לוֹ וְיִלָּךְ לוֹ הַכָּל כְּסֹדֶר כְּרִצּוֹנוֹ תָּמִיד, וְכָלָם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָּקִי קֶצֶת בָּהֶם וּבִדְרָכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלֹת מְלָכִים וְכו' וְכו', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ הֵיטֵב, הוּא גַם כֵּן מְלֵא כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת

הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכֹמָה מִיְּנֵי אֶפְנִים וְעִנְיָנִים, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ, וְאֵין צָרִיךְ לְבָאֵר זֹאת לְמִי שֵׁישׁ לוֹ מוֹחַ בְּקִדְקָדוֹ וּמִסְתַּכֵּל קֶצֶת בָּהֶם בְּאַמֶּת, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ: (קֹהֶלֶת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת " וְכוּ', וּכְתִיב: (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד", "אָדָם יֵלֵד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וּשְׁבַע רָגֹז", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל, כִּי כָלָם נוֹלְדוּ לַעֲמֹל, וּמִלֵּאִים רָגֹז וְיִסּוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֶצֶה וְתַחֲבֻלָּה לְהִנָּצֵל מֵעֲמֹל וְיִגּוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וְכִמּוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"ג) "אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד" - 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעָמְלוֹ בַּתּוֹרָה', הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לַעֲמֹל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אֶפֶן, אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְּעֻלְמָא, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עָמֶל וְיִסּוּרִין וְדֹאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הִחָכֵם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שִׁיְהִפֹּךְ הָעָמֶל לַעֲמֹל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִּיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאִזּוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֲמֹל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל הִנֵּה הַכֹּל אוֹמְרִים, שֵׁישׁ עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא. וְהִנֵּה עוֹלָם הַבָּא אֲנוּ מֵאַמִּינִים שֵׁישׁ עוֹלָם הַבָּא, אֶפְשָׁר יֵשׁ גַּם עוֹלָם הַזֶּה גַּם כֵּן בְּאִיזָה עוֹלָם וְכוּ', כִּי בְּכָאֵן נִרְאָה שֶׁהוּא הִגִּיהֵנוּם, כִּי כָלָם מִלֵּאִים יִסּוּרִים גְּדוּלִים תְּמִיד. וְאָמַר: שְׁאֵין נִמְצָא שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי שֶׁתְּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן הַרְגִּיל בּוֹ, הֵינּוּ בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה הוּא זוֹכֵה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כֹךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ד) אֲשֶׁר הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה עַל יְדֵי תַּפְלָה, וּבְזֶה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְשׁוֹפֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפָּר לוֹ בַּתְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֲפֹלוּ כְּמוֹךָ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת הַכֹּל וְכוּ', בְּזֶה בְּעַצְמוֹ תִּזְכֶּה לְנִקּוֹת אֶת עַצְמְךָ מִכָּל מִינֵי זָכַל וְלִכְלוּךָ שֶׁנִּדְבַּק בָּךְ וְכוּ', כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', שֶׁנִּדְבַּק בָּךְ וְכֵן בְּכָל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', אֵלוּ הֵם הָעוֹנוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי בִּרְיָאֵל צָרִיךְ לִהְיוֹת תְּמִיד דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָמָּה הוּא לֹא מְרַגִּישׁ אֶת זֶה? מִפְּנֵי שֶׁהִתְמַלֵּא בְּעוֹנוֹת וּחֲטָאִים מְגִנִּים מֵאֵד, וְלָכֵן נִעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,

ולא מרגיש אלקותו יתברך, כמו שכתוב: (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ולכן צריכים להיות עקשן גדול מאוד לדבר כל יום עמו יתברך, ולספר לו יתברך בפרטי פרטיות מה שעובר עליו, ואם הוא עצוב וממרמר ובדכאון וכו' וכו', גם את זה צריכים לספר להקדוש ברוך הוא, ואז אם תהיה חזק בזה, סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, ופתאום יתגלה אליך מלך הכבוד בעצמו, ומלבד שתהיה חזק בשיחה בינך לבין קונך, שזה המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, וזה המתנה שכל העולם כלו יקבלו על ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: (צפניה ג' ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד", ולכן ברח לך עכשו למקום שאין שמה בני אדם, ותשיח ותספר את כל אשר עם לבבך עמו יתברך בתמימות ופשיטות גמור, והעקר תדבר עמו יתברך עם לב אמת, תספר לו שאתה עצוב וממרמר וכו' וכו', כי זה שלמות התפלה לספר את הכל להקדוש ברוך הוא, וזה יועיל להוריד ממך את כל הרע שנדבק בך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ברו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להרגיל את עצמו תמיד להסתכל על הטובות שהקדוש ברוך הוא עשה עמו ועושה עמו, שזה מה שאנחנו אומרים שלש פעמים ביום "נודה לך וגספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות

לָהּ. וְעַל נִסִּיךְ שְׂבָכָל יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ", אֶתָּה לֹא מַעְרִיךְ מַה שֶּׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֶׂה לָּךְ, נָתַן לָךְ מִתְּנָה אֲשֶׁה, שְׁזֵה הַמִּתְנָה הַכִּי יָפֵה שָׂרָק יָכוֹל לִהְיוֹת, כִּי בְלִי אֲשֶׁה אָדָם הִיא אֲבוֹד לְגַמְרִי, כְּמֵאמָרָם ו'ל' (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"ז, סִימָן ב') תִּנִּי רַבִּי יַעֲקֹב כָּל שְׂאִין לוֹ אֲשֶׁה שְׂרוּי בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא עֶזֶר, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בִּרְכָה, בְּלֹא כִפָּרָה, בְּלֹא טוֹבָה, לֹא טוֹב הֵיטָב הָאָדָם לְבָדּוֹ, בְּלֹא עֶזֶר שְׂנֵאמָר: (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ", בְּלֹא שְׂמֻחָה שְׂנֵאמָר: (דְּבָרִים י"ז) "וְשְׂמַחַת אֶתָּה וּבִיתְךָ" בְּלֹא כִפָּרָה, שְׂנֵאמָר: (וַיִּקְרָא ט') "וְכִפֹּר בְּעֶדּוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ", בְּלֹא בִּרְכָה, שְׂנֵאמָר: (יחזקאל מ"ד) "לְהַנִּיחַ בִּרְכָה אֶל בֵּיתְךָ", רַבִּי סִימּוֹן בֶּשֶׁם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי אָמַר אֵף בְּלֹא שְׁלוֹם, שְׂנֵאמָר: (שְׁמוּאֵל א' כ"ה) "וְאֶתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם", רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסַכְנִין בֶּשֶׁם רַבִּי לֹוִי אָמַר אֵף בְּלֹא חַיִּים, שְׂנֵאמָר: (קֹהֶלֶת ט') "רְאֵה חַיִּים עִם אֲשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת", רַבִּי חֵיָא בַר גַּמְדָא אָמַר אֵף אֵינוֹ אָדָם שְׁלֵם, שְׂנֵאמָר: (בְּרֵאשִׁית ה' ב') "וַיִּבְרָךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם" - שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד קְרוּיִים אָדָם; וּבִאֲמַת לְמָה אָדָם לֹא מַעְרִיךְ אֶת הַמִּתְנָה שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה אֲשֶׁתּוֹ? מִפְּנֵי הַגָּאוֹת וְהִישּׁוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְחוֹשֵׁב שְׂמֻגִיעַ לוֹ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהַגָּאוֹת וְהִישּׁוֹת מִתְגַּבְּרִים עָלָיו, אִזּוֹ הוּא חוֹשֵׁב אֲנִי הֵייתִי צָרִיךְ לְקַבֵּל הַרְבֵּה יוֹתֵר מִה שְׂמֻגִיעַ לִי וְכוּ', בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא לֹא מַעְרִיךְ אֶת הַמִּתְנָה שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כִּי בִאֲמַת גַּם אֶת זֶה לֹא הִיא צָרִיךְ לְקַבֵּל, נִמְצָא שְׂכָל הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלְקֵת שֵׁישׁ בְּבֵית שֶׁל אָדָם, זֶה רַק מִפְּנֵי הַגָּאוֹת וְהִישּׁוֹת שֶׁל הַבַּעַל, שֶׁהוּא רוֹצֵה שְׂאֲשֶׁתּוֹ תִּהְיֶה כְּלִילַת הַשְּׁלֵמוֹת וְכוּ', וְהוּא יִשְׁאָר בְּהַזְכָּל וְהַלְכָלוֹךְ שְׁלוֹ, וְהַמְדוּת הָרַעוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְלָכֵן הָעֵצָה לְצַאת מִכָּל הַמְרִיבוֹת שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם, שְׁתוּרִיד אֶת הַגָּאוֹה הַסְרוּחָה שְׁנִמְצָא בָּהּ, וְתַתְּחִיל לַהּוֹדוֹת וּלְהִלֵּל אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵד חָסֵם שְׂמֻצָּאתָ אֲשֶׁה שְׂרָצָתָה לְהַתְּחַתֵּן אִתָּךְ, כִּי כְּפִי לְכַלּוֹךְ מַעֲשִׂיךָ לֹא הֵייתִי צָרִיךְ בְּכָלֵל לְהַתְּחַתֵּן, כִּי לֹא מִגִּיעַ לָךְ אֲשֶׁה וְכוּ', וְכִמְהָ רַבְּבוֹת רוֹקִים מְסֻתּוֹכְבִּים בְּלִי אֲשֶׁה וְכוּ', וְאִתָּה בֶּן קִבְלָת מִתְנָה אֲשֶׁה, אִתָּה צָרִיךְ לַהּוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַגֵּס שְׁעֵשָׂה אִתָּךְ, וּלְהַעֲרִיךְ אֶת הַמִּתְנָה הַזֶּה, וְאִזּוֹ אֵף פַּעַם לֹא הֵייתִי מְגַבִּיהָ אֶת הַקּוֹל עָלֶיהָ וְכוּ', וְאֵף שְׂאִתָּה אוֹמֵר שֶׁהִיא מִתְּחִילָה וְכוּ', מַה בְּכָךְ, הַכֵּל תְּלוּי בָּךְ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא

עצם מהבעל, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן למח אתה מתלונן, אם היא מתחילה סימן שחטאת, ואדרבה אתה צריך לחזור בתשובה, אז היא תפסיק וכו', הכל תלוי בהבעל, הוא צריך להיות בעל שכל, ועקר השכל זוכים כשמורידים את הגאון והישות הסרוחה שיש בו וכו', ולא עונים על כל בזיון ששומע מאשתו וכו', ואז השלום ישרה בתוך ביתכם, כמאמרם ז"ל (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, וזכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בראשית, רמז כ"ד) על הפסוק: (בראשית ב' כ"ג) "לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת" - רבי יהושע בן קרחה אומר על שם בשר ודם נקרא אדם ומשכנה לו עזר נקרא שמו איש והיא אשה, מה עשה הקדוש ברוך הוא? נתן שמו ביניהם, אם הולכין הן בדרך הרי שמי נתון ביניהן ומציל אותן מכל צרה, ואם לאו הריני נוטל את שמי והן נעשין אש ואש, והאש אוכלת אש, כי אש היא עד אבדון תאכל; ולכן אני מאד מבקש אותך קדם תתחיל להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על המתנה שנתן לך אשה יקרה כזו, וזאת אשתך האמא של הילדים שלך, ואז תראה את החסד שעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מודה לך על כל התפלות שאתה מתפלל עבורי שיהיה לי רפואה שלמה, הלואי שתתפלל כך גם על עצמך שיהיה לך רפואה שלמה, ותפסיק לריב עם אשתך, אתה תהיה פקח שאל תתחיל עמה, ואפלו שגדמה לך שהיא ורק היא שמתחילה אתך וכו', דע לך שזה העוונות שלך, ולכן תחזור בתשובה שלמה ותקבל כל הבא עליך בשמחה, ואז יחזור השלום והאהבה בתוך ביתכם, ותזכה לקיים מה שאמר החכם מכל אדם: (קהלת ט' ט') "ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שהתבודדות זה דבר אחד, ואמירת לקוטי תפלות זה דבר שני, התבודדות זה שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר בשפת האם שלו בתמימות ובפשיטות גמור את כל מה שמעיק ומציק לו אל הקדוש ברוך הוא, בלי שום חכמות כלל, שזה עקר השלמות, עם כל זאת אמירת לקוטי תפלות, זה דבר גדול מאד מאד, ובפרט כשזוכים ללמד תורה אחת בלקוטי מוהר"ן, ולומר עליה התפלה מלקוטי תפלות, אין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת לעשות מתורות תפלות, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ואמר שלעשות מתורות תפלות עולים מזה שעשועים כאלו למעלה שלא עלו שעשועים כאלו מימות עולם, כי על ידי תורות ותפלות, נעשה יחוד גדול מאד בשמים, כמוכא בדבריו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') התפלה מחיית את התורה והתורה מחיית את התפלה.

מוהר"ן ת"ז"ל אמר שהתפלות שלו בספר "לקוטי-תפלות" באים משער נ', והם מלא רוח הקדש, והרבה אנשים יושבים כבר בגן עדן בזכות התפלות שלו, ולכן אשרי מי שרגיל לומר בכל יום "לקוטי-תפלות".

אתה צריך לדעת ש"לקוטי-תפלות" והתבודדות שתי דברים נפרדים, ומה טוב ומה נעים מי שיכול לקיים את שניהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גר ויאר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון עליך לדעת שכל דבר יש לזה פתרון, וכל מחלה יש לזה רפואה, זה תלוי רק באדם, כפי שלוקח את עצמו בידיו, וכפי שמציית את החכם, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ס"ו) מי שאינו שומע ומציית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. כי עקר שגעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מציית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וציית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגעון שלו נדמה לו בבורר גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגעון, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגעון שלו. נמצא שעקר השגעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולציית לדברי חכמים; וזה סובב בכלליות, אותו דבר בפרטיות היום יש כדורים להרגעה וכו', לפחדים וכו', למתח ועצבים וכו', ולא צריכים להתבייש לקחת את זה, וזה לא מזיק וכו', ואף אחד לא צריך לדעת מזה וכו'.

העקר תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשלום ואהבה עם אשתך, כי היא גרה אתך, והיא צריכה להרגיש אתך נוח וכו', ולכן תכבד ותיקר אותה מאד מאד, אל תפיל עליה שום על, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא

נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבְלִי אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ", וְהִינוּ דְּאָמַר לֵהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתּוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעָקַר הָעֵשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָךְ לַעֲזוֹר לְאִשְׁתְּךָ כְּדִי שֶׁהִיא לֹא תִסָּבֵל מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ, כִּי רַחֲמָנוּת עָלֶיהָ.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְתַתְּרָא לְגַמְרִי, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמָחָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁהַשְׁמָחָה מְרַחֶכֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל יְדֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת מִתְבַּטֵּל כָּל הַפְּחָדִים הֵיתִירִים שֶׁל אָדָם, וְיוֹצֵא מֵהַלַּחֲץ הַנִּפְשִׁי שֶׁלוֹ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַתְקַרְבוּת אֶל רַבִּנוּ ז"ל צְרִיךְ לְהִיּוֹת עִם אֲמֵת, וְלֹא בְדוּי... הִינוּ לְקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבִּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי רַק זֶה נִקְרָא הַתְקַרְבוּת, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכ"ג) הָעָקֵר וְהִסּוּד שֶׁהַכָּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קִטָּן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרִי, פָּרַשְׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמַר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יָמִין תַּצִּית אוֹתוֹ, וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֲתוֹ כָּל

התכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאאר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומה, ורק זה נקרא התקרבות.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלה, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, והרגע שתהיה רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אז תרגיש את עצמך בגדלות המוחין וכו', כי רק הקדוש ברוך הוא מבין אותך, ולכן תהיה רגיל לדבר עמו יתברך, ולבקש הרבה על שמחה, כל התפללות שלך צריך להיות על שמחה, זה ירחיב לך את הדעת, ומי יתן שתהיה רגיל בתפלה זו:

רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושם"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה

כָּלָה, וְזַכְנֵי לְאִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמִזְכָּכַת שְׁאֵזְכָּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׁאֵתָה נִמְצָא וְאִין בִּלְעֲדִידָה נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֵזְכָּה לְהַכְלִיל בָּךְ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה.

אַתָּה צָרִיד לִזְכֹּר אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִהַתּוֹרָה, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב: (מְשַׁלִּי ד') "כִּי לִקַּח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ", וְלָכֵן יַעַן שְׁאֵתָה בַּחֲזוֹר צַעִיר, הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם הִרְבָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת מִהַתְחַלֵּת בְּרָכוֹת תִּגְרַס כְּסִדְרָן, עַד שֶׁתִּזְכָּה לִסִּים אֶת כָּל שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ סְפוּק נִפְלָא, תִּהְיֶה רְגִיל לֹאמַר בְּפַעַם אֶחָד עֶשְׂרִים, שְׁלִשִּׁים וְאַפְלוּ אַרְבָּעִים פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ בְּטָחוֹן עֲצָמִי וְכו', וְלֹא תִהְיֶה רִיקָנִי וְכו', וְלֹא יִהְיֶה לָּךְ זְמַן לַחֲשֹׁב הִרְבָּה מִעֲצָמְךָ וְכו', שְׁזֶה בְּעֲצָמוֹ מְבִיא אוֹתָךְ לְדַכָּאוֹן פְּנִימִי.

רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תַּקּוּן לְכֻמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְלָכֵן גַּם אַתָּה תִּכְנִס אֶת עֲצָמְךָ בֵּין אֵלּוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתִקְבַּל אֶת הַתַּקּוּן הַזֶּה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מִב). בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלַּחֲמַתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לִלְמַד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מֵנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצִּלְחָה נִצָּחִית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, וְלָכֵן תִּגְרַס הַמוֹן פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שְׁנֹדֵבֶק בָּךְ, וְתִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרִי מִהַהֲפֹךְ אֶל הַפֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְשֵׁלָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת חֲקֵת, ד' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּשְׁוֹאת חֵן עַל הָאֲחֻלִּים לְרִפּוּאָה שְׁלָמָה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת מפיצה את הקונטרסים שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, כי באמת את צריכה לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח). על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" - אלו שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, הלואי היית מצייתת את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיה חוצה", ובפרט שאת מפיצה בבתי חולים, שמה כדאי להפיץ את כל הקונטרסים המדברים מרפואה, כגון "החלמה מהירה", "רפואה שלמה" "רופא חולים" וכו', ויש ספר שכולל את כל הקונטרסים וזה נקרא "אוצר הרפואות", שזה טוב מאד להפיץ בכל הבתי חולים, כי שם יש קונטרסים הן עבור החולים, והן עבור הרופאים והאחיות וכו', וכו', וזה מאד מאד נפלא.

על כל פניה איך שהוא עלינו לשבח לאדון הכל על שנותן לנו את הבריאות וכו', ועד שאדם לא נכנס לבית חולים ורואה את הסבל שאחרים סובלים, הוא מסתובב בטענות ובדמיונות על הקדוש ברוך הוא כאלו הוא חיב לו משהו וכו', כשאדם נכנס בבית חולים ורואה את הסבל שאנשים סובלים, אזי הוא יוצא בחוץ ומגביה ידים כלפי השמים ונותן תודה להקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אני כבר לא צריכה שום דבר, אני מודה לך על הבריאות שנתת לי, אנא תמשיך לי ולבעלי ולהילדים שלי בריאות השלמה, ושאל פעם לא נצטרך לטפול בבית חולים.

בענין הבן וכו', צריכים המון המון סבלנות, ולהראות לו הרבה חם ואהבה, והעקר לשפך את נפשו אליו יתברך, ולבקש רחמי שמים על הילדים, כי תפלת ההורים על הילדים מועיל מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּי תִשְׁכִּילִי וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לְאַשְׁתָּךְ כִּדִּי לֹא לַעֲוֹר מִחֻלָּקֶת, וִיכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּחֻכְמָה שֶׁהִיא לֹא תִדְעַ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַכֶּסֶף שֶׁלְךָ שְׁאֵתָה מְרוּיֹת, וְאַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת בְּזֶה מָה שְׁאֵתָה רוּצָה, אָבֵל כִּכָּר אֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ"ו). הָאִשָּׁה צָרָה עֵינֶיהָ בְּאוֹרְחִים יוֹתֵר מִן הָאִישׁ וְכו', כִּי זֶה טִבֵּעַ שֶׁל אִשָּׁה שֶׁמְקַמֶּצֶת וְכו', אִף שֶׁמִּצַּד אֶחָד זֶה טוֹב מְאֹד, כִּי כֵן הִיא שׁוֹמֶרֶת עַל כֶּסֶף בְּעִלָּה שֶׁלֹּא יִבְזֹז אֶת זֶה וְכו', כֹּאֲשֶׁר מְצוּי מְאֹד שֵׁישׁ אֲנָשִׁים שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם אַחֲרֵיּוֹת, וּמִבְזֻזִּים אֶת כֶּסֶפָם, וּלְבִסּוֹף אֵין לְהָאִשָּׁה וְלַהֲלֻדִים מָה לֶאֱכֹל וְכו', מָה שְׁאִין כֵּן בְּצִדְקָה אָדָם צָרִיךְ לִגְזֹז מִכֶּסֶפוֹ לְצִדְקָה, כַּמּוּבָן לֹא עַל חֲשׁוֹן שֶׁל הָאִשָּׁה וְלַהֲלֻדִים, כִּי כֵן אֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ג.) עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ק"ו ג') "אֲשֶׁרִי שִׁמְרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צִדְקָה בְּכָל יֶעֶת" - וְכִי אֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת צִדְקָה בְּכָל יֶעֶת? דִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁבִּיבְנָה וְאֲמָרִי לָהּ רַבִּי אֲלִיעֶזֶר זֶה הֵזֶן בְּנִי וּבְנוֹתָיו כְּשֶׁהֵן קֹטְנִים; נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַצִּדְקָה קִדְּם צָרִיךְ לַתֵּת בְּבֵית, וְעַם כָּל זֹאת מִפְּעַם לְפַעַם לִגְזֹז גַּם מִכֶּסֶפוֹ לְצִדְקָה, שֶׁזֶּה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי מִי שְׁנוֹתֵן צִדְקָה הוּא לֹא מִפְּסִיד, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ חֲזָרָה, וּבִפְרָט כְּשֶׁנוֹתְנִים צִדְקָה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, שֶׁמֶאֱכִילִים רַעֲבִים וְצִמְאִים, זֶה הַצִּדְקָה הִכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּל לַהֲיוֹת, כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֻקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אָבֵל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצִמְאָ, שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רָעֵב אוֹ צִמְאָ הוּא יֵאֱכֹל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצִמְאָ הוּא לֹא יֵאֱכֹל וְלֹא יִשְׁתֶּה,

ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, עם כל זאת כדי שלא יפגע בשלום בית לא צריכים לספר לה, רק במשך הזמן להסביר לה מה זה צדקה וכו', ומעלת הצדקה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל"ד, סימן ט') אמר רבי אבין: העני הזה עומד על פתחו והקדוש ברוך הוא עומד על ימינו, דכתיב: (תהלים קט) "כי יעמד לימין אביון" - אם נתת לו דע מי שעומד על ימינו ונותן לך שכר, ואם לא נתת לו דע מי שעומד על ימינו פורע ממך, דכתיב: (שם) "להושיע משפטי נפשו"; ואני בטוח בהסבר יפה אשתף תעזר לך לתת צדקה בשפע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשאדם הולך על הרחוב הכי טוב לדבר אז אל הקדוש ברוך הוא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) שאדם צריך לקשר את עצמו אל הנקודה השייכה אל לבו בעת הזאת, הינו ענין שיחה בינו לבין קונו צריך להיות עם אמת וכו', ומה שהוא צריך עכשו וכו', לדגמא כשאדם הולך על הרחוב, עליו לבקש ממנו יתברך: רבנו של עולם, שמרני אל כי חסיתי בך, ותשמר לי את העינים שלא אפשל בראיות אסורות, ולא אהרהר הרהורים רעים, חס ושלום, כי אתה לבד יודע גדל פגם הרהורים רעים, ותשמר אותי מכל מיני אסונות שיש בדרך, כי השטן מקטרג בשעת הסכנה, ואמרו חכמינו הקדושים: כל הדרכים בחזקת סכנה, ולכן תשמר אותי בדרך הזה שלא

אָכַשׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאַזְכָּה לְהַכְלִיל בָּךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה, וְכָךְ יִרְבֶּה בַּתְּפִלָּה עַל הַדֶּרֶךְ, וְכֵן כְּשֶׁמְגִיעַ לְאַיִזָּה מְקוֹם וְכו', אוֹ שְׁצָרִיךְ לְלַכֵּת לְאַיִזָּה מְקוֹם וְכו', תָּמִיד יִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ מִה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַהִתְבּוֹדְדוֹת שִׁיחָה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְאִזּוֹ אַף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לְבָד.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע כְּזֶה עַד שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב שָׂאִין לָךְ דְּאָגוֹת פְּרָנְסָה, וְלָכֵן תִּקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה, וְלִסְדֹּר לַעֲצֻמָּךְ זְמָנִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר, הֵינּוּ כָּל שְׁעוֹר וְשְׁעוֹר בִּנְפֻךְ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת לְגֵרֵם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת שָׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּגִמְרָא (בְּכָלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֵפֶתָא, וְכךָ תִּבְנֶה לַעֲצֻמָּךְ בִּ"ת' רִוְחָנִי, שְׁזֶה רָאשֵׁי תַבּוֹת בִּבְלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֵפֶתָא), וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּרַמְבַּ"ם כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְכֵן שְׁעוֹר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ. וְכֵן בְּסִפְרֵי הַמְדְּרָשִׁים (מְדֻרָּשׁ תַּנְחוּמָא, וּמְדֻרָּשׁ רַבֵּה מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ), וְסִפְרֵי הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַלֵּב וְאֶת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל כָּלֵם תִּתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן", "סִפְּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְּוּרֵי-הַמִּדּוֹת", וְשִׁיחוּתֵי הַקְדוֹשִׁים שֶׁב־שִׁיחוּת-הֶר"ן" וּבִ"חֵי-מוֹהֲרָ"ן, וְכֵן שְׁעוֹר בִּ"לְקוּטֵי-הַלְכוּת", וְזֶה יַחֲזִק וְיַעֲזִיד אוֹתָךְ עַל כָּל הַחַיִּים, הָעֶקֶר שֶׁתִּהְיֶה רַק שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם, אָבֵל הַכֹּל צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם סִדֵּר מְסֻדֶּה, וְאִזּוֹ תַצְלִיחַ דְּרָכְךָ בְּיוֹתֵר.

כָּל עֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו שְׁזֶה הַתְּבּוֹדְדוֹת, צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת קְבִיעוֹת אֲצִלָּה, מִהֲרַגַע שֶׁאַתָּה פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם מִהַשְׁנָה, עַד שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן בְּמִשָּׁף כָּל הַזְמָן תִּדְבֹּר רַק עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְאִמְצַע אַתָּה הוֹלֵךְ לְמַקְוֶה וְכו', אַתָּה מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִירִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, אַתָּה אוֹכֵל וּמִבְרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, אַתָּה הוֹלֵךְ לַעֲסֹקֶיךָ וְכו', אַתָּה לוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים שֶׁלָּךְ וְכו', הַתְּבּוֹדְדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵו צָרִיךְ לִהְיוֹת קְבִיעוֹת

חֲזָקָה, אֲבָל רַק לְזֹרֵק אֶת הַשִּׁכָּל וְאִזּוּ יִצְלִיחַ בָּזֶה, וּכְבֹּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קנ"ד) שֶׁעָקָר מֵהַשְׁהִינֵי לְמִדְרַגָּתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִינֵי פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהֵיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשִּׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיִינוּ חֲדוּשׁ בָּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵהַשְּׁעִשִּׁיתִי בַּשָּׁנָה כָּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהֵיָה מְזַדְּרוּ כָּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהֵיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁנָה כָּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהֵיָה מִתְגַּעְגֵּעַ מְאֹד אַחֵר מֵעֲלֵת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמֶּת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כֵּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִינֵי פְּרָאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשִּׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ וְכו'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר חֻקֵּי, ד' תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוֵי יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחֻלִּים וְעַל הַתְּפִלוֹת.

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁבְּחֹר רִוֵּק צָרִיף לַעֲשׂוֹת, הוּא לְהִתְחַתֵּן, וּרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר פַּעַם לְבְּחֹר שָׂבָא אֱלִיּוֹ, קֹדֶם כָּל לָךְ לְהִתְחַתֵּן וְאַחֵר כֶּךָ תַּחֲזֹר אֵלַי, כִּי בְּחֹר רִוֵּק נִכְשָׁל בְּפֶגֶם הַבְּרִית הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שֶׁזֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן רִוֵּק מְכַרַח לְהִתְחַתֵּן,

אך הגאונה הסרוחה שלו לא נותן לו להתחתן, וזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנוכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיכים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לכן עם שקיות מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם, וזה יהיה משרש נפשה, ואם תתחתן אז תגיע להתכלית האמתי והנצחי ותקון השלם, כי כל זמן שאדם רוק, הוא נקרא פלג גוף חצי גוף, ומר לו החיים מאד מאד, ולכן אם אתה רוצה להגיע לשלמות, עליך להתחתן, ואז תגיע אל תכלית השלמות, כמאמרם ז"ל (יבמות סב.) אמר רבי תנחום אמר רבי חנילאי: כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה - בלא שמחה דכתיב: (דברים י"ד כ"ו) "ושמחת אתה וביתך", בלא ברכה דכתיב: (יחזקאל מ"ד ל') "להניח ברכה אל ביתך", בלא טובה דכתיב: (בראשית ב' י"ח) "לא טוב היות האדם לבדו", במערכא אמרי בלא תורה, בלא חומה, בלא תורה דכתיב: (איוב ו' י"ג) "האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני", בלא חומה דכתיב: (ירמיה ל"א כ"א) "נקבה תסובב גבר" רבא בר עולא אמר בלא שלום, דכתיב: (איוב ה' כ"ד) "וידעת כי שלום אהלך ופקדת נורך ולא תחטא".

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי, ואז תגיע לתכלית השלמות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הבעיה שלך היא בעיה רצינית מאוד וכו', כי יש המון גברים כשנולד להם בן או בת פתאום נכנסים בלחץ ומפחדים שלא יוכלו לפרנס אותם עד שזה משגע אותם לגמרי, ויש גברים שזה קורה כשנולד להם הילד השני, שאז עולמו חרב בעדו, ודבר כזה מצוי מאוד שיש גברים שמפחדים מאחריות וכו', וכנראה שזה מה שקורה עם בעלך, ולכן העצה הכי טובה רק לחזק ולעודד ולשמח את בעלך, ולהראות לו המון אהבה וחם, כי יש גברים שנכנסים בלחץ אחר שנולד לו בן או בת, ומכל שכן שתים, זה מפחיד אותו מאוד, איך אני אוכל לפרנס אותם? ובפרט שהוא חוזר ומחבק אותך וכו', סימן שהוא אוהב אותך וכו', אבל הוא מפחד לקחת אחריות, ולכן האשה צריכה להיות פקחית ולהראות להבעל הרבה חם ואהבה, ולתת לו בטחון עצמי, ולא לבכות לו וכו' וכו', הן אמת שהצרה והבעיה שלך זה רצינית מאוד, עם כל זאת הרי את לא רוצה לשבר את הבית שלך, ובפרט שיש לך שתי ילדים ואת אוהבת את בעלך וכו', וכן הוא אומר בפרוש שהוא אוהב אותך וכו', אבל את נכנסת בלחץ גדול וכו', עד שאת אומרת שהוא ממרמר לך את החיים וכו', לדעתי את ממרמרת את החיים שלך בחנם, את צריכה לתת לו חם ואהבה ולהבטיח לו אהבתך אליו.

הן אמת שזה דבר לא נורמלי וכו', כי האשה צריכה המון אהבה

ובטחון עצמי, בפרט עם שתי ילדים וכו', אבל יש גברים כאלו שכן מפתחים לקחת אחריות, ולכן זה העצה רק לחזק ולעודד ולשמח אותו, ולכן אני מאוד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאוד מאוד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') "לפנים צערא אגרא", ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כנראה שהגבר הזה חי בפחדים וכו', ואת צריכה לברר מה ולמה הסבה שהוא התגרש וכו', אולי הוא גבר בלי בטחון עצמי וכו', בלי משען ומשענה וכו', את כל זה את צריכה לברר, כי לא יתכן שאף - אלא לעשרה ילדים תכנסו במטה חולה וכו', את צריכה לברר יותר עליו וכו', אל תשכחי

שאת צריכה לגדל את העשרה ילדים שהבאת בזה העולם, והם צריכים את התשומת לב שלך, את החם והאהבה שלך, ולכן תחשבי פעמים מה את הולכת לעשות? אם הוא היה תכף ומיד מסכים להתחתן אתך, מה טוב ומה נעים, אבל אם הוא מהסס בכל פעם וכו', סימן שהוא לא מישב בדעתו, וחי עם פחדים וכו'.

אין עצה אחרת רק תפלה לבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, תספרי להקדוש ברוך הוא ותבקשי ממנו יתברך, ודעי לך שתפלה זה השער להכנס אליו יתברך, וזה מביא את כל הישועות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון", מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נבא יהלל יי"ה" - שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל שנדע שאין לנו אף אחד בזה העולם שיכול לעזור לנו, רק הקדוש ברוך הוא בעצמו, והוא הכתבת היחידה לפנות אליו בעת צרה, ולכן זאת עשי הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו רחמי שמים הן על זוגך בשבילך, והן הצלחה לגדול הילדים, ושזה לא יפגע בהם נפשית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מֵאַרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים נ"ו) "בְּאַלְקִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּהוֹי" אֲהַלֵּל דָּבָר", הֵינּוּ הֵן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בַּחֲסֵד שְׂזָה שֵׁם הוֹי"ה, וְהֵן שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ בְּדִין שְׂזָה שֵׁם אֱלֹקִים, עָלָיו לְהִלֵּל וּלְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, וְלָכֵן אֲסוּר לָךְ לְהַכְנִס בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת שְׂזָה מִבִּיא אוֹתָךְ לַפְּחָדִים, וְאַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עִם אֲשֶׁתְּךָ, לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֶא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא בְּשִׁבְלִי אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דָּאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעָקֵר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וּבְזִכּוֹת זֶה שֶׁתִּשְׁמַח וּתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, יִהְיֶה לָךְ פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל.

סֹךְ הַכֹּל הִתְחַתְּנָתְךָ שָׁנָה מָה אֵתָּה כָּל כֶּךָ מֵתְלוֹנֵן שְׂאִין לָךְ עֲדִין יְלָדִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר יִהְיֶה לָךְ יְלָדִים אֶל תִּכְנֵס בְּלַחֲץ, רַק תִּשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֶא בְּתָרָא י:) מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בָּנִים זָכָרִים? רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יַעֲזֹר מְעוּתוֹ לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׁמַח אֲשֶׁתּוֹ לְדָבָר מְצוּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּךָ חֲבָל כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשְׁכָת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשֵּׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשֵּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עָקֵר נְשִׁיכָת הַנֶּחֱשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן אֲשִׁירִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׂכָל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַּע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת

ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשו רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן כשתהיה רגיל לבוא לבית הכנסת, והקדוש ברוך הוא ישגיח עליה, ויראה שאין לך ילדים, ישפיע עליך ילדים, וזה בדוק ומנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר יותר גדול מלהתפלל תפלת ותיקין, כמאמרם ז"ל (ברכות ט:): ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה כדי שייסמך גאלה לתפלה נמצא מתפלל ביום, ופרש רש"י ותיקין -

אנשים ענוים ומחבבין מצוה; רואים מזה את מעלת תפלת הוֹתִיקִין,

וַיְדוּעַ שֶׁהַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע הַקָּפִיד מֵאֵד מֵאֵד לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, וְאָמַר שְׁעָדִיף לוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּנֵךְ הַחֲמָה לְפָנַי שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מִתְּמָלָא עִם אֲוִירִים שֶׁל פִּטְפוּטֵי דְבָרִים בְּטָלִים שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וּמִמְלָאִים קְלָפוֹת בְּעוֹלָם וְכו', וְכֵן רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקָּפִיד מֵאֵד מֵאֵד עַל תְּפִלַּת וְתִיקִין, וְכֵן נוֹהֲגִים חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה, וְלָכֵן אִם אַתָּה רָגִיל לְהַתְּפַלֵּל יוֹם יוֹם וְתִיקִין בִּימֵי חַל, וּלְרַבּוֹת בְּשַׁבָּתוֹת, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלָקָה, וְאִם הִגִּיעַ זְמַן שְׁעָדִין לֹא טְבַלְתָּ בַּמִּקְוֶה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְהָיִיתָ שְׂאֵתָה רָגִיל לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקִין, אֲזִי עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַמִּקְוֶה לֹא תִּבְרַח לָהּ, אֲבָל זְמַן הַוְּתִיקִין כֵּן יִבְרַח לָהּ, וְלָכֵן עָדִיף קֹדֶם לְהַתְּפַלֵּל וְכו', וְכַמוֹכֵן שֶׁזֶה רַק מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם לְרַבּוֹת שַׁבָּתוֹת בַּתְּפִלָּה וְתִיקִין, כִּי אִם לֹא אֵז כְּדֹאֵי לְלַכֵּת קֹדֶם לְהַמִּקְוֶה, שֶׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּשֻׁלָּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לִנְכוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מוֹעֵד קָטָן י"ז) דְּאִמְתָּא דְּבִי רַבִּי חֲזִיתִיה לְהֵהוּא גִבְרָא דִּיהוּ מְחִי לְבָנוּ גְדוֹל אִמְרָה לִיהוּי הֵהוּא גִבְרָא בְּשִׁמְתָא דְקַעֲבַר מְשׁוּם: "וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכָשֶׁל" דִּתְנִינָא וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכָשֶׁל - בַּמִּכָּה לְבָנוּ גְדוֹל הַכְּתוּב מְדַבֵּר; וּפֶרֶשׁ רַש"י דְּכִיּוֹן דְּגְדוֹל הוּא שְׂמָא מְבַעֵט בְּאִבּוֹ וְהוּי לִיָּה אִיהוּ מְכָשִׁילוֹ, וְכֵן מוֹכָא בְּרַש"י (שם ל.) בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה יָדָה תְּקִיפָה עָלָיו הָיִי זֶהִיר לְלַמְדוֹ תּוֹכַחוֹת, וְאִיזָה זְמַנּוֹ? מִשִּׁיתָסֵר וְעַד עֲשָׂרִים וְתִתֵּן, בְּצִיר

משיטסר אין בו דעת לקבל תוכחות כל כף, ואל תכבד יסורין ותוכחות, ויותר מעשרין ותרתינ יש לחוש שלא יבעט, וזה עקר, עין שם, וכן נפסק בשלחן ערוך: (יורה דעה, סימן ר"מ, סעיף כ') המכה לבנו גדול היו מנדין אותו שהרי עובר על ולפני עור לא תתן מכשל - ולא מקרי גדול לדבר זה רק אחר כ"ב שנה או כ"ד שנה, ולכן אתה צריך מאד מאד להזהר בזה, ובכלל לתת מכות אפלו לבן צעיר זה לא חנוכי וכו', כל הענין של מכות זה בא מחמת העצבים שאדם הוא עצבני, אזי הוא מוציא את העצבים שלו על אשתו או על הילדים שלו ונותן להם מכות, ואדם כזה הוא פשוט משגע ומטרף, וצריך לקחת תרופות כדי להרגיע את עצמו, כי גם בכעס ועצבים צריכים לדעת לרסן את עצמו, אבל לא לשחרר את ידיו ולהכות על ימין ועל שמאל, זה בא מרוח שטות שנקנס בו, ומכל שכן כשמים בן או בת גדולים שהם כבר בגיל עשרים וחמש, זה פשוט טרוף ושגעון וכו', ואוי ואבוי אם תוציא את העצבים שלך על הזולת ותתן לו מכות וכו', תקבל חזרה מנה אחת אפים וכו', ותסתכסך גם עם החק וכו', ועוד תשב בבית סהר וכו', ולכן תבקש הרבה ממנו יתברך שיוציא ממך את הכעס, ומכל שכן שלא תשתמש עם הידים שלך בעת שאתה כעסן ועצבני וכו', כי זה פשוט טרוף הדעת וכו'.

אדם צריך לדעת שהחיים לא קלים, אלא לכל אחד עובר מה שעובר, ואסור לאבד את עשתונותיו, וכבר אמר התנא: (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר: (משלי ט"ז ל"ב) "טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר", כי לפי זה עקר היצר מה שמדבר הוא כעס, כי הוא מביא ראיה מהפסוק שאדם צריך להיות ארך אפים ומושל ברוחו, הינו שיקנה לעצמו מדת הסבלנות, ועליו לדעת כי עם סבלנות יכולים לעבור את זה העולם בקלות, ולכן תעבד הרבה על מדת הסבלנות ואריכת אפים, ולא תשתמש עם הידים לתת מכות לאף אחר, ומכל שכן לילדיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי חֻקַּת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת מְכַנִּיסָה בְּזֶה שְׁאֵת מִתְרִימָה אֲנָשִׁים עֲבוּר שְׁפוּץ אוֹלָם הַשְׁמָחוֹת, כִּי אֲנִי נְחוּשׁ בְּדַעְתִּי לַעֲשׂוֹת אֶת הָאוֹלָם פְּנִינָה לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְקַפְצָתִי כָּבֵד בְּחוֹבוֹת גְּדוּלוֹת עֲבוּר זֶה וְכו', וְלֹא מַעֲנִין אוֹתִי אֲנִי מְכַרְח לְהַצְלִיחַ, כִּי אִם אֲנִי מִתְחִיל בְּמַשְׁהוֹ אֲנִי מְכַרְח לְגִמְרָה, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלָתָךְ לְגִיס כְּסָפִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה הַצְדָּקָה הִכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל כָּבֵד פְּתוּחַ מוֹתִיקִין עַד בְּעֶרֶב, וְאֲנָשִׁים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם זֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא בַתְּרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזְוֵנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יָכוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבָאֵמֶת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלֵּתֶת לְאֹכֵל לְרָעִבִים וְצָמָאִים, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲזֹר לִי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה יִהְיֶה זְכוּתָךְ.

נָא וְנָא רְאוּי לָךְ לְשַׁמֵּחַ עַל נַעַם חֶלֶקְךָ שְׁאֵת עוֹזֶרֶת לִי בְּהַמְשָׁרָה, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מַעֲרִיף אוֹתָךְ, יִשְׁלַם לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמַשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלָמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

אני מאד מאד שמח שחזרת לעבד בהמשך, ולגייס כספים עבור בית התבשיל - אהל אברהם, וכן לשפוז האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו, כי הולך לי בחיים לעזר לאנשי שלומנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יהיה לך ספוק נפשי, ותמיד תהיי שמחה ועליזה, ותשמחי את בעלך, כי העקר הוא שמחה, ואין עוד שמחה כמו שמקיימים מצוות הקדוש ברוך הוא, ואין עוד מצוה יותר חשובה כמו מצות צדקה לעניים הגונים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפיל ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים להודות לך על שאת מתאמצת לעזר לי בהמשך שלנו, כי אני עכשו נכנסתי בחובות עצומים כדי לשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, והולך לי בחיים שיהיה רק טוב לאנשי שלומנו, כי באנו לזה העולם רק לעשות חסד, וזה מאד מאד חשוב בשמים, ולכן אני מאד מבקש אותך שאת תקחי את הענינים בידי, ואם את צריכה לדבר עם הנשים בהמשך, תדברי יחד עם... תחיה, ותשתדלו מאד שיהיה אוירה של קרוב לבבות בין כלן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מחכה ומצפה לשמע הטוב ממך, שהכל מסתדר וכו', העקר אל תכנסי בלחץ וכו', ושלא ילחיצו אותך וכו', והעקר אל תעשי שום דבר נגד רצונך וכו', כי סוף כל סוף שדוך זה על כל החיים, ולכן תבדקי טוב כל פרט ופרט, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה בחיים.

אני לא יכול להודות לך מספיק על החסד שאת עושה בעבודה בהמשך ועוזרת לי לגייס את הכספים כי אני עכשו נכנסתי בחובות עצומים, כי אני מכרח לגמר עם השפויץ אולם שמחות, ולהרחיב את בית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים לחזק ולעודד את הנשים בהמשך, והיה זה שכרך.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הפחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

היות שיש לך את היכולות לגייס תרומות גדולות, וזה יהיה גם טובה לך שכן תקבלי משכרת יותר גבוהה כפי האחוזים שאת מכניסה, כי סוף כל סוף את צריכה לשלם כל חודש משכנתא גבוהה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתכניסי את עצמך ביתר שאת ביתר עז בענין גיוס כספים עבור שפוץ האולם שמחות שעכשו נכנסתי בחובות מאד גדולים, כי אני מכרח בכל מחיר לשפץ את זה לרוחת אנשי שלומנו, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים להתמקד על להביא סכומים גדולים מחברות וכו', ומאנשים עשירים וכו', והלואי שהזכות הזו יהיה שלך, כי אני ממילא יגמר את זה, אבל יפה יהיה שאת תעזרי לי.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי חֻקָּת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמַנִי לִי שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב בְּאִיזָה צָרָה אַתֶּם נִמְצָאִים וְכו', אֲכַל
אֲנִי חֹזֵק בְּדַבּוּרִי, כָּכָל שֶׁתִּדְפִּיסוּ אוֹ אֶפְלוּ לְהַכִּין לְדַפּוֹס יוֹתֵר כָּרְכִים "אֲשֶׁר
בְּנִחָל" יוֹתֵר יִשׁוּעוֹת יִהְיֶה לָכֶם, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר וְכו', כִּי אַתֶּם כָּבֹר כָּל
כֶּף רִגְלִים לְהַדְפִּיס בְּכָל־לַיִת אֶת כָּל הַסְּפָרִים, וּבִפְרָטִיּוֹת מְאֹה כָּרְכִים "אֲשֶׁר
בְּנִחָל", אֲזִי קָשָׁה לָכֶם לְהֵאֱמִין, אֲכַל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁעֲכָשׁוּ אַחֵר
שֶׁעֲבַרְתִּי הַתְּקַפָּת לֵב קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַרֹּפְאִים בְּעֶצְמָם אוֹמְרִים שֶׁאֶחָד
מִמִּילּוֹן יוֹצֵא מְזֶה וְחוֹזֵר לַחַיִּים, וְאַחֵר כֶּף הָיָה לִי עוֹד שְׁלֹשׁ הַתְּקַפּוֹת לֵב
יוֹתֵר קֻטָּנִים, וְהִצְרַכְתִּי לַעֲשׂוֹת תַּכְף וּמִיד צִנְתוֹר וְנִתְּנוֹת לֵב פִּתּוֹחַ וְכו' וְכו',
בּוֹדְאִי הֵייתִי יוֹתֵר בְּקָבֶר וְכו', מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים, וְלִכֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׂאֲנִי מְדַבֵּר,
אֵלּוּ הַסְּפָרִים כָּבֹר מְחַיִּים אֲלָפִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גְּבָרִים וְנָשִׁים וּבַחוּרִים וְכו',
וְעוֹד יַחֲיוּ רַבָּבוֹת וְרַבָּבוֹת, וְזֶה יִדְפֹּס וְיַחֲזוֹר וְיִדְפֹּס וְכו', עַל אַפָּם וְחִמְתָּם שֶׁל
כָּל שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדִי, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבַר וְכו', וְכָל הַזְּכוֹת זְקוּף רַק
לָכֶם, וְלִכֵּן אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּזְכוֹת זֶה תֵּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים, הֵן לְצֵאת מִכָּל הַצְּרוֹת
וְהַחֲבוּבוֹת שְׁלָכֶם וְכו', וְהֵן בְּעִנֵּין הַצְּלָחַת כָּל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה
מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה וְנִרְאֶה כָּבֹר בִּישׁוּעַתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי תִשְׁכִּילִי
וּתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היות שר' ... גרו יאיר התחיל להדפיס כל שבוע את הפרקים של התוספתא יומית, אף שזה נמצא באתר שלנו, עם כל זאת הדפיס את זה בקנטרס מיחד, ולכן אם אתה יכול לעשות התעוררות בין אנשי שלומנו שגם כן יתחילו ללמד כל יום פרק תוספתא, והיה זה שכרך, ואתה יכול אפילו לגבות כסף על קנטרס כזה, (פמבן רק כפי העלות שעולה לך הנייר והדיו, כי אחרת אנשים לא יקחו את זה), וכך אתה תזכה את הרבים ללמד בכל יום פרק תוספתא, שזה למוד שהזניחו את זה כל כך, אקנה שתבין.

מלבד זאת אני מאד מתפעל מהעלון של התלמוד תורה, תראה להוציא בכל שבוע ביתר שאת ובפי, ושיהיה עשיר לקריאה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו בגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רס"ד) שצדקה הוא תקון הברית, כי הוציא זרעו לבטלה והמשיך את הטפה לא למקום שהיה צריך וכו', ועכשיו על ידי צדקה הוא מתקן את זה, ולכן מי שיודע שחטא הרבה בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, ירבה בצדקה, ועקר הצדקה לתת לעניים לאכל שזה הצדקה הכי גדולה להאכיל רעבים וצמאים.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (נדה י"ג) כל המוציא זרע לבטלה כאלו מביא מבוול לעולם. והסבירו המהר"ל מפראג ז"ל בספרו "באר הגולה" (באר השני, פרק ט') כי המבוול השחית את הכל עד שלא נשאר כלום, וכן כשאדם מוציא זרעו לבטלה, הוא משחית הכל הינו מהטפה היה יכול להולד ולו, והוא מחק את זה לפני שהגיע עוד זמן להיות ולו, כמו דור המבוול שעל ידם נמחק הכל, כן המשחית זרעו הוא מוחק את הכל רחמנא לצלן, ולכן צונו קשה מאד עין שם.

ולכן עקר התקון על ידי צדקה לעניים, ובפרט לתת להם לאכל ולשתות, שהצדקה הזו היא צדקה אמיתית, שהעניים הרעבים והצמאים כבר אוכלים ושותים ומחיים את עצמם שזה הצדקה הכי גדולה, ובזכות זה יכפר לו העוון החמור של הוצאת זרע לבטלה.

ועל כן ראה להרבות בצדקה להאכיל ולהשקות רעבים וצמאים, שבה

אתה מחיה אותם, ובזכות הברכות של אלו שאוכלים ושותים יגן עליך הזכות האלו.

תהלה לאל, פתחתי בית התבשיל ביבנאל שפבר פתוח מותיקין עד הערב ונותנים לאכל לכל עובר ושב ולכן תראה להשתתף בצדקה הזו, ובזכות זה ימחל לך הקדוש ברוך הוא על חטא המגנה הזה.

ובודאי אתה מרחם אל ציון רבנו ז"ל בעיר אמן ולקנים מה שבקש שתתן פרוטה לצדקה עבורו, ולומר העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", וכן להתודות שם בפרטי פרטיות וכו', מה עשית וכו', ואיך עשית וכו', ומה הביא אותך לעשות זאת וכו', הכל צריכים להתודות בפה מלא, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שהעוונות נחלקים על העצמות וכו', ועל ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם יוצא העוונות מעצמותיו וכו', עין שם.

אם תעשה את זה ושב ורפא לך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ורבנו ז"ל אמר שלוקח הכל על עצמו העקר מעתה לא לעשות עוד, אשרי מי שמכניס דברים אלו בתוך לבו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש כלל גדול שפמה סמרטוטים ונירות שיש וכו', לא יספיק לסתם פיות שמדברים כל דבר רע, ולכן עצתי שאל תכניס בשום וכוהים עם אף אחד, לדעתי את עושה עבודה מצוינת בתורת מנהלת, ובודאי כל מי שעוסק

בְּצִרְכֵי צְבוּר יֵשׁ עָלֵיו מְדַבְּרִים, וְעוֹשִׂים עָלָיו בְּקֶרֶת וְכו', וְעַקֵּר הָעֲצָה
לֹא לְהִגִּיב, וְלֹא לְהַכְנִס בְּוִכּוּחִים.

אֲנִי שׁוֹלַח פֹּה מִכְּתָב לְכָל הַהוֹרִים שֵׁישׁ לָהֶם בְּנוֹת בְּבֵית סֵפֶר, שֶׁהַשָּׁנָה
הַבֵּית סֵפֶר פּוֹתַחַת קִיטְנָה וִירָשָׁמוּ שָׁם, וְיוֹתֵר מִזֶּה אֲנִי לֹא יָכוֹל.

הֵן אָמַת שְׁכַתְּבָתִּי לָהּ מִכְּתָב שֶׁתִּפְסִיק לְלַכְלֹךְ עָלֶיךָ וְכו', עִם כָּל זֹאת זֶה
טֵבַע הָרַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם וְכו', שֶׁמְכַרְחִים לְלַכְלֹךְ אַחֵד עַל הַשָּׁנִי, כִּי עֲדִין לֹא
הִגִּיעַ עוֹלָם הַתְקוּן, רַק אֵל תִּדְאָגִי כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּעִנְיֵן הַפֶּסֶף וְכו', תַּעֲשִׂי כָּל מַה שָּׁאַתְּ יְכוּלָּה, לְהוֹצִיא אֶת הַמָּאָה אֵלַי
שֶׁקֶל שְׁנִתְּנוּ לָנוּ, וְזֶה כְּכֹר לְמַעֲלָה מִשָּׁנָה שְׁסוּחָבִים אוֹתְנוּ בְּלֶךְ וְשׁוּב וְכו'.

גַּם תִּרְאִי לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה כָּל מַה שָּׁאַתְּ צְרִיכָה לְהַבִּית סֵפֶר, וְאַל תִּהְסָסִי
לְרַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מַה שְּׁצְרִיכִים רַק לְתַקֵּן שָׁמָּה, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁאוּלִי בְּכָל זֹאת
יִתְקַן אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁאַתְּ נוֹסַעַת לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל עִם בְּנֵךְ לִפְנֵי הַיּוֹתוֹ
גִּיל שְׁבַע, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצְלִיחִי בְּדַרְכֶּךָ, וְתַפְעֲלִי שָׁם כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִשְׁמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֶקֶת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֶת יוֹדַעַת שְׁאֲנִי מִחֲזִיק אֶת הַבֵּית סֵפֶר בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי
אֶפְלוּ מַה שְּׁאֲנִי חֲרִיכִים לְקַבֵּל עַל פִּי חֶק לֹא מְקַבְּלִים וְכו', וְהַסְמִיךְ מ"ם
עוֹשֶׂה בְּשִׁקָּט כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים רַק לְסַגֵּר אוֹתְנוּ וְכו', אֲבָל כְּכֹר אָמַר דּוֹד
הַמֶּלֶךְ: (תְּהִלִּים צ"ב ט) "וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם הָיִי" וּפְרוּשׁ רַש"י: בְּכָל מִשְׁפָּטֶיךָ
יִדָּךְ עַל הָעֲלִיוֹנָה; וְתִהְיֶה לְאֵל, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה אֲנִי מִחֲזִיק אֶת
הַבֵּית סֵפֶר.

השנה החלטתי כדי שיהיה קניטנה מסדרת זה הולך דרך הבית ספר, ולכן אם את רוצה תרשמי את הבת שלך בקניטנה, הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו כל הקיץ מכל רע, ונשמע ונכתב בשר בשורות משמחות תמיד,

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקנה לעצמך מדת הסבלנות, שאין עוד מדה יותר טובה מזו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה) שעל ידי תקף האמונה אדם זוכה לאריכות אפים, ויש לו כח הגדל וכח הצומח, ששום רוח סערה לא יכול לעקר אותו, כי באמת עובר על בני אדם בזה העולם כל מיני צרות ויסורים ומרידות והרפתקאות, ואי אפשר להנצל מזה אלא על ידי מדת ארץ אפים, שהוא המדה היקרה של סבלנות, כי הסבלן הוא המנצח, ואל שלמות סבלנות זוכים על ידי תקף האמונה, ולכן תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדך יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדך יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ודע לך כשאדם חזק באמונה פשוטה בו יתברך, אז הוא מדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו בתמימות ובפשיטות גמור, אשר אין

עוד טוב מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (שיחות-הֶר"ן, סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הִרְבָּה. וּמִשִּׁיחַ הִרְבָּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הִרְבָּה בְּפִשְׁטוּת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׁאֲנִי עֲתָה, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעָשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מוֹדְרוֹ כֹּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שָׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגֵּעַ מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר: אֵי, אֵי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר בְּהִתְבּוֹדָדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכו'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

נָא וְנָא תַעֲזֹר לִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם, כִּי אֲנִי תְּקוּעַ עֲכָשׁוּ עִם חוֹבוֹת כְּבָדִים וְכו', אֵף עַל פִּי כֵן אֲנִי לֹא עוֹצֵר כְּרַגַּע, אֲנִי רוֹצֵה שִׁיגְמֹר לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ שֶׁבִקְהָלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ יִשְׂרָאֵל רַק הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה, וְהַעֲקָר מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁאֶחָד יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַשֵּׁנִי, לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לִפְגַּע בְּהַשֵּׁנִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן: בַּשָּׁעָה שֶׁבָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יִבְרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יִבְרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְעַל זֶה בְּנוִי כָּל הַקְהָלָה שְׁלָנוּ, הֵן אֵמֶת שִׁישׁ אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים חֲסֵרֵי דַעַת וְכו', אֲנָשִׁים בְּלִי לֵב, אֲנָשִׁי בְּלִיעֵל וְכו', שֶׁתִּמִּיד מְסַכְסְכִים בֵּין אֶחָד לַהֲשֵׁנִי, אֲבָל תֵּאֱמִין לִי שֶׁלֹּא יִקַּח הִרְבָּה זְמַן שִׁיִּצְאוּ מֵאִתָּנוּ, כִּי נַעֲשֶׂה כֹּל כֶּף הִרְבָּה חֶסֶד, עַד שְׁמִי שֶׁהוּא בְּטַבְעוֹ אִישׁ רַע וּבְלִיעֵל וְאֶכְזָרִי, יִצְטָרֵךְ לַעֲזֹב אֶת קְהִלָּתָנוּ, הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁקְהִלָּתָנוּ תִּהְיֶה בְּנוּיָה רַק עַל חֶסֶד, כִּי מָה יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר מִחֶסֶד? וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלִקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלֵי חֶסֶד שֶׁאַתָּם גּוֹמְלִים זֶה לַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שִׁזְבַּח שְׁלָמָה לִפְנֵי אֵלָךְ עוֹלוֹת; תַעֲזֹר לִי כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲזֹר לָךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני כחות שבעולם, אני יודע שעובר עליך מה שעובר וכי, עם כל זאת את צריכה להכריח את עצמך רק להיות שמחה ועליזה, ולקנות לעצמך מדת הסבלנות, שזה המדה הכי יפה, ויש מאמר החכם "הטוב שבעוזרים לקיים הדת, הוא האשה הטובה", ואת צריכה לדעת שכל פשרות הבית תלוי רק בידיך, כי האשה נקראת עקרת הבית מלשון עקר הבית, ולכן תתחזקי מאד מאד בכל פרט ופרט, ואמר החכם: "צניעות האשה היא יפיה".

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי להמשיך עם בית התבשיל - אהל אברהם, כי אני רוצה להגדיל את זה יותר ויותר, כדי שיהיה בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה חסד כזה שעוד לא היה בעולם, כי העולם עומדת רק על חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שפא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; ורק בזכות זה אנחנו נגאל, ולכן אני מאד מבקש אותך תעזרי לי עם מדת החסד, וזכרי היטב אשר גם לקבל את הזולת בחיוה, זה החסד הכי גדולה שרק יכול להיות, וכמאמרם ז"ל (כתובות קיא:) טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב, שנאמר: (בראשית מ"ט י"ב) "ולבן שנים מחלב" - אל תקרי לבן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאדם מחיך להזולת ומקבלו בסבר פנים יפות ומראה לו את שניו הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לו לשתות כוס חלב, כל כך יקר לקבל את פני חברו עם חיוך ולהראות לו

את השנים, כי בזה שאדם תמיד מחיך יכולים לראות בתוך הפנים שלו את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

אני מאד מאד מקווה שתעזרי לי במה שאת רק יכולה, תעזרי לי כדי שאוכל לעזור לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשובה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לפני יותר משבועים כתבתי לכם מכתב אודות הבן שלכם ... גרו יאיר, והזהרתי אתכם שאם לא תטפלו בו וכו', אתם אוכדים אותו לגמרי, והנה זה הועיל לשבועים, כי כבר כמה ימים אנשי שלומנו מתלוננים הן בהשיבה הן בבית הפנסת הן בבית התבשיל שהוא מפריע לכלם, ולכן אני אומר לכם עכשו חד משמעית, תקחו אותו ותשימו אותו באיזה ישיבה בבני ברק או בירושלים, פה הוא לא יכול להשאיר בשום פנים ואפן, בהבית התבשיל הוא לא יקבל אכל, אני צויתי את זה, חכמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה, פרשה ד', סימן כ"ד) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן; בחור כזה שאין לו טפה רחמנות עלי, אחרי שאני מחזיק את הקהלה בצפרנים וכו', אני לא אתן שבחור מפרע לגמרי יהרס לי את הקהלה, ולכן אין לו מה לחפש יותר פה, אני הזהרתי אתכם וכו', וזה הפרות הבאזשים שיצאו.

המאחל לכם תשובה שלמה

בתשנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת שנולד לכם בן למזל טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שהברית יהיה בעתו ובזמנו, ותרשו רב נחת דקדשה ממנו, ותקראו אותו "לוי יצחק" על שם הצדיק הקדוש מבארדיטשוב זי"ע, כמו שרציתם, ורבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן מ"ד) השם הוא דבר גדול מאד.

ברמת השרון אני לא מכיר את אף אחד, אבל אם אתם נוסעים ותהיו בבני ברק, תקחו לסנדיק את הצדיק רבי חיים קניבסקי שליט"א, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתשנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל דבר תעשי עם ישוב הדעת ולאט לאט, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

בענין שאני אהיה בהחתנה, זה בלתי אפשרי יותר, רק אם זה יהיה ביבנאל, וגם אני לא יודע עדין מתי אני בא וכו', ולכן תרדי מזה ושזה לא יהיה עכוב כלל.

אם את כל כך דואגת בשכילי, אז אני מאד מבקש אותך שתשתדלי

שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הָעוֹבְדוֹת בְּהַמְשָׁרָד, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב כִּסְפִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאֲנִי מְסוּכָב עִם הַמֶּוֹן חוֹבוֹת, בְּשִׁבִּיל שְׁפוּץ הָאוֹלָם, וּבְזֶה שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לֵאחֹד אֶת הַטְּלָפוֹנוֹת וְכו', הָעוֹבְדוֹת בְּהַמְשָׁרָד שִׁירְתָּמוּ לְהַשִּׁיג תּוֹרְמִים בְּדִי לְהוֹצִיא אוֹתִי מֵהַסֶּכֶךְ שֶׁהִסְתַּבַּכְתִּי, אוֹדָה לָךְ מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

יְדוּעַ וּמִפְרָסֶם הוּא מְרַבְּנִים גְּדוֹלִים יֵרָאִי הַשֵּׁם וְכו', כְּגוֹן הָרֵב וְאַזְנֵר שְׁלִיט"א, הָרֵב חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א, הָרֵב שְׁטִינְמָן שְׁלִיט"א, וְעוֹד שְׁגִלוֹ דַּעְתָּם בְּפִירוּשׁ שְׁבִמְקוֹם שִׁישׁ חֲלוּל שְׁבַת דּוֹקָא וְלִהְכַּעֲס, שֶׁהַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם לֹא יִכְנסוּ שָׁמָּה בְּאַמְצָעַ הַשְּׁבוּעַ, וְזֶה סוֹכֵב עַל כָּל הַקְּנִיּוֹנִים וְכו', וְעַל כָּל מְקוֹמוֹת הַבְּלוֹי וְכו', וְלִכֵּן אִם אֲנִי בִקְשָׁתִי שֶׁלֹּא יִכְנסוּ שָׁמָּה, אֲזִי אֲנִי יוֹדַע מֶה שְׂאֲנִי רוֹצֶה, כִּי אֶסוּר לָתֵת יָד לְמַחְלָלִי שְׁבַת בְּפִרְהֶסְיָה שִׁישׁ לָהֶם דִּין שֶׁל גּוֹי, כְּמוֹבָא בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק ל' מֵהַלְכוֹת שְׁבַת, הִלְכָה ט"ו) הַשְּׁבַת וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל אַחַת מִשְׁתִּיֶּהן שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד שְׂאֵר כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשְּׁבַת הִיא הָאוֹת שְׁפִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִינְיָנוּ לְעוֹלָם, לְפִיכֶךְ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׂאֵר הַמִּצְוֹת הָרִי הוּא בְּכָלֵל רִשְׁעִי יִשְׂרָאֵל אֲבָל מַחְלִל שְׁבַת בְּפִרְהֶסְיָה הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וְשִׁנְיָהֶם כְּגוֹיִם לְכָל דְּבָרֵיהֶם וְכו', עֵינִ שָׁם; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ בְּתוֹר מוֹרָה צֶדֶק בְּבֵית הוֹרָאָה שֶׁהַקְּמַתִּי, שֶׁתַּחֲזִק אֶת דְּבָרֵי וְזֶהוּ זֶה, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁכָל פְּרוֹחַח וְכו', שְׁנוּלֵד לֹא בְּכִשְׁרוֹת לְגִמְרִי וְכו', וְהוּא סֶפֶק וְכו', וְדִי לְחַכְמָא, שִׁיתַּעֲרֹב לִי בְּהִנְהֻגַת הַקְּהֵלָה, וְאוֹתוֹ דְּבָר אֲמַרְתִּי אֶת דַּעְתִּי אִם יֵשׁ מִצִּיל גָּבֵר, אֵין רְשׁוֹת לְשׁוֹם אֲשֶׁה לְהִיּוֹת שָׁמָּה, כִּי הַיּוֹם הֵם פְּרוֹצִים וּפְרוּץ

אסור לו להתייחד אִפְּלוּ עִם מֵאָה נָשִׁים וכו', ובפֶּרֶט שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מִסְפּוּרִים מְזַעְזָעִים אִיךָ שֶׁמִּגִּלִּים כָּאֵלוּ שָׁמוּ עֵין עַל אֵיזָה אִשָּׁה וּבֵת וכו', וּלְבִסּוֹף זֶה נִגְמַר בְּאִפֶּן מֵרָמָד וכו', וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ בְּתוֹרַת מוֹ"צ לְחַזֵּק אֶת דְּבָרִי, כִּי אֵת הַקְהֵלָה הַקָּמְתִי בִּיזַע וּבָדָם בְּשַׁעַה שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם הִרְשַׁע עַד הַיּוֹם הוּא מְנַסֶּה לְקַעֲקַע אֶת הַקְהֵלָה (הֵיוּ לֹא תִהְיֶה וַיִּתְפַּגֵּר קָדֵם), וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל בְּדִקְי הַקְהֵלָה, מִסְפִּיק אֲנִיחָנוּ סוֹבְלִים מֵאֲנָשִׁי דֹּלָא מַעְלֵי מִבְּפִנִּים, שְׁלֹאט לֹאט אֲנִי מִפְּלָה אֶת כְּלִי וכו', עֲדִיף שֶׁיִּהְיֶה לִּי קְהֵלָה שֶׁל תִּלְמִידֵי חֲכָמִים אֲבָרְכִים שְׂרוּצִים לְלֵמֵד, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל כָּל פֶּרֶט מֵהִיָּדוּת וכו', מֵאַשֶּׁר סֵתָם אֶרְחִי פְּרָחִי וכו'.

תֹּאמִין לִי שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ כָּל פֶּרֶט וּפְרָטִי פְּרָטִים מֵה שְׁקוּרָה בְּהַקְהֵלָה, שׁוּם דְּבָר לֹא נִסְתַּר מִמֶּנִּי, וְלָכֵן אֲנִי עוֹמֵד חֹזֵק עַל זֶה, וְאַתָּם תִּרְאוּ לְחַזֵּק אֶת דְּבָרִי, אוֹתוֹ דְּבָר הַמְּכַלֵּת וְהַמְּסַעְדוֹת וְהַבְּתִי עֶסֶק שֶׁאֲנִי שְׁלוֹמֵנוּ מְקִימִים בִּיבְנָאֵל, שֶׁיִּהְיֶה רְשׁוּם פְּתוּחַ שֵׁם "בְּרֶסֶלֶב", וּמִי שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ עִם הַשֵּׁם הַזֶּה, שְׁלֹא יִצְפֶּה שֶׁאֲנִי אֲחֻזֵּק אֶת הָעֶסֶק שְׁלוֹ, תִּהְיֶה לֹאֵל, אֵין לָנוּ מֵה לְהַתְבַּיֵּשׁ עִם הַשֵּׁם "בְּרֶסֶלֶב", אִף שֶׁזֶה לְצִנִּינִים בְּעֵינֵי הַסְמַ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁאַתָּה תִּבְיֵן דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר, אִם לֹא נַעֲמֵד חֹזֵק עַל הָעֲקֻרוֹנוֹת, לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמֹר עַל הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל כְּכַבֵּת עֵינֶיךָ, כִּי אֲצִלִּי הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְכָל הַחַיִּים שְׁלִי זֶה רַק בְּזָכוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל, וְכָל מֵה שֶׁאֲנִי חִי זֶה רַק בְּזָכוֹת זֶה, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (כָּבֹד בְּתָרָא יֵא). תִּנְיָא אֲמָרוּ עָלָיו עַל בְּנֵימִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל קֶפֶה שֶׁל צַדִּיקָה: פַּעַם אַחַת

באתה אשה לפניו בשני בצרת, אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה: העבודה שאין בקפה של צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, אתה אמרת כל המקים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו; ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להחזיק את זה יקר, כי אחרת נצטרך להחליף אותה, אני מכרח להיות אתך פתוח.

כבר דברתי אתך אשר את הבחור ... בשום פנים ואפן לא תרשה לדרך דרך הבית התבשיל, תגרש אותו עם בזיונות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה ז', סימן כ"ד) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן; הוא חצוף גדול והורס לי את כל הקהלה, ונראה דבר מי יקום, עברתי כבר בחיים חצופים יותר גדולים ממנו, ולכן הדבר הראשון לסגר ממנו את הבית התבשיל, כי לא עכברא גנב אלא חורא גנב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה מחזיק את הישיבה ביד חזקה, כך צריך להיות, אני לא צריך שיהיה פה אצלנו בחורים בעייתיים וכו', מסממים וכו', תמהונים וכו', עברניים וכו', יבנאל זה לא ערי מקלט, ותהלה לאל, הקהלה שלנו זה קהלה הכי יפה בעולם, ואני גאה עם הקהלה, ועל אף שעברנו

ואנחנו עוברים מהסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו מה שאנחנו עוברים, עם כל זאת אני מחזיק מעמד.

בענין הבחור הזה ... וכו', אני לא יודע אם הוא שפוי לגמרי וכו', (אם זה לא אותו כבר גרשתי פעם, ולכן אין לו מה לחפש שמה בהישיבה).

מסתובב בחור ... במתחם "היכל הקדש" והוא עושה כל מיני הזקות ומפריע בהישיבות, ולכן אל תתן לו להכנס בשום פנים ואפן בהישיבה ותוציא אותו בבזיונות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה ז', סימן כ"ד) כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן; אנחנו צריכים לדאג יותר על טובת הקהלה, ולבנות את הישיבה עם יסוד חדש מאד, עם יסוד בריא וחזק מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי לשמע את העניות והצמצומים שאתם עוברים וכו', וכו', אבל תאמיני לי שהרבה דברים היו יכולים למנע וכו', כי אם משלמים אפלו קצת מהחובות לכל אחד ואחד, אזי לא באים להוצאה לפעל וכו', שהם תכף מוסיפים רבית ורבית דרבית וכו', וכו', ואחר כך מעקלים וכו', כדאי תכף ומיד לשלם אפלו מעט, ולבוא תמיד להסדר, וככה באים לראות את האור בקצה המנהרה.

גַּם אֲנִי עֲבַרְתִּי בַחַיִּים אֶת הָעֲנִיּוֹת הַכִּי גְדוֹלָה מֶה שָׂרָק יָכוֹל לִהְיוֹת וְכו',
אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַכִּי קָשִׁים שָׂרָק יָכוֹל לִהְיוֹת וְכו', עִם כָּל זֹאת דָּאֲגָתִי לְשָׁלֹם
שָׂכַר דִּירָה וְכו', חֲשַׁמֵּל וְכו', וְלִמְכַלֵּת וְכו', וְעֲבַרְתִּי תְּנָאִים לֹא תְּנָאִים וְכו',
אָבֵל עִם עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ז"ל עֲבַרְתִּי אֶת הַכֹּל.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהֲצֻלָּה שֶׁל אָדָם,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמְחָה
תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לִהְצָלִיחַ בַּחַיִּיךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם
הַכּוֹחוֹת לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לִהְיוֹת
לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכו', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת
עַצְמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצֻּלָּה בַּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
עֲלֶיךָ שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֻּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּת שֵׁנִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוֵי יָאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נִכּוֹן מְאֹד שֶׁאַתָּה מְקָרֵב עֲכָשׁוּ מְאֹד, אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹאֶה שֶׁכָּדָאי לִהְיוֹת
אוֹתוֹ לְקַהֲלָתְנוּ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ לוֹ טַעַם רַע עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב וְכו',
וְזֶה הוּא אָמַר לִי בְּפִרוּשׁ, וְהַכֹּל מִפְּנֵי הַפֶּתֶק וְכו', וְאִף שֶׁנִּסִּיתִי לְהִסְבִּיר לוֹ
שֶׁזֶה הַכֹּל הֵבֵל וְדִמְיוֹן גְּדוֹל, לֹא פִעֲלָתִי כְּלוּם, וְלִכֵּן לֹא כָּדָאי לְהִבְיֵא אוֹתוֹ
לְקַהֲלָתְנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם תִּפְעַל בְּהַרְדִּיו, רַק מֶה אֶתָּה
יָכוֹל לְדַבֵּר וְכו', רַק עִם הָאֲבָרְכִים בְּהַכּוֹלֵל שֶׁיִּמְשִׁיכוּ לִהְיוֹת שִׁדְּרִים עֲבוּר
הַקְּפוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ, וְיִהְיֶה לָהֶם גַּם פְּרִנְסָה מִשְׁלָהֶם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שהכל יעבר תקין, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, רק תהיי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, וכך אמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשס"א.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שלקחת על עצמך דבר גדול מאד לשמח את נשות אנשי שלומנו, אשר זה המצוה הכי גדולה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ב.) "רבי ברוקא חוזא הוי

שְׁכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לִפְט, הוּהוּ שְׁכִיחַ אֲלֵיהּ גְּבִיָּה, אָמַר לִיה, אִיכָא בְּהַאי שׁוּקָא בְּרַ עֲלָמָא דְּאַתִּי? אָמַר לִיה, לֹא. וְכוּ' אֲדַהֲכִי וְהִכִּי אֲתוּ הֲנָךְ תְּרִי אֲתִי. אָמַר לִיה: הֲנָךְ נָמִי בְּנִי עֲלָמָא דְּאַתִּי נִינְהוּ. אָזַל לְגַבְיָהּ. אָמַר לִיה, מֵאִי עוֹבְדִיכּוֹ? אָמְרוּ לִיה, אֲנָשִׁי בְּדִיחִי אֲנִן, מְבַדְּחִינֵן עֲצִיבִי. אִי נָמִי, כִּי חֲזִינֵן בִּי תְּרִי דְּאִית לִיהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהּ טְרַחֲנִין וְעַבְדִּינֵן לִיהוּ שְׁלָמָא; וְלִכְּן תַּמְשִׁיכִי בְּזָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמַּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּרְאֶה לִהְיוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ וְתַמִּיד תַּשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי זֶה הַעֲקָר, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי נִשְׁאָר אַתָּה? רַק אִשְׁתְּךָ, וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

בְּעִנְיַן הַבֵּית שְׁלֹךְ ... תַּחֲזִיה, מֵה לַעֲשׂוֹת שֶׁהֵם שִׁנְיָהֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה, וְלִכְּן נִפְּלוּ בַּפֶּח כְּזֶה, וּשְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמַר: (מִשְׁלֵי י"ט ג') "אוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרֹכּוֹ וְעַל הַיָּי"ה יִזְעַף לְבוֹ", הֵם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת שְׁבַע פְּעָמִים אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, זֶה לֹא יוֹעִיל לָהֶם וְכוּ', דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמַר: (תְּהִלִּים ד' ט"ז) "בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ

ויפל בשחת יפעל", כל כך אני בצער מהעזות מצח שלהם וכו', ועכשו הם משלמים על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשס"ג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תעזבי כבר את ... ומה שהקדוש ברוך הוא יתן כך צריך להיות, תהיי חזקה הן במצב רוח טוב, והן בשמחה, והן בסבלנות, הקדוש ברוך הוא חנן אותך עם ילדים חמודים, ולא נורא אם יתן לך עוד ילדים, יהיה לך כחות הנפש נפשית ופיזית, והכל יסתדר על צד הכי טוב, את צריכה רק להתאזר עם סבלנות שאין לך עוד מדה יותר יפה מזו.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמת תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ קִדְּם תַּעֲבִירִי אֶת הַלְדָּה
הַזֶּה בְּקִלּוֹת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת בְּמַצֵּב רוּחַ
טוֹב, וְאֵז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהֲצִלָּה שֶׁל אָדָם,
כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה
תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם
הַכּוֹחוֹת לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לְךָ לְהַגִּיעַ
לְשִׁמְחָה מֵרַב הַבְּלָבוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת
עַצְמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלָּה בְּהַחֲיִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
עָלֶיךָ שֶׁתַּצְלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׂמִים

בתשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְאֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת,
וְתִהְיֶי רְגִילָה לִדְמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלַדָּה קְלָה, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר:
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים יְכוּלִּין
לְהַבִּיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתִּאֲמָרִי

בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרְיָא אֲשַׁכְנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְא מְבָרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלָב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכֶרֶת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֵאמֹר אֵת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחֵר כֵּךְ תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתּוֹלִידִי בְּקָלוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתִי לְפָנֶיךָ, בְּזֻכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאַיְכָרָיו, וְאַזְכָּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵין הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשּׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רָצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְאַל תִּפְחָדִי הַכָּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתּוֹלִידִי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֵאמֹר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין

לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֶע; וְלִכְּנָן טוֹב שְׁתֵּאמְרוּ
בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם,
יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק
לִוְרִיא אֶשְׁכֵּנִזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָ מִבְּרֶסְלֵב, רַבִּי
נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב וְכו' וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכֶרֶת,
תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמַר אֶת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחֵר כֵּךְ תֵּאמְרוּ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת,
וְתִרְאִי שְׁתּוּלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻכּוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזֻכּוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךְ,
שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת
הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשּׁוֹם אָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רָצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה
לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרָצוֹן אִמְרוּ פִּי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִשְׁסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד הָיָה כְּדֹאִי שֶׁתְּבַדְּקִי אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְכֵן שֶׁהַבְּעַל...

נִרוּ יָאִיר יְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין..

אתם צריכים שניכם להתחזק בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עוֹ, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֵכוֹת,
פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי
אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה,
רַק שִׁיחִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְּנֵנִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת
שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֶה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זִכְרִי מֶה
שֶׁאָמַר הַתָּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפָנֶיךָ צִעְרָא אֲגָרָא, וְדַעֲנִי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה
עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לִכְעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֶת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ',
הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגִמְרִי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת
וְיִשׁוּת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיהָ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ
שׁוּם תִּרְעָמֶת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרָאשִׁית ב'
כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלָת לוֹ
עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

תַּחֲיִי וְתַחֲזָקִי וְתִשְׁמָחִי אֶת בַּעֲלָהּ, כִּי הוּא אִישׁ נִפְלָא מְאֹד, וְהַסְמִיךְ מִ"ם
אוֹרֵב עָלָיו מְאֹד, וְאִם הִרְשָׁע נָתַן לוֹ דוּ"חַ עַל שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים ש"ח, וְכֵן
לָקַח לוֹ אֶת הַסְּפָרִים וְכוּ', יָדוּעַ מֶה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שֶׁלָּקְחוּ לוֹ כּוֹס שֶׁל כֶּסֶף שֶׁקָּנָה אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי רַבֵּנוּ ז"ל, עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל:
אֲנִי עוֹד אוֹצִיא לְהַסְמִיךְ מִ"ם אֶת הָעֵינִים וְהַשְּׁנַיִם עֲבוּר הַכּוֹס הַזֶּה, אוֹתוֹ דִּבֵּר
זֶה שֶׁנָּתַן דוּ"חַ לְבַעֲלָךְ וְלָקַח לוֹ אֶת הַסְּפָרִים, הוּא יִשְׁלַם עַל זֶה מִחִיר גְּבוּהָ,
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְתַחֲזָקִי אֶת בַּעֲלָהּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה לָכֶם אֶת
הַמָּזֶל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְקוּ יַחַד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְשִׁנֵּיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְכֵן לְהַתִּינּוּק, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד, וְאַחַד יַעֲזֹר לַהֲשֵׁנִי, כִּי אַתֶּם זֹוג נִפְלָא מְאֹד, וְשִׁנֵּיכֶם עֲבַרְתֶּם בַּחַיִּים עֶבֶר קֶשֶׁה וְכו' וְכו', וְלָכֵן תִּרְאוּ לְשִׁמְחָה אַחַד אֶת הַשֵּׁנִי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד אֲצִלְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שֶׁתִּכְתְּבֶתֶם לִי, וּמִי יִתֵּן שֶׁלֹּא יַעֲבֹר שְׁבוּעַ אֶחָד שֶׁלֹּא תִכְתְּבוּ לִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קֶשֶׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שֶׁבֹּא קֶשֶׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי הָעֲבִיּוֹת וְהַגְשְׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשֶׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשֶׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנֶּחֱשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכֶּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בֹּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְיוֹת כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בֹּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלָכֵן תִּרְאוּ מֵה לִפְנֵיכֶם, תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם רַק לַהֲיִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדו זה כלום, והבת שלך יהיה לה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, כל דבר קטן מה שהרופאים לא יודעים, הם כבר אומרים יש חידק וכו', ואני מבטיח לך שזה כלום, ואת לא צריכה לדאג, ואם הרופא ממחה עשה אולטרסאונד ויצא הכל תקין, אין לכם מה לדאג כלל, ולא צריכים ליסר את הבת, הכל תקין והיא תהיה בריאה, ותרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הכלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע שהכל מסתדר אצלך על צד הכי טוב, זכר

וגם זכר כל מה שדברתי ברבים בענין שלום בית, ואיך שצריכים מאד מאד לשמר על כבוד האשה, כמאמר ז"ל (פבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, וזה יסוד היסודות שקבלנו מרבנו ז"ל, וצריכים למסר את נפשנו עבור שלום בית, ולהשתדל שיהיה אהבה והבנה הדדית בין הזוג, ואתה צריך תודה להקדוש ברוך הוא שסוף כל סוף זכות להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתחיו שניכם באהבה גדולה מאד, ותכבדו אחד את השני, וצריכים לדון אחד את השני לכף זכות, ואז מצליחים בהחיים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמייות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמייות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, ואת השמחה הזו תזרק גם על אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:) אשה בעלה משמחה; ואז תראה איזה בית טוב ונחמד יהיה לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד שכל אחד יבוא אליו לראש השנה איש בל יעדר, יהיה מי שיהיה, ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ולכן לא שיך שאחד יגיד: הייתי כבר כמה פעמים בראש השנה באומן, ועכשו אני אתן את הכסף לאחר שיסע, אין דבר כזה.

אנחנו מוצאים מה שאמרו חכמינו הקדושים (פכא מציעא ס"ב.) שנים שהיו מהלכין בדרך ובגיד אחד מהן קיתון של מים - אם שותין שניהם מתים ואם שותה אחד מהן מגיע לישוב, דרש בן פטורא מוטב שישתו שניהם וימותו, ואל יראה אחד מהם במיתתו של חברו עד שבא רבי עקיבא ולמד: "וחי אחיך עמו" - חייך קודמים לחיי חברך; רואים מזה שכל אחד צריך לדאג עבור עצמו, שיהיה לו חלק כל שנה בראש השנה לבוא אל ציון רבנו ז"ל, ולא שיך שאחד ימסר את הפרטים שלו להשני, ולכן אין שום שאלה שכל אחד צריך לדאג רק על עצמו, ולהביא את עצמו אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ואין בזה אפלו ספק ספקא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס רוּחַ טְהוֹרָה בְּעוֹלָם שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִצְטַרְפוּ אֶל הַנְּסִיעָה הַקְדוּשָׁה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶחָד מֵעֲקָרֵי הַבְּחִירָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁאֵדָם לֹא יוֹדֵעַ מַה שְּׁלִיחוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לָקִים אֶת כָּל הַמִּצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שְׁאֵפְשֵׁר לָקִים, וְאֵת הַמִּצְוֹת שְׁאֵי אֵפְשֵׁר לָקִים כְּגוֹן הַמִּצְוֹת שְׁשִׁיכִים בְּזִמָּן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִים וְכו', אוּ מִצְוֹת שְׁשִׁיכִים לְכַהֲנִים וְכו', עַל זֶה צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וִיקִים: (הוֹשַׁע י"ד ג') "וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ", בְּזֶה שְׁאֵדָם לִוְמַד אֶת הַמִּצְוֹת שְׁאֵי אֵפְשֵׁר לָקִים בְּזִמָּן הַזֶּה, הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ קִים אֶת הַמִּצְוֹת, וְזֶה שְּׁלִיחוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם לָקִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵם מִצְוֹתָיו הַקְדוּשִׁים שְׁצוּנוֹ לְקִימָם, וְכֵן לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הַיַּעֲוֵד וְהַתְּכָלִית שֶׁל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, לָקִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי פֶּרֶשָׁה ז') מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁבָּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה לְדוֹר עִם בְּרִיּוּתוֹ בַּתְּחִינּוּנִים; כִּי צְרִיכִים לְמַלְאוֹת אֶת הָעוֹלָם עִם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') צָרִיךְ כָּל אֶחָד לַעֲסֹק בִּישׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁיְהִיָּה הָעוֹלָם מְמַלָּא מִבְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית א') "וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ", כִּי זֶה עֵקֶר יִשׁוּב הָעוֹלָם שֶׁהָעוֹלָם מְמַלָּא עִם בְּנֵי אָדָם, הֵינוּ בְּבִנֵּי דַעָה, כִּי מִי שְׁאִין בּוֹ דַּעַת אֵינוֹ אָדָם כָּלֵל, כִּי הָעֵקֶר לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֲבוּדַת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל דְּרֵי עוֹלָם.

ולכן לא שיף לומר לאדם מה השליחות שלו בזה העולם, כי כשם שמצוה לאדם לפרות ולרבות, כן מצוה להוליד בני דעת, הינו לגלות ולפרסם לכלם את אמתת מציאותו יתברך, ולגלות לכלם את ענין התפלה ושיחה בינו לבין קונו.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ו) שבמקום שמתגבר על האדם יותר המחשבות זרות וכו', והבלבולים והמניעות וכו', עליו לידע ששם צריך למסר את נפשו ביותר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים ועל התפלות שאתה מתפלל עבורי.

עליך לדעת שרבנו ז"ל צעק בקול עמוק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אדם צריך לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשכח את העבר לגמרי, וכך הוא יכול להתקדם.

התורה הקדושה מתחלת עם אות ב', להורות שסגור מכל הצדדים, לא רואים מה למעלה ומה למטה ומה לאחור, אלא להסתכל קדימה, זה התחלת התורה, תמיד בראשית ב' ראשית, כמו שהב' סגור מכל הצדדים ופתוח רק קדימה, כך אדם צריך להסתכל רק קדימה, ותמיד יהיה בבחינת ראשית, עכשו מתחיל, ואז הוא יכול לחזור בתשובה שלמה כל רגע ודקה, כמוכא

בְּזֹהָר (חיי שְׁרָה קכ"ט). זָכָאִין אַנּוּן מֵאַרְיֵהוֹן דְּתַשׁוּבָה, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא חָדָא, בְּיוֹמָא חָדָא, בְּרֻגְעָא חָדָא; קָרִיבִין לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה דְּלֹא הָוָה הָכִי אָפְלוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים, דְּאַתְקָרִיבוּ גַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַמָּה שְׁנִין; [אַשְׁרִי אֱלוֹ שְׁחוּזִרים בְּתַשׁוּבָה, כִּי בְזֻמָּן אֶחָד וּבְיוֹם אֶחָד וּבְרֻגְעָא אַחַת הֵם מִתְקָרְבִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַה שְּׁאִין אָפְלוּ אֲצֵל צַדִּיקִים גְּמוּרִים שֶׁהִתְקָרְבוּ כְּכָר כַּמָּה שְׁנִים וְכוּ], וְלִכֵּן אֲסוּר לֹאמַר שְׁאֲנִי מְנַסֶּה כְּכָר לַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה כַּמָּה שְׁנִים, וּבִשְׁבִיל בַּחֲרִירָה לֹא נִכְוֵנָה שְׁבַחְתִּי וְכוּ', נִפְלְתִי בְּבוֹר וְכוּ', אִין דְּבָר כְּזֶה, הִנָּבִיא אוֹמַר: (מִיכָה ד' ח) "כִּי נִפְלְתִי קָמְתִי כִי אָשַׁב בַּחֲשֹׁךְ הָיִיתִי אוֹר לִי", אִם אֲנִי נִפְלְתִי אֲנִי קָם, אִם אֲנִי יוֹשֵׁב בַּחֲשֹׁךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר לִי, אִין דְּבָר כְּזֶה לֹאמַר שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לַחְזוֹר בְּתַשׁוּבָה וְכוּ', זֶה גַם כֵּן מַעֲצָת הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּרוּסָה תַּחַת כִּנְפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעָלֵי תַשׁוּבָה; וְאָמְרוּ (יוֹמָא פ"ו): בּוֹא וּרְאֵה שְׁלֹא כְּמַדַּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, מַדַּת בְּשׂוֹר וְדָם מְקַנֵּיט אֶת חֲבֵרוֹ בְּדָבָרִים סֶפֶק מִתְּפִיס הֵימְנוּ סֶפֶק אִין מִתְּפִיס הֵימְנוּ, וְאִם תֹּאמַר מִתְּפִיס הֵימְנוּ סֶפֶק מִתְּפִיס בְּדָבָרִים סֶפֶק אִין מִתְּפִיס בְּדָבָרִים, אָבֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה בְּסִתְרָא מִתְּפִיס מִמֶּנּוּ בְּדָבָרִים, שְׁנֵאמַר: (הוֹשַׁע י"ד ג) "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הָיִיתִי", וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁמַחְזִיק לוֹ טוֹבָה, שְׁנֵאמַר: (שֵׁם) "וְקָח טוֹב", וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁמַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ הַקְרִיב פָּרִים, שְׁנֵאמַר: (שֵׁם) "וַיִּנְשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ"; וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ וְתִתְחַיֵּל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזֵה עֵקֶר הַתַּשׁוּבָה לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה ל"ח, סִימָן ד') אֵינִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם לֹא זִכְחִים וְלֹא קָרְבָנוֹת אֵלָּא דְּבָרִים, שְׁנֵאמַר: (הוֹשַׁע י"ד ג) "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הָיִיתִי", וְזֶה הַמִּתְנָה שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל שְׂאָדָם יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר וּלְהַשִּׁיחַ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבְבוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה עֵקֶר הַתַּשׁוּבָה, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מֵאֵד מִפְּחַד מֵאָדָם שְׁחוּזִר בְּתַשׁוּבָה, וְלִכֵּן מְכַנֵּס בּוֹ דְּעוֹת נִפְסָדוֹת וְכוּ', וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְכוּ', וְדַמְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ וְכוּ', בְּשַׁעֲרֵי שְׁרַבְנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂאָדָם אָפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּשֹׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיָאֵשׁ אֵלָּא לְצַעֵק וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיּוּצִיאוֹ מִהַחֲשֵׁךְ וְהַבוֹר

שנפל אליה וכו', ואמרו חכמינו הקדושים: (במדבר רבה, פרשה כ', סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד מפני הפרעניות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן רמ"ד) שהוא לוחם נגד בלעם וכו', עין שם, כי רבנו ז"ל מגלה את מעלת התשובה והתפלה והשיחה בינו לבין קונו, ובלעם עומד זה לעמת זה וכו', אבל כחו של רבנו ז"ל יותר גבוה, ולכן תקח את עצמך בידך, ותתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת ויתר עז באמונה פשוטה בו יתברך לדעת שאין בלעדו יתברך כלל ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, והרגע שתחדירי בעצמך את אמתת מציאותו יתברך על ידי זה יבנה אצלך הבטחון עצמי, וכך אמרו חכמינו הקדושים (יומא לח.) "בשמן יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלוא נימא".

אם מקנאים בך בודאי יש אצלך מעלה שאין אצל אף אחד, ולכן את לא צריכה להתפעל משום בריה שבעולם, ולא להבהל מאלו שמרכלות עליך ומוציאים עליך כל מיני שקרים וכו', אם לא תעשי מזה עסק תראי שהכל יתבטל לגמרי, בודאי מה טוב ומה נעים שתתאמי עם בעלך, ולספר לו את

הכל, ולשתף אותו בהבעיה שלך, ואז נכון לבך יהיה בטוח שבעלך הולך איתך בכל הדרך.

את לא צריכה להפסיד את המקום עבודה שלך, אם את מרצה מזה תש"ארי שמה, ואל תשימי לב לכל אלו המרכלות עליך, ואם תהיי חזקה אזי הם יברחו מהעבודה, רק את תהיי חזקה בדתך לא להתפעל משום בריה שבעולם, ולזה זוכים על ידי תקף האמונה להאמין בו יתברך שהוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית.

הקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל מיני שונאים ומדברים לשון הרע, ותהיי הכי מצלחת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא על גבי פלא מה שאתה כותב 'כששבת מגיעה אני נשאר בלי תעסוקה' וכו', מה זה צריך להיות? שבת אדם צריך להיות מאוד מאוד בשמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ז) צריך להזהר מאוד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאוד; בשבת אז מאיר אורו יתברך בגלוי רב ונורא מאוד, ולכן ראוי לכל בר ישראל לרקד כל השבת שזוכה לשמר שבת, שזה המתנה שהקדוש ברוך הוא נתן לעם ישראל, כמאמרם ז"ל (שבת י:) אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם; ומי שזוכה לשמח כל השבת ושומר שבת, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בראשית) ענג שבת כאלף תעניות; בזה שאדם מתענג בשבת באכילה ושתייה, זה חשוב כאלו

התענה אֵלַי תַּעֲנִיּוֹת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן נ"ז) אֲכִילַת שַׁבָּת
הוא כָּלוּ קֹדֶשׁ כָּלוּ אֱלָקוֹת; רק צָרִיכִים לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת שֶׁהוא שׁוֹמֵר שַׁבָּת,
וְלֹאֲכֹל וְלִשְׁתּוֹת לְכַבּוֹד שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח)
מִי שֶׁמְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת מִרְחָק מִן הַעֲבָרָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
זוֹכֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה בַּשַּׁבָּת, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר זְכוּתוֹ, כִּי הַשַּׁבָּת הַתְּלוּנָה
לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא: לְכֹלֵם נִתְּנָה בֶּן זֶג וְלִי לֹא, אָמַר לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא:
יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זֶג וְגַם וְיִלְמְדוּ בַּשַּׁבָּת תּוֹרָה.

וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חלק
ב', סימן י"ז, וְתֹאמַר עָלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה בִּ"לִקוּטֵי-תְפִלוֹת" חלק ב' תְּפִלָּה י"ג,
וְאֵם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת בִּ"לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן"
וְלֹאֲמַר עָלֶיהָ אֶת הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי תְּפִלוֹת, אֲזַי תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּה קֹדֶשׁ שַׁבָּת,
וְתִצָּא מִהַקְטָנוּת הַמוֹחִין שָׁלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תִּמְיֵד שִׁיחֶיהָ לָךְ הַצִּלָּחָה מִרְבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקֵּת, ה' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... יָרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ד')
"בַּעֲרֵ הִרְחַבְתָּ לִּי" הֵינּוּ שְׁגָם אֶפְלוּ בְּהַצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵב
לָנוּ, כִּי אִם יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יִרְאֶה שְׁאֶפְלוּ בַּעֲת שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ מֵצֵר לוֹ, גַּם בְּהַצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵב לוֹ, וּמַגְדִּיל חֲסֵדוֹ
עִמּוֹ, וְזֶה "בַּעֲרֵ הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ אֶפְלוּ בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה, נִתְּנָה לִי הִרְחַבָּה

בְּתוֹכָהּ, מִלְּבַד מֶה שָּׁאֵנוּ מַצְפִּים שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיִּיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד, אֲךָ אֶפְלוּ גַם בְּהַצָּרָה בְּעֶצְמָהּ מִרְחִיב לָנוּ; הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לִמְצֵא הֶרְחָבוֹת בְּתוֹךְ צָרוֹתָיו, כִּי אִיךָ שֶׁהוּא אִם יִתְבּוֹנֵן בְּאַמֶּת יֵרָאֶה שֶׁבְּתוֹךְ תִּקְףָּ צָרוֹתָיו יֵשׁ שְׂמָה הֶרְחָבוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, כִּי בְּיָדָיו הֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת הֶרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעַ, וְלָכֵן תָּמִיד אָדָם צָרִיךְ לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַהֶרְחָבוֹת בְּתוֹךְ צָרוֹתָיו, וּמוֹבָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרָנִי תַּז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת, כִּלְאֵי בַּהֲמָה, הַלָּכָה ד', אוֹת (י) עַל הַפְּסוֹק: (תְּהִלִּים ג')) "מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשָּׁלוֹם בְּנוֹ הַיְוִי" מֶה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלֵי רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָהּ לוֹ בְּאַלְקִים סְלָה". וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּרְכוֹת ז:) מִזְמוֹר לְדָוִד, קִינָה לְדָוִד מִבְּעֵי לֵיָּהּ?, אֶלָּא כִּינּוֹן שֶׁרָאָה שֶׁבְּנוֹ הוּא, שָׂמַח וְכוּ'. וְאַכְתִּי קֶשֶׁה עַל דָּוִד בְּעֶצְמוֹ מֶה רָאָה עַל כָּכָה בְּעַת צָרָה גְּדוּלָּה כְּזוֹאת בְּעַת שֶׁבִּרְחוֹ מֵאֲבִשָּׁלוֹם בְּנוֹ לְבַקֵּשׁ לִמְצֵא בְּהַצָּרָה אֵיזִיהַ הַרוּחָה וּלְזַמֵּר עַל זֶה לֵהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ?! וְגַם לְכַאוּרָה הַתַּחֲלַת הַמִּזְמוֹר אֵינּוּ מְדַבֵּר מִלְּשׁוֹן זִמְרָה רַק מִלְּשׁוֹן צַעֲקָה גְּדוּלָּה, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם, הַיְוִי"ה מֶה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים וְגו'. אֲךָ כָּל זֶה הוּא הָעֲנִין מֶה שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁצָּרִיכִים לִמְצֵא הֶרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת וְכוּ', הֵינּוּ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ רָאָה אֶת עֲצָמוֹ אֲזַי בְּצָרָה גְּדוּלָּה וּמָרָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהִכְרַח לְבָרִחַ מִפְּנֵי אֲבִשָּׁלוֹם בְּנוֹ וְכוּ', וְכֵן מֶה שֶׁהִיָּה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה רָעָה כְּזוֹאת שֶׁנַּעֲשָׂה מֵאֲמָנוּן וְתָמָר וְכוּ', וְאַבְשָׁלוֹם הֶרַג אוֹתוֹ וְכוּ', וּמַעֲצָם מְרִירוֹת צָרָתוֹ שֶׁגָּדְלָה מְאֹד, בְּפָרֹט שֶׁהִבְעֵל דְּבַר רָצָה לְהַפִּילוֹ בְּעֵינָיו דַּעְתּוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי אָמַר לוֹ בִּלְבוֹ, הִנֵּךְ רוֹאֶה שֶׁכָּל זֶה בָּא עָלֶיךָ עַל מַעֲשֵׂה דִבַּת שֶׁבַע וְשׁוּב אֵין לָךְ תִּקְוָה חֵס וְשָׁלוֹם וְכוּ', כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם, "רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָהּ לוֹ בְּאַלְקִים סְלָה". וּפָרַשׁ רַש"י, בְּשִׁבְלִי אוֹתוֹ הָעוֹן וּמַעֲצָם צָרָתוֹ עַד הַנֶּפֶשׁ, נִתְּבַלְבַּל דַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה עַד שֶׁלֹּא הִיָּה יָכוֹל אֶפְלוּ לִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּלְצַעֵק לֵהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כְּדָרְכוֹ. כִּי הַצָּרוֹת רַחֲמָנָא לְצֻלָּן יְכוּלִין חֵס וְשָׁלוֹם לְעַקֵּם הָלֵב מְאֹד מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, כִּי כִּשְׂאָדָם בְּצָרָה חֵס וְשָׁלוֹם הוּא בְּסִכְנָה גְּדוּלָּה גַם בְּעֲנִין כְּשִׁירוֹתוֹ וְיִהְיוּתוֹ, כִּי לְפַעְמִּים נִתְעַקֵּם הָלֵב מְאֹד עַל יְדֵי הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִין עַד שֶׁמִּהֲרָהר אַחֵר הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב: (מְשִׁלִּי י"ט) "אֲוֹלֶת אָדָם תִּסְלַף דִּרְכוֹ וְעַל הַיְוִי"ה יִזְעַף לְבוֹ", כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לְהֶאָדָם בַּחֲרִיהַ תָּמִיד וְכָל מֶה שֶׁשׁוּלַח הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בֵּין טוֹב וּבֵין לְהַפֵּךְ הוּא בְּמִשְׁקָל, וְכִמּוֹ כִּשְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שׁוּלַח לְאָדָם טוֹבוֹת, בָּנִים

ועשירות וכל טוב יש שמכיר חסדי השם וטובו עליו ומתעורר על ידי זה להתקרב אליו. יתברך בצדקה ומעשים טובים וכו'. ויש חס ושלום להפך כמו שפיתוב: (דברים ל"ב ט"ו) "וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו". כמו כן להפך כשהשם יתברך מנסה ומיסר את האדם ביסורין וצרות חס ושלום בעניות ודחקות ורדיפות וכו' רחמנא לצלן הוא גם כן בנסיון גדול כי השם יתברך שולח עליו את הנסיונות וכו' והוא צריך לדעת שהכל לטובה כדי שיזכר על ידי זה לשוב אליו, אבל מחמת גדל כח הבחירה יש לפעמים שאדרכא על ידי הצרות חס ושלום נתעקם לבו ביותר מהשם יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ערוכין מא:): לענין העניות שמעביר על דעתו ועל דעת קונו; וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שבעת צרה חס ושלום צריכין להתחזק מאד מאד כנגד היצר הרע מחמת ששרשו נמשך מדינים, ועל כן נאמר ברשעים, (משלי כ"ט) "ורגז ושחק ואין נחת". אבל בצדיקים נאמר: (תהלים נ"ו) "באלקים אהליל דבר בהויה אהליל דבר", בין שבא עמי במדת הרחמים בין במדת הדין וכו', אבל על כל פנים האדם יש לו בחירה תמיה, ובכל דבר ובכל ענין והנהגה שהשם יתברך מתנהג עמו ומסבב עמו בכל עת, יש בו בחינת (הושע יד) 'וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם' חס ושלום.

ועל כן דוד כשהיה בעת צרה גדולה כזאת שנתגרש מירושלים וכו' עד שנפל למחין דקטנות כאלו וכו', מכל שכן שלא היה יכול לפתח פיו לסדר תפלתו כראוי אבל בעצם צדקתו האיר השם יתברך עיניו ושולח בלבו עצה הזאת. שהתחיל להסתכל על הטובות שהשם יתברך גמל עמו מעודו, עד שחפש ומצא שגם בעצם הצרה הגדולה הזאת נמצא בה גם כן כמה הרחבות, כי הפך הדבר בדעתו לטובה מה שבנו וידף אחרינו מה שלכאורה היא צרה כפולה ומכפלת מה שהרודף הוא בנו רחמנא לצלן, אך הוא הפך הדבר לטובה ואמר, סתם ברא מרחם על אבא, וגם מצא הרחבה בתוך צרתו מה שראה תכסיו קימת שהסנהדרין אוחזים עמו וכו' ועל כן אלו הטובות שחפש ומצא מה שהשם יתברך גומל עמו אפלו בתוך הצרה, "בצר הרחבת לי", מלבד מה שהשם יתברך גמל עמו טובות מעודו על כל אלה התחיל לומר "מזמור לדוד" ורצה לזמר ולהודות להשם יתברך על כל הטובות

הָאֵלָה וְתַכְף שֶׁהִתְחִיל לְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תַּכְף וְתִרְחַב לְבּוֹ וְדַעְתּוֹ וְאִזְ דִּיקָא נִפְתַּח פִּי וְהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל וּלְצַעֵק כְּרָאוּי, "הוֹי" מָה רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי" וְגו'. וְגַם כָּל הַמְזֻמּוֹר הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה שֶׁאֵף עַל פִּי שָׂרְבוּ צָרָיו וְרַבִּים קָמִים עָלָיו עַד שֶׁרַבִּים אוֹמְרִים וְכו'. שֶׁאֵין לוֹ תַקְוָה חֵס וְשָׁלוֹם מִחֲמַת עוֹן דְּבַת שָׁבַע וְכו', אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן "וְאַתָּה הוֹי" מִגֵּן בַּעֲדִי" וְגו'. וְכֵן בְּדֶרֶךְ זֶה הוֹלְכִים רַב הַמְזֻמּוֹרִים שֶׁבַתְּהִלִּים שְׁמוּדָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל הָעֶבֶר וְצוּעֵק עַל לְהִבָּא וּבִתּוֹךְ דְּבָרֵי צַעֲקָתוֹ וְתַחֲנָתוֹ חוֹזֵר וּמוֹדֶה וְצוּעֵק וְכו', עֵין שָׁם. עַל כָּל פְּנִים מְכַל זֶה רוֹאִים אֵיךְ שֶׁאָדָם אֲסוּר לוֹ לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ וּלְהִתִּיאֵשׁ אֶפְלוּ בְּתַקְף הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, אֲלֵא יִמָּצָא הֶרְחַבּוֹת בְּתוֹךְ צְרוּתָיו, מִה דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה נִרְדָּף מִבְּנֵי וְהָיָה צָרִיךְ לַעֲזֹב אֶת הַמְּלוּכָה וּלְבָרֵחַ, וְכֵן קָמוּ עָלָיו רָשָׁעִים אֲרוּרִים לִיצְנִים שֶׁבִּדּוֹר וְכו', וְכָל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה סָבַל רַק סָבַל אֶחָד גָּדוֹל, אֵף עַל פִּי כֵן הוּא הִתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזָּקוֹת וְשָׁר שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לַהֲקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרֶךְ אֵיךְ אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזַּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז, אֶפְלוּ בְּתַקְף הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ, וְאַתָּה הַלְמוּד הָעֵמֶק הַזֶּה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִרְבֵּנוּ ז"ל וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְשָׁם יִמָּצָא מְרֻגָע לִנְפֶשׁוֹ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ו' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

זְכוֹר גַּם זִכֹּר אֶת הַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים הַנִּגְלִים וְהַנִּסְתָּרִים שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', כִּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּיוֹם "נוֹדָה

לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסידך שבכל יום עצמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך". ואמרו חכמינו הקדושים (נדה ל"א) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, כי באמת הקדוש ברוך הוא עושה אתנו נסים נגלים, ונסים נסתרים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ז') שאלו שלא מאמינים בנסים שהקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד, הם המעכבים את הגאולה, והם מלאים כפירות ואפיקורסות וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתזכר את הנסים שעשה אתך הקדוש ברוך הוא, שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, שעל זה ראוי לנו לשמח מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ר, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה. גם חזק את אחד שישמח את עצמו אפלו בעסקי חול. ואמר לו בודאי כן הוא, שבתחלה צריכין לשמח עצמו במלי דעלמא בכל מה שיכולין, ואחר כך באין לשמחה אמתית; ולכן עלינו למסר את נפשנו רק להיות בשמחה, ולשמח את אחרים, ואני מאד מאד מבקש אותך שתשמר מכמה שועלים קטנים מחבלי כרמים שהם חולים בנפשם וכו', שרק רוצים לסכסך אחד עם השני וכו', אנשים כאלו אין להם מקום בקהלתנו הקדושה שהיא הקהלה הכי יפה בעולם, הן במדת החסד שיש תהלה לאל, בקהלתנו, שאין דבר כזה בשום קהלה בעולם, והן בהתחזקות כי סוף כל סוף אנשי שלומנו הם קשי יום ועובר עליהם מה שעובר, ואף על פי כן מתחזקים ביתר שאת ביתר עז עם עצות רבנו ז"ל, ואלו השועלים קטנים אוכלים בבית התבשיל בתאבון גדול וכו', ולא מתבישים לדבר כל דבר אסור וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא צב:) בירא דשתית מניה לא תשדי ביה קלא; ופרש רש"י ששתית מנה כבר בצמא, לא תשדי ביה קלא, כלומר דבר הנצרך לך פעם אחת שוב לא תביזהו; ואמרו (מדרש אגדה) בור שאתה שותה ממנו מים, אל תזרק בו אבנים, ובפרט שבכל יום אתה בא ושותה ואוכל מהבור הזה, פרחתים כאלו צריכים לסתם את הפה שלהם וכו', וכבר ידוע שאלו

הכפויי טובה מראים את גריעות מעשיהם, ורבונו ז"ל הקפיד מאד מאד על כפוי טובה כל כך, עד כדי כך שאמר (ספר-המדות, אות ע"ג, סימן ה') הקדוש ברוך הוא ממחר להפריע מכפויי טובה, על ידי כפויי טובה; ואמר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן ס"ב) אסור לאדם שיהיה כפוי טובה בין לישראל בין לגוי, ואמר (ספר-המדות, אות נהנה מהחרם, סימן ג') אדם שקבלת הנאה ממנו פעם אחת, אל תבזהו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאלו הרשעים שמסיתים ומדיחים אחד נגד השני, שהם סתם נואפים ככלבים וכו', חסדי השם יתברך שיש לנו קהלה מאד מאד קדושה ויפה, אבל אנחנו צריכים לשמר שלא יכנס בינינו איזה איש רע ובליעל וכו'.

חזק ואמץ מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותמיד תהיה שמח ותשמח את אחרים, ותעזור לי לעשות חסד עם כלם, ובזה שתעזור לי אתה עוזר לעצמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ותמיד תסתכלי על הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה אתך, שאת נמצאת בחממה של אמונה קהלה קדושה כזו שאין בעולם, ומי שרק בא מבחוץ לא יכול מספיק להתפלאות על החסד שיש בין נשות אנשי שלומנו, ואני מכרח להגיד לך שזה כל שמחתי, כי אני סובל כבר חצי יובל שנים מאז שהקמתי את הקהלה, ועומד נגדי סמ"ך מ"ם רשע מרשע, טמא מטמא וכו', וחותר תחת קהלתנו בכל מיני חתירות וכו', ולכן צריכים רק לעסוק בחסד יותר ויותר, כי הסמ"ך מ"ם הוא לא יכול לסבל חסד וטוב, כי הוא כלו רע ורשעות, ולכן עלינו רק למסר את נפשנו לעשות חסד אחת עם השניה, שזה הגדלות של קהלתנו הקדושה, שמתנהגת על פי דעתו של רבנו ז"ל.

את צריכה מאד מאד לשמר משועלים קטנים שאוכלים בבית התבשיל בתאבון גדול וכו', ולא מתבשלים לדבר עלי כל דבר אסור וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא צב:) בירא דשתית מניה לא תשדי ביה קלא; ופרש רש"י ששתית מנה כבר בצמא, לא תשדי ביה קלא, כלומר דבר הנצרך לך פעם אחת שוב לא תבזהו; ואמרו (מדרש אנדה) בור שאתה שותה ממנו מים, אל תזרק בו אבנים, ובפרט שבכל יום אתה בא ושותה ואוכל מהבור הזה, פרחתים כאלו צריכים לסתם את הפה שלהם וכו', וכבר ידוע שאלו הכפויי טובה מראים את גריעות מעשיהם, ורבונו ז"ל הקפיד מאד מאד על כפוי טובה כל כך, עד כדי כך שאמר (ספר-המדות, אות ענש, סימן ה') הקדוש ברוך הוא ממיהר להפרע מכפויי טובה, על ידי כפויי טובה; ואמר (ספר-המדות, אות תפלה, סימן ס"ב) אסור לאדם שיהיה כפוי טובה בין לישראל בין לגוי, ואמר (ספר-המדות, אות נהנה מהחרם, סימן ג') אדם שקבלת הנאה ממנו פעם אחת, אל תבזהו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאלו הרשעים שמסיתים ומדיחים אחד נגד השני, שהם סתם נואפים ככלבים וכו', חסדי השם יתברך שיש לנו קהלה מאד מאד קדושה ויפה, אבל אנחנו צריכים לשמר שלא יכנס בינינו איזה איש רע ובליעל וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה רק שלום ואהבה בין גשות אנשי שלומנו, ובזה תגמר לי חיות ונחת רוח גדולה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בהחלט יש ענין גדול מאד שנשים יסעו אל ציון רבנו ז"ל, כי כלם

צָרִיכִים תִּקְוֶה הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים, וְלִכְּנָן אֵין שׁוּם סִפֵּק וְסִפֵּק סִפֵּקא שְׁנָשִׁים יִסְעוּ אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') עֲוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם הֵם עַל עֲצֻמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִחְזָקָא ל"ב) "וְתַהֲי עֲוֹנְתְּךָ עַל עֲצֻמוֹתֶיךָ", וְכָל עֲבָרָה יֵשׁ לוֹ צָרוּף אוֹתִיּוֹת, וְכִשְׁעֵבֶר אֵיזָה עֲבָרָה, אַזִּי נִחְקֵק צָרוּף רַע עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְעַל יְדֵי זֶה מְכַנִּים הַדְּבוּר שֶׁל הָלֹא הָיָה שֶׁעֵבֶר בְּתוֹךְ הַטְּמָאָה וְכו', וְנִחְקֵק הַצָּרוּף הַזֶּה עַל עֲצֻמוֹתָיו וְנוֹקֵם בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִרְמְיָה ח') "עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלַי", וְכָתִיב: (תְּהִלִּים ל"ד) "תִּמְוֹתַת רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצֻמוֹתָיו הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקִים אֵלֵיהֶם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם הַדְּבוּר שֶׁל הַיְּהוּדִי, כִּי הַדְּבוּר יוֹצֵא מֵעֲצֻמוֹתָיו וְכו', וְעַקֵּר הַיְּהוּדִי צָרִיף לִהְיוֹת לְפָנָיו הַתְּלַמִּיד חָכֵם וְכו', עֵין שָׁם, וְלִכְּנָן גַּם נָשִׁים צָרִיכוֹת תִּקְוֶה עַל מַעֲשִׂיהֶן וְכו', וְבוֹדָאִי זֶה עֲנִין גָּדוֹל לְנִסְעָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

בְּעִינֵי פֶגֶם הַבְּרִית שֶׁשְׁאַלְתָּ וְכו', עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁמוּבָא בְּשַׁעַר הַפְּנוֹת בְּדְרוּשֵׁי הַלֵּילָה בְּעִינֵי קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמַּטָּה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְדַע כִּי כְּמוֹ שְׁיוּצָאִין הַמַּזִּיקִין אֵלּוּ מִן הָאָדָם הַמוֹצִיא שִׁכְבַּת זָרַע לְבִטּוּלָה בְּהִיוֹתוֹ בְּלֹא אִשָּׁה, כֵּךְ הָאִשָּׁה בּוֹרָאָה מַזִּיקִין בְּלֹא אִישׁ, וְזֶה נִרְמָז בְּפִסּוּק: (תְּהִלִּים צ"א) "לֹא תִאֲנֶה אֵלֶיךָ" שְׁאַתָּה זָכָר "רָעָה" שֶׁהִיא פְּלוּנִית אִשָּׁת זְנוּנִים, "וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ", שֶׁהִיא אִשְׁתְּךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים ה') "שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם", עֵין שָׁם, הֵרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שְׁגָם אֶצְל הָאִשָּׁה שֶׁיֵּךְ פְּגָמִים וְכו', וְמָה גַּם שֶׁלְּצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ עוֹד הַמּוֹן קַלְקוּלִים (שְׁלֹא נִתֵּן לְרִשָּׁם עַל הַכֶּתֶב, וְגַם הֵן צָרִיכוֹת תִּקְוֶה), וְלִכְּנָן אֵין שׁוּם סִפֵּק וְסִפֵּקא שְׁגָם אִשָּׁה צָרִיכָה לְנִסְעָא אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמַר שָׁם אֵת הַ"תִּקְוֶה הַכִּלְלִי", וְזֶה בּוֹדָאִי יוֹעִיל לָהּ.

וּמִלְכַּד זֹאת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צָדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּשְׁחָחוּת עַל קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לָכֶךְ; וּבִפְרָט עַל צִיּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בְּפִרוּשׁ בִּקְשׁ שְׁיִבּוּאוֹ אֵלָיו וְיִתְפַּלְלוּ שָׁם, אֵיזָה שְׁאַלָה זֶה? אִם אִשָּׁה צָרִיכָה גַּם כֵּן לְנִסְעָא, הָלֹא יְדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לְבִתּוֹ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ו) וְאָמַר לָהּ אֵז: כִּשְׁבָּאִים אֶצְל קָבֶר הַצַּדִּיק אֵין צָרִיכִים לַחֲשֹׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא

רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה, ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי, אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי, אבי וכו' לא אשמע דבריך?! כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדולה המעלה של כל מי שיוזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזור וישע לו בכל מה דאפשר, ולכן למה שנשים לא יבואו אל ציון רבנו ז"ל, בשעה שגם הן צריכות תקון וכו', בשעה שגם הן צריכות ישועות רבות וכו', ולמה למנע את זה מהן, בשעה שציון רבנו ז"ל הוא מוקד הישועות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר אצלו יש שלש פתות חסידים, פתה א' שהם באים לאכל אצלו, כי נתנו אכל בשפע לכלם, פתה ב' שבאים לשמע תורה, כי תורתו היא תורה נפלאה מאד, ומושכת את הלב, פתה ג' אלו שאני חקוק בלבם, ומזה רואים שכל השלש פתות הם יקרים בעיני רבנו ז"ל, אבל הפליג מאד במעלת הכתה השלישית, שרבנו ז"ל חקוק בלבם, וידוע שהכפא שנמצא כהיום מרבנו ז"ל (שיש כבר להרבה אותו כפא בחקוי בדיוק), עשה את זה שוחט אחד במלאכת יד, וזה מאד מאד יפה, וכשהביאו לרבנו ז"ל מתנה, שאל אותו רבנו ז"ל: כמה זמן לקח לך לעשות את הכפא? ענה ואמר חצי שנה, חזר

וְשָׁאַל אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל: הֲאֵם כָּל הַיּוֹם עֹבְדֶתָ עַל זֶה? עָנָה וְאָמַר הַשּׁוֹחֵט לֹא, אֲלָא כָּל יוֹם עֹבְדֶתִי שְׁעָה עַל זֶה, עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל "כִּךְ אֲזִי חֲשַׁבְתָּ מִמְּנֵי כָּל יוֹם שְׁעָה", וּמֵאֵד נִהְנֶה מִזֶּה (וְאָמְרוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵף שֶׁהִכְסֵּא מֵאֵד מֵאֵד יָפֵה וְעִבּוּדֵת יָד וְכו', עַם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל נִהְנֶה יוֹתֵר מִמֶּה שְׁאָמַר שֶׁחֲשַׁב מִמְּנוּ כָּל יוֹם שְׁעָה), רוֹאִים מִזֶּה שְׁאֵדָם צָרִיף לַחַיּוֹת עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְשֶׁרַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׁמַתְמִידִים בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", עַד שֶׁשְּׁגוֹר בְּפִיו, וְלִכְּנָן תְּמִיד מְדַבֵּר עִם כָּלֵם מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה נִקְרָא הַכֶּתֶה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁרַבְּנוּ ז"ל חִקוּק בְּלִבָּם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר פַּעַם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, מֵאֵז שֶׁנִּתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל "מִיֵּלָא שְׁחִדוּשֵׁי תוֹרָה אֲנִי לֹא יָכוֹל לַחֲדֹשׁ בְּלִי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, מִזֶּה לֹא מְדַבְּרִים, אֲלָא אֶפְלוּ שִׁיחַת חֲלִין שְׁאֲנִי מִשִּׁיחַ וּמְדַבֵּר עִם מִיִּשְׁהוּ, מְכַרַח לַהֲיֹת מְקַשֵּׁר אֶל רַבְּנוּ ז"ל".

וְלִכְּנָן אִם אַתָּה רוֹצֶה לַהֲיֹת מִהַכֶּתֶה הַשְּׁלִישִׁית, תִּתְמִיד מֵאֵד מֵאֵד בְּ"לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מֵאֵד מֵאֵד שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", עַד שִׁיְהִיָּה שְּׁגוֹר עַל פִּיו, וְכִבֵּר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שְׁאָמַר (חֲיִי-מוֹהֲרָן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהִסְפִּיר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ לְקוּטִי-מוֹהֲרָן שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאָלָה, וְאָמַר: מֵאַחֵר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפֵּץ מֵאֵד שִׁילְמָדוֹ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הִרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְּׁגוֹר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוּרֹת גְּדוֹל מֵאֵד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו, אַחֵר כִּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאָלָה, וְאָמַר שְׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלַמּוֹד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שְׁעוֹר אֶחָד פְּשוט לְלַמֵּד בְּמַהֲרֹת הִרְבֵּה מֵאֵד כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְּׁגוֹר בְּעַל פִּה, וְשְׁעוֹר אֶחָד לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמָקוֹת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּסִפְרֵיו, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד הִרְבֵּה אֶת הַ"לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְּׁגוֹר עַל פִּיו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ב) שֶׁפָּנְיוֹ, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסִּפֵּר, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַל לְבוֹ, וְנִתְקַים אֲצִלוֹ מֶה שְׁאָמַר הַחֶזֶק מְכָל אָדָם: (מִשְׁלֵי ג' ג') "קָשִׁיִּים עַל גִּרְגְּרוֹתֶיהֶם כְּתִבָּם עַל לִוְיָ לְבָבָהּ".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום בית יותר מכלם, עד כדי כך שאמר והזהיר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחק לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המוכנים, וזה דבור של רבנו ז"ל שלא יכולים לשנות בשום פנים ואופן, וכן אמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פורד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצורתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּיָדָאִי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה לְנִסְעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן, אַךְ אִם הָאֲבָרָךְ מִתְנַהֵּג כָּל הַשָּׁנָה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל
 עִם אֲשֶׁתּוֹ, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה וְהִבְנָה הִדְרִית, וְהוּא עוֹזֵר כָּל הַשָּׁנָה
 לְאֲשֶׁתּוֹ, וּבִפְרָט שְׂמִסְבִּיר לָהּ מַה זֶּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה? שָׂאז הוּא יוֹם הַדִּין שְׂדָנִים
 אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה וְכו', וְכֵן כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב עַל כָּל הַשָּׁנָה וְכו',
 וְגוֹזְרִים גְּזָרֵי דִינִים עַל כָּל הַשָּׁנָה וְכו', וְצִרִיכִים עוֹרֵךְ דִּין גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד
 שְׂמִילִיץ בְּעֵדְנּוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַבָּא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 עַד כְּדֵי כֵךְ שָׂאָמַר (חֲנִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל,
 וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מַאֲבוּתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן
 לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מַהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיָא אַתָּם כָּלְכֶם, בְּיָדָאִי
 תְּלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְּלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי;
 וְאִז כְּשָׂבָא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הָאֲשֶׁה תִּגְרַשׁ אֶת בְּעָלָה לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹד
 תֵּאָרֵז לוֹ מְזוּדָה עִם בְּגָדִים וְאָכַל בְּשֹׁפֶע, כִּידוּעַ דְּבָר זֶה.

וְלָכֵן לְמַה צִּרִיכִים לְבּוֹא לִידֵי כֵךְ לְצַעַר אֶת הָאֲשֶׁה וּלְכַרֵּחַ וּלְתַת לָהּ
 לְבָכוֹת? זֶה אֵינוֹ דֶּרֶךְ וְזֶה נֶגֶד דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׂאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא ג"ט)
 לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֶׁתּוֹ, שְׂמִתּוֹף שְׂדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֲתָה
 קְרוּבָה; וְלָכֵן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וּכְבֹר מִתְחַלֵּת הַשָּׁנָה הוּא מְכַבֵּד וּמִיָּקָר אֶת
 אֲשֶׁתּוֹ וְעוֹזֵר לָהּ, וּמִתְרַבֶּה בֵּינֵיהֶם הַקָּשֶׁר וְהִבְנָה הִדְרִית, וְאִז כְּשָׂבָא רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, נוֹסְעִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְכו', וְעוֹד חוֹזְרִים עִם מִתְנָה יָפָה לְהָאֲשֶׁה
 שְׂקוּנִים עַל הַדֶּרֶךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
 וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל כן הקפיד על בגדים, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ז) הבגדים הם בסוד החשמ"ל, שהוא שמירה. ועל כן הבגדים יהיו שלמים תמיד ולא קרועים כי הוא קלוקל השמירה, הבגדים בעצמן תובעין את האדם אם לא נזהר בשמירתן לכבדן כראוי ולהחזיקן בנקיות; עין שם, ובודאי כשאדם הולך בבגדים צנועים זה משפיע על הפנימיות שלו, כי הלבוש זה החיצוניות והרבה פעמים החיצוניות משפיע על הפנימיות, עם כל זאת לא כדאי לעשות בשביל זה ריב ומחלוקת, ובפרט ששניכם באים מרקע שונה הינו לא מחרדים וכו', ולכן לא כדאי להתנפח עבור זה ולעשות בשביל זה מחלוקת, אתם צריכים לאהב אחד את השני ולכבד אחד את השני, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברהם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואני בטוח שאם תכבד ותיקר את אשתך, לבסוף היא גם כן תעשה את רצונה, והיא תעורר אותך ללבש בגדי חרדים, תן להזמן לעשות את שלו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִשְׁפֹּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שָׂאת מִתְפַּלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֻמָּתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

לְדַעֲתִי אֵל תִּפְחָדִי וְתִקְפְּצוּ לַקְנוֹת רֶכֶב חָדָשׁ, וִיכּוּלִים לְהִגִּיעַ הַיּוֹם לְזֶה
עַל יְדֵי תִשְׁלוּמִים נוֹחִים, כִּי הַכֶּסֶף שָׂאתֶם מִשְׁקִיעִים בְּהַתְּקוּנִים לְתַקְלוֹת וְכו',
בְּזֶה הַכֶּסֶף אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁלֵּם אֶת הַתִּשְׁלוּמִים הַנוֹחִים, וְלִכְן כְּדֹאִי לַקְנוֹת
רֶכֶב חָדָשׁ, וּבִפְרֹט שָׂאתֶם גָּרִים בְּשִׁטְחִים צָרִיכִים בְּאַמֶּת לְחֹשֶׁשׁ שְׁלֵא יִתְקַע
בְּאַמְצַע הַדֶּרֶךְ חֹס וְשָׁלוֹם, וְלִכְן תִּלְכוּ בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע שְׁתּוּכְלוּ לַעֲמֹד בַּקִּנִּית רֶכֶב חָדָשׁ.

דַּעֲי לָךְ אֲשֶׁר הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה הוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה)
"פּוֹתַח אֶת יְדֹךְ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיֵּית אֶךְ שְׁמַח, וְלִכְן
הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שָׂאת וּבַעֲלֹךְ צָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה,
וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְכֶם, כִּי שִׂמְחָה זֶה מְסַגֵּל לְפְרֻנְסָה, וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה
שְׁבִיכְלַתְכֶם רַק לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה בִּיחָד, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה יָבִיא לְכֶם
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵיכֶם, וְיִשְׁמְרְכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַדֶּרֶךְ
מִכָּל צַעַר וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְתִתְּבָרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בבחינת: (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר; וכתב על זה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, תפלין, הלכה ה', אות מ') והכנעתו על ידי יסוד העפר שבקדושה, שהוא בחינת אמונה, כמו שכתוב: (תהלים ל"ז) "שכן ארץ ורעה אמונה", שמוכא בתקוני זהר (קל"ב). שעפר מאנא דכלהי עלאין דתלין מספירן וכו', הינו העפר היא המלכות שבה מאירה כל הספירות, והמלכות היא האמונה, ולכן דיקא על ידי אמונה, שהיא סוד עפר דקדושה, מקבלין וממשיכין כל החיות וכל הקדושות וזוכין להגיע אל מדת אריכות אפים וסבלנות, שהיא כח הגדל וכח הצומח לגדל ולצמח בעבודתו יתברך, ולעבר ולדלג על כל המניעות והעכובים. ולכלי להסתפל על שום דבר, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה), ולכן דיקא על ידי מדת האמונה שאדם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, על ידי זה יהיה לו כח הגדל וכח הצומח ויזכה להפך את כל הירידות והנפילות שלו, לעליות גדולות, כי כשיש לאדם אמונה, יש לו כבר את הכל, והעקר הוא תפלה שיחה בינו לבין קונו, וזה תלוי ברבוי האמונה, כי ככל שאדם מרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, כך יפתח את הפה שלו וידבר אל הקדוש ברוך הוא, ומי שמרגיל את עצמו לדבר אל

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, וְהוּא אֵף פַּעַם לֹא עֲצָלָן, אֲלֵא בּוֹרֵחַ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּמַדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מֵה שְׁמִכְנִיס בּו חַיִּים שְׂרוּצָה לַחַיּוֹת, כִּי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתַקָּף הָאֱמוּנָה שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, אֲזִי כָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמֹךְ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שֶׁלֹּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֲזִי אֵף פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד וְלֹא תִשְׁתַּגַּע מִשְׁעָמוּם, וּכְכֹר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקָר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיהָ מְדַבֵּר הִרְבֵּה. וּמִשִּׁית הִרְבֵּה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְאָמַר תִּהְיֶים הִרְבֵּה בִּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמֵה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שְׁאֲנִי עֲתָה, דִּהְיֵנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעָשִׂיתִי בִּשְׁנָה כָּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהִיהָ מְזֻדְרָז כָּל כֶּךָ בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שֶׁהִיהָ עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בִּשְׁנָה כָּלָה הִיהָ עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיהָ מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמֶת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כְּמֵה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בִּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ וְכו'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמֵה שֶׁהִגִּיעוּ.

עִם כָּל זֹאת עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת הַמַּדְרָגָה הַזֹּאת שֶׁתּוּכַל תְּמִיד לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זָכַר וְגַם זָכַר מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') יִפֶּה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׂיָגִיעַת שְׁנִיָּהם מְשַׁכַּחַת עוֹזוֹן, שֶׁתִּקַּח לְעֲצָמְךָ אִיזָה עֶסֶק לְעֶסֶק בֵּה, בְּשִׁבְלִי שֶׁתִּהְיֶה עֶסוּק, כִּי בִּפְרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּתוּבוֹת נ"ט). הַבְּטָלָה מִבִּיָּאָה לְיָדֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן) וְלִידֵי זְמָה, כִּי כִּשְׁאָדָם אִין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת הוּא עוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת וְכו', וּכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תק"א) שֶׁחֲפִץ מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שִׁבְטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשֶׁזּוֹכִין שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרֵת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לַחֲזֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בַּעֲבוּדָה אַחֲרֵת וְהִתְחַזְקוֹת אַחֵר בְּשֶׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הֵשֵׁם, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁתִּצָּא לַעֲבֹד, וְכֵן תִּהְיֶה עֶסוּק, וּבִשְׁאֵר

הזמנים שאתה בטל, הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ואז תרגיש כל מיני נעם בחייה, כי חבל על כל רגע ודקה ושניה שלא מדברים אל הקדוש ברוך הוא, כי הדבור אליו יתברך, עושה רשם גדול בשמים, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אליו יתברך אפלו דבור אחד, היו מתחזקים בזה מאד מאד, והיו זוכים להגיע אל ישוב הדעת אמתי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הלואי היו כלל ישראל עושים את זה פעם אחד בשבוע, מתקבצים יחד ברחובה של עיר ומלבישים את עצמם בשק ואפר, ובוכים ומתחננים אליו יתברך שימתיק מאתנו את הדינים, ונזכה כבר להגאל גאלת עולם, וכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, וכל הבריאה תכיר את גדלתו יתברך, וישלח לנו את משיח צדקנו, כי עד מתי נחכה וכו', כלו כל הקצין, ועם ישראל עברו כבר אלפים שנה בכל מיני גליות וכו', והרגו אותנו במיתות משנות, מיתות אכזריות וכו', הגיע הזמן להגאל, ולכן אם כלל ישראל היו עושים את זה פעם אחד בשבוע, או על כל פנים פעם בחדש בערב ראש חודש, מזמן היינו יכולים כבר להגאל, כי היה התעוררות כזה שלא רואים, אנשים, נשים וילדים באו ובכו וצעקו אל הקדוש ברוך הוא שיחוס וירחם עלינו, וזה דבר גדול מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה ס"ה, סימן כ') אמר רבי אבא בר כהנא לא עמדו פלוסופין

בְּעוֹלָם כְּבִלְעָם בֶּן בַּעֲזַר וּכְאֲבִימוֹס הַגֶּרֶדִי נִתְכַּנְסוּ כָּל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים אֲצִלּוֹ
אָמְרוּ לוֹ תֹאמַר שְׁאֲנִי יְכוּלִים לְזַדּוֹג לְאַמָּה זֹאת אָמַר לָכֵן וַחֲזֹרוּ עַל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וְעַל בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת שְׁלֵהֶן וְאִם מִצְאֲתֶם שֵׁם תִּינוּקוֹת מִצְפָּצִפִּין בְּקוֹלָן אֵין אַתֶּם
יְכוּלִים לְהַזְדַּיֵּג לָהֶם שֶׁכֶּךָ הַבְּטִיחַן אֲבִיהֶן וְאָמַר לָהֶם "הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב" - בְּזִמָּן
שֶׁקוֹלוֹ שֶׁל יַעֲקֹב מִצּוֹי בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת אֵין הַיָּדִים יָדֵי עֲשׂוֹ, וְאִם לֹא הַיָּדִים
יָדֵי עֲשׂוֹ אַתֶּם יְכוּלִים לָהֶם; כִּי עִם יִשְׂרָאֵל עָקַר כָּחֶם זֶה רַק עַל יָדֵי תַּפְלָה,
תַּחֲנָה, צַעֲקָה וּבִקְשָׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא, בְּשַׁלַּח) מַה תּוֹלַעַת
הַזֶּה אֵינוֹ מַכֶּה אֶת הָאֲרָזִים אֲלָא בְּפִיו וְהוּא רֶךְ וּמַכֶּה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּךָּ אֵין
לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא תַּפְלָה שֶׁהָאֲמוֹת הָעוֹלָם נִמְשְׁלוּ כְּאֲרָזִים שְׁנֶאֱמַר: (יִחְזָקְיָא
ל"א) "הִנֵּה אֲשׁוּר אָרֹז בִּלְכַּנּוֹן" וְאוֹמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "וַיִּשְׁבֶּר הָיוֹ" אֶת אֲרָזֵי
הַלְכַּנּוֹן, וּכְשֶׁהֵן מִתְגַּבְּרִים עֲלֵיהֶם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְצוּעִקִים וּמִתְפַּלְלִין וְכוּ',
וְאָמְרוּ (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קמ"ט) פִּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא חֶרֶב. שְׁנֶאֱמַר: (תְּהִלִּים קמ"ט)
"וַיַּחַרֵּב פִּיפִיּוֹת בִּידֶם", כִּי אֵין כַּחֲנוֹ אֲלָא בְּפִינוֹ, וְלָכֵן אֲשָׁרִיהֶם וְאֲשָׁרֵי חֻלְקָם
שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּצָאִים בְּרַחוּבוֹת הָעִיר מִדֵּי פַעַם עִם שֶׁק וְאִפְר וְתוֹקְעִים
בְּשׁוֹפְרוֹת, וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁיְחוּס וִירַחֵם עֲלֵינוּ, וַיִּצִּילֵנוּ
מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְשֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ בָנוּ שׁוֹם מִשְׁחִית וְאוֹיֵב וְכוּ', וְשֶׁכֶּל עַם יִשְׂרָאֵל
יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיִּשְׁרֶה אֱהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה
לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, אִם הָיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל פַּעַם אַחַת
בְּשָׁבוּעַ, אוֹ עַל כָּל פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ, הָיִינוּ כְּכֹר
זוֹכִים לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תַּפְלָה,
תַּחֲנָה וּבִקְשָׁה, וּבִפְרָט כְּשֶׁמִּתְאַחֲדִים כָּל הָעֵדוּת יָחַד, וּבָאִים עִם לֵב אֶמֶת, לֵב
נָכוֹן אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִתְבַּע אֶת גְּאֻלָּתָנוּ, בּוֹדָאֵי נִזְכָּה לְהַעֲנוֹת עַל יָדֵי
תַּפְלָתֵינוּ וְצַעֲקָתֵינוּ, וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה הָיָה מַחֲזָה נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד,
אֵיךְ שֶׁהִתְקַבְּצוּ מִכָּל הַחוּגִים יְהוּדִים בְּלֵב אֶמֶת לֵב נָכוֹן, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
מִמֶּנִּי יִתְבָּרֵךְ שִׁיְחוּס וִירַחֵם עֲלֵינוּ, מִי יִתֵּן שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה מִפַּעַם לְפַעַם,
וְאֹז בּוֹדָאֵי הָיוּ גּוֹמְרִים כְּכֹר עִם הַגְּלוּת הָאָרֶץ וְהִמָּר הַזֶּה.

זֶה יָדוּעַ וּמִפְרָסֶם כְּשֶׁהַעֲמָלְקִי יִמַּח שְׁמוֹ הָיָה כְּכֹר בְּמִצְרַיִם עַל הַדֶּרֶךְ
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִתְקַבְּצוּ אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף וְהִתְפַּלְּלוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לַיְלוֹת רְצוּפִים, וּבָכוּ וְהִתְחַנְּנוּ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדִיקָא בְּזִכּוֹת זֶה הָיָה לוֹ

תְּבוּסָה וְכוּ', וּמִפְּלֵה גְדוּלָּה וְכוּ', וְהִיָּה צָרִיף לְכַרְח חֲזָרָה מְאִיפָה שְׂבָא, וְלֹא נִכְנַס בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כַח הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבִּים עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעַלָּה, וְלִכֵּן הִלּוּאִי וְהִלּוּאִי שֶׁהָיוּ מִתְקַבְּצִים בְּכָל פַּעַם עִם יִשְׂרָאֵל וּמִתְפַּלְלִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִזְּ הָיוּ רוֹאִים תְּכֵף וּמִיד יְשׁוּעוֹת, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַתְּפִלוֹת צָרִיף לְהִיּוֹת עִם לֵב אֱמֶת בְּלִי שׁוּם פּוֹלִיטִיקָה, רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיּוּרִיד מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַגְּזֻרוֹת רְעוּת, וְנִזְכָּה כְּבָר לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגֻאֲלֹת עִם יִשְׂרָאֵל, וְתִקְוֵן הָעוֹלָם לְתִקְוֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁכָל הָעֵנִין שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֻמוֹת שְׁאִין שְׁלֻמוֹת אַחֲרָיו, רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֲנַחְנוּ מִתְעוֹרְרִים מִהַשְׁנָה, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵיו ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס') יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם יֹשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאֵף שֶׁנִּדְמָה לְעוֹלָם שֶׁהֵם עוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, אֵף עַל פִּי כֵן כָּל עֲבוֹדָתָם אֵין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נַחַת מֵהֶם, כִּי נִשְׁאָר כָּל עֲבוֹדָתָם לְמַטָּה, וְאֵין יָכוֹל לְהַתְרוֹמֵם וּלְהַתְעַלּוֹת לְמַעַלָּה, כִּי עֶקֶר הַחַיּוּת הוּא הַשְּׁכָל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (קֹהֶלֶת ז') "הַחֲכָמָה תִּחְיֶה בְּעָלֶיהָ", וְכִשֶּׁהֶעֱבֹדָה הִיא עִם שְׁכָל, מְשִׁימִים בָּהּ חַיּוֹת שֶׁתּוֹכֵל לְהַתְעַלּוֹת, וְזֶה עֲבוֹדַת הַצָּדִיק הָאֱמֶת מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת שֶׁהוּא מְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה הָעֲמֻקָּה שְׁאֵדָם יֵשֶׁן בָּהּ, וְעַל יְדֵי שֶׁמִּתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶּה כָּל הָעֵנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גִּלֵּה לָנוּ וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעַלָּה עֲלִיוֹנָה וּגְדוּלָּה מִן הַכָּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֲדָר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ

בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלֹאוֹת בְּדִבְרֵי חַן וְרֻצוֹי וּפְיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לַעֲבוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זֹה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָּרִים בּוֹ וְכו', וְהִנֵּהגָה זֹה הוּא גְדוּלָּה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וַעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׂכּוּלָל הֵפֵל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחֹסֵר לוֹ בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוֹק לְגִמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יָכוֹל לִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִנוּ הִתְכַּנֵּה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחָפֵץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׁאִינוּ יָכוֹל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יִכָּל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מְזִה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצָּעֵק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִיתְרַחֵק כָּל כֶּה, עַד שְׁאִינוּ יָכוֹל אֲפֹלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וּתְחִנוּנִים, שִׁיחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שִׁיכֹל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂכֻמָּה וְכֻמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִּים מְפָרְסְמִים סִפְרוּ, שְׁלֹא בָּאוּ לְמִדְרַגָּתָם, רַק עַל יְדֵי הִנֵּהגָה זֹה. וְהַמְשָׁכִיל יִבִּין מַעֲצָמוֹ גְּדֹל מַעֲלַת הִנֵּהגָה זֹה, הַעוּלָּה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דִּבְרַר הַשְׁוָה לְכָל נֶפֶשׁ מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּל־יָכוֹלִים לִנְהַג הִנֵּהגָה זֹה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבּוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוּלָּה. אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז בְּזֶה; וְעִכְשָׁיו כְּשִׁישׁ לֶךְ הַקְדָּמוֹת אֵלָיו, מָה לֶךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵרֵב זֶה וְכו', אוֹ מֵרֵב זֶה וְכו', הֲרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ מָה רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה מֵאֲתָנּוּ? וּמָה דֶּרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל? וְלָכֵן מָה אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵרֵב זֶה אוֹ מֵרֵב זֶה, בְּשַׁעֲה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, חֶלֶק ב', סִימָן ז') כְּשֶׁהוֹלֵךְ מֵרֵב לְרֵב, אִזְּ צָרִיךְ לְחַזֵּק אֲמוּנָתוֹ בְּאַחֲדוּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַלְמוּד מֵהִרְבֵּה מְלַמְּדִים מְזִיק לְאֲמוּנַת הַיְחוד. וְכֵן הָרֵב שִׁישׁ לוֹ אֲמוּנַת הַיְחוד, הוּא יָכוֹל לְהֵאִיר לְכָל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד לְפִי כַחוֹ, וְכָל תַּלְמִיד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֵלָּא מָה שֶׁצָּרִיךְ לוֹ וְלֹא יוֹתֵר; וְלָכֵן דַּע לֶךְ שֶׁעָקֵר הַהִתְקָרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה עַל יְדֵי לְמוּד סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", שֶׁבְּפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ב) שֶׁפָּנִי, שְׂכּוּל וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצְאוּ בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וַיְדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְכִבֵּר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְדוּשׁ שֶׁאָמַר (חִי-מוֹהֲרָן, סִימָן ש"ו) שֶׁהִסְפֵּר הַקְדוּשׁ שֶׁלוֹ "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן" שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלֵּת דְּגָאָלָה, וְאָמַר: מֵאַחַר שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם אֲנִי חָפֵץ

מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין צורך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבע לעצמו שני שעורים ללמוד ספריו הקדושים - שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, ולכן אשרי מי שלומד הרבה את ה"לקוטי מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, ורק זה נקרא התקרבות אל רבנו ז"ל, וזה צריך להיות הרצון החזק של כל חסיד ברסלב, שיהיה שגור על פיו ה"לקוטי מוהר"ן" ישר והפוך, וכן להיות בקי ב"ספר-המדות" ושיחותיו הקדושים שב"שיחות-הר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", ועל כלם רבנו ז"ל מכניס בנו חשק ללמד על ידי סדר דרך הלמוד שלו, המובא באריכות בקנטרס "סדר דרך הלמוד", והוא מיסד על שיחתו הקדושה של רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ע"ו) שנותן לנו דרך איך כל אחד אפלו קשה הבנה, יכול לסים תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, ספרי המדרשים, וספרי הזהר והתקונים וכו', וכו', קתהו משם ואז כבר לא תצטרך לרוץ מרב זה וכו', אל רב זה וכו', ותדע איפה האמת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ו' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לזכר שראש השנה הוא יום הדין, שאז דנים את כל הבריא

כלה, וכן דנים את כל אחד ואחד בנפרד מה יקרה אתו כל השנה, וכותבים לו את התקציב על כל השנה, וצריכים עורך דין גדול שימליץ בעדנו, ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כי הוא בפרוש גלה לנו את מעלת הראש השנה שלו ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ולכן גם השטן אמר: (איוב ב' ד') "עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו", מה אדם לא יתן בעד נפשו? הרי כל שנה אנחנו שומעים מקרים מוזעזעים, בני אדם נשרפים חיים וכו', נחנקים וכו', נטבעים בים וכו', נהרגים במיתות משנות וכו', נחלים במחלות קשים מאד וכו', מאבדים את הכסף שהיה לו תוך לילה אחד נעשה בעל חוב גדול וכו', וכל מיני פרעניות שרק יש לא עלינו, הכל כבר נגזר בראש השנה, ולכן לא בחנם שצריכים לנסע אל הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהוא הבטיח שמי שיהיה אצלו בראש השנה, הוא יפעל בשבילו שהכל יתהפך לטובה וכו', ולכן מה לא יעשה אדם כדי שיגיע לעורך דין הזה? בודאי מתר להלוות כסף על הנסיעה לראש השנה אל רבנו ז"ל באומן, וכבר אמר רבנו ז"ל על צרכי הנסיעה דאגתי לכם על הלוך ועל חזרה, ולכן הן אמת שרבנו ז"ל הקפיד לא להלוות כסף, אבל בענין ראש השנה זה תקון ופדות נפשנו וכו', בודאי יכולים להלוות.

אני בטוח במיליון אחוז שנשארת בריא זה רק מפני שזכיתי להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה באומן, כי היה לי התקפת לב כל כך חזקה שרופא ממחה עולמי אמר כפי תקף התקפת לב הזו, אחד ממיליון נשאר חי, וכן באותו שבועים שהייתי בבית חולים, עוד שבועה אנשים הרבה יותר צעירים ממני קבלו התקפות לב, והלכו לעולמם לא עלינו, ואני תולה את זה שנצלתי בזכות שהייתי אצל רבנו ז"ל בראש השנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נזכה להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, וכן נעזר עוד

נשמות ישראל שיבואו אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ונזכה לשנה טובה ומתוקה בתוך כלל נשמות ישראל, שנת גאולה וישועה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נמצאים בקהלה כל כך יפה חממה של אמונה, עמוד של חסד, ועכשו מתחילים לבוא המון אורחים ביבנאל, וכן מהמושבות סביב, כי שמעו המון שבחים טוב על קהלתנו הקדושה, ובפרט שיש פה מנינים אחר מנינים מותיקין עד חצות לילה, ולכן באים אלינו, אף דא עקא יש לי צער גדול מאד כי יש כמה אנשים שפלים וכו', בלי שום בושע עצמית וכו', איך שרק רואים אדם חדש אורח שבא, קופצים עליו כמו קוף וכו', ואומרים לו "תן צדקה" וכו', או מספרים לו איזה ספור שקרי וכו', העקר להוציא ממנו כסף, ואחרים לוקחים את הכתבת שלו וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך, אם אתה רואה דבר כזה שתמחה בשמי, כי זה חלול השם גדול מאד, וחלול שם רבנו ז"ל, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; ולכן אני מאד מאד מקפיד על דבר זה, ואני אומר פתוח לכל מי שיקפץ על איזה אורח כמו קוף ויבקש ממנו צדקה, מסכן ישאר עני כל ימי חייו, כי בזה מבזים את קהלתנו הקדושה, ומבזים את רבנו ז"ל, ואני מאד מאד מקפיד על זה, ואני מבקש אותך אישית שתעמד על המשמר, אם יקרה דבר כזה, תבזה אותו לפני האורח, ולהגיד שזה לא שייך לקהלתנו, וזה פשוט גנב וכו', אני מאד מאד מצטער שאני צריך לכתב את זה, אבל כבר אמר החכם "ההכרח אם לא ישבח, לא יגנה", כי אני לא יכול להכתים את כל הקהלה הקדושה שלנו שזה קהלה של שנוורים וכו', בשביל שתים או שלש אנשים שפלים

וְנִבְּזִים מְאֹד שְׁלֹא מִתְּבִישִׁים לְהַכְתִּים וּלְכַזּוֹת אֶת קְהֵלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׂיֵצֵא לָהּ שֵׁם טוֹב בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׁאֵם אֶתָּה יוֹדֵעַ מִמִּישָׁהוּ כְּזֹה, תִּכְּף וּמִיד תִּכְתֵּב לִי, וְאֲנִי אֶפְרָסֶם אֶת שְׁמוֹ וְאֶת תְּמוּנָתוֹ בְּלוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן דְּבָר כְּזֶה בְּקְהֵלְתָּנוּ שְׂיִקְרָה.

הַכּוֹתֵב בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד

בתשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלֹום וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק בִּיתֵּךְ שְׁאֵת בִּיתֵּךְ עַז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, עַל אֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגוֹלִים, נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים, כִּי אֵין אָדָם שְׁלֹא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּר בְּכָל יוֹם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֻלֵּק ב', סִימָן ע"ז) שְׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ צָדִיק גָּדוֹל צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵיזָה צַעַר בְּכָל יוֹם, וְגַם מִי שְׂדַעְתּוֹ יוֹתֵר גָּדוֹלָה צַעֲרוֹ גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (קֹהֶלֶת א') "וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב", וְלָכֵן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלָכֵן מִי יִתֵּן שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, שְׂזֵה מִתְּנָה נִפְלְאָה שְׁנֵתֵן לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוֹר הַזֶּה, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה מַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה נִדָּה ל"ז, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּלִמּוּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הָאֲרָבֶעָה מְלָאכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רָאשֵׁי תְבוֹת גִּמְ'רֵא', גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רָפָאֵל, אֲוִרִיאֵל, וְאַפְלוּ רַק בְּגִרְסָא לְגִרְסַת הַדֶּף זֶה יִתֵּן לָךְ סְפּוּק נִפְשִׁי מְאֹד, וְאַפְלוּ לְלַמֵּד בְּלִי הִבְנָה זֶה יַעֲזֹר לָךְ, כִּי חִבֵּל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד דֶּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שְׂמִירָה לְאָדָם וּמַדְבִּיק אוֹתוֹ אֶל הָאֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, שְׂאִז

ממשיך על עצמו צלם אלקים, ולכן תהיה חזק מאד מאד בעבודה הקדושה הזו ללמד דף גמרא אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", ומוכא בזהר (קדושים פ"ה:) ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא [ומי שיש לו רצון ללמד תורה] ולא אשכח מאן דיוליף ליה [ולא מוצא מי שילמד אותו] והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה [והוא מרב אהבה לומד תורה] ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע. [ומגמגם בלמוד ולא מבין מה שלומד] כל מלה ומלה סלקא [כל מלה ומלה עולית למעלה בשמים] וקדשא בריך הוא חדי בההיא מלה [והקדוש-ברוך-הוא שמח עם המלים שהוא גורס] וקביל לה ונטע לה סחרניה דההוא נחלא [ומקבל אותם מלים ונוטע מזה אילנות סביב על נחל העליון] ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין ואקרון ערבי נחל [ונעשים מאלו המלים שמגמגם בתורה, אפלו שהוא לא מבין אילנות גדולות, ונקראים ערבי נחל], מכיל זה רואים את מעלת האדם שזוכה אפלו לגמגם בתורה, איך שזה מאד מאד חשוב למעלה, ועל כן תעשה לעצמך קביעות חזקה ללמד בכל יום דף גמרא, וזה יציל אותך מכל רע, ואני מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית שתצית אותי ולא תתחרט.

היות שעכשו מתחיל ימי חפשת הקיץ, ומתחילים לבוא למחננו המון אורחים, כי יש שם טוב לקהלתנו, שיש אצלנו מנינים אחר מנינים מותיקין עד חצות לילה, ולכן אני רוצה להרחיב ביתר שאת ביתר עז את הבית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אני מבקש אותך שתראה לעזור לי במה שאתה רק יכול, כי כך מוכא בזהר (וירא קד) בשעתא דקדשא בריך הוא רחים ליה לבר נש, משדר ליה דורונא, ומאן איהו, מסכנא, בגין דיזכי ביה, וכיון דזכי ביה איהו אמשיך עליה חד חוטא דחסד דאתמשך מסטר ימינא, ופריש ארישיה ורשים ליה, בגין דכד ייתי דינא לעלמא ההוא מחבלא יזדהר ביה, וזקיף עינוי וחמא לההוא רשימו, וכדין אסתלק מניה ואזדהר ביה, בגיני כך אקדים ליה קדשא בריך הוא במה דיזכי; [בשעה שהקדוש ברוך הוא אוהב את האדם, הוא שולח לו מתנה עני, כדי שיזכה בו, וכיון שזוכה בו, מושך עליו חוט של חסד מצד הימין, ופורש את זה על ראשו, כדי כשיהיה

דינים בעולם, המחבל שרוצה לחבל וכו', ישמר ממנו, כיון שיראה אותו ויראה את החוט של חסד שנפרש על ראשו, יסתלק ממנו המשחית, וישמר את עצמו ממנו, ובשביל זה הקדוש ברוך הוא מקדים ושולח לאדם מתנה עני, כדי שיזכה בו, ופה בבית התבשיל תהלה לאל, מחיים המון עניים ואביונים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי, ואפלו כמה פרוטות ממש זה יעזור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט: ט) מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ" - לומר לה מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; ודע לה שהגאולה שאנחנו מחכים עליה יהיה רק בזכות הצדקה, כמו שכתוב: (ישעיה א' כ"ז) "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא, שיר השירים א') הדורון של הקדוש ברוך הוא צדקה, שכן הוא אומר: (משלי כ"א ג') "צדקה ומשפט נבחר להוי"ה מזבח", כן הנותן צדקה אפלו היתה בידו עברה ונחתם דינו לאבד ונתנה רשות למלאך הממנה על הפרענות לילך ויפרע ממנו אינו יכול, והקדוש ברוך הוא אומר לו: (משלי י"ב) "וצדקה תציל ממות", ויכול להיות מקבל פני שכינה בכל יום, שנאמר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חסד ואמת יקדמו פניך" והקדוש ברוך הוא אומר למלאך של פרענות אל תגע בו! מצאתי לו זכות למחל על כל עונותיו.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתזכה להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה עבור בית התבשיל - אהל אברהם, והיה זה זכותך שאתה תומך ברעבים וצמאים שזה הצדקה הכי גדולה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בתשע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז בצניעות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב צניעות האשה וכו', ואת צריכה לדעת שאשה

אסור לה לצאת על הרחוב בלי גרבים, כי זה פריצות גדול מאד, ומכל שכן שלא תצא בגלוי שער בחוץ, כי על זה מגיע גט רחמנא לישוזן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על הצניעות שלך, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן ס"ד) הצניעות מסגל לעשירות, ואמר (שם, אות בנים, סימן ט') צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים; ולכן תהיי חזקה בזה מאד מאד, ואל תחשבי מה יהיה כבר אם אני עושה או חמש עשרה דקות מסתובבות בבית או בחוץ בלי גרבים בגלוי שער

וכו', אל תאמרי זאת, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) הלא האדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא: החיים כל כך קצרים, ולכן צריכים מאד מאד לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ואל תאמרי שקשה לך, כי הרגלת כבר מזמן ללכת בלי גרבים בבית, וכן בגלוי שער, וקשה לך לשבור את הבחירה, אל תאמרי כך, כי כך מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) שאיש אחד שאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה, ולכן דעי שגם את יכולה להפך את הבחירה לטוב.

עכשו מתחילים לבוא המון אורחים, כי חפשת הקיץ התחיל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתקבלי את כל אורחת בסדר פנים יפות, כדי שיהיה קדוש שם שמים נעשה על ידינו, וקדוש שם רבנו ז"ל, וכבר אמר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל
להוראה "תפארת בנימין"

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז ללמוד בתשוקה עצומה כל יום מקרא משנה, ועל כלם את הדף היומי, שזה חיות להנפש, וכן תלמד בעיון רב בהכולל את הלכות נדה, כי רציתי מאד שתוציא תעודה על זה, שאתה יכול לפסק הלכות, ואל תחשב שזה קשה, אם חוזרים על הלמוד כמה וכמה פעמים זוכרים, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות הרהורים, סימן י"ב) על ידי למוד הרבה שלחן ערוך נתבטל הפניות, ולכן אני מאד מאד שמח שבהכולל להוראה התחלנו ללמוד הלכות נדה שזה מאד מאד נצרך לכל אברך אחר החתנה, שלא יפשל חס ושלום באסור פריות, ועכשיו כשנכנסים השלשה שבועות בין המצרים (שיתחפכו לנו כבר לימי שמחה), טוב מאד שתתחילו ללמוד הלכות תשעה באב טור ושלחן ערוך.

מה אמר לך! זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו זוטא, פרק י"ח) אמר רבי יוחנן: מעיד אני עלי שמים וארץ שכל תלמיד חכם שהוא קורא ושונה לשם שמים ונהנה מיגיע כפו עליו הכתוב אומר: (תהלים קכ"ח) "יגיע כפיו כי תאכל אשריו וטוב לו", אשריו בעולם הזה וטוב לו לעולם הבא, ואומר: (שיר השירים ז') "מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים". ולא עוד אלא שאשתו ובניו יראים ממנו ועכו"ם יראים ממנו ומלאכי השרת שואלין בשלומו. והקדוש ברוך הוא אוהב אותו אהבה גמורה, שנאמר: (דברים כ"ה) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך".

אני יודע שאתה אברך ובא לך מאד מאד קשה לשבת בכולל וכו', ובפרט שיש לך הרבה נסיונות, אבל זכר מה שחקמינו הקדושים אמרו (קדושין ל'): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו, שנאמר: (תהלים ל"ז) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו" ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל איך הקדוש ברוך הוא, עוזרו? על ידי ששולח בכל דור ודור צדיקים שהם מחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים שזה היסוד ביהדות, כי בלי אמונת חכמים אין אמונה בהקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (שמות ט"ז) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים: (מכילתא, בשלח) אם במשה האמינו בהוי"ה לא כל שכן, אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש ברוך הוא אלא על ידי "משה עבדו".

מאד מאד הייתי שמח אם היית הולך לאסוף קפות של צדקה, וזה היה מכניס לך גם שפע, והיה טוב לכלנו, ובפרט עכשו שאני קופץ בחובות חדשים לשפץ את האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשוב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הכשרות בבית התבשיל, בודאי צריכים על זה הקפדה גדולה מאד, ואני רוצה שהבית הוראה יתערכו בזה.

בענין שיהיה שעורים בכל שבוע, מה טוב ומה נעים וכו', אבל עכשיו אנחנו במצב כספי מאוד קשה, כי לקחתי על עצמי לשפץ את האולם, וזה עולה הון תועפות.

בענין זה שמדפיס את המכתבים וכו', בשום פנים ואפן אני לא מסכים, ורציתי שתכתב לי את השם שלו.

בענין למוד משניות, תעזב שיהיה כמו שאנחנו לומדים כל השנים בסדרן דיקא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשצג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

שמעתי שהיה לכם נס גלוי וכו', תאמין לי שאני תולה את זה בזכות שאתה מביא אכל לבית התבשיל, וזה אצלי ברור כשמש, כי אם עוזרים לעניים עם אכל, הקדוש ברוך הוא עוזר לו, יעזר הקדוש ברוך הוא שישלם לך חזרה על כל הנזק שהיה לך, ותזכה לבית משלך.

אני מאוד מאוד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן

אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בשמחה בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בעל אסור לו לשבת בבית בלי מעש וכו', כי מזה יוצא כל המחלקת והמריבות והוכוחים וכו' וכו', ולכן שב בהכולל ותלמד שמה וכו', אתה חייב בכל מה שקורה בבית, כי אתה לא טלית שכלה תכלת, ואם היית יושב ולומד, לא היה קורה כל המחלקת והמריבות, אתה שוכח שאתה מציק לאשתך וכו', אז אתה מקבל חזרה, ולכן תראה לחזור בתשובה שלמה והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים בריבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו ששה שעורים בזמנים

נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מודה לך שאת שומרת על הבנות בבית הכנסת בשבת כדי שלא יהיה רעש, וזה זכות גדול מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעשי מצוות ומעשים טובים, רק צריכים לצמצם את ההתלהבות וכו' וכו' שלא יהיה רבוי אור וכו'.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת לא מפסיקה לטריטר את הגומרים עם מכתבים, כי בודאי זה עוזר ועוזר איך וכו', ואין דבר כזה שהוא לטובתנו, זה הכל למראה פנים וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תכנס בלחץ ואל תפחד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וזהריון יעבר תקין ותולידי בקלות.

רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, והעקר לבקש ממנו יתברך שתצליחי, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם בית דירה משלכם, כי עם תפלה יכולים לפעל הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם תוכל לעורר את האברכים שיקחו כל אחד חבילה של שו"ת "אשר בנחל", למצוה רבה יחשב, כי הספר הזה עושה נפלאות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיפץ בכל מקום, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב

(תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אִימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשָׁעָה שֶׁהַצְבוּר מִתְפַּלֵּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תַּפְלָה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנִּין, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהִיָּהוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֶר חֻקַּת, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין עוֹד יוֹתֵר דְּבַר בְּרִיא בֵּין זוּג כְּמוֹ הַדְּבָרוֹת וְכוּ', שְׁעָרִיכִים לְדַבֵּר בִּינֵיהֶם וּלְיִשָּׁר קוּיִם וְכוּ', חָבֵל מֵאֵד שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם מִתַּח וּמְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת וְכוּ'.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מֵאֵד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְת' י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מַכְנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

תַּתְּאֲזִיר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפָה מִזֹּו, וְאַפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, זָכְרִי מָה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת פֶּרֶק ה') לְפֻנִּים צִעְרָא אֲגִרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא

נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלל תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשתי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לי הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לי ברכה והצלחה מן השמים

בתשצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את יכולה לעשות דבר כזה להחזיק תינוקות וכו', מה טוב ומה נעים, העקר מה שאני מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לי מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לי כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלל תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם

מַעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
הָאִשָּׁה שִׁקְנָתָהּ לְעֶצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל
הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שָׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית,
וְאִנִּי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב מֵאִשָּׁה שִׁמְחֻזְקָתָהּ אֶת בַּעֲלָהּ,
וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ וְרַבָּה, פֶּרֶק י', סִימָן ה') אֵין אִשָּׁה כְּשִׁרָה
אֶלָּא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבִּקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס אֲנָשִׁים תְּמָהוֹנִים וּמִפְקָפָקִים וְכו', קַהֲלָתְנוּ הִיא
קַהֲלָה מְאֹד מְאֹד קְדוּשָׁה, וְאִנִּי לֹא רוֹצֶה שְׂיִסְתּוֹבְבוּ אֶצְלָנוּ אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ
וְכו', וְאִם חִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים הַזֵּהִירוּנוּ שׁוּטָה אֶסּוּר לְרַחֵם עָלָיו, זֶה פְּשׁוּטָה
כְּמִשְׁמָעוֹ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִשְׁמֹר עַל קַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וּבִפְרָט שְׁמִסְתּוֹבְבִים
הַמוֹן יְלָדִים, וְמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִיבֹא בְּעִיּוֹת עַל עֲצֻמָּנוּ, וְדִי לַחֲכִימָא.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָהּ וְאַחִיךָ ... גִּירו יֵאִיר
עוֹשִׂים לְמַעַן קַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, בְּיָדָאֵי יִשְׁלֵם לָכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּנִחַת
גְּדוֹל מִיְלִדִיכֶם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְתִרְאֶה לְשַׁקֵּד עַל לְמוֹד
מִשְׁנֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזִה, וּמוֹבָא בְּזִהֵר: (בְּרַאשִׁית מ"ב) מָאן דְּקֹאֲרִי וְתָנִי

שית סדרי משנה דא הוא מאן דיידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה
בדקא יאות. אלין אנון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר.

[מי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שיודע לסדר ולקשר
קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של
הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ואני מאד מאד מבקש
אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה
הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של
אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק
לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור
העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל
וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה
בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו,
זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה,
ואז טוב לך כל הימים.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁתִּמִּיד רוֹקֵד מִרֵּב שְׂמִיחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי רִקְוָדִין וְהִמָּחָצֵת כֶּף אֶל כֶּף מִמְּתִיקִים אֶת הַדֵּינִים.

תִּרְאֶה לְשָׂקֵד עַל לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֶה, וּמוֹבָא בְּזֶה־ר (בְּרֵאשִׁית מ"ב) מֵאֵן דְּקֹאֲרִי וְתָנִי שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה דָּא הוּא מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא וּלְקִשְׂרָא קִשּׁוּרָא יַחּוּדָא דְמֹאֲרִיָּה כְּדָקָא יָאוּת. אֲלִין אַנּוּן דְּמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קִדִּישָׁא דְמֹאֲרִיָּהוּן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר.

[מִי שְׂקוּרָא וְשׁוֹנֶה שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, הוּא זֶה שִׁיּוּדַע לְסִדְר וּלְקִשְׂר קִשְׂר יַחּוּד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם שְׂמִתְמִידִים בְּמִשְׁנִיּוֹת, מְקַדְּשִׁים שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תִּמִּיד].

תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.) מֵאִי דְכְּתִיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִּי לָךְ הָיִ"ה עַת רְצוֹן" - אֵימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵכוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִ, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תִּמִּיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לקנות דירה משלך, ואז לא תצטרך לגור כל שנה בדירה אחרת וכו', העקר תלוי כפי הרצון והלב חזק שיש לאדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת: (אבות פ"ק ד') "איזהו גבור הכובש את יצרו", וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות.

תראה לשקד על למוד משניות, שאין למעלה מזה, ומוכא בזהר (בראשית מ"ב ומוכא בזהר (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה כדקא יאות. אלן אנון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר.

[מי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שיודע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד].

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את המכתב הארוך שלך, ואני מאד מאד שמח לגבי מה
שאתה כותב בענין לא ללכת למקומות שמחללים שבת בפרהסייה, כל כוננתם
לעקר את היהדות וכו', ולעשות צחוק מכל הקדוש לעם ישראל, שזה יותר
גרוע מגויים, ולכן בשביל זה רבנים רציניים עמדו על זה שלא לתת למחללי
שבת כח וגב וכו', ואיפה יכולים לתת להם מכה? רק בכיס, ולכן בשום פנים
ואפן אסור ללכת שמה למגדר מלתא.

אנשים שקוראים את עצמם בעלי ובעלות תשובה וכו', חושבים
שיודעים כבר את הכל, הם לא חולמים מה מנח תחת הטמאה הזו של הערב
רב שרוצים לעקר את כל היהדות, היו לא תהיה, הם לא יצליחו, ולכן אסור
לתת להם גב בשום פנים ואפן.

כמו שכל הקהלה הקדושה שלנו זה נס אחד גדול שבמקום שהעבירו
על הדת שתי עדות חשובות מעם ישראל, כגון עדת התימנים ועדת
התוניסאים, דיקא במקום הזה הקמנו קהלה קדושה יראי השם וחושבי
שמו, קרוב לארבע מאות משפחות, ובלי עין הרע שמונים כבר קרוב לאלף
ילדים בן ירבו, ואנחנו לא זזים כהוא זה מדרכי אבותינו ואבות אבותינו, וזה
רק על ידי תקף העקשנות והמסירות נפש וכו', כלם שכחו כבר מה אנחנו

סובלים מהרשע מרשע הזה הסמ"ך מ"ם, שפפרוש מוכא בזהר (רעיא מהימנא, נשא קכה:) ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל, עאנא דקודשא בריך הוא, דאתמר בהו (יחזקאל לד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם", וכו', [הערב רב

הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב, אינון עתירין, בשלוה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, ואלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלוה, בשמחה, בלי צער ובלי יגון כלל, גזלנין מארי שוחד, דאינון דינין רישי עמא. (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר (איכה א) "היו צריה לראש" [הם גזלנים לוקחים שחד, והם הדינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים], ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, אלמלא אלו המפרסמים של שקר הרע-בנים שעושים צחוק מעם ישראל, כמו שאנחנו רואים את זה בחוש פה ביבנאל, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קלט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אף מה לעשות הם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותרים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'.

חזק ואמץ מאד כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותהלה לאל, בנך ... גרו יאיר מצליח ועושה חיל, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רב נחת מכל יוצאי חלציה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... בְּרוּ יְאִיר

שְׁמַעְתִּי מַה שֶּׁעָבַר עָלֶיךָ, וְלִכֵּן בָּאתִי לְחֻזַּק אוֹתָךְ שֶׁלֹּא תִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחֻזָּק מִעֲמָד וְלֹא נִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, כִּי הַחַיִּים מָאָד מָאָד קָשִׁים, אָבֵל מִי שֶׁזֹּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אוֹן.

תַּכְנִיס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהֵכֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גִּמּוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹאת תִּמְדֵּי תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבֵּק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁזֹּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ תִּמְדֵּי אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמַצִּיר לִפְנֵיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אִוֵּר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

תִּרְאֶה לְשַׁקֵּד עַל לְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, וּמוֹכָא בְּזֵהר (בְּרֵאשִׁית מ"ב) מֵאֵן דְּקֹאֲרִי וְתִנִּי שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה דָּא הוּא מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא וְלִקְשָׁרָא קְשׁוּרָא יַחְוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה כְּדָקָא יָאוּת. אֵלִין אַנוּן דְּמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קְדִישָׁא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר. [מִי שֶׁקּוֹרָא וְשׁוֹנֶה שֶׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, הוּא זֶה שִׁידַע לְסִדֵּר וְלִקְשֵׁר קֶשֶׁר יַחְוּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם שֶׁמְתַמִּידִים בְּמִשְׁנִיּוֹת, מְקַדְּשִׁים שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תִּמְדֵּי].

וְאַנִּי מָאָד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲדִין אֵתָּה מְסִים כָּל חֵדֶשׁ אֶת ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מָאָד מָאָד שֶׁנִּלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּכְכֹר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר (חֵי-מוֹהֵר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן" שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֻאָלָּה, וְאָמַר: מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפְץ מָאָד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הִרְבֵּה עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְעוּרוֹת גְּדוֹל מָאָד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחֵר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוֹשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֻאָלָּה, וְאָמַר שְׁטוֹב

לקבע לעצמו שני שעורים ללמוד ספריו הקדושים שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, ולכן אשרי מי שלומד הרבה את ה"לקוטי-מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, וזוכה לסיים כל חדש את כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ומלבד זאת לומד שעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בה חדושים כפי מחו והשגתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתתחילו לבנות בית דירה רחבה בשבילכם ועם צימרים להשכרה, כדי שיכנס לכם גם הכנסה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,

וְלִסְפָּר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְּׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמִרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבֵל תִּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אַזִּי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה לְבִקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, כִּי כִּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קמ"ט) פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבָם, שְׁנֵאֲמָר: (תְּהִלִּים קמ"ט) "וְחֲרָב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְהִתְפַּלֵּל, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לִשְׁמַע אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

כְּדִי שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן צְרִיכִים לְהִרְבוֹת בְּצִדְקָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵרָא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מִצְּלִי. אָמַר: "אֲנִי בְּצִדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" (תְּהִלִּים יז, טו), וּבִפְרֵט כְּשִׁנּוּתֵינִים לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה שָׁלַחְתָּ לִי מִסְפָּר שְׁלֹא עוֹבֵר מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית, הַסִּבָּה שֶׁחֲפָשְׁתִּי אוֹתָךְ כִּי אֲנִי חַיֵּב לְ... עֲשֵׂת אֲלֵפִים ש"ח שֶׁהוּא הַלֹּה לִי, וְהָיִית שְׁזָה כִּסְפִי צָדָקָה, אֲזִי רְצִיתִי לְשֹׁלֵם לוֹ אֶת זֶה, אִם אֶפְשָׁר לְהַעֲבִיר לוֹ אֶת זֶה, אֲשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

הָיִית שְׁאֵתָה עֲכָשׁוּ בְּגִלוֹת וְכו', תִּתְמִיד מְאֹד בְּגִרְסָא בְּלִמּוּד מְשֻׁנוֹת, שְׁזָה יֵצִיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא מִבִּין שֶׁהָאָדָם הַזֶּה חָסֵר דְּעָה וְכו', שְׁרוּצָה לְתֵת יְלִידָה בֵּת אַרְבַּע עֲשָׂרָה וְחֻצִי לְהִתְחַתֵּן וְכו', וְלִכֵּן זֶה יוֹרֵד מֵהַפָּרָק, וְזֶה סֵתָם שְׁטוּת, וְחֻכָּל לְבַטֵּל שְׁדוּךְ בְּשִׁבְלִי דְּמִיוֹנוֹת, צְרִיכִים לְהָיִית מְצִיאוֹתִי.

בּוֹדָאִי אֲנִי רוּצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּשְׁמַר אֵיזָה בַּחוּרִים נִכְנָסִים בִּישִׁיבָה, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ שׁוֹם בַּחוּרִים מִפְּקָפְקִים, אֲנִי רוּצָה לְהַחֲזִיק הַפַּעַם אֶת הַיְּשִׁיבָה

במעלה גדולה מאד, בחורים שרוצים להיות עובדי השם וחושבי שמו, והם יתחתנו ויגורו ביבנאל, ונבנה קהלה קדושה לשם ולתפארת.

חזק ואמץ מאד לחנך את הבחורים בדרך ארץ ובתפלה והתבודדות, שזה עולה על הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתת.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ברו יאיר

רציתי מאד לדעת מתי האתר החדש שלנו יגמר, כי זה לוקח יותר מדי זמן וכו'.

אשתך מתלוננת מאד מאד עליך וכו', וכבר כתבתי לך שאני יודע מאיפה זה נובע, ולכן תראה לתקן את זה וכו', אשה צריכה המון תשומת לב, ראה למסר את נפשך עבור זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתשנה את הגישה שלך, כי אסור לצער את האשה, ובפרט שעוברים על לאו וכו', "וענתה לא יגרע" וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתענה לי להמכתב הזה, כי אצל רבנו ז"ל היה שלום בית יסוד היסודות, עד כדי כך שאמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

למה את צריכה להיות חוקרת וכו', לחקר כל דבר וכו', לפחד מפל דבר וכו', אמת שעברת כבר גרושין ואת מפחדת וכו', אבל את צריכה להחליט פעם ולתמיד מה את רוצה, אף אחד לא יכול להחליט בשבילך.

אני מאד מבקש אותך שרק תהי שמחה ועליזה וללכת תמיד עם פנים שוחקות ומאירות, ויאיר לך המזל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם משהו מעיק לך את צריכה תכף ומיד להתלונן וכו', ולא לצבר על הלב וללכת ממרמרת וכו', הקדוש ברוך הוא יעזר לך שכל מה שתעשי תצליחי בגדול, העקר לא להשבר משום דבר, ותשתדלי להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, וזכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושללא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתיב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם בענין האתר וכו', ובענין האברך ... גרו יאיר, אתה צריך להבין שהמשרד תקוע עם כמה מאות אלפי שקלים, ולכן שלא יהיה לך טענות עליו, כי הוא רץ ומתרוצץ ביום ובלילה להשיג כסף כדי לגלגל את הצ'קים הדחויים שהוצאנו וכו', מה אתה חושב שיש לו זמן וכו', וסבלנות לחידך אליך ולתת לך מחמאות? אין לו מה לעשות רק להשים לך רגלים? אם לא היה צריך אותך היה זורק אותך, אתה לא מבין? איך הוא יכול לשתף אתך פעולה בכל דבר וכו' וכו', בשעה שהוא עסוק באלף ואחד דברים אחרים, והוא לא יכול להפגס בכל פרט ופרט וכו', ולכן אתה צריך לדון אותו לכף זכות, הוא לא רודף אותך וכו', והוא לא מתנפל אליך וכו', לצערי הרב הנאוף הורס לך את המזל לגמרי, כי מי שנכנס בהזבל הזה של האינטרנט וכו', מסתפל על כל מיני תועבות רעות ערום, שקוץ, זהוים וכו', זה כמו סמים ממש, ויותר גרוע פי אלף, כי סמים כשלוקחים הוא נופל כמו שכור, אבל הנאוף זה משגע את האדם לגמרי, ועוקר לו את המוח, כי על ידי חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה מאבד את עשתונותיו על עצמו, ואין לו כבר שום שיכות אל אשתו וכו', ומזה נובע כל הקרירות שלך אליה וכו', עד שאתה בכלל לא מענין בה וכו', וזה עברה חמורה מאד של "וענתה לא יגרע", אחד שנשקע כבר בהזבל של ראיות אסורות וכו', הוא עוקר מעצמו לגמרי את האמונה בהקדוש ברוך הוא, וממילא אין לו אמונה בעצמו, כי הוא מאבד את הבטחון עצמי וכו', מה סך הכל אשתך רוצה ממך? מלה

טובה וכו', חם ואֶהְבָּה וכו', ואֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה עָקָר לָךְ לְגַמְרֵי אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, וְלָכֵן אֶתָּה זֹרֵק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל כָּלָם וְלֹא עַל עֲצָמָךְ, תֹּאמְרִי לִי שְׂאֵנִי לֹא מַעֲנִין לְשִׁבְרֵי אוֹתָךְ וְלֹא לְהַגִּיד לָךְ מוֹסֵר וְכו', אֲלֹא אֲנִי מַעֲנִין לְהַצִּיל אוֹתָךְ לִפְנֵי שִׁיחִיָּה קִטְסִטְרוּפָה וְכו', זָכַר גַּם זָכַר פּוֹעֲלִים תָּמִיד יְכוּלִים לְקַבֵּל אַחֲרֵים וְכו', אָבֵל אֲשֶׁה לֹא יְכוּלִים לְקַבֵּל אַחֲרָת, וּבִפְרָט שְׂאֵנִי מְלוּנָה אֶתְכֶם מֵהַלִּילָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהַתַּחֲתָנָתָם וְכו', (כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ לָךְ הַכָּל וְכו'), וְלָכֵן אֲנִי רַק מִבְּקֵשׁ לְמַעַן טוֹכָתָךְ, תִּרְאֶה לְתֵת הַרְבֵּה חֵם וְאַהֲבָה לְאַשְׁתָּךְ, מִה סֵךְ הַכָּל הִיא מִבְּקֵשֶׁת מִמֶּךָ? וְאִם זֶה יִסְתַּדֵּר תֹּאמְרִי לִי יִסְתַּדֵּר כְּבָר שְׂאֵר הַדְּבָרִים, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ תְּלוּנוֹת עַל זֶה וְעַל זֶה וְכו'.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמֶחַ שֶׁשְּׁלַחְתָּ לִּי שְׁתֵּי מִכְתָּבִים בְּשְׁתֵּי דְבָרִים נִפְרָדִים וְכו', אָבֵל אֲנִי קוֹשֵׁר אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, זֶה נּוֹבַע מֵאוֹתוֹ בְּעִיָּה, מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּלֶהֱסֵתְכֵל שְׁקוּץ עָרוֹם וְכו', זֶה מִחֻלָּה שֶׁל שְׁגָעוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתָ מְשֻׁעַ מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשֻׁעַ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ו) שֶׁרַב הַמְשַׁעֲעִים מִשְׁתַּגְּעִים רַק מִחֻמַּת תַּאֲוָת נֶאֱוָה, עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׂאִין לָךְ כְּבָר בַּחֲרִירָה וְכו', כִּי כָךְ נִשְׁקָעַת בְּהַזְכָּל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה לְהִסְתַּכֵּל עַל בַּחּוּרוֹת עֲרֻמוֹת וְכו' וְכו', עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְצַאת מִזֶּה וְכו', אָבֵל בְּאֻמַּת זֶה לֹא נִכּוֹן, כִּי כָךְ מוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחֲד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בַּפְּשִׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בִּיד הָאָדָם בַּפְּשִׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכו', וְנִכְתַּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וְדָבָר זֶה הוּא נִצָּרָךְ מֵאֵד לְדַעַת, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוּכִים בְּזֶה מֵאֵד, מִחֻמַּת שֶׁהֵם מְגַלִּים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מַנְעוּרֵיהֶם מֵאֵד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בַּחֲרִירָה, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאֻמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בַּחֲרִירָה תָּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה].

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבָּךְ, וְכּוֹנְנִי רַק לְקָרֵב אוֹתָךְ וְלֹא לְרַחֵק אוֹתָךְ.

אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי זֶה אוֹתוֹנְטִי אוֹ שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל אֶת זֶה?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתניג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני שמח שונכנסת גם לעבד בהאולם, כי הולך לי בחיים לשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו שיהיה לנו אולם הכי יפה, כמו הבית הפנסת, ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזו, כי אנשי שלומנו על פי רב הם עניים ומבזבזים סכומים אדירים לאולמות, בשעה שהם לווים את הכסף ונתקעים בחובות גדולות מאד, ולכן הולך לי בחיים פעם ולתמיד לבנות אולם הכי יפה שרק יכולים, ורואים את הרשעות מה שעשו לי פה ביבנאל, שהצרכתי לקחת אולם ולהרס את זה, כי אחת לא היינו מקבלים טפס ארבע וכו', ולכן עכשו אחר שיש לנו טפס ארבע, אני רוצה להשקיע באולם שיהיה לנו אולם הכי יפה שרק יכול להיות.

אני מאד מאד מודה לך שונכנסת בזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכל לבצע משהו נפלא מאד.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש

רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתיד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאתה מתקדם עם העבודה שלך, כי הולך לי בחיים לשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו שיהיה לנו אולם הכי יפה, כמו הבית הכנסת, ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות הזו, כי אנשי שלומנו על פי רב הם עניים ומבזבזים סכומים אדירים לאולמות, בשעה שהם לווים את הכסף ונתקעים בחובות גדולות מאד, ולכן הולך לי בחיים פעם ולתמיד לבנות אולם הכי יפה שרק יכולים, ורואים את הרשעות מה שעשו לי פה ביבנאל, שהצרכתי לקחת אולם ולהרס את זה, כי אחרת לא היינו מקבלים טפס ארבע וכו', ולכן עכשו אחר שיש לנו טפס ארבע, אני רוצה להשקיע באולם שיהיה לנו אולם הכי יפה שרק יכול להיות.

אני מאד מקווה שזה הולך בקצב מהיר, ויצא האולם הכי יפה שאנחנו רק יכולים לעשות מהמקום, ולקדש את שם שמים במקום הזה עם המון שמחות.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמִיחָה מְתַרְחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מְדֻרָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרְוֵי יְאִיר

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹזֵר בְּלִשְׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם הַשְׂמִיחָה, כִּי הוֹלֵךְ לִי מְאֹד מְאֹד בְּחַיִּים לְבָנוֹת אוֹלָם הַכִּי יִפֶּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים.

אִם יִהְיֶה לָךְ גַּם זְמַן לְהִתְקִין אֶת הַמְּנוֹרוֹת בְּהִרְחֵבָה שֶׁל שְׁתֵּי הַכּוֹלָלִים, אוֹדָה לָךְ מְאֹד, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְאִיר לָךְ אֶת הַמְּזֹל, וְיוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַעֲנִיּוֹת וְהַדְחָקוֹת.

רַק חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמִיחָה מְתַרְחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה

נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כַּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מְדֻרָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחְיוּ נֹצֵחַ

אֵין מַלְיָם לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלִי, וְאֵנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּמְשִׁיכוּ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּלִחָץ כִּסְפֵי מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, עֲלִינוּ לְשֵׁלֶם כְּמָה מֵאוֹת אֲלֵפֵי שְׁקָלִים עַל חוֹבוֹת שֶׁהֻצְטָבְרוּ, וּבִפְרָט שְׁאֵנִי עוֹסֵק עֲכָשׁוּ בְּשִׁפּוּץ הָאוֹלָם וְכו', כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ אוֹלָם הַכִּי יָפֵה, כְּמוֹ הַבַּיִת הַכִּנְסֶת, וְאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזִּכּוֹת הַזֶּה, כִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ עַל פִּי רַב הֵם עֲנִיִּים וּמִבְּזִזִּים סְכוּמִים אֲדִירִים לְאוֹלָמוֹת, בְּשַׁעֲרֵה שֶׁהֵם לוֹוִים אֶת הַכֶּסֶף וְנִתְקַעִים בַּחוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת מֵאֵד, וְלָכֵן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים פֶּעַם וּלְתִמִּיד לְבָנוֹת אוֹלָם הַכִּי יָפֵה שָׂרָק יְכוּלִים, וְרוֹאִים אֶת הַרְשָׁעוֹת מֵהַ שַׁעֲשׂוּ לִי פֶה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהֻצְרַכְתִּי לְקַחַת אוֹלָם וּלְהִרֵס אֶת זֶה, כִּי אַחֲרֵת לֹא הֵינּוּ מְקַבְּלִים טַפְּס אַרְבַּע וְכו', וְלָכֵן עֲכָשׁוּ אַחֵר שִׁישׁ לָנוּ טַפְּס אַרְבַּע, אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁקִיעַ בְּאוֹלָם שִׁיְהִיָּה לָנוּ אוֹלָם הַכִּי יָפֵה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְכֶם לַעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְגִלְגָּל וְכו', וּלְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחוֹבוֹת.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתיוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתחזיק את הישיבה חזק מאד, ואם אתם מוציאים איזה בחור בשביל איזה סבה שרק לא יהיה וכו', כך צריך להיות, כי אני לא צריך ישיבה של סתם פושטקים למינם וכו', מי שרציני שילמד בישיבתנו, ומי שלא רציני אין לו מה לעשות אצלנו.

בענין השעור של דף היומי, בררתי אצל ... נרו יאיר והוא אומר לי שבעזרת נשים שמה יש לה יותר פרטיות ולא מפריעים, מה שאין כן פה בבית הכנסת הגדול, צריך להיות באמצע השבוע שתי שעורים, ואיך יוציאו אותך באמצע שעור? ולכן לא מכוונים חס וחלילה לצער אותך, אדרבה

תַּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְיִתְרַכֶּה הַתְּלִמִּידִים, צְרִיכִים רַק סִבְלָנוּת, לִי הִיָּה שְׁעוֹר בְּלִיל רִבְעִי בְּמִשְׁךְ עֶשְׂרִים שָׁנָה, הַתְּחִלָּתִי עִם תְּלִמִּיד אֶחָד, וְכִךְ לְמַדְנִי תְּקוּפָה אֶרְכֶּה קְרוֹב לְשָׁנָה, וּלְבִסּוֹף בָּא עוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד, עַד שֶׁהִיָּה כְּבֵר בִּשְׁעוֹר כָּל לֵיל רִבְעִי לְמַעַלָּה מִמָּאָה מִשְׁתַּתְּפִים בְּהִשְׁעוֹר, וְאִזּוֹ רְאִיתִי מֵה זֶה עֲקֻשָּׁנוּת, בְּפֶרֶט בְּדֶף הַיּוֹמִי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּזִכּוֹי הַרְבִּים שְׁאִין בְּדוּמָה לוֹ, וְאִנִּי בְּטוֹחַ כְּשֶׁנִּסִּים מִסִּכַּת נֹדָה וְנִתְחִיל אֶת הַמַּחְזוֹר הַחֲדָשׁ מִמִּסְכַּת בְּרָכוֹת, אִזּוֹ יִצְטָרְפוּ הַמּוֹן תְּלִמִּידִים, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד לֵהוִיֹּת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לֵהוִיֹּת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמִחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַּע שְׁחֻזָּק בְּאַמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רִבְנוּ ז"ל רוּצָה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לֵהוִיֹּת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתִּיחַ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדֵּר חֻקֵּי, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

באתי לברך אותך בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הנכד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת וקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציתם.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ימתיק את כל הדינים מאביה, ונשמע ונתפשר בשורות טובות תמיד, והיום צריכים מאד לשמר מכל מיני רשעים וכו', ומכל מיני מעלילים וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיצא מזה מה שיותר מהר.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון בשעה

שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלֵּל; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:): מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיָה, תִּלְתָּא פִּרְסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזוֹת תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שֶׁמִּחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב: (וִיקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לֵעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזוֹת תַּעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מַדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תִּמְיֵד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׂמַיִם

בתתכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתוכל למסר ל... גרו יאיר את הסכום שאני חייב לו, ותודה מראש.

העקר ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשיה, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבריאה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסר יום אחד מלמוד הארבעה למודים האלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפלו שתלמד מכל שעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם גגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל, הבן שלך עושה חיל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקורר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב... גרו יאיר שלומד בפרבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות למוד, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

שמחתי מאד לשמע את הבשורה משמחת שהחזירו לכם את הכסף וכו', אני מאמין באמונה שלמה שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה הוא לטובה, עלינו רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולזכר מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו,

זאת הַבְּחִינָה היא מֵעֵין עוֹלָם הָבָא, וְתָמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ.

רק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחוֹ אֶת עַצְמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שִׁמְחָה מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַּע שִׁחְזֹק בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הָבָא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כַּאֲחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּכֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר חֻקֵּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל זְמַן שְׁאֲדָם חַי יֵשׁ לוֹ תַקְנָה, וְאַנְחָנוּ מִתְפַּלְלִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֵךְ אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁאֵת הַכִּי קְרוּבָה לְאַבָּא, וְזֶה מִצּוּה מְאֹד גָּדוֹלָה

שתהי אצלו כל יום, כי מי יודע מה יולד יום וכו', ואין אף אחד שיהיה קרוב אליו רק אתה, ולכן זה מצוה מאד גדולה.

יש לך כבר ילדים גדולים ואני מקנה שהם יבינו את זה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשי כל מה שביכולתך להתחזק ולהמשיך עם השעורים, ואל תתבלבלי משום דבר בעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,

וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רָבֵנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמָחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר חֻקֵּי, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּעִבּוּדָה הַחֲדָשָׁה שְׁלֹךְ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת שְׂאִין מִדָּה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זִכְרִי מַה שְּׂאֲמַר הַתִּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻנִּים צִעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגִמְרִי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגִּאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כָּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָא אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֲזוֹ הַשְׁכִּינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

בענין לתרגם את המכתבים לאנגלית, אדרבה כל מה שתעשי יתקבל
אצלנו בברכה, כי היום דרך האתר ואינטרנט מגיעים לכל קצוי תבל.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות
בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה
ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,
והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור
הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש
אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה,
וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם
תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו
מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו
והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,
ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה,
ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמעתי שגם אתה הולך עם קפת צדקה בבית הכנסת וכו', לדעתי זה
רבוי אור, כי יש לנו שמש ורק הוא הולך עם זה, ולא צריכים עוד אחר, בכלל
ראה לצמצם את אור, כי רבוי אור גורם אחר כך שבירת הכלים וכו'.

רק תעורר את האברכים שילכו לחלק קפות, וזה יהיה להם גם הכנסה יפה, ויעזר להם בפרנסה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא כְּדֹאֵי לַחֲכוֹת עָלַי בְּעֵנִין הַחֲלָאָה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִתִּי שְׁאֲנִי אָבוֹא, וּתְשׁוּאַת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת מִתְּפַלֵּלָת עַל בְּרִיאוֹתַי.

בְּעֵנִין הַעֲבוּדָה וְכו', וְהַלְמוּדִים שְׁאֵת רוּצָה לְלַמֵּד מִקְצוֹעַ הַלְהִיּוֹת אַחוֹת וְכו', זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי לַעֲזֹר לְאֲנָשִׁים זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

בְּעֵנִין שְׂרוּצִים לְבָנוֹת פֹּה דִירוֹת וְכו', אֵין לָךְ מֶה לְדַאֵג, הַכֹּל שְׁקָר, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם לָקַח כָּבֵד מִקְדָּמוֹת מִצְרָפְתִּים וְכו', וְהַתְּחִיל כָּבֵד מִשְׁפָּטִים גַּם כֵּן אֲתוֹ, הוּא לֹא בּוֹחֵל מִשּׁוֹם דְּבַר, וְאוֹמֵר לֹא אֲנִי... אֲלֵא זֹרֵק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַשְּׂנִי וְכו', לֹא צְרִיכִים לַפְחֵד, אֲדַרְבֵּה כָּל דִּירָה וּבֵית שָׂרָק יִכְנוּ פֹה, זֶה יִלָּךְ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן אֵין לָךְ מֶה לְדַאֵג וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחִנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שִׁמְחָה וְעִלְיָזָה, מִתְּרַחֲבֵת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְקָה בְּאֱמוּנָה שְׁאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתּוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלֵּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כַּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲשֶׁה מְרִגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בחייך, והכל יעבר בקלות, ואין לך מה להכנס בלחץ כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי תראי הרבה ישועות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, רק תשתדלי מאד לכבד את בעלך, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לכם הצלחה בחיים.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתחבט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לא חסר חברותא, אם רוצים מוצאים.

בענין מלמדות זה תלוי כפי הרצון והיכולת, אם מרגישים שיכולים אז למה לא, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם הצלחה מפלגת בכל דרכיכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע שְׁתּוּכַל לְצִאת מִכָּל הַחֻבּוֹת וְהַצָּרוֹת שֶׁלָּךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאַדָּם שִׂמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיִּכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כִּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרֻגֵשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנראה ששלחו לך את המכתב בטעות וכו'.

בענין פטורי עבודתך וכו', אני אדבר עם ר' ... גרו יאיר ואני אברר מה קורה, כי אני לא יודע מה קרה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יתהפך לטובה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שומח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, טועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסור את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

העקר ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשיה, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבריאה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסר יום אחד מלמוד הארבע למודים האלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפלו שתלמד מכל שעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקנר

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות
בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח
מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק
באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה
נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה
התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש
רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו',
איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו
נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל
רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך
להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה מרגיש כל כך חלש וכו', עד שיש לך רעידות בידיים וכו',
ועיפות וכו', לך תבדק עם רופא בענין הלחץ דם שלך וכו', אם אתה מרגיש
שמלמדות קשה לך תתפטר.

הַעֲקָר רָאָה לִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמִד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלּוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוּת מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בַּעֲשִׂיָּה, מִשְׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מִדְרָשׁ וְזֶה־: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁר־י מִי שְׁלוּמִד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלּוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחֻבֵּל שֶׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלּוּ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף רַק זֶה מִה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנּוּ, וְאִפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לִךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בַּשְּׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לִךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מִלֶּךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מִהִיהָדוּת.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנְּגוּ הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו יב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכָכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוּ רַבֵּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי לקראת מכתבך, כי מאד מאד אני מתגעגע אליך, ולכן אני מאד מבקש אותך שתזכר את כל הלמודים שלמדתי אצלי איך שצריכים לכבד וליקר את האשה, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, העקר שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית.

העקר ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות בריאה יצירה עשייה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשייה, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בפריאה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות,

וְחָבֵל שֶׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלּוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנּוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מְכַל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַּם כֵּן דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחִירִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַיְוִי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלֵּלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָל זְמַן שָׂאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֶךְ הַבִּשְׁן שִׁיעָקֵר אוֹתוֹ מִהִיָּהוּת.

רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וִיקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זוּ רַבֵּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שהקמת חבורה קדושה כזו עובדי השם מגיל צעיר, בודאי הסמ"ך מ"ם ישבר אותך ויכניס בך חלישות הדעת, ולכן אתה צריך מאד מאד להתחזק ביתר שאת ביתר עז, כי אנחנו נמצאים ביבנאל ששם העבירו על הדת שתי עדות קדושות עדת התימנים ועדת התוניסאים, דיקא במקום כזה הקמנו פרות לתפארת, ולכן אתה צריך להיות מאד מאד חזק בדעתך ולא להחלש.

אני מאד מאד מודה לך על התפלות שאתה מתפלל עם הכתה עלי, אני בטוח שכל החלמתי זה רק בזכות התפלות שלךם.

נא ונא ראה להרחיב את הפעילות ביתר שאת ביתר עז, ובפרט להחדיר בהתלמידים ממעלת למוד משניות, כי כך מובא בזהר: (בראשית מ"ב מאן דקארי ותיני שית סדרי משנה דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה כדקא יאות. אליו אננו דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר. נמי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שידוע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד]. ואנחנו מצפים על הגאולה שתבוא רק בזכות למוד משניות, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן תמשיך עם החבורה הקדושה ביתר שאת ביתר עז, וזה כל החיות שלי.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאַלְקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֶר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת מִתְפַּלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרֻצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אִם קִבְּלוּ אוֹתָךְ בְּמִכְלָלָה אַחַת וְכו', וְהַשְׁנִיָּה עֲדִין בְּסִפֵּק וְכו', אַז תִּשְׁאַרִי אִיפֹה שֶׁקִּבְּלוּ אוֹתָךְ וְתִהְיִי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לָךְ כָּלִי לְפָרְנֶסָה כְּדִי שְׁתּוּכְלִי גַם כֵּן לַעֲזֹר לְפָרְנֶס אֶת הַבֵּית וְשֶׁהַבַּעַל יוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְיִהְיֶה זֶה חֲלָקָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרָכוֹת יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאָנָּשִׁים וְכו', אָמַר לִיָּה רַב לְרַבִּי חִיָּא נָשִׁים בְּמֵאִי זַכָּיִין? בְּאַקְרוּיִי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבִאֲתַנּוּיִי גִבְרִיָּהוּ בִּי רַבָּנִי וְנִטְרִין לְגִבְרִיָּהוּ עַד דְּאֵתוּ מִבִּי רַבָּנִי, כִּמְהַ הַנָּשִׁים זֹכּוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שִׁילְמָדוּ תּוֹרָה, וּמַחֲכוֹת עַל בַּעֲלֵיהֶן

שִׁיחֲזָרוּ מֵהַכּוֹלָל שְׁלוֹמִידִים שְׁמָה תוֹרָה, אֶת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג עַל חֲנוּךְ הַתִּינוּק, הוּא סֵךְ הַכֹּל עֲכָשׁוּ נוֹלֵה, עַד שִׁיגְדֵל אֶת יְכוּלָה לְהַשְׁתַּלֵּם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחִיָּה לָכֶם פְּרָנְסָה בְּרוּחַ.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שִׁיחִיָּה בִּינִיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינִיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשָׁלַי בְּרָכוֹת, פָּרָק ט', הֶלְכָה ח') אִי אָפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אָפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אָפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינִיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדֶךָ תָּמִיד שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי תִשְׁכַּלִּי וּתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָר לִי מְאֹד לְהַגִּיד לָךְ כִּי זֶה הַבְּעִיָּה הִכִּי רְצִינִית שְׁקוּרָה בֵּין בָּחוּר לְבָחוּרָה, מְסֻבִּבִּים כְּבָר חֲמֵשׁ שָׁנִים וְכו', וְאֶת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן וְכו', וּבֵין כֵּךְ אַתָּם חַיִּים בְּיַחַד וְכו', וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ וְכו', וְיָכוֹל לֵהוּיֹת שְׁגָם הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְכו', אָבֵל לָמָּה שִׁירְצָה לְהִתְחַתֵּן כְּשִׁישׁ לוֹ בָּחוּרָה בְּחֻנָּם וְכו', וְזֶה הַבְּעִיָּה הָרְצִינִית הַיּוֹם בֵּין בָּחוּר וּבָחוּרָה, פֶּעַם הַבָּחוּר רוּצָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן, וְהַבָּחוּרָה לֹא רוּצָה, וּפֶעַם לְהִפָּךְ וְכו', וְזֶה בָּא מֵהַחֲנוּךְ

הַקְלֹקֶל שֶׁמִּקְבָּלִים וְכו', אִם הָיוּ הוֹלָכִים עַל פִּי הַתּוֹרָה, הָיוּ מִתְנַהֲגִים בְּצִנִּיעוּת וְעַד חֲתָנָה אֵין נְגִיעוּת, וְכךָ מִתְחַתְּנִים בְּקִדּוּשָׁה וְטְהָרָה, וּמְקִימִים בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לִּיעֵץ לָךְ, כִּי הִרְגַע שְׁשׁוּבָרִים אֶת גְּדֵרֵי הַצִּנִּיעוּת, דּוֹחִים אֶת הַשְׂכִּינָה וְכו', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד לוֹ פְּתוּחַ שְׂאֵת רוּצָה כְּבָר לַעֲשׂוֹת תֹּאריֶךְ לְנִשְׁוֹאֵין וְשְׁלֹא יִמְשֹׁךְ, אֶל תִּתְּבִישִׁי לְהַגִּיד לוֹ אֶת זֶה, כִּי הוּא יְכוּל לְמַשֹּׁךְ אֶת זֶה עוֹד שָׁנָה וּשְׁנָתִים אוֹ יוֹתֵר, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה?

וְכֵאן הַמָּקוֹם לְהַעֲתִיק מוֹסֵר לְכָל בַּחוּר וּבַחוּרָה שְׁעָלִיהֶם לְהִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְלֹא לְחִיּוֹת יַחַד וְכו', בְּלִי נִשְׁוֹאֵין, שְׂזֵה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד וְכו', יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָלְנוּ נַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִתְנַהֵג עַל פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אָשׁר: (מְשַׁלֵּי ג' י"ז) "דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", וְאֵז נִזְכָּה לְהִקְיָם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין דְּבַר כְּזֶה חֲלוּנִי, הַתְּרַגּוּם אוֹמֵר עַל "זָר" חֲלוּנִי, כְּלָנוּ יְהוּדִים שְׁעָמְדוּ רִגְלֵינוּ עַל הַר סִינִי, וְקַבְלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְנִשְׁמַתְנוּ הִיא חֶלֶק אֱלֹהִים מִמֶּעַל, אֶלָּא יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁלֹא קַבְלוּ חֲנוּךְ יְהוּדִי, חֲנוּךְ תּוֹרָנִי, וְלִכֵּן הֵם קוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם חֲלוּנִים שֶׁהוּא הַתְּרַגּוּם שֶׁל זָרִים, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֵז וְתִצָּא מִעֲצָמָךְ, וְתִתְחַלֵּל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְּצִיאוֹת, מִי הוֹלֵךְ בְּךָ? אִם לֹא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מִתְנוּעֵעַ בְּךָ? אִם לֹא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי מִסְתַּכֵּל דְרָכְךָ? אִם לֹא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הִרְגַע שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת הַחַיּוֹת מֵאָדָם, הוּא כְּבָר לֹא יְכוּל לְלַכֵּת וְלְהַתְנַעֲנֵעַ וְלִרְאוֹת וְכו', וְכו',

וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נדה ל"א.) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין יֵשׁ בְּאָדָם: הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְאָבִיו וְאִמּוֹ, אָבִיו מְזַרֵּעַ הַלֵּבן שֶׁמֶמְנוּ עֲצָמוֹת וּגְיָדִים וְצִפְרָנִים
 וּמִחַ שֶׁבְּרָאשׁוֹ וְלֵבָן שֶׁבַעֲצִין אִמּוֹ מְזַרֵּעַת אָדָם שֶׁמֶמְנוּ עוֹר וּבֶשֶׁר וּשְׁעָרוֹת
 וְשִׁחּוֹר שֶׁבַעֲצִין וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְנִשְׁמָה וְקִלְסָתָר פָּנִים וְרֵאשִׁית
 הָעֵין וְשִׁמְיעַת הָאָז וְדַבּוּר פֶּה וְהַלּוֹךְ רַגְלִים וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל וְכִיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנו
 לְהַפְטֵר מִן הָעוֹלָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל חֵלֶקוֹ, וְחֵלֶק אָבִיו וְאִמּוֹ מִנִּיחַ
 לַפְּנִיָּה; הֵרִי שֶׁלֶךְ לַפְּנִיָּה שֶׁהָאָבָא וְאִמָּא מוֹלִידִים אֶת הַגּוּפָה, אָבֵל הַחַיּוֹת
 שֶׁהִנְשָׁמָה הַרוּחָנִי, זֶה בָּא מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֵכֵן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁךְ
 אֶל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלָקוֹת, וְתִמְדִּיר רוּצָה לְהַשִּׁיג יוֹתֵר וְיוֹתֵר רוּחַנִיּוֹת וְכוּ', אֵךְ
 צְרִיכִים חֶכֶם וְצָדִיק שֶׁיֵּאִיר לוֹ אֶת הַדֶּרֶךְ אֵיךְ זֻכְרִים לְהִגִּיעַ אֶל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלָקוֹת? אֵיךְ אָדָם שֶׁהוּא מְגַבֵּל יָכוֹל גַּם כֵּן לְהַשִּׁיג אֱלָקוֹת שֶׁהוּא לְמַעַלָּה
 מֵהַגְבֻּלָּה וְהַשְׁכֵּל וְכוּ'? וְזֶה כָּל הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל חֲסִידוֹת בְּכָלל, לְהַשִּׁיג
 בְּחֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ וּבְדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ לִישֹׁם אֶת זֶה בְּחַיֵּי
 יוֹם בְּפִרְטִיּוֹת, וְזֶה עַל יְדֵי קִיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְעַל זֶה נִבְנְהָ כָּל
 חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁרִבְנוּ ז"ל פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק
 ב', סִימָן ס"ז) שֶׁהַצָּדִיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְרֹאוֹת בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
 וְהַעֲקֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחוֹז בְּהַמְדוֹת שְׁלוֹ שְׁנוּבָעִים מֵהָאֲרַבְעָה
 יְסוּדוֹת שָׁבוּ, אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, כִּי בְּכָל בְּרִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם תְּלוּי מֵאֲרַבְעָה
 יְסוּדוֹת הָאֵלּוּ, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') נוֹבֵעַ כָּל
 הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהַמְדוֹת מְגֻנוֹת, שֶׁזֶה מַעֲלִים וּמַסְתִּיר מִן הָאָדָם לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת
 חַיּוֹת אֱלָקוֹת, כַּעַס וּרְצִיחָה שֵׁישׁ בְּבִנֵּי אָדָם זֶה נוֹבֵעַ מִכַּח הָאֵשׁ שָׁבוּ, דְּבָרִים
 בְּטָלִים וּפְטוּטִי דְּבָרִים שֶׁל מֵה בְּכָךְ שֵׁישׁ בְּבִנֵּי אָדָם זֶה נוֹבֵעַ מִכַּח הַרוּחַ
 שָׁבוּ, תְּאֻוֹת מְגֻנוֹת כְּגוֹן נֶאֱוָף וְכוּ', שֵׁישׁ בְּבִנֵּי אָדָם זֶה נוֹבֵעַ מִכַּח הַמַּיִם שָׁבוּ,
 עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן שֵׁישׁ בְּבִנֵּי אָדָם זֶה נוֹבֵעַ מִכַּח הָעָפָר שָׁבוּ, וְצְרִיכִים
 לִזְכֹּךְ אֶת הַד' יְסוּדוֹת שָׁבוּ לְהַפֵּךְ אֶת הָרַע שֶׁיִּהְיֶה כֶּסֶף לְטוֹב, אֲזַי מֵאִיר בּוֹ שֵׁם
 הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וּמִתְחִיל לְהַשִּׁיג אֱלָקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא
 מְאֹד, עַד שֶׁהוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רַעְהוֹ, כִּי הַצָּדִיק הָאֵמֶת מַחְדִּיר אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאָדָם, עַד שֶׁנִּפְתָּח
 לוֹ הַשְׁכֵּל וְהַדַּעַת וְנִמְשָׁךְ רַק אֶל רוּחַנִיּוֹת, וְאֲזַי מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

עד שיכול לדבר אתו ולשוחח עמו פנים אל פנים, שזה מדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע לזה בזה העולם, להיות כל כך דבוק בו יתברך, עד שמרגיש את אמתת מציאותו על פניו, וזה חסידות ברסלב שמהפכת גשמיות האדם שימשך רק אל רוחני, כמוכא בדבריו ז"ל (תניי-מוהר"ן, סימן שנ"ט) איתא במדרש (בראשית רבה, פרשה ל"ד, סימן כ"א) על פסוק: (יחזקאל ל"ו כ"ו) "ונתתי לכם לב בשר", אל תקרי בשר אלא בסר, שיהיה כל אחד בסר בחלק של חברו, לב בסר אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מבין את השני, ולא מענין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאומר הנביא (שם) "והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר", שזה יהיה הגאלה שאדם יהיה לו לב של בשר, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פד) אהבה דוחקת את הבשר, הרגע שיש לאדם לב בשר, הוא יבין את השני ויאהב את השני ויעזר להשני, וזה כל הענין של חסידות ברסלב, שהם אותיות לב בסר, כי אות ש' מתחלפת באות ס', כי אדם צריך לעבד על מדותיו לעקר ממנו את הלב האבן שזה מדת האכזריות שיש בו, מדת האנוכיות שיש בו, ואז דיקא יזכה ללב בשר, לאהב את כל בר ישראל, ולהרגיש בכאב הזולת, וישתדל לעזר, שזה כל חסידות ברסלב, וזה לא שייך לזרם אחד וכו', זה מתנה לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כלו, ולכן לא בחנם שלאחרונה מתפרסם הלמוד העמק של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולא רק נשמות ישראל נמשכים אל רבנו ז"ל, מכל החוגים ומכל החסידות ומכל השיטות וכו', אלא אפלו אמות העולם מתעניינים בהלמוד העמק של רבנו ז"ל, איך שמחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות הנפולות, ומחזק את כלם, ומדריך את כלם בדרך הנכונה, אשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז יתהפך לבו לב האבן, שזה היצר הרע הסמ"ך מ"ם שענינו רק לעשות רע להזולת וכו', ויהיה נעשה לבו לב בשר, שזה היצר טוב שענינו רק לעשות טוב להזולת וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתתעמק יותר בחסידות ברסלב, ועל מה זה עומדת וכו', אז תתעלה ברוחניות מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להתחתן וזה המצוה הראשונה בתורה להתחתן, כדי לקיים מצות "פרו ורבו", וכן שיהיה נקי מחטאים ועוונות, ויכול ללמד תורה בטוהרה, כמאמרם ז"ל (יומא עב:) על פסוק (תהלים יט) "יראת ה' היא טוהרה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטוהרה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה; ורבנו ז"ל הקפיד מאד שהדבר הראשון צריכים להתחתן, כדי שיהיה לו מוחין נקיים, צריכים רק לראות שהבת זוג או הבן זוג יהיו בריאים בנפשם, כדי שלא יפל בפח וכו', ותכף ומיד כשיש משיכה בין אחד להשני, שיש להם שפה משתפת ורואים שיוכלו לבנות יחד בית נאמן בישראל, אזי תכף ומיד צריכים להתחתן ולא לחכות ולא להסתובב סתם ככה וכו', כי זה רק יביא אחר כך צרות משגות וכו', ויבואו לידי עברות חמורות וכו', בודאי צריך להיות הנשואין לשם שמים, ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאוננים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיכים שיבואו להם זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיוולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם: "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.)

"נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרֵדוּ מִדְּרָגָה וְאַל תַּחֲזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כָּל כֶּף בְּגִדּוּל וְכוּ', וְאִזּוּ תִמָּצְאוּ בְּקִלּוֹת זֶגַג מַה שִּׁיתָאִים לָכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתִּמָּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן עַל הָאֲחֻלִּים.

הַפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאִשָּׁה תִּלְמַד כָּל כֶּף הִרְבָּה וְכוּ', וְלִדְעָתִי רַבָּנִים גְּדוּלִּים וְחֻסִּידִים גְּדוּלִּים צְרִיכִים לְהִתְבַּשֵּׁר מִמֶּךָ וְכוּ', אֲבָל אִם נִנְיָח שְׂזָה אֱמֶת אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, כְּמוֹךְ יִרְבּוּ בִּישְׂרָאֵל בֵּין הַגְּבֻרִים דִּיקָא, כִּי אִשָּׁה פְּטוּרָה מִלְּמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה (רַק אֶת הַהִלְכוֹת הַשִּׁיכִים אֵלֶיהָ וְכֵן הַסְפָּרִים שֶׁמְחַזְקִים אוֹתָהּ וְכוּ'), עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ב') טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁתִּיָּהֶם מְשַׁכַּחַת עֶוֶן, צְרִיכִים אֶת שְׁתִּיָּהֶם, וְאֵת יְכוּלָּה לְקָרֵב רְחוּקִים וְגַם שִׁיָּהִיָּה לָךְ אֶת הַעֶסֶק וְיִצְלִיחַ וְיִשְׁגָּשֵׁג, וְתוֹכְלִי לַעֲזֹר לַעֲנִיִּים לומְדֵי תּוֹרָה.

רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ שִׁיכּוּלִים לְהִיּוֹת גִּשְׁמִי וְגַם רוּחָנִי, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ח) שֶׁגְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים הֵם לְמַעַלָּה וְגַם לְמַטָּה, הֵם לְמַטָּה וְגַם לְמַעַלָּה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך מאוד מאוד לשמח שזכית לחזור בתשובה שלמה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, היית כבר בשיא הטמאה והזהמה וכו', והיה לך חברים רעים שעשו כל דבר אסור וכו', ועכשו נתקת מהם את כל הקשרים וחזרת בתשובה שלמה אליו יתברך, ואתה מניח בכל יום תפלין ומתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, ואתה שומר שבת וחגים, ואוכל רק כשר וכו' וכו', אזי אתה צריך להיות בשמחה עצומה ולרקד מרב שמחה, ובפרט שאתה נוסע גם על קברי צדיקים, ומתפלל שם, שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ולכן אל תדאג אם אתה רוצה באמת להתחתן, לא חסר בחורות, צריכים רק להוריד את הגאווה וכו', וחכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאונתנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את

זֶה? וְהֵם מְסִתּוֹבְבִים וּמִחְפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת כָּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיִבּוּאוּ לָהֶם זּוּג מִשְׁהוּ שֶׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה מִחְפְּשִׁים וְכו', וּמִסְתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לַפְּגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אִמְצָא אֶת בְּחִיר לִבִּי שְׂיִבּוּא אֵלַי עַל סוּס לִבְנָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכו', וְאֲנִי רִגִּיל לִכְתֹּב אֶת זֶה לְכָל בְּחוּר אוֹ בְּחוּרָה שֶׁמְתַלּוֹנְנִים שְׁלֹא מוֹצְאִים בֶּן אוֹ בַּת זּוּג, בְּשַׁעֲרֵה שֶׁמִּסְתּוֹבְבִים לְאֻלְפִים רוֹקִים וְרוֹקוֹת וּמִחְפְּשִׁים שְׁדוּף, וְכָל כֶּף חֶבֶל שֶׁבִּין כֶּף עוֹבְרִים לָהֶם הַיָּמִים וְהַשָּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכו', וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ט) שֶׁהַצַּדִּיק הוּא הַשֶּׁדֶךְ הַמְשֻׁדָּךְ כָּל הַשְּׁדוּכִים, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְבּוֹא אֶל הַצַּדִּיק, וְהוּא יִלְמַד אוֹתָנוּ אֶת הַדַּעַת הַנִּכְוֶנָה, וְכֶף זֻכִּים לְמַצֵּא תַכְף וּמִיד אֶת הַזּוּג.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֹאִיר אֶת עֵינֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זּוּגָךְ, בִּקְרוֹב מְאֹד תִּבְנֶה בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּת־תַּמָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר חֻקַּת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לִנְכוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְהַסְבִּיר לְבֶן שְׁלֹף שֶׁבְּחוּרָה שֶׁמִּסְתּוֹבְבֶת עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה חֲבֵרִים וְכו', זֶה בְּעֶצְמוֹ כְּבָר גָּעַל נֶפֶשׁ, וּכְדָאִי לְהִתְרַחֵק מִבְּחוּרָה כְּזוֹ, כִּי מִגִּיעַ לוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב מִבְּחוּרָה כְּזֹאת, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁבְּדֶרֶךְ הַסְּבָרָה זוֹ הוּא יָבִין, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הִנָּעַר לֹא קוֹלָטִים מָה לַפְּנִיָּהֶם, וְהֵם הוֹלְכִים בַּעֲרוֹן עֵינִים וְכו', בְּרַגֵּשׁ יוֹתֵר מִשְׁכָּל הַבְּרִיא.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתתרוי רב נחת דקדושה מהבן יחיד הזה, העקר ותתפללי עליו, כי תפלת האמא על בנה מאד מקבלת בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה להנכדה ... ותתפתח ותגדל ולא יארע לה שום רע בזכות שאתם מוסרים את נפשכם להדפיס כרך אחר כרך שו"ת "אשר בנחל", מלבד זאת עוד תראו הרבה נסים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא, כי המכתבים האלו מחיים ומחזקים ומעודדים ומשמחים כל הנפשות השבורות וכו', ובזכות זה תראו רק ישועות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש לך אפשרות לעבר לשיכיה אחרת, אין יותר טוב מזה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחה, חלק ב', סימן ג') מי שבורח מן הצרה פקח; ואם עושים לך פה צרות, תברח, למא אתה צריך לסבל לחנם?

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתוכל לעבר בשיכיה אחרת, אבל אני מיעץ לך שתעלים ותסתיר את ההתקרבות שלך אל רבנו ז"ל, כי מה אתה

צָרִיף שִׁירָדְפוּ אוֹתָהּ וַיִּתְּלוּצְצוּ מִמֶּה? כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנחומא כִּי תִשָּׂא) אֵין לָהּ יָפָה מִן הַצְנִיעוּת, שְׁנֵאמַר: (מִיכָה ו') "וַיֹּמַר ה' הִנֵּה דוֹרֵשׁ מִמֶּה כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצָּנֶע לֶכֶת".

אֵתָה צָרִיף לִזְכֹּר שְׁכָל בַּחֲזוֹר וְאַבְרָךְ וְכו', עוֹבֵר אֶת הַיְסוּרִים הָאֵלּוּ שְׁמִתְלוּצְצִים מִדְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, אָבֵל עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹ, וְלִשְׁמַח עִם הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִכָּל אֵלּוּ הַלִּיצָנִים, כִּי לִיצָנוּת הִיא הַקְּלָפָה הַכִּי קָשָׁה, וּמַעֲלָמַת וּמִסְתָּרַת אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרָךְ, כְּמוֹכָא מִהָאֲרִיז"ל (שַׁעַר מֵאֲמָרֵי רַז"ל - מִסְכָּת סוּטָה) דַּע כִּי בַּעוֹלָם הָאֲצִילוּת יֵשׁ חֲמִשָּׁה פְּרָצוּפִים וְהֵם אֲרִיף אֲנָפִין, וְאַבָּא וְאַמָּא, וְזַעִיר וְנוֹקְבָא, וְהִנֵּה כַּת לְצִים פּוֹגֵם בְּאֲרִיף אֲנָפִין, וְכַת חֲנָפִים בְּאַבָּא, וְכַת מְשַׁקְרִים בְּאַמָּא, וְכַת מִסְפָּרֵי לְשׁוֹן הָרַע בְּזַעִיר וְנוֹקְבָא, וְלִכְן כָּל כַּת מֵאֵלּוּ ד' כַּתוֹת הַפּוֹגְמוֹת בְּד' פְּרָצוּפֵין הַנּוֹכְרִים, אֵינָה רוֹאֶה פְּנֵי שְׂכִינָה, שֶׁהִיא הַפְּרָצוּף הַחֲמִישִׁי נוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנָפִין, כִּי הֵם עַל יְדֵי חֲטָאִים פָּגְמוּ בְּאֵלּוּ הָאַרְבַּע פְּרָצוּפֵין עָלִיוֹנִים, וְלֹא נִמְשָׁךְ אֵלֶיהָ שְׁפַע הַצָּרִיף לָהּ וְכו', עֵינִ שֵׁם, נִמְצָא שְׁכַת לִיצָנִים הֵם הַכַּת הַכִּי גְרוּעַ שְׁמַעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרָךְ, עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרָךְ הַמֵּאִיר בְּכַתֵּר סוּד אֲרִיף אֲנָפִין, כִּי עִם לִיצָנוּת יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם עַד נוֹקְבָא דִּתְהוּמָא רַבָּה, וְכְמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קל"ג) שִׁיְכוּלִים לְהִרְאוֹת לְאָדָם עֲצָם אֱלֻקוֹת, אָבֵל עִם יָד הַקְּטָנָה מַעֲלִימִים וּמִסְתִּירִים אֶת הַכָּל, וְהַפְּרוּשׁ הוּא עִם לִיצָנוּת אַחַת שְׁעוֹשָׂה עִם הַיָּד הַקְּטָנָה שְׁלוֹ וְכו', יְכוּל לְהַעֲלִים אֶת הַכָּל, וְלִכְן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִקְּלַפַּת הַלִּיצָנוּת, שְׁאָמַר מוֹהַר"נ"ת ז"ל שֶׁהִיא אֲבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, וּמוֹכָא בְּסִפְרֵי מוֹסֵר "לִיצָנוּת אַחַת דּוֹחָה מֵאָה תּוֹכַחוֹת", וְלִכְן צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִלְּצִים וּמִלִּיצָנוּת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים ק"ב.) שֶׁרַבְּנוּ הַקְדוּשׁ הִזְהִיר אֶת בָּנָיו אֶל תְּדוּרוֹ בְּשִׁכְנָצִי ב מִשּׁוּם דְּלִיצָנִי נִינְהוּ וּמִשְׁכִּי בְּלִיצָנוּתָא, כָּל כֹּךְ מִסְכָּן לִיצָנוּת, שְׁבַקְלוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם, וּבִשְׁבִיל זֶה מוֹהַר"נ"ת ז"ל תְּמִיד הִזְהִיר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֹא יִכְנסוּ בּוֹכּוּחִים עִם מִתְנַגְּדִים, וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "דִּי אֵלַע וְוֹאס הָאֲבִין גִּירְעֻדְט, הָאֲבִין זִיף נִישְׁט דַּעַר הָאֲלֻטִּין" כָּל אֵלּוּ שֶׁדְּבָרוֹ וְהִתְנַפְּחוּ עִם הַמִּתְנַגְּדִים, לְבִסּוּף גַּם הֵם נִפְלוּ, וְלִכְן לֹא פְּדָאִי לְהִתְנַפֵּחַ עִם אֶף אֶחָד, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ל"ה) מִי שֶׁהוּא עֹצֵר בְּמִלִּין, לֹא

יוכל אותו שום אדם; ולכן אשרי מי שלא עונה לכל אלו שמתלווצצים ממנו, ובורח אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור.

אתה צריך לדעת שכל ענין רבנו ז"ל זה תמימות ופשיטות גמור, עמק עמק מי ימצאנו, כי אי אפשר להתבודד עמו יתברך ולדבר ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, אלא כשאין בו שום טפה של ליצנות, אלא מתנהג בתמימות גמור, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מודרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: אי, אי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

אקנה להקדוש ברוך הוא שתצא משם מה שיותר מהר, ותצליח דרכך. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאסור לך להתיאש ולפל בדעתך וכו', כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ע"א) על מה שכתוב בזהר הקדוש (וישב קפ"ח. וכן ויחי רי"ט): שעל פגם הברית, בפרט מאן דאושיד זרעא בריקנא [מי שמוציא

זָרְעוּ לְבִטְלָהּ חֵס וְשָׁלוֹם וְכו', אֵין מוֹעִיל תְּשׁוּבָה. אָמַר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל שְׁאִין הִדְבָּר כֵּן, רַק עַל הַכֹּל מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְאָמַר שְׁבֻזָּה הַמַּאֲמָר זֶהר אֵין שׁוּם אָדָם מִבֵּין הַפֶּשֶׁט רַק הוּא לְבַד. וְהַכֵּלל שְׁבָאֵמַת מוֹעִיל תְּשׁוּבָה בּוֹדָא עַל חֲטָא זֶה, אֶפְלוּ אִם הִרְבָּה לַפֶּשַׁע חֵס וְשָׁלוֹם בִּזְהָ, וְכִכֵּר מוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ט) שֶׁעָקֵר הַתְּשׁוּבָה הוּא לְבַל יַעֲשֶׂה עוֹד מִכָּאן וּלְהִבָּא. וְהוּא מְכַרֵּחַ לַעֲבֹר בְּאֵלוּ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיא בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וּלְהַתְּנִסּוֹת שָׁם וְכו', וְכִשְׁמֹרְחָם עַל עֲצָמוּ עֲכָשׁוּ וְאִינוּ עוֹשֶׂה עוֹד מִה שֶׁעָשָׂה מִקֵּדָם וּמִשְׁבֵּר תַּאֲוָתוֹ, זֶהוּ עָקֵר הַתְּשׁוּבָה וְכו', עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן חֲזַק וְהַתְּחַזֵּק, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעָקֵר הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן תַּקֵּנוֹ לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיְהִיוּ חֲזָקִים לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן י"ט) נִכְסְפִתִי מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שֶׁיְהִיָּה חַיִּיב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כָּךְ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הִרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מֵאֵד שְׁנִלְכְּדוּ בַּמִּצְוָה רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם וְחִמְנָא לְצַלֵּי רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אִפֵּי עַל פִּי כֵן הַכֹּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כָּךְ עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת שֶׁרָגִילִין בָּהֶם חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּךְ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךְ שֶׁיְהִיָּה בּוֹדָא יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹתֵם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַחַּ הַתּוֹרָה גְּדוֹל מֵאֵד, וּמִקַּבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר כָּךְ וְכָךְ סוֹכֵב עַל ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְאִם תַּעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן תִּרְאֶה אֲשֶׁר כָּךְ וְכָךְ עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פ"ו, שֶׁהוּא שָׁם אֱלָקִים (שָׁגם כֵּן עוֹלָה פ"ו) מֵדַת הַדִּין, כִּי כִשְׂאָדָם נִכְשָׁל בַּחֲטָא וְעוֹוֹן הַמִּגְנָה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָהּ, עַל יְדֵי זֶה מֵדַת הַדִּין שׁוֹרָה בּוֹ, וְהוּא תָּמִיד בְּכַעַס וּמִמְרָמֵר וְכו', אֲבָל עַל יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלוֹ, כְּמוֹבָא מִגּוּרֵי הָאֲרִיז"ל, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לָגֵרס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, שֶׁזֶה תָּמִיד הִיא חֶק וְלֹא יַעֲבֹר אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, וְשִׁמְעִתִּי פַעַם מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק בִּנְדֵר ז"ל שֶׁהוּא הַפִּיר נִין מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, נִכְדֵּי שֶׁל בָּתוֹ חֲנָה צִירֵל עָלֶיהָ הַשָּׁלוֹם, שֶׁהִיא גֵר בַּחֲרָקוֹב, וְהִיא בַעַל הַבֵּית פֶּשׁוּט, וּבְכָל יוֹם הִיא לּוֹמֵד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכָךְ נִהַג הַמוֹן שָׁנִים,

אשרי מי שזוכה לקיים את רצון רבנו ז"ל, ואמירת ח"י פרקים משניות זה לא רק תקון לחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, אלא גם מקשרת את האדם אל שרשו בעולמות העליונים, ומובא בזהר (בראשית מ"ב מאן דקארי ותני שית סדרי משנה דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה כדקא יאות. אלין אנון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר - מי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שיודע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד), ומה גם שזה מסגל שאף פעם לא יהיה בגיהנום, כמובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמוד משניות אינו מניחו להפנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ועל ידי רבוי למוד משניות מקרבים את הגאולה, כמאמר ז"ל (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן הלואי שהיו מכניסים את למוד ואמירת משניות בבחורים צעירים, שזה היה מזכך אותם, ואף פעם לא היו באים להחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, כי אמירת משניות מזכך את הנפש מכל מיני חלדה, ולא נותן להסמך מ"ם לגע בו, ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, מאחר שיש לנו הבטחה כל כך חזקה מרבנו ז"ל שאמר שעל הכל מועיל תשובה, וגם על חטא הזה וכו', ולכן אין לך מה לדאג, אלא תרגיל את עצמך לומר בכל יום אחר תפלת שחרית את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", ואם תוכל לנסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, ושם לתת פרוטה לצדקה, ולומר את ה"תקון הכללי", ואחר כך להתודות שמה, אין למעלה מתקון זה, כי רבנו ז"ל לקח על עצמו הכל וכו', ואמר (חיי-מוהר"ן, סימן ש"ד) מה אתם יכולים לעשות תשובה? וכי מספיקים ימיכם וכחכם כלכם לתקן פגם אחד ממה שקלקלתם? רק אני עושה תשובה בשבילכם, ויש לאל ידי לתקן הכל, כל מה שקלקלתם עד הנה, רק העקר מעתה לא תעשו עוד. ואפלו מהיום והלאה אני מקפיד על השגגות שתעברו חס ושלום, רק העקר שעל כל פנים תשמרו עצמכם ממזיד; ולכן תקח את עצמך בידיך והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֶר חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֹב הַגָּאוֹן אִישׁ חֵי רֹב
פְּעָלִים, חוֹבֵר חֲבוּרִים מְחַכְמִים, בְּקִי נִפְלָא בְּחֻדְרֵי תוֹרָה, מִזֶּה בֶּן מִזֶּה שָׁמוּ
נֶאֱמַר לוֹ, רַבִּי ... שְׁלִיט"א

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶתְמוּל אֶת שְׁתֵּי הַסְּפָרִים "יִלְקוּט יוֹסֵף" עַל הַלְכוֹת שִׁבְת
כָּרֶךְ א' וּב', מָה אָמַר לָכֶם! כָּבֹד לֹא יִכְלָתִי לְהַנִּיחַ אֶת הַסֵּפֶר מִיָּדִי, וְעַבְרָתִי
אֶת כָּל סִימָן רִס"א שָׁבוּ מִגְלָה וּמִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר עַל לִלְכֵת לַחֲמֹרָא בְּצֵאת
הַשִּׁבְת וּבִיּוֹם הַפְּפוּרִים כְּדַעַת רַבְּנוּ תַם, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלַּקְכֶם שְׁחַנֵּן אֶתְכֶם
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ דְּעָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל לְהַרְחִיב אֶת הַדְּבוּר עַל כָּל הַלָּכָה וְהַלָּכָה,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכּוּ לִגְמֹר אֶת הַחֲבוּר עַל כָּל הַלְכוֹת שִׁבְת, כִּי זֶה
נִפְלָא מְאֹד בְּבִקִּיאוֹת עֲצוּמָה שְׁאִין כְּמוֹהוּ, בְּרָא כְּרַעֲיָה דְּאַבוּיָה, הַלָּכָה לְעַבְדָּא
וּלְמַעֲשָׂה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְדְכֶם תָּמִיד, וְתִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת לְהִיוֹת רַבָּה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

באתי לאחל לך ברפת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת בנך בכורה, שזה אצלי שמחה גדולה מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה להכניסו בביתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו.

אני מכרח להגיד לך שיש לך זכות מאד מאד גדולה לשמש תלמיד חכם אמתי, ותשואת חן לך על הספרים ששלחת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך! אהובי ידידי היקר, אנחנו צריכים כל כך לשמח שיש לנו רבי כזה שלא עוזב אותנו ליום, וכבר אמר לנו בפרוש (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמוך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה. גם חזק את אחד שישמח את עצמו אפלו בעסקי חול וכו', כי העקר בזה העולם הוא שמחה, וצריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, ובפרט לנו יש במה לשמח שיש לנו רבי שמחזק ומעודד אותנו מאד מאד בלמוד תורה הקדושה, ואמר: (שיחות-הר"ן, סימן י"ט) נכספתי

מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מֵאֵד שְׁנֹלְכֵדוּ בְּמִצְוֵהָ רָעָה עַד שְׂרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת חֶסֶם וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצִלָּן רַחֲמָנָא לִישְׁזֹכֵן, אִפּי עַל פִּי כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל כֶּךָ עַד שִׁיכּוּלָהּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שְׂרָגִילִין בְּהֶם חֶסֶם וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה בּוֹדָאי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֵתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מֵאֵד, וְכָל עֶקֶר מִגְמָתוֹ וְחִפְצוֹ הִיָּה תְּמִיד רַק לְעֵבְדוֹת וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלָל, רַק שְׁנַעֲסֶק תְּמִיד בְּעֲשִׂיּוֹת שֶׁל קִדְשָׁה בְּפִשְׁטוֹת, דְּהִינוּ לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וּלְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים תְּמִיד וְהַכֵּל בְּפִשְׁטוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְהִזְהִיר מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד וְהַרְבֵּה מֵאֵד לְדַבֵּר עִמָּנוּ מִזֶּה מַעֲנִין שִׁמְחָה; וְלָכֵן עָלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֵּל שְׁזָכִינוּ לְהַתְּרוֹעַ מִרְבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא כְּזֶה הַמְדַּרְיִכְנוּ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה י"ז, סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') "כִּתְפוּחַ בְּעֲצֵי הָעֵר", לְמָה נִמְשַׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַפּוּחַ? לֹאמַר לָךְ, מַה תַּפּוּחַ זֶה נִרְאָה לָעֵין בְּלֹא כְּלוֹם וְיֵשׁ בּוֹ טַעַם וְרִיחַ, כֶּךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא "חִכּוֹ מִמִּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים", וְנִרְאָה לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְלֹא רָצוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה וְהִיָּתָה הַתּוֹרָה בְּעֵינֵיהֶם כְּדָבָר שְׂאִין בּוֹ מִמֶּשׁ, וְיֵשׁ בּוֹ טַעַם וְרִיחַ, טַעַם מִנִּין? שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים ל"ד) "טַעַמוֹ וּרְאוּ כִּי טוֹב הָרִי"ה", וְיֵשׁ בּוֹ מֵאֲכָל, דִּכְתִּיב: (מִשְׁלֵי ח') "טוֹב פְּרִי מִחֲרוּץ וּמִפֶּז", וְיֵשׁ בָּהּ רִיחַ, שְׁנֵאמַר: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "וְרִיחַ שְׁלֵמִיתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן", אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל: אָנוּ יוֹדְעִין כִּתְּחָה שֶׁל תּוֹרָה, לְפִיכֶךָ אֵין אָנוּ זֹזִין מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתוֹרָתוֹ, שְׁנֵאמַר: (שֶׁם ב') "בְּצִלּוֹ חֲמִדָּתִי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֶכְמִי"; וְלָכֵן עָלִינוּ לְשַׁמַּח מֵאֵד מֵאֵד שֶׁבַחְרָנוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל הַשִּׁמְחָה שְׁלָנוּ.

הִלּוֹאִי שֶׁתִּזְכֶּה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁזֶה כָּל הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי בְּלִי הַשְׁלָשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הָאָדָם הוּא עָנִי, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבֹת קכ.) "וּבִבְיָתִי אֵין לָחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיָדִי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה

ולא תלמוד וכו', רק צריכים הרבה סבלנות, ואז יכולים לאט לאט לסים את כל התנ"ך, ואת כל ששה סדרי משנה, ואת כל הש"ס, וד' חלקי שלחן ערוך וכו' וכו', אם אדם יש לו רצון חזק, הוא יכול להראות את זה, כמאמרם ז"ל (דברים רבה, פרשה ח', סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל-כך הרבה, אמר רבי ינאי: למה הדבר דומה? לכפר שהיה תלוי באויר, טפש אומר: מי יוכל להביאו? ופקח אומר: 'לא אחד תלה אותו?' מביא סלם או קנה ומוריד אותו, כך כל מי שהוא טפש אומר: אימתי אקרא כל התורה? ומי שהוא פקח - מהו עושה? שונה פרק אחד בכל יום יום עד שמסיים כל התורה כלה; ולכן אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, רק זה מה שישאר ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וזכרי היטב כדי שתזכי לילדים טובים, צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, ולשפך דמעות כמים, ואל תחשבי שילדים טובים צומחים על העץ וכו', קדם הבעל והאשה צריכים להיות דגמא תיה להילדים, כי אם הבעל והאשה רבים ביניהם, איזה חנוך זה? ואם האבא עושה עולות בכסף, איזה חנוך זה? ואם האשה צורחת וצווחת תמיד, איזה חנוך זה? ולכן הדבר הראשון שהבעל והאשה צריכים לחנך את עצמם, ואז הילדים יקבלו את החנוך הכי טוב, ועל כלם צריכים לשפך דמעות כמים כולי האי ואולי שנוזכה להצליח עם הילדים שלנו, כמו שספרו לנו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער,

מָה הִיָּה עוֹשֶׂה? בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הָיָה מְכַנִּיסֵן לְבֵית פְּנִימִי, וַיֵּשֶׁב וּמִשְׁמָרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטֵּחַ וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵף בְּלִשְׁוֹנוֹ עֶפֶר כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בָּא לִידֵי עֲבֵרָה וְלִידֵי דִבָּר מְכַעֵר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָהּ וְלֹא שְׁלִשָּׁה, עַד שֶׁבֶא עֲזָרָא וְהָעֵלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבָּבֶל, וְהָעֵלָה אוֹתוֹ כֹּהֵן עֲמֻמָּה, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כֹּהֲנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כֹהֲנָה מִבְּנֵי וּמִבְּנֵי בְּנֵי עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחֵר כֶּף נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלִיו הִכְתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז ג') "בִּטַּח בַּהוֹיָ"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו';

נָא וְנֵא תַעֲשֵׂי כָל מָה שְׂאֵת יְכוּלָה וְתִבּוּאֵי לַעְזוֹר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אֲבִרָהֶם, כִּי כָל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים בָּזָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַרְבוֹת חֶסֶד בְּקִהְלָתְנוּ, וּמִי יִתֵּן שְׂאֵשֶׁה תַעְזוֹר לְרַעוּתָהּ, וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכֶּה כָּכֶר לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶף תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לִּי הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְנִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ח' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שְׁזוּכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", (הִינּוּ סֵפֶר תְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלָּקִים כְּמִנְיָן יְמֵי הַשָּׁבוּעַ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ג) אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשְׁבּוּכָה, וּמִקְשֶׁרֶת אֶת הָאָדָם לְשִׁרְשׁוֹ, אֶל הָאוֹת, וְהַשְׁעָר, שֶׁשִּׁיךְ לוֹ, לְכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׂאֵשֶׁה מִרְגִּילָה אֶת עֲצָמָהּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְלָכֵן שֶׁתִּקְפִּיד מְאֹד עַל בְּרִכַּת הַמְּזוֹן, וְעַל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמִּטָּה, וְעַל כָּלֶם שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בשפת האם שלה שזה נקרא "התבודדות", שהזהרנו על זה רבנו ז"ל מאד מאד, וזה עקר התשובה להתודות בפה מלא בכל יום אליו יתברך, כמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' ויהתודו את חטאתם אשר עשו", זה ודוי דברים, ודוי זה מצות עשה, כיצד מתודין? אומר: אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה, וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח, ועל כלם ראוי לאשה לעשות הרבה חסד, שאין עוד תקון לאשה כמו לעשות חסד, הן בדבור והן במעשה.

ואשה שעשתה שטיות וכו', ראוי לה לנסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, אשר רבנו ז"ל הזהירנו שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה ויאמר את התקון הכללי אפלו אם עצמו וגבהו עוונותיו עד מאד יוציאו מהשאול תחתית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשיש בעיות בבית הדבר הראשון שצריך לבדק את המזוזות אם הם כשרות אם לא.

הַיּוֹם יִשׁ תְּרוּפוֹת לְכָל הַבְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת וְכוּ', וְאִין זֶה בּוֹשָׁה לְקַחַת תְּרוּפוֹת וְכוּ', אִף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת מְזֵה.

הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה צָרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אִין עוֹד תְּרוּפָה לְבֵית כְּמוֹ שְׁאָבָא וְאָמָא הֵם רְגוּעִים וְסְבָלָנִים עִם הַיְלָדִים כִּי זֶה מְשַׁפֵּיעַ גַּם עֲלֵיהֶם, הֵן אִמָּת כְּשִׁישׁ בְּבֵית בֶּן אֶחָד אוֹ בַת אַחַת שֶׁהֵם בְּבַעֲיָה נַפְשִׁית וְכוּ', אַזִּי כָּל הַבֵּית נַעֲשֶׂה מְהֻפָּךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַהוֹרִים מְכַרְחִים לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה) אֲשֶׁר אֵל סְבָלָנוּת שֶׁהוּא אֲרִיכַת אִפִּים אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת אֵלָּא עַל יְדֵי תַקָּף הָאֱמוּנָה, שְׁצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְדַעַת אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן וְכָל שְׂמַחֲדִירִים בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִכַּל מִיָּדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִית אַזִּי בְּנִקָּל לְקַבֵּל אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ג) כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהִכַּל בְּהַשְׁגָּחַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אַזִּי יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הַכָּל אֶפְלוֹ יִסּוּרִים קָשִׁים לֹא עֲלִינוּ.

אֶת וּבְעֵלָךְ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֶר וּבִיתֶר עַז, אֶפְלוֹ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ אֶת מְכַאוּבֵי לְבַבְכֶּם וְכוּ', כִּי בְּאִמָּת אִין עוֹד צָעַר בְּעוֹלָם כְּמוֹ כְּשִׁישׁ בְּבֵית יְלָדִים שְׂסוּבָלִים בְּעִיָּה נַפְשִׁית, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע "אָדָם שִׁישׁ לוֹ בֶּן אוֹ בַת חוֹלִים בְּבַעֲיָה נַפְשִׁית רָאוּי לְקוּם לְפָנָיו", כִּי הַצָּעַר הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת, וְלָכֵן אַתֶּם שְׂנִיכֶם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וּבַעֲצָבִים וְכוּ', הֵן אִמָּת שְׂזֵה הַדְּבַר הִכִּי קָשָׁה וְכוּ', כִּי כְּשִׁישׁ בְּבֵית יְלָדִים עִם בְּעִיּוֹת נַפְשִׁיּוֹת זֶה הַצָּרָה הִכִּי גְדוֹלָה, יוֹתֵר מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂבַעוֹלָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רָאוּי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׂבַעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמַר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דִּי.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן ג') ברבות השמחה נתחזק כח השכלי, והמאכל והמשקה הם סבה גדולה לשמחת הלב ולהרחיק העצבות ודאגות; ולכן צריכים מאד מאד לשמר מה אוכלים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שצריך להיות מאכל המברה, דהינו שלא יהיה שום שאלה באכל בהכשרות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א') כי כשיש לאדם אמונה בהקדוש ברוך הוא ומבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, על ידי זה הוא כבר לא צריך שום רפואה גשמית, אלא נתקם אצלו (שמות כ"ג) "ועבדתם את הוי"ה אלקיכם וברוך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך", שהרפואה בא לאדם על ידי לחם ומים, ולכן תשמרי מאד מאד מה שאת אוכלת, כי כשאוכלים מאכלים שאינם כשרים, יכולים לבוא למחלות וחסרים רעים, וכשאדם נזהר מה הוא אוכל, ויש לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, וכל דבר מה שהוא צריך מבקש ממנו יתברך, על ידי זה נמשך רפואה בתוך האכל שלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותוכלי להתחתן בקרוב.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קצ"ו) התקשרות להצדיק הוא רפואה גדולה; ולכן מי יתן שתסעי אל ציון רבנו ז"ל, ושם לבקש ממנו יתברך בזכות הצדיק הקדוש השוכן כאן שיהיה לי רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואז תראי איזה נסים נגלים יהיה לך, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; והלואי שכל חולה היה נוסע אל ציון רבנו ז"ל, והיה מבקש שמה בזכות הצדיק הקדוש הזה, אז היה רואה נסים ונפלאות והיה מבריא לגמרי, כי הצדיק האמת הוא מגלה

את הקדוש ברוך הוא בגלוי רב ונורא מאד, ולהפך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמת, סימן ל"ו) על ידי שקרים אין לו רפואה אפלו בהרבה רפואות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שכל ענין ההתבודדות זה גלוי נורא ונפלא מאד שגלה רבנו ז"ל בעולם, והגלוי הזה יתגלה לכל העולם כלו בעת הגאלה, כמו שכתוב: (צפניה ג) "כי אז אהפך לכל העמים שפה ברוך לקרא אל הוי"ה", והנה השלמות שאין שלמות אחריו הוא שאדם תמיד ידבר אל הקדוש ברוך הוא מהרגע שהוא קם מהשנה, עד הרגע שהולך לישון, ובאמצע הוא מתפלל את השלש תפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית, ובאמצע הוא אוכל וכו', ובאמצע הוא עוסק במשא ומתן וכו', ובאמצע הוא לומד את הלמודים שלו וכו', אבל תמיד לפני עיניו אמתת מציאותו יתברך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ויודע ועד אשר הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אבל כדי להגיע להשגה כזו צריכים לקים בתמימות ופשיטות מה שרבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב) על סוד המשנה (אבות פרק ג') "הנעור בלילה" שאדם הוא ער בלילה "והמהלך בדרך יחידי" - הולך לבד באיזה מקום שאין אף אחד הולך שמה אפלו ביום, "ומפנה לבו לבטלה" והוא מתבודד עצמו עמו יתברך עד שמבטל את עצמו לגמרי בבטול עצמותו לגבי אין סוף ברוך הוא, "הרי זה מתחייב בנפשו", נכלל במחייב המציאות שזה הקדוש

ברוך הוא בעצמו, ואז הוא יכול כבר להתבודד מהרגע שפותח את העינים מהשנה עד שסוגר את העינים כשהולך לישון, ולכן אין זה סותר אחד את השני, אדרבה אחד מחזק את השני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנוד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ח' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על כל התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

עליך לדעת שהאריז"ל הקפיד מאד מאד לא להזכיר את שם השטן שהוא סמא"ל ונוקבא דיליה, כי זה מאד מאד סכנה, וגם עוברים על לאו, כמובא בכתבי האריז"ל (טעמי המצוות, - פרשת משפטים) אזהרת "ושם אלהים אחרים לא תזכירו", אסור לאדם להזכיר שם סמא"ל בפיו, ובפרט בלילה, שאז ממשלתו, וכל המזכיר שמו או אפלו מעין זה וכו', צריך לדעת שאסור להזכירם, מפני שמגבירים כחו, [ואמר רבי חיים ויטאל ז"ל] פעם אחת זכרתי שם סמא"ל בלילה באמצע הדבור עם בני אדם, ובבקר ראיתי מורי ז"ל ואמר לי: למה עברת בלילה על לאו של "ושם אלהים אחרים לא תזכירו"? לכן הזהר כל ימך שלא תזכיר שמו ולא כיוצא בו, ובפרט בלילה, כי אז יכול להתגבר עליך ועל אחרים בסבתך חס ושלום; הרי שלך לפניך שאסור להזכיר את שמו הטמא, רק להגיד בראשי תבואת סמך מ"ם, ולא

לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם וְכו', אֲלֹא לומר פְּלוֹנִית, כִּי זֶה מְאֹד מִסְכָּן וְכו'.

בְּכָל הַזֶּהֱרָה וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל מְלֵאִים מִי זֶה סֶמ"ך מ"ם, (קִהְלַת ד' י"ד) "שְׁזֶה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים", כְּמוֹ בְּקִדְשָׁה יֵשׁ גְּלוּי אֱלֹקוֹת בְּתַכְלִית מְדֻרְגָּה עֲלִיוֹנָה, וְיֵשׁ צְדִיקִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת הַדְּבֻקִּים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמְגֻלִּים וּמְפֻרְסָמִים אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִגְדָם קָם הַסֶּמ"ך מ"ם בְּעֻצְמוֹ וְלוֹחֵם אִתָּם בְּכָל מִינֵי תַגִּילִים, הַצְדִּיק הַמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְגָלוּת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִגְדוּ קָם אֵיזָה טֶמֶא מְטָמָא שְׁבוּ הַתְּלִבֵּשׁ הַסֶּמ"ך מ"ם בְּעֻצְמוֹ, וְכְמוֹ שֶׁסֶפֶר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ד') שֶׁקָּדָם שִׁירָדָה נִשְׁמָתוֹ לְעוֹלָם, עֲשֵׂה הַסֶּמ"ך מ"ם רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: אִם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תִּרְדֵּי אֵין לִי כִּבֵּר מֶה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יִקְרַב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת מְכַרְחַת לְרֵדָתָה, כִּי (יִחְזָקָא ד' ב') "קֵץ בֹּא הַקֵּץ", וְאַתָּה תֵּצֵא וְתִמְצָא לַעֲצֻמָּךְ עֲצָה נִגְדַּת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת וְכו', וְיֵצֵא וְיִחְזַר עִם אֵיזָה זֶקֶן שֶׁצָּחַק וְכו', וְאָמַר אֵין לִי כִּבֵּר מֶה לַפְּחֹד מִהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת, כִּי מְצָאֵתִי עֲצָה נִגְדוּ וְכו', עֵינִי שָׁם, וְהַעֲצָה הוּא שֶׁבְּכָל דּוֹר שִׁיּוּרִידִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים הַדְּבֻקִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְגֻלִּים וּמְפֻרְסָמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, נִגְדָם קָם הַסֶּמ"ך מ"ם בְּעֻצְמוֹ וְעִם הַשְּׁלוּחִים שְׁלוֹ, וְחוֹלְקִים עֲלֵיהֶם וּמִתְלוֹצְצִים מֵהֶם וְכו', וְגוֹרְמִים עֲלֵיהֶם מַחְלֶקֶת עֲצוּמָה וְכו', עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֲשׁוּבִים בְּעוֹלָם וְכו', וְכָל כֵּךְ הִפָּךְ אֶת הָעוֹלָם וְכו', עַד שֶׁכִּבֵּר לֹא יוֹדְעִים הַפְּרָשׁ בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין אֹר לַחֲשֹׁךְ וְכו', וְכְמוֹכָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הִלְכוֹת, שְׁבַת, הִלְכָה ד' אֹת ט') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא, כִּי תֵצֵא) שֶׁהִיא עֲמָלָק חוֹתֵךְ זִנְבוֹת וְזוֹרְקֵם כְּלָפִי מַעְלָה, שְׁלוֹקֵת אֲנָשִׁים שֶׁהֵם בְּכָלֵל רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִהַקְדֻשָּׁה וְהֵם בְּחִינַת זִנְבוֹת וְכו', וּמִגְבִּיָּה אוֹתָם כְּלָפִי מַעְלָה, שֶׁהֵם נַעֲשִׂים מְפֻרְסָמִים בְּעוֹלָם וּמְקַבְּלִים אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְהַפְּכוּד וְכו', וְאֵלוּ הֵיִרְאִים וְהַשְּׁלָמִים - הַצְדִּיקִים הַדְּבֻקִּים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת לְלַעַג וּלְקָלָס וּלְסַפֵּג עַל־בִּנּוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכו', עֵינִי שָׁם, וְכֵן הוּא בְּזֶהֱרָה (רַעֲיָא מִהִמְנָא, נִשָּׂא קִכָּה): וְאַתָּה דְּהָדָר אֵינוֹן עָרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל, עֲאֲנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְמַר בְּהוּ (יִחְזָקָא לֵד) "וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעֲיָתִי אָדָם אִתָּם", וְכו', [הַעֲרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֹאנֵנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא],

ואיננו ערב רב, איננו עתירין, בשלזה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלזה, בשמחה, בלי צער ובלי יגון כלל], גזלינן מארי שוחד, דאיננו דיינין רישי עמא. (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהו אתמר (איכה א) "היו צריה לראש" [הם גזלינן לוקחים שחד, והם הדיינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים] וכו', עין שם.

ולכן עלינו לשמח מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל שהוא מגלה לנו את האמת לאמתו, לידע שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ושנהיה רגילים לדבר אליו יתברך, וכך מתגלה אלינו איפה האמת ואיפה השקר, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו שקרב אותנו אל כלליות הקדושה שהוא הנחל הנובע מקור חכמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים בשבת חדשה, שבת שעדין לא היה בעולם, וראוי לנו לשמח מאד מאד ולענג את השבת בכל הענוגים, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא, בראשית) ענג שבת כאלף תעניתים, בזה שאדם מתענג כל השבת והוא שמח ושומר שלא יהיה בכעס בכל השבת, הרי מפטר מעצמו אלף תעניתים שהיה צריך לצום, ולכן חבל מאד מאד לפספס שבת כזה, ומוכא (תקוני זהר, תקון מ"ח) "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", דכל מאן דכעיס בשבתא, כאלו אוקיד נורא דגיהנם [מי שכוועס

בְּשִׁבְתָּ, כָּאֱלוֹ הוּא הַדְּלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל גִּיהֶנוֹם, וְעוֹנֵנו גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּנָן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צְרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד כָּל הַשְּׁבִת לֹא לִהְיוֹת בְּכַעַס, לַעֲצֹר אֶת רוּחוֹ, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז) שֶׁבְּשִׁבְתָּ צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ, וְעַל יְדֵי שִׁמּוֹחַ הַשְּׁבִת אָדָם יִזְכֶּה לַעֲשִׂיּוֹת בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" "בְּרַכַּת הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר" - זֶה הַשְּׁבִת, שֶׁנֶּאמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלִכְּנָן תַּשְׁתַּדֵּל כָּל הַשְּׁבִת רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמּוֹחַ וְלֹא לְהִתְעַצֵּב עַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל הַיְלָדִים וְכו', הַעֲקֹר תַּשְׁמֹר עַל יְלָדֶיךָ אִפְּהָ הֵם הוֹלְכִים בְּשִׁבְתָּ, כִּי זֶה מַעֲקָר הַחֲנוּנָה, וְתַחֲזִיק אוֹתָם אֲצִלָּךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁיַּעֲנוּ אִמָּן יִהְיֶה שְׁמִיָּה רַבָּא, קִדְּשָׁה, וּבְרַכּוּ וְכו', וְאֵל יִקַּל בְּעִינֶיךָ דְּבָר זֶה, אֲלֹא זִכֹּר כִּי בְּנִפְשָׁךְ הוּא, וְזֶה מַעֲקָר הַחֲנוּנָה, וְלִכְּנָן תַּשְׁמֹר מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, וְאֵל תֹּאמַר אֵין לִי עֲצָבִים וְכו', אֵין לִי סִבְלָנוֹת וְכו', כִּי זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְקַחַת מִמֶּךָ אֶת יְלָדֶיךָ וְכו'.

מוֹבָא מִהֶגְאוֹן הַחֵיד"א זי"ע (בְּסִפְרוֹ "עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ", מוֹרָה בְּאֲצַבַּע, אוֹת ק"מ) בְּעֶרֶב שִׁבְתָּ בְּעֵלוֹת הַמִּנְחָה הוּא עֵת מִסְכָּן לְמַחֲלָקָת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמִשְׁתִּיּוֹ וְכו', וְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַכֵּסְךָ וּלְחַרְחֹר רִיב וְכו', וְלִכְּנָן כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה יֵרָאִי הֵשֵׁם יִכְפוּ אֶת יָצָרָם, וַיִּמָּנְעוּ מִכָּל הַקִּפְדָּה וְכַעַס וּמַחֲלָקָת, וְאִדְרָבָה יֵאִירוּ פְּנֵיהֶם לְבִקֵּשׁ שְׁלוֹם, עֵינֵי שָׁם, וְאָמְרוּ: (גִּטִּין נ"ב.) "הִנֵּהוּ בֵּי תַרִּי דְאֶגְרִי בְּהוּ שְׁטֵן דְּכָל בֵּי שְׁמַשִּׁי הוּוּ קָא מְנַצּוּ בְּהַדִּי הַדִּי, אֶקְלַע רַבִּי מֵאִיר לְהֵתָם עֲכַבְיִנְהוּ תִלְתָּא בֵּי שְׁמַשִּׁי עַד דְּעַבֵּד לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעֲהָ דְקֶאמַר ווִי דְאֶפְקִיָּה רַבִּי מֵאִיר לְהֵהוּא גִבְרָא מִבִּיתִּיהּ"; הֵרִי שְׁלָף לְפָנֶיהָ אֵיף שְׁצִרִיכִים לְשֹׁמֵר כָּבֵד בְּעֶרֶב שִׁבְתָּ שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוֹחִים עִם אֵף אֶחָד, וּמִכָּל שְׁכֵן עִם אֲשֶׁתּוֹ וּלְדִירוֹ וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תָּמִיד תִּסְתַּכַּל בְּיַד שְׁלָף וְכו', וְזִכֹּר "מָה שְׁבִיד בְּטוֹח", כִּי כֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן ו') הֵיִצֵּר הָרַע דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרֵץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מָה בְּתוֹכָהּ, וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מָה אֲנִי אוֹחוֹז? וְלִכָּל אֶחָד נִדְמָה כָּאֱלוֹ הוּא

אוחז מה שהוא מתאנה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאגותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו; ולכן תעשה לעצמך חשבון אם השבוע לא למדת מקרא מפרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, זה הפסד גדול מאד, אם לא למדת על כל פנים כל יום פרק משניות, זה הפסד גדול מאד, אם לא למדת כל יום דף גמרא, זה הפסד גדול מאד, אם לא התפללת את השלש תפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית בכל יום במנין דיקא, זה הפסד גדול מאד, אם לא הכנסת בכל יום כמה פרוטות לצדקה, זה הפסד גדול מאד וכו' וכו', כך אתה צריך למדד את עצמך מה יש לך ביד השבוע הזה? וזכר אם אתה מטעה וכו', אתה מטעה את עצמך ולא את הזולת וכו', כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; וזה המעלה כשאדם מקרב אל צדיק שלא נותן לו מנוח, אלא יום אחר יום מחזק, מעודד ומשמח אותו, ומשתדל שיופנה לקנות טוב אמתי ונצחי, אשרי לו ואשרי חלקו, מה שאין כן אם הוא מקרב אצל איזה בעל דמיון, אזי מאומה אין בידו, והמשכיל יבין מה לפניו.

בפרשת השבוע יש לנו מענין פרה אדמה שזה חקק, הינו שלא יכולים להבין איך יכול להיות שמטהר טמאים ומטמא טהורים? ובשביל זה המצוה הזאת נקרא "חקק" שאין על זה הסבה, ואמרת שרואים את זה בחוש, צדיק מוסר את נפשו יומם וליילה לקרב נשמות רחוקים וכו', שהיו טמאים בתכלית הטמאה והזהמה וכו', ומטהר אותם על ידי שמקרב אותם אל הקדוש ברוך הוא, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, עד שגם הם מתחילים להתבודד אל הקדוש ברוך הוא, וגם הם מתחילים להתמיד בלמוד תורה הקדושה בהתמדה ובתשוקה עצומה וכו', ולבסוף אלו הנשמות הרחוקים וכו', שהצדיק מסר את נפשו לטהר את הטמאים האלו, לבסוף הם מתהפכים ומחזיקים מעצמם כבר גדול מאד, ומתהפכים את הקערה על פיה שמטמאים טהורים, שמדברים כל דבר אסור על זה הצדיק שקרב אותם אל הקדושה,

וְזֶה דְּבַר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כֵּזֶה? וּבִשְׁבִּיל זֶה נִקְרָא הַמַּצְוָה הַזֶּה לְשׁוֹן חֶק שְׁאִין בְּזֶה טַעַם עַל פִּי שְׁכָל, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁזֶה הַצִּדִּיק אֵינוֹ מִתְפַּעֵל, אֲלָא מִמְּשִׁיךְ לְטַהֵר טַמְאִים, לִקַּח נִשְׁמוֹת טַמְאוֹת וּמִטַּהֵר אוֹתָם וּמִקְרֵב אוֹתָם תַּחַת כֹּנֶפִי הַשְּׁכִינָה, וְאֵף עַל פִּי שְׁלִבְסוֹף אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת מְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר, וְלֹא מִתְבַּיְשִׁים לֹאמַר עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם טַמְאִים, שֶׁזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא וְכו', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִהְיֶה בְּכֻלָּל אֱלוֹ שְׁזוֹרְקִים אַכֵּן בְּתוֹךְ הַבּוֹר שֶׁשָּׁתוּ בְּזֶה מִים וְכו', וְשְׁלֹא נִהְיֶה בְּכֻלָּל אֱלוֹ הַכַּפּוּוּי טוֹבָה, כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (מְשַׁלִּי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמִּישׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שֶׁמְשַׁלֵּם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזֶה הוּא מִרְאֶה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רָקוּב מִבְּפָנִים וְכו', וְאֵף שֶׁהוּא מִרְאֶה פְּרָצוֹף שֶׁל תַּמִּים וְכו', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגָּאוֹן הַצִּדִּיק הַסֵּטִיפֶלְעֶר זי"ע מְאֹד מְגַנֵּה בְּאַחַד מִמִּכְתָּבָיו עַל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרֵא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גֵּנְאִי וְכו', וְאוֹמֵר שְׁאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שְׁאָדָם מְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזִיק טוֹבָה לְזֶה שֶׁקְרֵב אוֹתוֹ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶכֶה אוֹתוֹ בְּטוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לִנְצַח נִצְחִים. הַמְאֲחִיל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

בַּתְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חֲקֵת, ט' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּתְחִזְקִי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעִי לָךְ שְׁכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא רוּעָה לְשִׁמְעַת אֶת קוֹלְךָ וְכו', כִּי בְּשַׁעַת שֶׁעוֹבֵר עַל מִישֵׁהִי אֵיזָה צָרָה, עָלֶיהָ לְפָנוֹת תַּכְף וּמִידָּה רַק אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתָהּ וְכָל לִבָּבָהּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא תִזּוּז מִשְׁמָה עַד שִׁיחִיזָה לָהּ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יָבִיא לָךְ סִפּוּק נִפְשִׁי, כִּי

אין עוד טוב ונעם כמו האמונה בו יתברך, שזה מתבטא כשזוכים לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה כל השבת, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן י"ז) להיות בשמחה כל השבת, וזה תקון גדול מאד, וצריכים לשמר לא להיות בכעס או בעצבים בשבת, כי כך מובא (תקוני דהר, תקון מ"ח) "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", דכל מאן דכעיס בשבתא, כאלו אוקיד נורא דגיהנם [מי שכוועס בשבת, כאלו הוא הדליק את האש של גיהנום, ועונו גדול מאד], ולכן כל בר ישראל צריכה לשמר מאד כל השבת לא להיות בכעס, לעצר את רוחה, ולהשתדל לשמח מאד מאד, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך בשבת להתאפק בסבלנות וכו', ולא לכעס וכו', ולא להיות עצובה וכו', עם כל זאת ראוי לך למסר את נפשך להיות כל השבת רק בשמחה עצומה, ובזכות זה תזכי שישפיע עליך על כל השבוע שפע בפרנסה, כמאמרם ז"ל (בראשית ובה, פרשה י"א, סימן א') על הפסוק: (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" "ברכת הוי"ה היא תעשיר" זו השבת, שנאמר: (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעשי בשבת הרבה חסד, ובזכות זה לא תצטרכי להגיע לטובות של אף אחד, אלא את תוכלי לעשות טובות להזולת. המאחל לך שבת שלום

בתנז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... ברו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה לבטל את המנהג החדש שנתהנהג לאחורונה שבין מנחה וקבלת שבת, נותן אחד דרשה וכו', וזה סתם טירחא

דעבורא, ולכן תשתדל מאד למנע מהשבת הזו שאין יותר דרשות בין מנחה לקבלת שבת.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בתנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד אני מבקש אותך שאל תדפיס את המכתבים הפרטיים שאני כותב לאנשי שלומנו ולחלק את זה על הרחובות וכו', כי הם מכתבים פרטיים רק לאנשי שלומנו ולא לכלל ישראל, אם אתה רוצה להפיץ, תקח כרכים "אשר בנחל" ותפיץ אותם, אבל לא לקחת את המכתבים שאני כותב בכל יום

לאנשי שלומנו ולהפיץ אותם, אני מאד מקפיד על זה, ולכן מהיום והלאה תראה להפסיק עם זה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין ד'קא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הפשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתנ"ט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו חסידי ברסלב תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

דעו לכם שקהלתנו הקדושה בנויה אף ורק על חסד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים; ולכן קיום העולם תלוי רק במדת החסד, כמו שכתוב: (תהלים פ"ט) "כי אמתית עולם חסד יבנה", יהודי צריך לעשות חסד עם השני,

וּלְרַחֵם עַל הַזּוּלָּת, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא מְזַרַע אֲבֵרָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בִּיצָה לֵב): כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבֵרָה אֲבִינוּ וְכָל מִי שְׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבֵרָה אֲבִינוּ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') שֶׁעָקַר הֶרְחֻמְנוּת לְהָאִיר בּוֹ אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, לְחֻזְקוֹ וּלְעוֹדָדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, שֶׁזֶה הַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שִׁיכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לְאָדָם, לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתּוֹ וּלְהַרְחִיבוֹ וּלְהוֹצִיאוֹ מִהַמְצָר וְכוּ', וְלָכֵן בִּקְשָׁתִי מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵיטָב שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַקִּיץ וּמִתְחִילִים לָבוֹא נוֹפְשִׁים רַבִּים, וְאוֹרְחִים רַבִּים מִכָּל קְצוֵי הָאָרֶץ, נָא וְנָא לְקַבֵּלֶם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת קִיא): טוֹב הַמְּלַבִּין שְׁנַיִם לְחֵבְרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֶלֶב, שֶׁנֶּאֱמָר: (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב" - אֵל תִּקְרִי לְבָן שְׁנַיִם אֵלָא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מַחֲיֵךְ לְהַזּוּלָּת וּמִקְבְּלוֹ בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת וּמֵרָאָה לוֹ אֶת שְׁנֵי הַלְבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵלָתֶת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֶלֶב, כָּל כֵּךְ יָקָר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֵבְרוֹ עִם חֵיוֹךְ וּלְהֵרָאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם תְּמִיד מַחֲיֵךְ יְכוּלִים לְרַאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׁמִחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמֵּחַ הַכֹּל, וְדַעוּ לָכֵם שֶׁרַבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד לֹא לְקַפֵּץ עַל הַזּוּלָּת וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, כִּי זֶה גֹעַל נֶפֶשׁ מְאֹד, אֲנָשִׁים בָּאִים לְנִפְשׁ וּפְתָאוּם קוֹפֵץ לוֹ אֶחָד אוֹ שְׁתֵּים וְכוּ', וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף, אֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְכִבְרָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן ט"ט) מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צְרִיף לְשֹׁמֵר אֶת הַצַּדִּיק שֶׁלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; וְדַעוּ לָכֵם שֶׁרַבְנוּ ז"ל הוּא הַבֹּעֵל תְּפִלָּה שֶׁהוּא הַקְפִּיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְלָכֵן שֶׁלֹא יֵהִינּוּ אֶחָד לְקַפֵּץ עַל הַזּוּלָּת עֲבוּר כֶּסֶף, וְאֲנִי מִכְרִיז וּמוֹדִיעַ לְכָל הָאוֹרְחִים וְהַנוֹפְשִׁים שֶׁאִם אֶחָד יָבוֹא וַיִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כֶּסֶף צְרִיף שִׂידַע שֶׁהוּא אִינוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהוּא לֹא שִׁיף לְקַהֲלָתָנוּ כָּלָל, וַיִּשְׁמַר מִמֶּנּוּ מְאֹד, מִי שֶׁרוֹאֶה אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ וְאֶת הַפַּעֲיִלוֹת שֶׁלָּנוּ פֶה בְּמִדְבָר שָׁמַם שֶׁעָקְרוּ פֶה אֶת הַיְּהוּדוֹת, וְתִהְיֶה לֵאלֹהִים יוֹתֵר מוֹנִים קְרוֹב לְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ כְּכֹר קְרוֹב לְאֶלֶף יְלָדִים בֶּן יָרֵב, וַיֵּשׁ לָנוּ מַגִּינִים אַחֵר מַגִּינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל פְּתוּחַ לְכָל רֹעֵב וְצָמָא בְּלִי שׁוֹם תְּשׁוּלֹם, מִי שֶׁדוֹקָא רוֹצֵה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּזֶה וְשִׁיחִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּהַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה פֶה, שִׁיקַח מִהַמְשָׁרָד קַפַּת צִדְקָה, אֲבָל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן

אָנחנוּ לאַ מבקשים מאַף אַחד כּסף. הלוואי שְׁכַל אַחד וְאַחַד יכניס אֶת זֶה בַּלב, וְ"ישמע חכם ויוסף לקח".

הקדוש ברוך הוא יעזור לנו שְׁנוּזָפָה לעשות תמיד צדקה וחסד עם אחרים, שְׁזֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כְּמֵאמָרָם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּכּוּחַ שְׂזִכּוּחַ שְׁלֵמָה לְפָנַי אֵלֶּךְ עוֹלוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּחוּ.

המאחל לָכֶם שִׁבְתִּי שְׁלוֹם

בתתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חֲקֵת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לא חִדַּשְׁתָּ לִי שׁוֹם דְּבַר שְׂאֲנָשִׁים רַק מִקְבָּלִים וּמִקְבָּלִים וְכו', וְאַחֵר כֵּן מִהֶפְכִּים אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְכו', וְעוֹד מְדַבְּרִים כָּל דְּבַר אֲסוּר וְכו', וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד וְכו', מָה אֲנִי עוֹבֵר זֶה חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְכו', אֲנִי לֹא צָרִיךְ לִכְתֹּב לָךְ, רַק תִּסְתַּפֵּל עַל עֲצָמְךָ וְכו', הַשֵּׁטֶן אָמַר: (איוב ב' ה') "אוֹלָם שָׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בָּשָׂרוֹ אִם לֹא אֶל פָּנֶיךָ יִכְרַכְךָ", אָדָם יָכוֹל לִקְבֹּל הִנָּאָה וְכו', יָמִים וְשָׁנִים וְכו', יוֹם אֶחָד לֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ וְכו', הוּא מִהֶפֶךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וּמְקַלֵּל וּמְזַלְזֵל וְכו', וְלָכֵן לֹא צָרִיכִים לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַתְמוֹל בְּלִיל שְׁשִׁי בִּשְׁעוֹרֵי הַשְּׁבוּעִי דִּבְרַתִּי הִרְבֵּה מְזֶה שְׂאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הִרְבֵּה טוֹבוֹת לְכָל אֶחָד, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל שְׁלִבְסוֹף יִשְׁלַמוּ לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הוּא צָרִיךְ לְהִמָּשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת רַק טוֹבוֹת לְכָלֵם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לוֹ חֲזָרָה וְכו', וּכְבֹּר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ל"ג) מִי שֶׁמְשַׁלְּמִים לוֹ

רְעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלֵינוּ וְנוֹתֵן לּוֹ שְׂכָל גְּדוּל בְּעִבּוּדַת הַבּוֹרָא; אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים אוֹתִי אִיךְ זְכִיתִי עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתִי לְהַדְפִּיס כָּל כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים, וַיֵּשׁ סְפָרִים שֶׁהַדְפִּיסוּ אֶת זֶה כְּמָה וְכְמָה מִהַדּוּרוֹת, וּבִפְּרָט סֵפֶר "אֶרֶךְ אֶפְרַיִם" הַדְפִּיסוּ אֶת זֶה לְמַעַלָּה מִשְׁבָּעִים מִהַדּוּרוֹת בְּכַמִּיּוֹת אֲדִירוֹת, פַּעַם עֲשָׂרִים אֶלֶף פַּעַם עֲשׂוֹר אֶלֶף וְכו', וְאֲנָשִׁים מִתְּפִלָּאִים כִּי יָדוּעַ מִצְדִּיקִים אֲשֶׁר סֵפֶר שְׁנֵדָפַס שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים, סִימֵן שֶׁזֶה מְקַבֵּל בְּשָׂמִים, וּפָה לְמַעַלָּה מִשְׁבָּעִים מִהַדּוּרוֹת, וּבִפְּרָט שֶׁעֲכָשׁוּ מִדְּפִיסִים שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" כֶּרֶךְ ק', שֶׁזֶה חֲשׁוֹבֵן שֶׁל לְמַעַלָּה מִעֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְעַדִּין אֲנִי חֲנֻנוּ בְּשַׁנַּת תשנ"ה וְכו', וְהַתְּרוּץ הוּא פָּשׁוּט, כִּי בְּמִשְׁךְ חֲמִשִּׁים שָׁנָה עֲשִׂיתִי רַק טוֹבוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְהֵם שְׁלָמוֹ לִי חֲזָרָה רַשְׁעוֹת שֶׁאֵין כְּמוֹהוּ וְכו', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה לְאָדָם שֶׁעוֹשֶׂה רַק טוֹבוֹת, הוּא מְקַבֵּל מִתְּנוּת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת ר' ... גִּרּוֹ יֵאִיר שֶׁלֹּא יִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נִגְדּוּ וְכו', כִּי זֶה סִימֵן שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה טוֹבָה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה שֶׁתִּכְנִס אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶר שְׂאֵת בֵּיתֶר עַז בְּפִתּוֹחַ הַתְּלַמוֹד תּוֹרָה בְּמָה שָׂרָק יְכוּלִים, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, אֵין לָנוּ מָה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ מִשּׁוּם מוֹסְדוֹת בְּעוֹלָם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּגִדּוּל, וְנִגְדִּיל תּוֹרָה וְנִאֲדִירָה.

הַמֵּאחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בַּתְּסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְּפַעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, יֵשׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ וְכו', וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

אסון יכול לקרות גם בבית השם ישמר אותנו, ולכן לא צריכים לקחת את האשמה על עצמו, אנוחנו צריכים לשמר ככל שביכולתנו שיכולים לשמר.

חזק ואמץ מאד באמונה פשוטה בו יתברך כי גדול אדונו ורב להושיע, ואני חושב שעברת כבר בחיים די מספיק צרות וכו', ואתה רואה שכך החיים, כל מיני נסיונות קשים ומרים עוברים על בני אדם, ועקר גדלת בר ישראל שיכול לחזק את עצמו ולא נשבר משום דבר.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֵתֶם חֻזְקִים בְּעֶצְמָכֶם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הוֹרָאָה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם בְּד"ץ בְּעוֹלָם, הָעֵקֶר לְלַכֵּת עַל פִּי הַתּוֹרָה וּלְקַיֵּם: (דְּבָרִים א' י"ז) "לֹא תִכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כִּקְטָן בְּגֹדֶל תִּשְׁמְעוּן לֹא תִגּוּרוּ מִפָּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֵלִקִּים הוּא".

רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ וּתְחִזִּיק אֶת שְׁאֵר הַמּוֹרֵי צֶדֶק שֶׁיְהִיוּ חֻזְקִים, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָם, כִּי תִהְיֶה לֵאל, הַקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ מוֹנֶה כְּבָר לְמַעֲלָה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְאִם רַק יִהְיֶה דִּירוֹת, יְכוּלִים לְמַלְאוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר כַּמָּה דִּירוֹת שָׂרָק יִהְיֶה, כִּךְ מִשְׁפָּחוֹת יִכְנָסוּ, כִּי תִהְיֶה לֵאל, הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ קִבְלָה שֵׁם טוֹב בֵּין כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִשְׁפָּחוֹת טוֹבוֹת רוֹצִים לְהִכְנֵס לְגוֹר פֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי תְכָנוֹת לְהַרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת הַבֵּית הוֹרָאָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁיְהִיָּה יוֹתֵר שְׁעוּרִים בְּהִלָּכָה, וְכֵן שִׁיֵּצֵא שׁו"תִּים מִבֵּית הוֹרָאָה.

רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שִׂמְחָה מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֵלִקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כִּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רִבְנוּ ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתתסג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לך לפל ביאוש בשום פנים ואפן, כבר בקשתי אותך כמה וכמה פעמים שתעשה מסירות נפש ותלמד בכל יום דף גמרא כפי סדר "דף היומי", כי אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, שזה חיות להנשמה, ואי אפשר להסביר את זה אלא למי שהרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שהוא טועם טעם נורא ונפלא בלמוד דף גמרא ליום, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך להצטרף בלמוד דף גמרא, שזה ישמר אותך מכל רע, ואל תתן להיצר הרע והסמ"ך מ"ם שיחליש דעתך ויאמר שזה לא בשבילך וכו', וכאלו אתה ממילא לא מבין וכו', כי הכל הסתות של הסמ"ך מ"ם לקרר את האדם מללמוד דף גמרא אפלו בגרסא, כי בפרוש גלה לנו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר"; ולכן שאף אחד לא יבלבל לך את המוח והדעת שזה לא נקרא למוד וכו', והלואי והלואי שכל בר ישראל היה מצטרף אל הלמוד של דף היומי, כי כך מקשרים את היום אל הדף גמרא, והדף אל היום, ושניהם מקשרים אל האדם, ואי אפשר להסביר את זה למי שלא טעם להיות עקשן גדול ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שזה

זְכוּת נִפְלָא לְהָאָדָם, שְׁכָל יוֹם הוּא מְזָכִיר אֶת שְׁמוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֻמוֹרָאִים, וְאִם שׁוֹפְכִים עַל הַנִּשְׁמָה מְדִי יוֹם בְּיוֹם דָּף גְּמָרָא, אָזִי נִכְנָסִים הִרְבֵּה טְפוֹת בְּתוֹךְ תוֹכוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִים אֶת זֶה.

זָכַר וְגַם זָכַר מַה שְּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֵית הַכְּנִסֶּת וְלֹא בֹא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֹא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן בְּכִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בֹא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֻרוֹנוֹ וְכו', הִרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלִיוֹנָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שִׁמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחֻק בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תְּעִנּוּג שְׁאָדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תִּמְדִּי שִׁיחֶיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בתתסד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ויש דברים שאנחנו לא מבינים בכלל וכו', ולכן אסור לנו להתבלבל משום דבר, רק לקיים: (דברים י"ח י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתתסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חֻקֹּת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֵתָהּ בְּקֶשֶׁר עִם בְּחוּר וּמְחֻזֵּק אוֹתוֹ וּמַעֲוֹדֵד וּמְשִׁמֵּחַ אוֹתוֹ אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְהַלּוֹאִי שְׁתּוּכֵל לִגְנֹב בְּכָל יוֹם מִדֵּי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה לֹא כָּל כֶּף קֶשֶׁה, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמוֹהֲרֵנִי ז' ל' אָמַר "גְּרוֹיֶסֶע פִּינֶף מִינוּט" חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וִיכוּלִים לַפְּעַל אֲז הִרְבֵּה דְבָרִים.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֹא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאֲדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֹא, כִּבְּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכוּל לָמָּה הוּא לֹא בֹא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלִיוֹנָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי הַיּוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנָּפֵשׁ, וְאֵף שְׂבֹא לָךְ קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְלַמֵּד אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא שְׁזֵה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (עֲבוּדָה זָרָה יט.) "לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גִּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קֵאמַר", כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בתתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא אמרתי ל... נרו יאיר שום דבר מענין המאפייה וכו', וכן אני לא יודע מה את מדברת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם סבלנות בחיים, כי בלי סבלנות אי אפשר להחזיק מעמד אפילו לרגע וכו'.

העקר תפלה לבקש את הקדוש ברוך הוא וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב שיתהפך לכם המזל לטוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתתסז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדי לצאת מהדמיונות צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פ"ק י"ה, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הו' מ'ה ממך כל חלי" - זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" - זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו וכו', הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם

תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתתסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתעניין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שומח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה

הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרָגִישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׂמֻחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

בַּתְּסֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ט' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיִחְיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּיוֹם הַנִּשְׁוֹאִין, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ

רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם, ואתם צריכים להודות ולהלל להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם שחנן אתכם עם שתי בנים תלמידי חכמים, ובפרט ... גרו יאיר שהוא תלמיד חכם מפלג וגם מורה צדק, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם רק טוב בחיים.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש

רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתתעא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אם אתה מרגיש חלש, תחליף את עבודתך וכו', כי חבל שתהרס את הבריאות שלך.

אני מאד מאד שמח שאתה הולך על קברי צדיקים, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה.

תשמר מאד מחובות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן מ"ו) מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב; וכן אמר (שם, אות ממון, סימן ע"ז) מי שעושה מעשיו במהירות בלי ישוב הדעת, נעשה בעל חוב; ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ף היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) "פוחת' את' ידך'", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) "והיית' אך' שמח'", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות

מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמה, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לה ומר לה החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתברך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לה שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין זי) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלל עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לה כל צנורי השפע והפרנסה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בתתעב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שחייו נצח

אני מאד מבקש אתכם שתשמרו על עצמכם מאד מאסור נדה, כי על זה משלמים אחר כך מחיר כבד מאד, וחכמינו הקדושים ספרו (שבת יג:) תני דבי אליהו: מעשה בתלמיד אחד, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזירתו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה: (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימיו", בעלי, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מספרת כל אותו מארע. ואמרתי לה: בתי, בימי נדיותך - מה הוא אצלך?

אמרה לי, חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשור, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

ולכן זוג צעיר שעכשו התחתנו, צריכים ללמד את ההלכות ולא להכשל באסור נדה החמורה, שזה עוון פריטות רחמנא לצלן.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הני"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז

טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך אישית שתשתדל בכל מיני אפנים שבעולם ללמד את הדרך היומי היום, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואף שבא לך קשה מאד, עם כל זאת תראה ללמד אפלו בגרסא שזה גם כן דבר גדול מאד, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חֻקַּת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... בְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֶעֱרָכָה שְׁאֵנִי מַעֲרִיךְ אוֹתָךְ בְּזֶה שְׁאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּהֲיֶה חֲזָק בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ.

רַק חֲזָק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאַדָּם שִׂמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחִיקָה בְּאַמוּנָה שְׁאֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

בתתעד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה ותחזרי לעבודה בקלות, ולא יחסר לך שום דבר.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ברו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד ואל תתן ששום בריה יוכל להחליש אותך.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי הפרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענג בביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל: (עבודה זרה יט.) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו ששה שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתתעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ברו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אתה צריך להיות רק שמח בשמחה אין סופית, כי באמת כל בר ישראל ראוי לו לשמח מאד מאד בכל יום ויום שזכה להבראות מזרע ישראל ולא עשהו גוי כגויי הארצות, ועל זה הדגיש רבנו ז"ל יותר מהכל, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן עליך לדעת כי כל רגע ורגע שאתה תשמח בו יתברך, בזה אתה נכלל באין סוף ברוך הוא, ויפתח לך הלב לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, שזה נקרא התבודדות שיחה בינו לבין קונו, שזה המדרגה העליונה שאדם צריך להגיע אל זה בזה העולם, לדבר עמו יתברך כביכול פנים אל פנים, ועל שתי דברים אלו הדגיש רבנו ז"ל יותר מהכל, הינו על שמחה והתבודדות, מצד אחד להיות רק תמיד בשמחה על נעם חלקו על אשר בנחל שם גורלו, ומצד שני להיות רגיל רק לדבר עמו יתברך, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך.

אשרי מי שזוכה לקבוע עצמו בלמוד תורה הקדושה, אשר אין ערוך

אֲלֵיהָ, כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שְׁקוּבָע לַעֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְשְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת לְהַתְמִיד הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּנָה לַעֲצָמוֹ בִּי'ת' רוּחָנִי, שְׂזָה ב'בְּלִי, יְרוּשָׁלַיִם, תּוֹסֶפֶתָא, לְהַכְנִיס כָּל הָרָאשׁ שְׁלוֹ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה הַחַיּוּת שֶׁל אָדָם, וְכֵן יִקְבַּע לַעֲצָמוֹ שְׁעוֹרִים בְּרַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, וּבִמְדַרְשֵׁים (רַבָּה וְתַנְחוּמָא), וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְקוּנִים, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֲלֵיהָ.

וְמָה צְרִיכִים יוֹתֵר מְזָה אִם מְקִימִים כָּל מָה שְׁכָתוּב פֹּה, אֲזִי עוֹלְמוֹ יוֹרֵשׁ בְּחַיּוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחֶיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בַּתְּעוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת חֻקַּת, ט' תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרְוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֲסוּר לְהִזְכִּיר אֶת שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, כִּי זֶה לֹא בַּתּוֹרָה: (שְׁמוֹת כ' ז') "לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם הַיְי"ה אֱלֹקֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה הַיְי"ה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוּא", וְצְרִיכִים לְהִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲלֵא אִם הוּא מְזַכֵּיר פְּסוּקִים שְׁלֵמִים, אֲבָל סֵתֵם לְהִזְכִּיר שְׁמוֹת זֶה לֹא שִׁיף בְּכָלֵל.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵה תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וּגְדוּלָּה מִן הַכָּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּד לְבָדוֹ

באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשכיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת, ט' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּבִרְכָּה וְכו', זֶה עֲנִין אַחֵר לְגִמְרִי, הוּא לֹא יָכוֹל לָלֶכֶת אֶז עִם הַחֲלָצָה וְכו', עִם כָּל זֹאת גַּם שֵׁם אֲתָה יָכוֹל לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ בְּמִדַּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ וּסְפּוּרֵי צְדִיקִים, הָעֵקֶר לְקִרְבֵּי אוֹתָם, וְזֶה מַעֲקָרֵי הַחֲנוּךְ שֶׁהָאָבָא יוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַבָּנִים שְׁלוֹ, וְכֵכָה יִהְיֶה לוֹ קֶשֶׁר אִישִׁי עִמָּם, וּמִמִּילָא יִקְבְּלוּ בְיוֹתֵר אֶת דְּבָרָיו, הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד לְהַשְׁקִיעַ בְּחֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְעַקֵּר הַחֲנוּךְ מִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, כְּשֶׁהַיְלָדִים רוֹאֶה שֶׁהָאָבָא סִבְלָן וְכו', וּבַעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת, זֶה מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן עֵקֶר הַחֲנוּךְ מִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, הַיְלָדִים תָּמִיד מַחְקִים אֶת הָאָבָא, וְאִם הָאָבָא מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאִף פַּעַם לֹא רַב בְּמַרְיבוֹת, וְלֹא מַעֲרֵב בְּשׁוּם מַחְלוּקוֹת וְכו' וְכו', וּמִתְמִיד בְּתוֹרָה בְּשִׁקִּידָה עֲצוּמָה, וּמִקִּים אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּמִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ בְּדִמְעוֹת שְׁלִישׁ, וּמִקְבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת, זֶה חֲנוּךְ מִצִּין לִילְדִים כְּשֶׁרוֹאִים אָבָא כֵּזֶה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַשִּׁים אֶת הַדָּגֶשׁ עַל דְּבַר זֶה בְּיוֹתֵר, וְגַם בְּבִרְכָּה יֵשׁ הִנְהָגוֹת שֶׁל דֶּרֶךְ אֶרֶץ שֶׁהַיְלָדִים יְכוּלִים לִלְמֹד מִהָאָבָא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי חֲנוּךְ יְלָדָיו, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֵלָלוּ כְּשֶׁהִפְלִ פְּרוּץ וְהִפְקֵר וְכו', אֲזִי הַחֲנוּךְ הֵכִי טוֹב לְהִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבִכָּל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחֵל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם

בַּתְּתַעֲט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שִׁבְתִּי קִדְשׁ לְסִדְרֵי חֶקֶת, י' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו) בְּעֲנִין הַלְמוּד תוֹרָה שְׁצִרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהֲרֵי וּלְבָלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ. רַק

ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד בסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים פסדה, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו' בהלמוד ויאמר בסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר ונהדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומה, לגמורם ולחזור להתחיל ולגמורם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמור כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה מתקנים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה:

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהינו לגמור בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש,

וְכָל סִפְרֵי קַבָּלָה מֵהָאַרְיִז"ל, גַּם צְרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בְּיוֹם בְּקֻצֶּת עֵינֶיךָ. וְעוֹד חֲשַׁב הִרְבָּה דְּבָרִים. גַּם צְרִיכִין לומר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הִרְבָּה הִרְבָּה. וְאִזּוּ סִפֵּר הִרְבָּה מַעֲנִין זֶה שְׁצָרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהֲרִית גְּדוֹל וּבְזָרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּדַקְדּוּקִים הִרְבָּה מַעֲנִין לְעֵנֶיךָ. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים, גַּם לֹא הָיָה מְצִיָּה לְחֹזֵר תַּכְף עַל לְמוּדוֹ רַק רְצוֹנוֹ תָּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסִּפֵּר אוֹ הַפּוֹסֵק שְׁלֹמֵד כְּסֹדֶר מֵרָאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזָרִיזוֹת, וְאַחֲרֵי כֵן יִתְחִיל פַּעַם שְׁנֵי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כְּלוֹ. וְכֵן פַּעַם אַחֵר פַּעַם.

וְהִנֵּה זֶה שִׁיחָה בְּשִׁיחֹת-הָר"ן, וְעַל זֶה בְּנוֹי קִנְטֶרֶס נִפְלָא מְאֹד בְּשֵׁם "סֹדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל", וְהַעֲנִין הוּא פְּשׁוּט מְאֹד, מִי שְׂרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֱמֶת, בּוֹדָאִי טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד שְׁעוֹר בַּגְּמָרָא בְּעֵינֶיךָ, וְעַקֵּר הָעֵינִין לְלַמֵּד עַל כָּל קִטְעַ מֵהַגְמָרָא רַש"י וְתוֹסֵפּוֹת גַּם אֶת הַרְמַב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ הַמְצִינִים בְּעֵין מִשְׁפָּט, כְּדִי לְבַרֵּר לְעַצְמוֹ אֶת הַלֵּכָה, כִּי תִכְלִית לְמוּד עֵינֶיךָ הוּא לְהוֹצִיא לְעַצְמוֹ אֶת הַהִלְכָה מֵהַמְקוֹר, וּבְדֶרֶךְ זֶה יִתְחַדֵּשׁ לוֹ הַמּוֹן חֲדוּשִׁים הֵן בְּדִבְרֵי הַרְמַב"ם, וְהֵן בְּדִבְרֵי הַטוֹר וְהַבֵּית יוֹסֵף וְהַב"ח, וְהֵן בְּדִבְרֵי הַשִּׁלְחַן עֲרוּךְ וְנוֹשְׂאֵי כָלֵי, וְאֵין עוֹד יוֹתֵר טַעַם עֲנָג מִלְלָמֵד שְׁעוֹר אֶחָד בְּדֶרֶךְ זֶה, וְזֶה הַשְׁעוֹר לְמוּד בְּעֵינֶיךָ כְּדִי לְלַמֵּד אֶלְבָּא דְּהִלְכָתָא, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְלַמֵּד שְׁעוֹר כְּזֶה כָּל הַיּוֹם, וּבִפְרָט עִם כָּל הַמְּפָרְשִׁים, וְלִכֵּן כְּדָאִי לְלַמֵּד שְׁעוֹר אֶחָד בְּעֵינֶיךָ, כְּדִי לְהוֹצִיא לְעַצְמוֹ אֶת הַהִלְכָה מֵהַפּוֹסְקִים וְכוּ', אֲבָל שְׂאָר הַזְּמַן כְּדָאִי לְלַמֵּד כְּמוֹ שְׁהוֹרְנוּ רַבְּנוֹ ז"ל, לְגַרְסַּת הַמּוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּדֶרֶךְ בְּקִיאוּת, וְהַמּוֹן דְּפִים גְּמָרָא בְּדֶרֶךְ בְּקִיאוּת, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתַּרְגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבֻעַ, וְלַהֲשַׁתְּדֵּל לְלַמֵּד אֶת הַמְדַּרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבֻעַ, וְכֵן עוֹד הַמּוֹן לְמוּדִים, וְאִם לּוּמְדִים כְּסֹדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, יְכוּלִים לְהַסְפִּיק הַמּוֹן, וְגַם לְעֵין בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעוֹד הַמּוֹן סִפְרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְיוֹתֵר מִזֶּה אֵין מֵה לְהַסְבִּיר כִּי הֵכַל פְּשׁוּט, מִי שְׂרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֱמֶת.

הָעַקֵּר צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּיוֹתֵר, וּכְבָּר אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (שִׁיחֹת-הָר"ן, סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁעוֹבֵר יוֹם אַחֵר

יום, ומחמת שאין לבחור או לאבד תפיסה קלה וכו', על ידי זה הוא מונע את עצמו מללמד לגמרא תורה, בין כך עובר לו שבוע אחר שבוע, חדש אחר חדש, ואפלו שנה אחר שנה, ולא פותח לא משניות ולא גמרא ולא שלחן ערוך, ולכן העצה היעוצה לצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמור, ויזכר אשר כל יום הוא יום, וחבל לפספס את היום הזה בלי למוד תורה, כי כל יום בזה העולם, יש נגדו יום למעלה בשמים, ולכן מה שאדם חוטף ביום הזה, זה נשאר לו ביום העליון וכו', וזה נשאר כבר לנצח נצחים, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, אלא לומד בכל יום בתמימות ופשיטות מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבוע טוב

בתתפ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר חקת, י' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אשריך ואשרי חלקך שלקחת את דבורי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמור, ובכך זכית ללמד כל כך הרבה וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתמשיך ללכת בדרך זה כל ימי חייה, ולא תתחרט לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות.

אַל תִּתֵּן תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ; וְזָכַר גַּם זָכַר מַה שֶּׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא בְּרַאשִׁית) שֶׁהָעוֹלָם לֹא נִתְּיָסַד אֶלָּא עַל הַתּוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתְּנָה לִישְׂרָאֵל שִׁיתַּעֲסֻקּוּ בָּהּ וּבִמְצוּתֶיהָ יוֹמָם וּלְיָלָה, שֶׁנֶּאֱמַר: (וַיהוָה א') "וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה", וְאוֹמְרִי: (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת ה'וִי" חֲפָצוֹ" וְגו', "וְהָיָה כַּעַץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם" וְגו', שֶׁבִּשְׂבִּיל שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה הָעוֹלָם עוֹמֵד, שֶׁכֵּן אִמְרָה חֲנָנִי: (שְׁמוּאֵל א' ב') "כִּי לְהוִי" מִצְּקֵי אֶרֶץ" וּמִי הֵם "מִצְּקֵי אֶרֶץ"? אֵלּוּ שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁבְּזִכְרוֹתֵם הִשְׁתַּת הָעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: (שִׁם) "וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תְּבִל", וַיְדוּעַ מַה שֶּׁאַמְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לִלְמַד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוּצָא. וְאִמְרֵי, שֶׁאַפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרַחוּקִים מִן הַקְדָּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בִּמְצוּדָה רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חֹס וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצִלָּן רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֵף עַל פִּי כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל כָּל כֶּךָ עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֲבֻרוֹת שֶׁרָגִילִין בָּהֶם חֹס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לִלְמַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה בּוֹדָאִי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גָּדוֹל מְאֹד; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוּ מַטְעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִצִּית אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, שֶׁאֵזַל לֹא יַפְסִיד לֹא בַּגְּשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וְאִמְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הִלְכָה ח') כִּיִּין שֶׁקִּבְּלָתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כָּאֵלּוּ לֹא חֲטֵאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשֵׁל עִם כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבָל אִם הוּא לּוֹקֵחַ אֶת עַצְמוֹ וְנִכְנָס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲזִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ: הֲאֵם זֶה לֹא כְּדָאִי לִלְמַד תּוֹרָה, שֶׁבְּזֶה נִתְכַּפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבֻעַ טוֹב

בתתפא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר חקת, י' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שום תרוץ לא להתפלל במנין, ואם אתה צריך ללכת חמש עשרה דקות כדי למצא מנין, מה זה חמש עשרה דקות? הרי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ואמרו (ברכות ו.) מנין לעשרה שמתפללים בבית הכנסת ששכינה עמם, שנאמר: (תהלים פ"ב א') "אלהים נצב בעדת אל", ולכן ראה למסור את נפשו להתפלל במנין כל יום את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, וזכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו.) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי הפרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד.) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות, ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להתפלל במנין דיקא, ולומר אמן יהא שמיה רבא, קדשה, וברכו וכו', וכו', שאין למעלה מזה, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם יבלבל לך את הראש ויתלבש את עצמו במצוות וכו', עם כל מיני דעות נפסדות, העקר לא להתפלל במנין, תלעג לו, אי אפשר להסביר את מעלת האדם הזוכה להתפלל במנין דיקא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

בַּתְּחִבָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּלֶק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת בִּיתֵּר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשְּׁבוּעָה, כִּי הִנֵּה עֹכְשׁוֹ מִתְחִיל שְׁבוּעַ חֲדָשָׁה שְׁעָדִין לֹא הָיָה לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעָלִינוּ נִפְלָחוּבַת הַיּוֹם לְתַקֵּן בְּשְׁבוּעַ זֶה מֵה שְׁעָלִינוּ לְתַקֵּן, וְלִכֵּן דְּבַר הָרִאשׁוֹן תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּתֵּן שְׁהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִפִּילוּ אוֹתָךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וּכְכֹל שֶׁתִּהְיֶה יוֹתֵר שִׁמְחָה, יוֹתֵר תִּצְלִיחַ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמְחָה תְּמִיד עַל יָדֵי זֶה הוּא מִצְלִיחַ; וְתִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא בְּמִשְׁךָ כָּל הַשְּׁבוּעָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאֵדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יָדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסִירוֹנוּ וְכו', הֵרִי שִׁמְשִׁתִּלָּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, שֶׁעַל יָדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלִיוֹנָה, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כִּלְלִי, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים צְדָקָה בְּקַפְתָּ הַצְדָּקָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵרָה בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעָנִי וְהִדָּר מִצְלִי. אָמַר: "אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחְיֶה פָּנִיךָ" (תְּהִלִּים יז, טו), וְכֵן בְּעֵת הָאֶחָל הוּא דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד לְתַת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מִצּוֹא, וּבִפְרָט קֹדֶם שְׁיוּצָאִים לְדֶרֶךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א) צְרִיכִים לְתַת צְדָקָה כְּדֵי שִׁיְהִיָּה

שְׁמוֹר עַל הַדֶּרֶךְ מִכָּל מִינֵי יִסּוּרִים, וְלִכְּנֹן אֶל יָקָל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקַפֶּת הַצִּדָּקָה, וְכֵן תִּתְחִיל לִלְמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתִּרְגּוּם מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ בָּלֶק, וְאִם תִּזְכֶּה לִלְמַד גַּם אֶת הַמִּדְרָשׁ רַבָּה וּמִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא, אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, כִּי תִרְגִּישׁ כָּל מִינֵי טַעֲמִים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל כָּל־ם שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד לִלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא בְּסִדְרֵת דֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנָּפֶשׁ, וְאִף שְׂבָא לָךְ קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לִלְמַד אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא שְׁזֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לַעֲוֹלָם לִגְרֹם אֵינִישׁ וְאִף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גִּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאֵמַר, כִּי דֶּף גִּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, אָדָם מִחֲפֹשׁ כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה סִגְלוֹת לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים וְכו', בְּשַׁעֲשֵׁי שִׁישׁ לוֹ עֲצָה כָּל כֶּךָ נִפְלְאָה לִגְרֹם דֶּף גִּמְרָא, וְעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ ד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם גִּבְרִיאֵל, מִיְכָאֵל, רָפָאֵל, אֲוִרִיאֵל, וְאֵל יָקָל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי שׁוֹמְעִים כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה אֲסוּנוֹת לֹא עָלִינוּ, וְעַל יְדֵי דֶּף גִּמְרָא לְיוֹם יְכוּלִים לְהַנְצִיל מִהַכָּל, כִּי הוּא מְסוּבָב עִם מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הוּא נִדָּה מ"א, וְכֵן תִּגְרֹם הִרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כִּי כֶּךָ מוּבָא בְּזֵהר: (בְּרֵאשִׁית מ"ב) מֵאֵן דִּקְאֲרִי וְתִנִּי שִׁית סִדְרֵי מְשֻׁנָּה דָּא הוּא מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא וּלְקִשְׁרָא קִשּׁוּרָא יַחֲוִדָא דְּמֵאֲרִיָּה כְּדִקָּא יָאוּת. אֲלֵין אֲנוּן דְּמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קִדִּישָׁא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר. [מִי שְׁקוּרָא וְשׁוּנָה שְׂשִׁיה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, הוּא זֶה שִׁיּוּדַע לְסִדְרֵי וּלְקִשְׁרֵי קִשְׁרֵי יַחֲוִד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם שְׁמֵתִמִּידִים בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִקְדָּשִׁים שְׁמוֹ שֶׁל הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תְּמִיד], וְהַעֲוֹלָה עַל הַכָּל תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יְהוּדִים, כִּי קֵהֲלִתְנוּ הַקִּדּוּשָׁה בְּנוֹיָה רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד, וְלִכְּנֹן לֹא בַּחֲנָם שֶׁהִסְמִיךְ מ"ם שׁוּנָא אוֹתְנוּ לְגִמְרֵי, כִּי הוּא בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת הַקִּדְשָׁה, וְרַק לַעֲשׂוֹת נִזְקִים וְצָרוֹת וְכו', וְלִמְנַע מִהִיָּהוּת וְכו', וְלִכְּנֹן עָלִינוּ לְלַכֵּת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ רַק בְּדֶרֶךְ שֶׁל חֶסֶד לַעֲזֹר לְהַזוּלָת, וְיִי יִתֵּן שֶׁתִּשְׁתַּתֵּף בְּלַעֲזֹר לִי עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱלֵ אֲבָרָהִם, שְׁזֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּתְּחִילִי אֶת הַשָּׁבֻעַ הַזֶּה רַק עִם שְׁמִיחָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֶת צְרִיכָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל שְׁמִיחָה, כִּי אֶל תַּחֲשָׁבִי שֶׁזֶה קֵל מָאד, כִּי שְׁמִיחָה הִיא מִהֲדַבְּרִים הַכִּי קָשִׁים לְהַגִּיעַ, וְלָכֵן צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה, וְתַשְׁתַּדֵּלִי מָאד מָאד לָבוֹא בְּלִילִי שְׁמִיחָה עִם נִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִיחָד לְשִׁמְחָה, וְתִכְיָרִי בְּכָל פַּעַם פָּנִים חֲדָשׁוֹת, וְתַתְּאָחֲדֵי יָחַד, כִּי אֶצְלֵי יִתְבָּרֵךְ מָאד מָאד חָשׁוּב אֲהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְכֵן תְּבוֹאִי לַעֲזֹר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל אֲבֵרָהֶם, שֶׁזֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים, וְלִקְבֹּל אֶת כָּלֵן בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת, הָעֵקֶר שִׁיחָיָה תְּמִיד בֵּין הַנָּשִׁים אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמִיחָה וְרִגְיָעָה, וְלִשְׁמֹר מָאד מָאד מִהֶסֶם"ךְ מ"ם שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ בֵּין הַנָּשִׁים שִׁיחָיָה מְרִיבוֹת וְכו', עַל יְדֵי הַסְּתוֹת שְׁאַחַת מְסִיתָהּ נֶגֶד הַשְּׁנִיָּה וְכו', וְעַל זֶה צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׁמְרָה, כִּי אֵין עוֹד קָשָׁה כְּמוֹ מַחְלָקָת, וְעַל זֶה אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׁמְרָה, עַל קֶהֱלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שִׁיחָיָה אֲהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאַשֶּׁה תַּעֲזֹר לְרַעוּתָהּ, וְאִם תִּשְׁמָעֵי שְׁאַחַת מְדַבֶּרֶת לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלָת, תִּכְףּ וּמִיד תִּשְׁתִּיקִי אוֹתָהּ, כִּי הֶסֶם"ךְ מ"ם רוֹצָה רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בְּקֶהֱלָתְנוּ, אָבֵל הוּא לֹא יַחֲיָה לְרִאשׁוֹת אֶת זֶה.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְקֵשׁ הִמִּיתוֹ שְׁנֶאֱמַר: (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ" וְאַלְמָלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יוּכַל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרֵנִי ז"ל אֵיךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלָח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מַחֲזִיקִים וּמַעֲזֻדִּים וּמְשַׁמְּחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים שֶׁזֶה הִיסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֲמוּנַת חֲכָמִים אֵין אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמִינוּ בַּהוֹיָ"ה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא, בְּשַׁלַּח) אִם בַּמֹּשֶׁה הָאֲמִינוּ בַּהוֹיָ"ה לֹא כָל שָׁכֵן, אֲלֵא אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאַמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מֹשֶׁה עַבְדּוֹ".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתפר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל להוראה "תפארת בנימין"

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהגיד שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חז"ל ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, וככל שתכניס את זה במחשבתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי מחשבה זו שתמיד תלך בזה, על ידי זה תזכה שיטהר אותך מכל הלכלוך שנדבק בך וכו', כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

נא ונא ראה ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות נפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף

גַּמְרָא, שְׁזֵה מִזְכֹּךְ אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁאָדָם חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

דַּע לָךְ בְּזֵה שְׁתַּלַּךְ לְפָנֶיךָ קְפוּת צִדְקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק" וְלֹאֲסָף אוֹתָם, בְּזֵה אֶתָּה מְקִיָּם מִצְוָה מְאֹד גְּדוֹלָה שְׁאֶתָּה מִזְכֶּה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צִדְקָה אֱמִתִּית, כִּי אֶתָּה רוֹאֶה אִיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שְׁלִקְחָתִי עַל עֲצָמִי לְבָנוֹת אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה הַפְּנִינָה שֶׁל קֶהֱלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְכֵן יֵצֵא לָךְ מִזֶּה פֶּרֶנְסָה יְפֵה מְאֹד, כִּי תִקְבֹּל גַּם אֶתָּה מִזֶּה שְׁפַע, וְזֶה קֶרֶבֶן שְׁלָמִים שִׁישׁ לְגִבּוֹהַּ וְלִכְהֵן וְלִהְמַבִּיא וְכו', לְכֹלָם יוֹצֵא, וְזֶה שְׁלִמּוֹת הַצִּדְקָה שִׁישׁ לְכֹלָם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּיט אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שָׁכַן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַעֲקֹר תֵּאֱמָץ בַּחֲזֹר לְחֲזִקוֹ וְלַעֲזוּדוֹ שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַּפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בִּלְק, י"א תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֲשֶׁתָּךְ צוּדְקָת, עֲכָשׁוּ אֶתָּה צָרִיךְ לִשְׁמַר לֹא לְקַפֵּץ בַּחוּבוֹת יוֹתֵר מִכְתָּךְ, וְגַם לֹא נִרְאֶה לִי בְּכָלֵל שְׁתַּקְנָה רֶכֶב יֵשׁן, וְאִפְלוּ שְׁזֵה רַק שְׁמוֹנֶת אֲלָפִים ש"ח, כִּי מֵה שְׁקוּנִים בְּזוּל לֹא שְׁוֶה יוֹתֵר מְזוּל וְכו', וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׁתַּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּהוֹרָאת קֶבֶע מְדֵי יוֹם בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל וְתוֹכֵל לַעֲמֹד בְּלִקְנוֹת רֶכֶב חֲדָשׁ, רַק אִם אֶתָּה לוֹקֵחַ עַל עֲצָמְךָ לְהִתְחַיֵּל עוֹד פַּעַם לְהַשִּׁיג הוֹרָאת קֶבֶע, כֵּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַכְּנָסָה מְכַבֶּדֶת כָּל חֲדָשׁ.

ועל כלם אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בענין הפת שחרית שאתה עוזר לי בבית התבשיל – אהל אברהם, אשריך ואשרי חלקך.

נא ונא ראה לשמר על השלום בית שלך, תראה שהקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה אשה טובה וילד חמוד, תקנים: (קהלת ט' ט') "ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתפנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אקנה מאד שהיום גם כן ימשיכו לעבד בהאולם, כי אני מתכנן לבא בעוד חדש בעזרתו יתברך.

קבלתי מכתב מגברת ... תחיה שיש כמה דברים לתקן במקוה הנשים, נא להיות אתה בקשר, כי אתה יודע שהולך לי בחיים שהדבר הראשון אצל המקוה נשים שיהיה הכל מסדר, כי זה גובל עם אסור כריתות רחמנא לצלן, ומה גם שבאים הרבה נשים חלוניות, ולכן אני מאד רוצה שיהיה מקוה פנינה ממש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק

בְּאַמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הָכִי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (וִיקָרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רִבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁזֶה אֶסוּר גָּמוּר לְגוּר בִּיחָד וּלְקִיָּם יַחֲסִים בְּלִי חֶפֶה וְקִדּוּשִׁין, וְאִין עַל זֶה שׁוֹם הָתֵר בְּעוֹלָם, וּמִכָּל שִׁפְן לְהִבִּיא יֶלֶד וְכו', דְּבַר זֶה הִפְקָרוֹת גָּדוֹלָה וְכו', וְאִנִּי לֹא רוֹצֵה לְקַרֵּא אֶת הַשֵּׁם הַמִּתְאַיֵּם לָזֶה וְכו'.

אֶת חוֹשֶׁבֶת בְּזֶה שֶׁתִּסְעִי אֶל צִיּוֹן רִבְנוּ ז"ל וּלְבַקֵּשׁ בְּרָכָה לְפָרִיּוֹן וּלְדָה וְכו', זֶה יוֹעִיל לָךְ, רִבְנוּ ז"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד לְהַתְנַהֵּג רַק כְּפִי הַהֲלָכָה, וְהַזְהִיר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא לְזוּז מִהַהֲלָכָה, יִהְיֶה זֶה רַק מִי שֶׁמִּתְנַהֵּג כְּפִי הַהֲלָכָה, וְאָמַר רִבְנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הָרָן, סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בֶּרֶ יִשְׂרָאֵל מְחֻיָּב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַהֲלָכָה, וְעַקֵּר הַלְמוּד כְּדִי לְבֹא לְמַעֲשֶׂה, וְלָכֵן אוֹ שְׁאִתָּם מִתְחַתְּנִים יַחַד, אוֹ

שאתם עוזבים אחד את השני, כי אסור לך לחיות ככה בשום פנים ואופן, זה אסור חמור מאד וכו', ואסור נדה זה בכרת רחמנא לישזבן וכו', ולכן בזה שאת רוצה את הברכה שלי, אני מברך אותך שהקדוש ברוך הוא יתן לך שכל ודעת ותחזורי בתשובה שלמה אליו יתברך, ורק אחר כך תסעי אל ציון רבנו ז"ל.

המאחל לך תשובה שלמה

בתתפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח שהקדוש ברוך הוא זכה אותך שהתחתנת, ויש לך כבר מתנה בן חמוד בגיל שמונה חודשים, זה צריך לקשר בינך ולבין בעלך יותר ויותר, ותחיו ביחד באהבה והבנה הדדית, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על דבר זה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם; ואת צריכה מאד לראות מצדך שיהיה רק שלום ואהבה עם בעלך, (תנא דבי אליהו רבה, פ"ק, י', סימן ה') אין אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; ואתם צריכים שתיכם להתחזק ביתר שאת ביתר עז בחזרה בתשובה, ולשמר מאד לא לדבר על שום צדיק, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חלום, סימן ד') על ידי הדבור רע על איזה צדיק מת, מראין לו חלומות מבהילין; וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאווה, סימן י"ט) מבהילין את האדם בחלומות כדי להסיר ממנו גאווה שקועה שהוא מכסה ממנה שאינו מכיר בה.

אתם צריכים לבדק את המזוזות שבתוך הבית אם הם כשרות או לא וכו', וכן להזהר לומר קריאת שמע שעל המטה על פי גסח האריז"ל, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ויהיה לכם חלומות מאירות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הענין של התבודדות זה צריך להיות רק בינו לבין קונו, כשאף אחד לא רואה ולא שומע, וזה שלמות האמת, וזה נקרא "התבודדות" מלשון: (דברים ל"ב י"ב) "הוי"ה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר", כשאדם רוצה להתבודד צריך להיות מבודד לגמרי שאין שמה בני אדם, ואז יכול לשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, שזה: (תהלים צ"א א') "ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן", שאדם יושב במקום סתר ומתחבא בצל שכינת עזו יתברך, ושם הוא מתלונן אליו יתברך, ומספר לו את כל מה שמעיק ומציק לו וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רנ"ט) כשאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך, ומתודה ומתחרט על גדל הפגמים שעשה, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה ומנחמת אותו, כי כל פגם ופגם שפגם בנשמתו, פגם אצלה גם כן כפיכול, וזה בחינת: (דברים כ') "את הוי"ה האמרת... והויה האמירה", והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים; רואים מזה ששלמות ההתבודדות הוא שיהיה בהצנע כשאין אף

אֶחָד נִמְצָא אֶז וְכו', וְזֶה שְׁלֵמוֹת הָאֻמָּת, כִּי אֵינוֹ רוֹצֶה שְׁבַנִּי אָדָם יִסְתַּכְּלוּ עָלָיו
מֵה הוּא עוֹשֶׂה עִכְשָׁו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֻק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַקְדֵּק בְּדִקְדּוּקִים וְכו', הַעֲקָר שְׁיִהְיֶה
תָּם וִירָא אֱלֹקִים, וַיְדַבֵּר עִם הָאֻמָּת שְׁבָלְבוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הָרִ"ן, סִימָן
רל"ה) כִּי עֲקָר הָעֲבוּדָה בְּאֻמָּת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהַרְבוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִי לַחֲפֵשׁ לַחֲדָשׁ דּוּקָא חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת. רַק לִילָךְ בְּדֶרֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ הַקְדָּמוֹנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׂרָת. וְאָמַר אֶז שְׁבִשְׁבִּיל זֶה
עֲזָבוּ הָעוֹלָם חֲכָמוֹת הַדִּקְדּוּק וְאֵינָם עוֹסְקִים בּוֹ כָּלֵל. כִּי דִקְדּוּק אֵין צְרִיכִין
כָּלֵל, כִּי אֵין צְרִיכִין לְדַקְדֵּק עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדָּאֵי לְבָקֵשׁ חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת.
וְהָאֲרִיךְ בָּזֶה עוֹה. וְאָמַר אֶז שְׁאֵין שׁוֹם דְּבָר שְׁיִהְיֶה חַיִּיב בְּדוּקָא וְאֵם לֹאוּ
וְכו'. רַק אִם יוֹכֵל יוֹכֵל וְאֵם לֹאוּ אֲנוֹס רַחֲמָנָא פְטָרִיהּ; וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְבַלְבֵּל
אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם עָלִי לִזְמַר לָךְ - כְּתִיב: (דְּבָרִים א' ט"ז) "שָׁמַע בֵּין אֲחִיכֶם וּשְׁפָטָתֶם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ז'): אָמַר רַבִּי חֲנִינָא אֲזַהֲרָה לְבֵית דִּין שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קִדְּם שְׁיָבוֹא בַעַל דִּין חִבְרוֹ, וְאֲזַהֲרָה לְבַעַל דִּין שְׁלֹא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קִדְּם שְׁיָבוֹא בַעַל דִּין חִבְרוֹ; וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁמַּע רַק אֶת הַצַּד שְׁלָךְ, אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁמַּע גַּם אֶת הַצַּד הַשֵּׁנִי, וְעִדִּיף שֶׁתִּלְכּוּ לְבֵית דִּין שְׁתִּיכֶם, וְשֶׁם תַּצִּיעוּ אֶת טַעֲנוֹתֵיכֶם, כִּי אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מֵאַמִּינִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבִתּוּרָתוֹ הַקְדוּשָׁה, וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְחַיֶּבֶת אוֹתָנוּ רַק לְשַׁמַּע אֶת שְׁתֵּי הַצָּדִידִים בִּיחָד, וְלֹא שְׁיָבוֹא צַד אֶחָד וַיִּמְלֹא אֶת הָרֹאשׁ שֶׁל הַדִּין וכו', כִּי זֶה רָשָׁע גָּמּוּר וְכֵן בְּכָלל בַּעַל מִקְבַּל לְשׁוֹן הָרַע וכו', וְאוֹי לוֹ מִי שְׁפוֹסֵק רַק כְּשֹׁמוֹעַ צַד אֶחָד לִפְנֵי שְׁשֹׁמַע גַּם אֶת הַצַּד הַשֵּׁנִי, שְׂאֵז הוּא בְּכָלל מַעוֹת הַדִּין שְׁגוּרִם אֶת כָּל הַצָּרוֹת לְבוֹא עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (שְׁבַת קלט.) תִּנָּיֵא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישָׁע אוֹמֵר: אִם רָאִיתָ דּוֹר שֶׁצָּרוֹת רַבּוֹת עָלָיו צֹא וּבִדֵּק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל פְּרַעֲנוֹת שְׂבָאָה לַעוֹלָם לֹא בָּאָה אֲלָא בְּשִׁבְלֵי דִינֵי יִשְׂרָאֵל, יְהוּדִים כְּשֵׁישׁ לָהֶם אֵיזָה סִכְסוּף וכו', יִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׁיִהְיֶה וכו', צְרִיכִים לְבוֹא אֶל הַדִּין, וְהַדִּין מְחַיֶּב לְשַׁמַּע אֶת שְׁנֵיהֶם כְּשֹׁעוּמָדִים אֲצִלוּ בְּבֵת אַחַת, וְלִכֵּן עֲצָתִי אִם יֵשׁ לָךְ טַעֲנוֹת עַל הַמְּנַהֵל, תִּקַּח אוֹתוֹ לְבֵית דִּין, וְשֶׁם לִפְנֵי הַמְּנַהֵל תִּשְׁפֹּף אֶת לִבְךָ.

עַם כָּל זֹאת אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁלִּפְנֵי שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ אֶל בֵּית דִּין, תִּהְיֶה מוֹכֵן טוֹב טוֹב, כִּי אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת מָה זֶה מְלַמֵּד? וּמָה הַמְּחַיֶּבֶת שֶׁל מְלַמֵּד? וְאֵת הָעֵנֶשׁ שֶׁל מְלַמֵּד שְׁמֻזְזוּל בַּעֲבוּדָתוֹ וכו', אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁכֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בָּבָא בִּתְרָא כא:): עַל הַפְּסוּק (יִרְמְיָה מ"ח י') "אֲרוּרָה עֹשֶׂה מְלָאכַת הַיּוֹ"ה רְמִיָּה" וגו', שְׂיוֹאֵב שׁוֹר צָבָא שֶׁל דּוֹד רָצָה לְהַרְגַּת אֶת הַמְּלַמֵּד שְׁלוֹ שְׁלֹא לְמַד אוֹתוֹ לְקִרוֹת טוֹב וכו', עֵינַי שָׁם, וְזֶה אַחֲרִיּוֹת גְּדוּל שֶׁל מְלַמֵּד,

כי כיון שהוא מלמד את התלמיד עם טעיות וכו', כך הוא ישאר עם הטעיות כל החיים שלו וכו', וכבר כתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהם או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל "ארור עושה מלאכת הוי"ה רמיה", לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק; וכן מובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף ט"ז) "ואין למלמד להיות נעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ובמשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה"; וכו', ולכן קדם שאתה הולך לדין תורה עם המנהל שלך, תבדק טוב טוב אם אין לך החסרונות האלו, כדי שלא תצטרך ללכת בבושות ולהפסיד את הדין תורה.

אתה צריך לדעת שמנהל בתלמוד תורה ומנהל בבית ספר עובדים מאד מאד קשה, מלמד יש לו עשרים וחמש או שלשים ילדים בהכנתו, אבל מנהל או מנהלת יש להם על הראש חמש מאות או שבע מאות ולפעמים אלף ילדים בהתלמוד תורה או בהבית ספר, ולכן אחריות של מנהל או מנהלת זה הרבה יותר גדול ממלמד או ממורה, ולכן צריכים תמיד לשמע מה יש להמנהל או להמנהלת להגיד וכו', כי הם נמצאים על השטח, והם צריכים להיות בעלי האחריות של כל התלמוד תורה או של כל הבית ספר, ובני אדם בכלל לא מעריכים מה זה מנהל ומה זה מנהלת של בית ספר, ומזלזלים בהם, וזורקים עליהם את כל האשמה כאלו הם חייבים בכל מה שקורה, וזה עולה מאד מאד גדולה, ולכן לפני שאתה הולך לדין תורה, אני מיעץ לך לבדק טוב טוב אם אין לך את החסרונות האלו שתכמינו הקדושים קוראים את זה "ארור עושה מלאכת הוי"ה רמיה".

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום, ישים שלום בין נשמות ישראל, כי (עקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא

השלוש, כמו שכתוב: (תהלים כ"ט) "הוֹי"ה עז לעמו יתן הוֹי"ה יברך את עמו בשלוש".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

האמת אני לא יודע אם לבכות או לצחק, לבכות או לדור
שנאפים צריכים להיות מלמדים או ראשי ישיבה ומנהיגים, אשר רבנו
ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ג) הדבורים של רשע שהוא בר דעת
מולידין נאוף בהשומע, נואף כשמדבר מוציא מפיו הכלים וכו', ואלו
ההכלים מולידים אירים ארסיים של נאות, והשומע ממנו הדבורים ונושם
הנשימות שלו, מכניס בגופו האלו האירים, ולכן אוי להתלמידים שצריכים
לשמע שעורים של נואף, לצחק זה מצחיק שאתה לא מתבייש לומר שיש
לך חלשה אל נשים נשואות ונכשלת כבר המון פעמים וכו', בשעה שהתורה
הקדושה אומרת: (ויקרא כ' י') "ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת", הרי אסרת את הנשים על בעליהן,
ומי יודע כמה ממזרים באו על ידך וכו', ואתה מדבר כל כך חפשי כאלו זה
כלום וכו', יש לך חלשה וכו', כמה משפחות הרסת? כמה משפחות אמלת?
ואתה שואל עצה כדת מה לעשות?

הדבר הראשון שתכף ומיד תעזב את האמנות שלך, ואתה מוכרח ללכת
לעבד באסיפת זבל וכו', כדי להוריד ממך את הגאווה הסרוחה, שאתה מדבר
כל כך בלשון גאווה שאתה בקי בספרי חסידות וכו', ואתה יודע איך להעביר
שעור עמק לבחורים גדולים וכו', כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
יא) שגאות ונאוף תלויים זה בזה, ורואים אדם שתמיד מדבר: אני, אני, אני

וכו', תמיד מדבר מעצמו וכו', תכף ומיד צריכים לבדק אם לא מסריח ממנו נאוף וכו', ובפרט כשהוא גם מתנגד על צדיקים הדבקים באין סוף ברוך הוא, ולא מתבייש לדבר עליהם וכו', ומתפאר שהוא יותר גדול מהם וכו', זה סימן שהוא נואף גמור וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תענית ז'): אמר רב סלא אמר רב המנונא כל אדם שיש לו עזות פנים סוף נכשל בעברה, שנאמר: (ירמיה ג') "ומצח אשה זונה היה לה", רב נחמן אמר: בידוע שנכשל בעברה, שנאמר: (שם) "היה לה" ולא נאמר יהיה לה; [אני זוכר כשהייתי ילד והפתי את הרב הקדוש רבי אהרן ראטה זי"ע (בעל מחבר שומר אמונים) ועשה את אחד ממקרביו שיהיה סנדלר, ואף שזה היה אז בושע גדולה מאד להיות סנדלר, וזה היה אמונות פחותה וכו', אבל ההוא קים את זה בשלמות, כשעברו שנים על גבי שנים שההוא כבר היה סבא וכו', שאלתי אותו פעם למה עשה אותו רבו סנדלר, שזה היה אמונות בזויה, והתחמק מלענות לי וכו', אף הסמיק מאד וכו', ואמר הייתי בעל גאווה גדול וכו', ורבי רצה לשבר את הגאווה שלי וכו', ולכן עשה אותי סנדלר וכו', ואני הבנתי דבר מתוך דבר שהוא היה בעל תשובה, ועבר על אסור החמור של אשת איש, שמשם נובע הגאווה הסרוחה שלו וכו', ולכן עשה אותו לסנדלר וכו', לשבר לו את הגאווה וכו'], ולכן גם לה אני מיעץ שתלך לעבד רק בזבל, והלואי שיהיה לה תקון, כי אתה לא יודע מה עשית? ומה חטאת? כי כך אמרו חכמינו הקדושים (חגיגה ט:): על הפסוק: (קהלת א' טו') "מענות לא יוכל לתקן", רבי שמעון בן מנסיא אומר איזהו מענות שאינו יכול לתקן, זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר; ואמרו (מגלה כ"ה): על הפסוק: (ויקרא י"ח כ"א) "ומזרעך לא תתן להעביר" וגו', תנא דבי רבי ישמעאל בישראל הבא על הכותית והוליד ממנה בן לעבודה זרה הכתוב מדבר; ושתייהם יש אצלך וכו', כמו שאתה יודע טוב טוב את מעשיך וכו', ולכן עליך רק לעבד בזבל וכו'.

הדבר השני: אחר שתעזב את עבודתך מלהיות מחנך, ותקבל על עצמך אמונות פחותה מאד לשבר את הגאווה הסרוחה שיש בך וכו', וכו', שתסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, ושם תבכה ותתודה על חטאיך המרבים וכו', שהם עוונות חמורים מאד מאד, פן ואולי יהיה לה תקון וכו', וידוע שרבנו ז"ל אמר (תני-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיש כאלו שהוא לא יכול לתקן אפלו כל השנה

מֵרַב חֲטָאִים שִׁישׁ לָהֶם, עִם כָּל זֹאת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם לָהֶם יֵשׁ תִּקּוּן, כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתִקּוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת; וְלָכֵן תִּקְפִּיד מְאֹד לְהִיּוֹת כָּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְשֵׁם תִּבְכֶּה וְתִתְּנֶה עַל חֲטָאֶיךָ הַמְּרַבִּים וְכו', וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁיְהִי לָךְ שְׁנוּי לְטוֹבָה שִׁישְׁבֵּר הַגָּאוֹת שֶׁלָּךְ וְכו', וְתִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּשְׁפַת הָאֵם שֶׁלָּךְ, שֶׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, וְכָל יְמֵי חַיֶּיךָ תִּתְּנֶה עַל הַחֲטָאִים הַמְּגַנִּים הָאֵלּוּ, וְאֵז וְשֵׁב וְרַפָּא לוֹ, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂאֲנֵי מִחְמִיר עֲלֶיךָ וְכו', כִּי הִלּוּאֵי שֶׁתִּרְגִּישׁ אֵת כָּאֵב עוֹנוֹתֶיךָ, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֲיִי-מוֹתֵר ז", סִימָן ש"י) כְּמָה צֶלֶם אֱלֹקִים הָיוּ מְנַחִים בְּרַפֵּשׁ שְׂאֲנֵי הוֹצֵאֲתִים מִהֶרֶפֶשׁ וְהִטִּיט שֶׁהָיוּ שָׁם, וְעַל יָדֵי נִתְקָרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהִתְקַרְבוֹת כְּזֹה שְׂאֵין לָהֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ מִצַּדִּיקִים גְּדוּלִּים וְכו', כִּי נִרְאֶה בַּחוּשׁ שֶׁהִתְקַרְבִּים אֵלַי נִשְׁתַּנָּה פְּנִיָּהֶם, וְכֹא עָלִיהֶם פָּנִים שֶׁל יְהוּדֵי בְּחִינַת צֶלֶם אֱלֹקִים. הֲלֹא יֵשׁ אֲצִלִּי אֲנָשִׁים שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ אִם הִשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת הָיָה דֵּי לָהֶם, כִּי גַם הִשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת הָיָה קִטָּן לִפְנֵיהֶם, שְׂאֵם הָיָה אֲפָשָׁר לָהֶם לְחַתֵּר תַּחַת הִשְׁאוּל תַּחֲתִית הָיוּ חוֹתְרִים, וְעַל יָדֵי נִתְקָרְבוּ וְכו'.

וְלָכֵן כָּל הַגָּאוֹה הַסְּרוּחָה שֶׁלָּךְ וְכו', וְעִם כָּל הַהִתְנַגְּדוֹת שִׁישׁ לָךְ עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב וְכו', תּוֹרִיד אֵת הַגָּאוֹה הַסְּרוּחָה שֶׁלָּךְ וְתִסַּע בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וְשֵׁם תִּקְוֶנָה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב שֶׁבְּעוֹלָם וְכו', כִּי אִם לֹא מְרָה יְהִי לָךְ בְּאַחֲרוֹנָה, כִּי אִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמֶרֶת "מוֹת יוֹמַת הַנֶּאֱפֵךְ וְהַנֶּאֱפֵת" וְכו', לְדַעֲתִי אֶתְּהָ צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לִפְחֹד מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַּצָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ידוע שמי שלוקח סמים הוא שורף את תאי המוחין שלו וכו', עד שנעשה מכור לזה ולא יכול בלי זה וכו', וכשאני לוקח את הסמים הוא פשוט משתגע פשוטו כמשמעו, ומסגל לעשות לעצמו כל דבר רע, ואפלו להתאבד, וידוע ומפרסם לכל שמי שמכור לסמים, גונב אחר כך כשאינו לו כסף לקנות או מלסטם את הבריות וכו', עד שגומר בבית חולי נפש וכו', או בבית סהר וכו', ולבסוף הוא מתאבד וכו', ואל תקח את זה בקלות, כי כך מוכא ברמב"ם (פרק א' מהלכות אבל, הלכה י"א) המאבד עצמו לדעת אין מתעסקין עמו לכל דבר ואין מתאבלין עליו ואין מספידין אותו וכו', וכן נפסק להלכה בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן שמ"ה, סעיף א'), ופעם לא קברו את האדם שאבד את עצמו לדעת בבית הקברות רגיל, אלא מחוץ לגדר וכו', על כל פנים המאבד את עצמו לדעת אין לו חלק לעולם הבא ורחמנא לישזבן כל כך חמור הענין הזה, ומי שלוקח סמים לבסוף הוא נכנס בסמים קשים וכו', עד שרחמנא לצלן בא להכי גרוע וכו', ולכן אתה שואל אותי איפה שכתוב שאסור לקחת סמים? אז אני שואל אותך איפה כתוב שאסור לקחת רעל? הרי סמים הם בכלל רעל וכו', ולכן אשרי אדם שיכול להשפיע על אלו שלוקחים סמים שיפסיקו לקחת סמים לפני שזה יהיה מאחר.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ואני מכרח להגיד לך כי לקחת סמים זה רחמנא לצלן מאבד עצמו לדעת פשוטו כמשמעו, כי שורף את תאי המוח שלו וכו', ונעשה מכור לזה, ומסתבך בצרות צרורות, ולכן ברח מזה מה שיותר מהר, ואל תהיה חכם בעיניך וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל: (שיחות-הר"ן, סימן ס"ז) מי שאינו שומע ומציית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. כי עקר שגגון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מציית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וציית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגגון שלו נדמה לו בברור גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגגון, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגגון שלו.

נמצא שעקר השגועון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים והבן הדבר היטב כי זה שיף גם על מי שלוקח סמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתצד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כתבת את הסבה למה ההורים מתנגדים כל כך? וכן אם גם ההורים שלו נגד השדוך? על כל פנים איך שהוא שניכם להסביר לההורים את הרגשות שיש לכם, ואיך שאתם קשורים אחד להשני וכו'.

תקבלו על עצמכם לא לנגע אחד בהשני עד אחר החתונה, כי זה אסור חמור מאד וכו', ויכול להביא להרבה קלקולים גדולים וכו'.

עליכם לקבל על עצמכם לקיים את המצוות בהדור רב, ובפרט לשמור שבת קדש, ולשמור מה שאתם אוכלים לא להכשל במאכלות אסורים.

והעולה על הכל תשתדלו מאד שניכם לקיים מצות כבוד אב ואם, ולא לגרם להם שום צער, רק להסביר להם בהסברה נכונה איך שאתם אוהבים אחד את השני וכו', ואם תקימו שתיכם מצות כבוד אב ואם, הקדוש ברוך הוא לא יעזב אתכם, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב מצות כבוד אב ואם, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין

ל: שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא: מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, ואני מכרח להגיד לכם שכל אלו שמצערים את אבא ואמא וכו', מקבלים את זה חזרה כפל כפלים עם הילדים שלהם, וזה ברור ובדוק ומנסה, ולכן עצתי ששניכם תתחילו לכבד יותר ויותר את ההורים, ומפעם לפעם לשכנע אותם רק בדרך ארץ וכו', שאתם אוהבים אחד את השני ואתם רוצים להתחתן אחד עם השני, ואמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ה ט"ו) "בארץ אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם", ופרש רש"י: ולשון רכה - בתפלה ותחנונים, "תשבר גרם" - עצם קשי הגזרה, וכתיב: (שם ט"ו א') "מענה רף ישיב חמה", ולכן לדעתי אם תבקשו את ההורים כל אחד בנפרד כמובן, לבסוף יסכימו, והקדוש ברוך הוא יוליך אתכם על דרך הנכונה, העקר תשמרו מנגיעות וכו', שזה יכול להביא לידי קלקולים גדולים רחמנא לצלן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לקבל משניכם את המכתבים, וזה אצלי שמחה מאד גדולה, כי אני אוהב אתכם מאד מאד כמו ילדי ממש, ואני רוצה רק את טובתכם.

בְּעֵינַי שֶׁשָּׁאֲלָתָם אֵיזָה דִּירָה לְקַחַת וְכו', תֹּאמִינוּ לִי שֶׁזֶה קֶשֶׁה לִיעֵץ לָכֶם, כִּי רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָכֶם בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא לְהַפְנֵס לְגֹר עוֹד פַּעַם בְּשִׁכִּירוֹת וְאַחֵר כִּךְ עוֹד פַּעַם יוֹצִיאוּ אֶתְכֶם, וּבִפְרָט שֶׁעֲכָשׁוּ רוֹצִים כָּל כֶּךְ הִרְבָּה מִשְׁפָּחוֹת טוֹבוֹת לְגֹר בִּיבְנָאֵל, אֲזִי הֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם מַעֲלִים אֶת מַחֲירֵי הַשִּׁכִּירוֹת, וְלָכֵן קֶשֶׁה לִי לִיעֵץ לָכֶם רַק אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם שְׁלֹא תַצְטָרְכוּ לְגֹר בְּשִׁכִּירוֹת, כִּי עֲדִיף לְשַׁלֵּם מִשְׁכָּנָתָא עֲבוּרָם מֵאֲשֶׁר לְשַׁלֵּם דְּמֵי שִׁכִּירוֹת לְאַחֲרִים, שֶׁזֶה הוֹלֵךְ לְרוֹחַ וְאֵף פַּעַם לֹא חוֹזֵר אֲלֵיכֶם.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שֶׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תִקְףִי הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

... נִירוּ יָאִיר תְּרַאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלִיתִי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אִימָתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלֵּל; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ הִרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּתָא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא

רק מתקנן ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הפשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ואמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות", כי על ידי אמונה ממשיכים על עצמו ישועות גדולות מן השמים.

אני מאד מאד מבקש אתכם שאל תקנו את כלי הטמא וכו', להכניס בהצימרים וכו', כי זה רק ימעט לכם את הפרנסה ותסתבכו עם חובות וכו', כי בלעם אמר (סנהדרין ק"ו) אלהיהם של אלו שונא זמה הוא, ובמקום שיש נאוף וכו', שמה הפרנסה מתמעטת וכו', ולכן למה אתם צריכים לקנות כלים מזהמים כאלו וכו', שלבסוף יכולים בקלות להפשל לבד וכו', ולכן עצתי אמונה שאל תעשו זאת, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא יתן לכם פרנסה בשפע, רק תשתדלו מאד לא לריב ביניכם ולא להתוכח, אלא שישרה ביניכם השלום והאהבה, ואז תראו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק

בְּאַמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הָכִי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַעֲנוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זֹר רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמָחָה, וְלִכְּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיהַ לָכֶם הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּחִלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר בֶּלֶק, י"א תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְזֹרֵז אוֹת ... גְּרוֹ יֵאִיר שֶׁיִּכְתֹּב עוֹד עֲמוּד בִּסְפֵּר תוֹרָה וְעוֹד עֲמוּד, אֲנִי חֲשַׁבְתִּי כְּכֹר מִזְמַן שִׁיְהִיהַ גָּמוּר עַל ט"ו בָּאָב, וְעַדִּין הוּא עוֹד מְאֹד מְאֹד רְחוּק מִזֶּה, וְלִכְּן תַּעֲזֹר אוֹתוֹ, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁבֻכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה שִׁיְהִיהַ לָךְ יְלָדִים מְצַלְחִים בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי מִי שֶׁעוֹזֵר לְכַתִּיבַת סֵפֶר תוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ שֶׁיִּלְדִּיו הֵם בְּנֵי תוֹרָה, וּמִתְחַתְּנִים עִם בְּנֵי תוֹרָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִבִּית שְׁלָךְ יְהִיהַ תְּמִיד מְלֵא שְׂמָחָה וּמְלֵא הַצִּלָּחָה בְּזֻכּוֹת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵתָה מוֹסֵר אוֹת נֶפֶשְׁךָ לַעֲזֹר לִי.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אם הדירה מוצא חן בעיניכם, תראו לקנות את זה, כי המחירים רק עולים ועולים, וחבל מאד שלא יחטפו את זה, כי נעשה בקוש מאד מאד גדול לגור בבינאל, ונכנסים משפחות מאד טובות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם לגמור את הקניה, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוּת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כִּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה.

... נִרוּ יֶאִיר תְּרַאֶה אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תַּפְלוֹת שְׁחִרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ הַיְוִ"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּל; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמָךְ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמָּה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאֵיזֶה תַּפְלָה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעָקַר אוֹתוֹ מִהִיָּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצִּלְחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני לא מבין אתכם למה אתם נכנסים בקטנות המוחין? שזה הורס לכם את כל החיים על לא דבר, כי הדמיון הורס אתכם לגמרי לגמרי, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פרק י"ה, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתכניסו בדעתכם אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכו, וזה יטהר אתכם מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

נא ונא לא לדחוק את השעה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פרכות סד) כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק

בְּאִמּוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הָכִי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (וִיקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רִש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זֹר רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתִּיקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לִפְחֹד לַעֲשׂוֹת אֶת הַטְּפוּלִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הָכִי טוֹב, רַק תִּאֲמָרִי בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלָּים", וְעַל יְדֵי זֶה יִמְתַּק כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעַצְמָה אִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאִמּוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ

אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזֶה תַּעֲנוּג שְׂאֵשָׁה מְרִגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלֻעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ וּתְבַרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׂמֻחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בִּלְק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲמֵד חֶזֶק הֵן לְפָנֶי רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה וְהֵן לַעֲזוּרָו ... וְכו', שֶׁהַמְקַלֵּט יִהְיֶה סָגוּר, וְיִזְהִיר אֶת הַפּוֹשְׁטָקִים וְכו', שְׂאוּי וְאַבּוּי אִם יִתְקַרְבוּ לְשֵׁם, אֲנִי חוֹשֵׁב אִם יִקְבְּלוּ הַתְּרָאָה מִמֶּנּוּ, זֶה יִכְנִיס אוֹתָם בְּלִחָץ.

אֵין בְּרָרָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת אֹתוֹ עֲכָשׁוּ כְּפִי הַחֲלִיל שְׁלוֹ, וְכִנְרָאָה שֶׁהוּא רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לַעֲזוֹר לָנוּ וְכו', וְלֹא אֲכַפֵּת לָנוּ מֵאִיזָה מְקוֹם שֶׁהִישׁוּעָה תְּבוּא, הָעֶקֶר שְׂאֵנִי רוֹצֶה שֶׁכֶּבֶר יִהְיֶה לָנוּ יִשׁוּעָה בְּהִבִּית סֵפֶר וּבִהַתְלַמּוּד תּוֹרָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֶּבֶר יִתְקַנּוּ אֶת כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁצְרִיכִים לְתַקֵּן בְּהִבִּית סֵפֶר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מקנה להקדוש ברוך הוא ומתפלל אליו שיהיה לך רפואה שלמה אחר הצנתור שעברת, אני יודע מה זה וכו', מה שאתה צריך הוא רק להיות במצב רוח טוב, לשמח תמיד, כי השמחה אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) הוא רפואה לכל וכו', וכל הענין של כאב לב וכו', הן נתוח והן צנתור וכו' וכו', זה מוריד את האדם לעצבות ומריחות ודכאון, ומחליש אותו לגמרי, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, והקדוש ברוך הוא יעזור לך שיהיה לך רפואה שלמה מן השמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת עוזרת לי

בבית התבשיל - אהל אברהם, שזה הצדקה הכי גדולה, יעזור הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולבסוף תזכו לבנות גם בית דירה משלכם.

חזקי ואמצי מאד להתמיד להשיג תורמים בשביל בית התבשיל - אהל אברהם, אשר זה הצדקה העולה על כל הצדקות, כי כשנותנים לאכל למישהו, זה הצדקה הכי גדולה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדי יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדי נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לראות להתחתן תכף ומיד, וזה לא סותר ללמד גרפיקה ממחשבת וכו', או שאר עבודות וכו', סתם לשבת בבית זה סם המות, כי חכמינו הקדושים אמרו (פתיבות נט) הבטלה מביאה לידי שעמום (שג"ע), ולכן צריכים להיות עסוקים עם משהו, וכדאי מאד ללמוד איזה אמנות שיהיה לך תמיד ביד, כדי להתפרנס בכבוד אפלו אחר החתונה.

רבנו ז"ל החזיק מאד מאד להתחתן מה שיותר מהר ולבנות בית נאמן בישראל, וזה טוב בכל המובנים, אשרי מי שיצית אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי לשמע את הבטיחה הרצינית שלך וכו', אבל הבטיחה זה בעיה רצינית מאד מאד, וכבר יש כמה קונטרסים על זה בספר "אוצר הרפואות", כגון "אחות", "רופא" וכו', שמלמד אותם איך להתייחס אל החולים, ברחמנות ובסבלנות וכו', אך מה לעשות שמאד מאד קשה להכניס להם את זה בלב, ולא בחנם שהזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על רופאים וספר

(שיחות-ה"ר, סימן נ') מענין דוקטורים ורפואות וכו', והרבה לדבר עמנו מאד מזה וכו', והיה מגנה מאד מאד ענין רפואות ודוקטורים וכו', ומזהיר מאד מאד לכל מי שרוצה לחוס על חייו, ועל חיי זרעו ובני ביתו, שיתרחק עצמו מאד בתכלית הרחוק מלעסק חס ושלוש ברפואות ודוקטורים וכו', ואפלו מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ואפלו אם החולאת חזק חס ושלוש רחמנא לצלן, אף על פי כן ישליך על השם יהבו וישען באלקיו לבה, ואל יעסק ברפואות ודוקטורים כלל, אפלו במקום שיש דוקטורים מפלגים, אף על פי כן אל יסמך עליהם ואל ימסר חייו בידם, כי הם קרובים למיתה יותר מחיים רחמנא לצלן וכו', עם כל זאת ידוע שהיום הרפואה מאד מאד מפתחת, ויש תהלה לאל, רופאים מסורים מאד מאד להחולה וכו', וכן אחיות שמאד מאד מסורות להחולה וכו', אף על פי כן לא חסר רופאים ואחיות שאצלם הכל רק עסק של פרנסה וכו', ולכן מזלזלים בהחולה וכו', ולכן צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על כל פרט ופרט שיהיה להחולה רפואה שלמה מן השמים, ומלאך רפאל יעמד לימין הרופא, ויעשה עבודתו באמונה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס.) על הפסוק: (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" - מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ג') על מאמרם ז"ל (שם) מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, שתכף ומיד כשנותנים על פדיון, יכולים להתרפא עם רופא, והענין הוא שצריכים הרבה רחמים למצא רופאים מסורים לגמרי להחולה, ומפל שפן וכל שפן שצריכים לבקש רחמי שמים שיהיה אחיות מסורות בלב ונפש אל החולה, וכנראה שאצל אביך לא מצאתם רופא כזה ואחות כזו, ולכן אין לנו אלא תפלה להתפלל להקדוש ברוך הוא שיחוס וירחם על כל חולי ישראל שיהיה להם רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, והרופאים יהיו מסורים לגמרי להחולה, ויעשו את עבודתם באמונה, וכן האחיות שיהיו מסורות לגמרי אל החולה, ויעשו את עבודתם באמונה, הינו כמו שצריכים לבקש הרבה רחמים על החולה שיתרפא, כך צריכים לבקש הרבה רחמים שיהיה הרופא נאמן בעבודתו, וכן האחיות שיהיו נאמנות בעבודתן, כי צריכים תפלה על כל פרט ופרט, ובלי תפלה זה לא הולך.

יעזור הקדוש ברוך הוא שיהיה רפואה שלמה לכל חולי ישראל, ולא יצטרכו לרופאים ולאחיות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שזה אסור חמור לגור כך עם גבר וכו', ואפלו שיש לכם תכנית להתחתן אחר כך וכו', אבל אני מכרח להגיד לך שזה מאד מאד חמור, ואתם באים לעונות חמורים וכו', ומי יודע לאן זה יכול להתגלגל וכו'.

עם ישראל הם עם נבון וחכם, עם שקבלו את התורה, ואנחנו עם רק על ידי התורה, ולכן עלינו לשמר על דיני התורה, ואז נצליח בחיינו, אבל הרגע שאדם עובר על דיני התורה, יפל בפח יקוש וכו', וכבר אמר החכם מכל אדם: (משלי י"ד ב) "יש דרך ישר לפני איש ואחרייתה דרכי מות", ולכן עצתי שאת צריכה להגיד לו חד משמעית אם הוא רוצה להתחתן מה טוב ומה נעים, ואם לא - מתפרדים, כי אסור בשום פנים ואפן להמשיך ככה, כי בסוף יהיה מאד מאד מר וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזור שכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה ויתקברו אל התורה הקדושה שהיא חיינו וארץ ימינו.

המאחל לך תשובה שלמה

בתתקו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדאי להיות רגיל בצינון רבי מאיר בעל הנס זה דבר גדול מאד, ושם רואים נסים נגלים, וכן להיות רגיל על שאר קברי צדיקים זה דבר גדול מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה.

עם כל זאת אני מכרח להגיד לך ששלום בית תלוי בהבעל והאשה, החיים לא קלים לאף אחד, ואתה צריך לדעת שהן הבעל והן האשה באים מרקע שונה וכו', ויש להם טבע שונה וכו', באים מהורים שונים וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן פ') ששלום שיך רק כששני הפכים מתחברים יחד, כי אם שניהם הולכים באותו כוון, לא שיך לעשות שלום ביניהם וכו', אבל אם הם שני הפכים ומתחברים יחד, זה נקרא שלום, ולכן כל בעל ואשה צריכים לזכר את זה שהם באים מרקע שונה, ולכן עליהם שניהם להיות ותרגים וכו', אין דבר כזה שאת מכרחה ללכת כפי דעתי וכו', או אתה מכרח ללכת כפי דעתי וכו', דבר כזה עוד לא נברא וכו', אם הזוג רוצים שלום, מכרחים לוותר אחד להשני ולחיות יחד בהכנה הדדית, ואם לא יותרו אחד להשני, תמיד יהיה מריבות ואי הבנות, ולכן זוג כשיש להם שכל אזי מותרים אחד להשני ואז יש ביניהם שלום בית, אבל אם הם שניהם עקשנים יהיה מאיזה סבה שרק יהיה וכו', תמיד יהיה מריבות בבית וכו', ואין תרוץ להגיד שהבעל הוא איש קשה מאד וכו', או האשה מאד קשה וכו', ואי אפשר לשנות את שניהם וכו', אין דבר כזה, אפשר ואפשר רק לא רוצים מפני עקשנות עזרת שזה נובע מגאות וישות וכו', כי אם עושים לעצמם חשבון (תהלים צ"ב) "ימי שנותינו בהם שבועים שנה ואם בגבורת שמונים שנה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן ס"א) שהשבועים שנה

פּוֹרְחִים כְּמוֹ רֵבַע שְׁעָה, לְמִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָל וְדַעַת גְּדוֹל וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְלַל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוֹה", וְהַלּוֹאִי כִצְלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כִצְלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלָא כִצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף, דְּכַתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) כִּצְלַל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוֹה, וְאֵין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וּמִי שֶׁשָּׂם דְּבָרִים אֱלוֹ לִפְנֵי עֵינָיו, כִּכְר לֹא יָרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְהִיא לֹא תָרִיב עִם בַּעְלָהּ, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ יִלְדִים וְעוֹשִׁים אֶת הַחֲשָׁבוֹן שְׁעוֹד מַעֲט הֵם יִגְדְּלוּ וְיִתְחַתְּנוּ וְכוּ', וְאֵיזָה חֲנוּךְ וְדִגְמָא רָאוּ בְּבֵיתָ? רַק מְרִיבוֹת וְכוּ', וְכוֹחִים וְכוּ', קָלָלוֹת וְכוּ', אֱלִימוֹת וְכוּ', אוֹי לְזוּג שְׂכָךְ מִחֲנוּכִים אֶת הַיִּלְדִּים, וּמָה קוֹרָה אַחֵר כֵּךְ? שְׁנַעֲשֶׂה תוֹרַשְׁתִּי שֶׁהֵילְדִים לֹוקְחִים אֶת הַמּוֹרֶשֶׁת בִּירְשָׁה מָה שֶׁרָאוּ אֲצֵל הַהוֹרִים.

וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְזָכֵר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחָלָה לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וּלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ אֵף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלָכֵת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כִּי הַשָּׁלוֹם יִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שְׂכָל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעֵדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיוֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שְׁמָה שְׂכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן כָּל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּיוֹם בָּעֵת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲזַ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (נְדָרִים מ"א) דַּעַת קִנִּית - מָה חִסְרִית, דַּעַת חִסְרִית - מָה קִנִּית, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל דַּעַת וְשְׂכָל, אֲשֶׁר הַשְׂכָּל הֵיבֵשׁ אוֹמֶרֶת שְׁצִרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְאִזּוּ הַשָּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית, וּכְשֶׁהַשָּׁלוֹם בְּבֵית הַשְׂכִּינָה בְּבֵית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינִיָּה, וְאָמְרוּ: (יְרוּשָׁלַי בְּרָכוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיָּהּ בִּינִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֹת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

תורה רבה מאד מאד מקרב לבי על התפלות שהתפללת בעת שעברתי נתונ וכו', אני בטוח שתפלתך עשה רשם בשמים, ובפרט שזה תפלה עם דמעות שזה מאד מאד חשוב בשמים, ולכן אשאל אותך: למה לא תבקש ממנו יתברך גם כן בדמעות שליש שיהיה בינך לבין אשתך שלום ואהבה והבנה הדדית, ולא תצטרכו ללכת אל עושי שלום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל מה אתה יודע ומבין איך אדם בן תשעים מרגיש? אדרבה אני יודע כשאדם מגיע בגיל תשעים וזכה ללמד כל ימיו תורה, והיה מקפיד להתפלל ערב ובקר וצהרים במנין דיקא, על זה אומרים חכמינו הקדושים (קנים, פרק ג') רבי שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ, כל זמן שמזקנין, דעתן מטופת עליהן, שנאמר: (איוב יב) "מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח". אבל זקני תורה אינן כן, אלא כל זמן שמזקנין, דעתן מתישבת עליהן, שנאמר שנאמר: (שם) "ביששים חכמה וארך ימים תבונה".

אתה בחר צעיר, סך הכל בן עשרים ואחד כל העולם כלו לפניך וכו', והבחירה בידך וכו', הן אמת שעברת חיים מרורים ממות וכו', עם כל זאת אסור לך להתיאש בשום פנים ואופן, רבנו ז"ל צעק בקול עמק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, ואסור להתיאש, אדם יכול בן רגע להשתנות אם הוא רק לוקח את עצמו בידיו,

ורבנו ז"ל גלה לנו את הדרך הקל והנפלא מאד איך כל אחד יכול לשנות את עצמו מן הקצה אל הקצה וכו', זה רק תלוי בהרצון החזק של אדם וכו', אדרבה אם אחד עבר חיים ממרמרים ומשפלים וכו', כמו שאתה עובר ויותר מזה וכו', אנשים כאלו אם רק יסתכלו עם עין האמת על העבר שלהם איך עבר להם ימי הנעורים, אזי אם יקחו את עצמם בידם, לא רק שהם יכולים לשנות את עצמם מהקצה אל הקצה, אלא הם יכולים עוד לשנות אחרים מן הקצה אל הקצה ולעזור להמון אנשים, ולהביא אותם אל דרך האמת, דרך הישר, ולהדליק להם את האור בהחשך שהם נמצאים שם, ולכן באתי לחזק ולעודד ולשמח אותך, שתזכר טוב, הקדוש ברוך הוא חמל על הדור הזה ושלח לנו את הצדיק האמת שהוא רבנו נחמן מברסלב זי"ע, שהוא מציל את הדור, וכמובן רק מי ששם און קשבת אל דבריו הקדושים, ואל עצותיו הנפלאים, אזי הוא יכול להפוך את האדם מן הקצה אל הקצה.

יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל הוא שיחה בינו לבין קונו, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואף שבהתחלה יהיה לו דבר זה מאד מאד קשה, כי ידמה לו שאף אחד לא צריך אותו, אבל אם ירגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו לשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, אז אף פעם לא יהיה לבד, תמיד ילך עם הקדוש ברוך הוא, ויבנה את עצמו בבטחון חזק מאד מאד, כי אתה צריך לזכר אשר יהודי הוא אף פעם לא לבד, יש לו את הקדוש ברוך הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (לקוט דברים, רמז תתכ"ה) על הפסוק: (דברים ד' ז') "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהוי"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מעשה בספינה אחת שהיתה כלה של נכרים והיה בתוכה יהודי אחד, הגיעו לנמל אחד אמרו לאותו יהודי טל מעות ועלה לנמל וקח לנו משם מאומה, אמר להם לא אכסנאי אני ואיני מכיר להיכן אלך, אמרו לו יש יהודי אכסנאי, בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך, הוי: "אשר לו אלקים קרבים אליו", זאת אומרת יהודי הוא אף פעם לא לבד, איפה שהוא הולך הוא הולך עם הקדוש ברוך הוא, ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא התבודדות, וככל שתרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כך תנתק את עצמך מעצמך וכו', וכבר לא תהיה לבד, כי יהיה לך

את הקדוש ברוך הוא, והרגע שתהיה חזק עם הקדוש ברוך הוא, אזי תשתנה לגמרי, כי הרגע שאדם יש לו עם מי לדבר והוא חזק באמונה פשוטה בו יתברך, אזי הוא כבר לא צריך את אף אחד שילמד אותו וכו', שיתן לו תשומת לב וכו', אדרבה הוא לומד עם אחרים וכו', והוא נותן תשומת לב לאחרים וכו', ודע לך שכל דבור ודבור שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל, כמאמרם ז"ל (ילקוט דברים, רמז תתכ"ה) על הפסוק: (דברים ד' ז') "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהויה" אלקינו בכל קראנו אליו", את מוצא כשאדם מתפלל מתפלל בלחישא בינו לבין המקום, למה? כי קרוב אני להם; ולכן עצתי אמונה שתרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, ואף שאני יודע שבהתחלה זה יבוא לך מאד מאד קשה, כי יהיה נדמה לך מי שומע אותי? מי צריך אותי? ובפרט שאף פעם לא קבלת תשומת לב מאף אחד וכו', וזה נדרש בך כאלו כלם שונאים אותך וכו', אבל אם תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, והאמונה מתבטא בזה שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה לא יקח הרבה זמן שתבנה את עצמך חזרה ולא תצטרך את אף אחד בעולם, וזכור גם זכור אשר אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולדעת שכל דבור ודבור שמדבר עושה רשם בכל העולמות, ולמה אדם לא מדבר אל הקדוש ברוך הוא? כי נדמה לו מי צריך אותי? מי שומע אותי? ובאמת רבנו ז"ל מגלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כמו שצריכים שיהיה לו אמונה בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, כך אדם צריך שיהיה לו אמונה בעצמו, שהוא גם כן חשוב למעלה, ואם מחדירים בעצמם ידיעות אלו, אז הוא יכול גם לעזר לאנשים אחרים.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית את דברי רבנו ז"ל האלו, שזה יסוד דעתו, ואז לא יקח הרבה זמן שתשתנה מהקצה אל הקצה, ועוד תחיה המון בני הנעורים שעברו את המצב שלך, ויהיה שורך רב מאד מן השמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתֻקָּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת לִהְיוֹת חֹזֵק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שְׁאֵנִי חוֹזֵר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, עָלֶיךָ לְזָכֹר מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְּבָר קָטָן, וְאֲצֵלִי אַמוּנָה הוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאַמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְחִקְרוֹת כָּלָל. רַק בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהֲמוֹן עִם הַכֹּשָׁרִים מְאֻמְנִים; וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפִשְׁטוּת שְׂיִזְכָּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָה, כִּי אִם הִיָּה לְאָדָם בְּרוּרָה וְאַמוּנָה אֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא הִיָּה חֹסֵר לוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹ שְּׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (מִשְׁלֵי כ"ח) "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי עֵצָם הָאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּבְּר מִמֶּשְׁכַּת לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבָעוּלָם, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן ה') שֶׁהָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצָמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שֶׁעַקֵּר הַסֵּבֵל שְׁלָהֶם זֶה רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן אַמוּנָה וְכו', וּבִפְרָט אֵלוֹ שְׁסוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים וְכו', וְנִכְנָסִים בְּכַעַס וּבְלִחָץ וְכו', זֶה בָּא מִחֻמַּת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׁמֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדְּבָר גָּדוֹל וְדְּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּךְ שְּׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְּמַעְלָה, עַל יְדֵי זֶה תִּכְףּ וּמִיד יִתְפָּרְדּוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְלֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

ואתה צריך לדעת שכל ענין שיחה בינו לבין קונו תפלה והתבודדות, תלוי רק כפי חזק האמונה שבו, כי מי שמרגיש שהקדוש ברוך הוא נמצא אתו, עמו ואצלו, אזי על ידי זה הוא תמיד מדבר עמו יתברך, ותאמין לי שאין עוד תענוג רוחני כמו שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא, ומספר לו את כל אשר עם לבבו, ולא בחנם שרבנו ז"ל הדגיש על שיחה בינו לבין קונו כל יום ויום, ועל ידי זה אין לו שום דינים למעלה, כי כשבר ישראל בא ומספר להקדוש ברוך הוא כל מה שעובר עליו וכו', על ידי זה נמתק ממנו כל הדינים.

היום הוא היום הלולא של רבנו יעקב זי"ע בעל הטורים שהוא היה בן הרא"ש, וידוע מה שגלה הבית יוסף בספרו "מגיד מישרים" שהמגיד אמר לו על האב והבן בשם הקדוש ברוך הוא, בזה הלשון: "אשר קדישי ויעקב דחילי", כל כך הם חשובים בשמים, ואי אפשר לתאר ולשער גדלת הטור, שעל זה חבר הבית יוסף את פרושו, עד כדי כך שאמר השר שלום מבעלזא זי"ע שאת כל היראת שמים שלו קבל על ידי שהתמיד בלמוד טור עם פרוש בית יוסף, ופעם אמר אשר בטור ובית יוסף יש כל מיני רפואות, ולכן אשרי מי שקובע את עצמו ללמד בכל יום בטור ובית יוסף, וירגיש כל מיני טעמים שבעולם, ואחר כך ילמד את השלחן ערוך, וירגיש אדם אחר לגמרי, וכל כך חבל שמתרשלים בלמוד תורה הקדושה, בשעה שרבנו ז"ל כל כך הזהירנו על למוד תורה הקדושה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיזא. ואמר, שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד שגלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לישכון, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; ודע לך שהקהלה הקדושה שלנו העקר מבססת בלמוד תורה הקדושה, כי ימינו כצל עובר, ומה ישאר מאתנו? רק מה שנחטף בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת שלחן ערוך וכו' וכו', ועל כלם להתפלל במנין את השלש תפלות, אשר אין

למעלה מזה, והעולה על הכל לדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא בתמימות
 ופשיטות גמור, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שְׁעָקָר מֵה שְׁהִיָּע
 לַמְדֻגָּתוֹ וְהוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פשיטות) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. ומשיח
 הַרְבֵּה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוּת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ
 לְמָה שְׁהִיָּע, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׁאֲנִי עֲתָה,
 דְּהִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעִשִּׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שְׁהִיָּה
 מְזֻדְּרוּ כָּל כֶּךָ בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם
 אֶחָד), וְהָיָה מִתְּגַעְגֵּעַ מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פשיטות) בְּאַמָּת,
 וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַּבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם
 כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לַמְדֻגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׁעִסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם
 עֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ וְכו'.

וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִיָּעוּ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לַעֲזֹר לִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם לְרוּחַת אֱנוֹשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, וְשִׁיתְרַבֵּה הַשְּׂמֻחוֹת אֲצִלָּנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִּיקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיקִי מַעֲמָד וְלֹא לְהִשְׁכַּר מִשּׁוּם דְּבָר
 לַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרָאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּפֶרֶט
 שְׂזֻכִּית לְהִיּוֹת כְּכֹר אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֶן, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד
 גְּדוֹלָה, וּמִי שְׁעֵדִין לֹא הִיָּתָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָהּ שְׁתַּזְכֶּה לְהִיּוֹת אֲצִל

ציון רבנו ז"ל, שהבטיח לנו הבטחות כל כך גדולות, אשרי מי שלא תטעה את עצמה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, שזה מביא את כל הישועות, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות", תשתדלי לעזר לי מאד לאחד את נשות אנשי שלומנו, שיהיה ביניהן רק אחדות ואהבה גדולה מאד, ושלא יהיה שום הסתות בין אחת להשניה, שזה רצון הסמ"ך מ"ם ימח שמו שיהיה פרודים וכו', ואנחנו צריכים לעשות כל מה שביכולתנו שיהיה רק אהבה, אחוה ורעות, והשלוש ישרה בינינו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; ולכן אם כל נשות אנשי שלומנו יחזיקו את עצמן ביחד, ואשה תחזיק את רעותה, זה יהיה טובה לכלם.

זכרי היטב שקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה נבנה העקר על חסד, ולכן צריכים מאד מאד לשמר שלא יהיה בינינו חס וחלילה איזה קמצינות או איזה רע עין אחת על השניה, אדרבה בניתי בית התבשיל - אהל אברהם שיהיה פתוח לכלם, ואני רוצה מאד שתעזרי לי בכל מה שאת רק יכולה לעזר, אפלו לקלף משהו וכו', או לנקות וכו', או איזה עזרה שרק יכול להיות וכו', זה כבר צדקה גדולה מאד, כי אין עוד צדקה יותר גדולה מזה שנותנים לאכל לרעבים וצמאים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ואבינו הראשון - אברהם אבינו הקים את עם ישראל, וגלה את הקדוש ברוך הוא לכלם רק על ידי מדת החסד שהיה בו, ולכן עלינו ללכת כמדתו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכר לגדל את ילדינו על טהרת הקדש, ונשמר מאד על גבולנו שלא יפנסו זרים וכו', עם רוחות של הרחוב בינינו וכו', וצריכים לשמר על זה מאד מאד, כי אצלנו היסוד הוא האמונה הקדושה בו

יְתַבָּרָה, וְהַצְנִיעוֹת שֶׁזֶה הַכְּלִי לְהַשְׂרֵאת שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבָּרָה בְּתוֹכֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם זֻלָּתֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרָה, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שֶׁאֲנִי עוֹד מַעֲט יִדְבֵּר אֶתְךָ מִזֶּה מָה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי וְכו', עִם כָּל זֹאת אַרְאֶה אִם לֹא יִהְיֶה לִּי זְמַן, עַל כָּל פְּנִים אֲמַרְתִּי לְרוֹץ בְּכָתֵב אֵלֶיךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֶת הַמְּנַהֲלָת, וְאֲנִי שְׂמַתִּי אוֹתְךָ לְהִיּוֹת מְנַהֵלָת, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ אֶת כָּל הַגְּבוּי, וְאִם אֶת מְבִינָה שֶׁהִיא מִתְחַצֶּפֶת אֵלֶיךָ וְכו', אֵל תִּהְיֶה לִּי לְפִטְר אוֹתָהּ וְכו', אִף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ וְכו', אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַסִּבָּל מִה שֶׁמְנַהֵל עוֹבֵר בְּתַלְמוּד תוֹרָה, וּמְנַהֵלָת עוֹבֵרָת בְּבֵית סֵפֶר וְכו', וְלִכְּן אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַצְדִּיק אֶת עֲצָמָךְ, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ אֶת כָּל הַגְּבוּי.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּצְלִיחַ בְּהַבִּית סֵפֶר מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרָה, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד שֶׁמִּיחַ שְׂאֵת אוֹחֲזֵת כְּכֹר מֵאַחוּרֵיךָ וְכו', מֵאַחַר שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי

מה שְׁעָבַר עֲלֵיךְ וְכו', טוֹב שֶׁהֲצִיל אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלִּפְל עוֹד פַּעַם בַּפֶּח, יִשְׁמַר אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהַיּוֹם מִכָּל רַע.

תְּגִידִי לְהֶאֱמָא תַחֲיָה שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲלוּם, סִימָן א') לְחֲלוּם רַע תֹּאמַר בְּבִקֵּר הַחֲלוּמוֹת שְׂוֹא יִדְבְּרוּ; וְלֹא צְרִיכִים לְדַאֵג כָּלֵל, וְכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שֵׁם, סִימָן ד') עַל יְדֵי הַדְּבוּר רַע עַל אֵיזָה צְדִיק מֵת מְרַאֲיִן לוֹ חֲלוּמוֹת מְבִהְלִין, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לִשְׁמַר מִהַיּוֹם וְהַלָּא לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם צְדִיק, וְכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שֵׁם, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן ל') הַעֲצָב עַל חֲלוּם רַע מְבַטֵּל אֶת הַחֲלוּם שֶׁלֹּא יִתְקַים; וְלִכֵּן אֵין לָהּ מַה לְדַאֵג וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִיא עוֹד תִּרְאֶה בְּשִׁמְחָתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲשֶׁה שִׁמְחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְקָה בְּאַמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמֶת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲשֶׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתכף ומיד תוליד בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, תנדבי מאה וששים ש"ח לבית התבשיל כסכום שנותנים לפדיון נפש, הקדוש ברוך הוא יראה לך נפלאות, רק אל תכנסי בלחץ, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לך משג את גדל הזכות שיש לך שנעשית מלמד ומורה לתלמידים, כי זה הזכות הכי גדולה שרק יכולים לקוות ולצפות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספור את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות, שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו, שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר

בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

מלמד ומורה אסור לו אף פעם להשפיל תלמידים בשום פנים ואפן וכו', ההצלחה הכי גדולה עם תלמידים רק להגביה אותם ולזרק מחמאות על ימין ועל שמאל, וזה מגביה את הבטחון העצמי של התלמיד, וזה צריך להיות העבודה של כל מלמד ומורה רק להגביה את התלמיד, ולהראות לו את יפי החיים וכו', ולציר לו הפל ורד וכו', ובזה הוא בונה את העתיד של התלמיד וכו', ואם שיש שאוחרים אחרת וכו', זה טעות חמורה, כי בלהשפיל תלמיד ולהראות לו הטעיות שלו וכו', זה רק מכניס בו דפאון פנימי וכו', וכעס על החברה וכו', וחוסר בטחון עצמי וכו', והורסים לו את כל העתיד שלו וכו', ולכן העבודה של מלמד ומורה צריך להיות רק להגביה את התלמיד, ולהראות לו שהוא כן יכול וכו', והוא כן יצליח וכו', ולבנות את האישיות שלו וכו'.

אנחנו מוצאים ספור מה שחכמינו הקדושים מספרים (תענית כ"ד). רב איקלע ליהוה אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא, אמר: "משיב הרוח" ונשב זיקא, אמר "מוריד הגשם" ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדת? אמר ליה: מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני ענני פבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקילנא מיניה מידי, ואית לי פירא דכורי, וכל מאן דפשע משחידנא ליה מניהו ומסדרינן ליה ומפיסינן ליה עד דאתי, [רב הגיע לאיזה עיר, והיתה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשב רוחות, "מוריד הגשם" - התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב: מה העבודה שלך, שבזכות זה שהתפללת - וכבר הגיעו רוחות וגשמים? ענה ואמר: אני מלמד תינוקות, ואני מלמד לכלם שוים - בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בלמודו, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד], רואים מכל

זֶה שְׁזָה הִיָּה דִרְכָם שֶׁל חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים רַק בְּאַהֲבָה וּבִפְּיוּס וְכו', יְכוּלִים לְשַׁבּוֹת אֶת לֵב הַתְּלָמִיד.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְסַפֵּר לְהַתְּלָמִידִים הַמּוֹן סְפוּרִים שֶׁל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל וְצִדִּיקֵי הַדּוֹר, שְׁזָה מוֹשֵׁךְ מְאֹד אֶת לֵב הַתְּלָמִיד, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיט-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שֶׁסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחִשָּׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצִּדִּיק שֶׁמְסַפֵּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֶרֶת בַּעַת שֶׁמְסַפֵּרִין מִהַצִּדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֶרֶת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל", וְלִכֵּן מֶה טוֹב וּמֶה נָּעִים לִהְיוֹת רָגִיל וּלְסַפֵּר סְפוּרִים לְהַתְּלָמִידִים, שְׁזָה מוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָרֵב הַקְדוּשׁ מִצְאָנּוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פַּעַם אֶת הַמְּלָמִדִּים שֶׁל בָּנָיו הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבּוּ: כֵּן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵילּוּ סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם: לֹא לָזֶה הַתְּכַוֵּנִתִּי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צִדִּיקִים מִהָרֵב רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶעֶנְסֶק זי"ע וּמִהָרֵב רַבִּי זושָׁא מֵאַנְיָפְאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֻלַּת הַכֹּחַ שֶׁל סְפוּרֵי צִדִּיקִים, שְׁמוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לַחֲקוֹת אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְפֹלָגָת עִם הַתְּלָמִידִים, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין יט:) כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֲבֵירוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִלּוֹ יִלְדוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֶּלֶק, י"ב תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרְוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה לֹא כוֹתֵב לָמָּה הַתְּגַרְשֶׁת וְכו', אֲךָ אֲנִי מִבִּין שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ אוֹתָךְ אֵיךְ

להתנהג עם אשה וכו', ולכן לפני שאתה הולך עוד פעם להתחתן, אני מִכַּרְח להגיד לך שתזכר טוב אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כִּאֲשֶׁר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שִׁמְגֻדְלוֹת את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהפעל מִכַּרְח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המוכנים, ואם הולכים בדרך זה, אזי לא צריכים להתגרש וכו', לאף אחד החיים לא ורדים וכו', כל אחד עובר את הנסיונות הקשים והמרים בחייו וכו', וכל אחד יש לו את העליות והירידות בחיי הנשואין וכו', אבל לא מתגרשים, זה לא פתרון וכו'.

והנה העבר אין, והעתיד עדין, הקדמתי לך את זה כדי שלא תעשה עוד פעם טעות, עכשו בעיני מצייאת הזווג, עליך לזכר שלא חסר זיווגים, אף חכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? וכל זה נאמר בזווג ראשון, מכל שכן בזווג שני כשכבר התגרשו וכו', צריכים לחיות עם המציאות המרה, אני גרוש וכו', ועלי לרדת מהגאווה שלי וכו', ויזכר את החסרונות שלו וכו', וכבר לא יהיה ברוך כל כך וכו', אז תכף ומיד ימצא זיווג טוב, כי לא חסר גרושות וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתקים בתמימות ופשיטות את דברי רבנו ז"ל, שהזהירנו מאד מאד לא להתגרש אפלו שזה בא לו מאד מאד קשה וכו', (עין לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן צ') ואז תכף ומיד תוכל למצא בת זוג, ולא תתגרש פעם שנייה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בִּלְק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ
ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן, כִּי בִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (ת"י-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ג)
כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל
מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֱלֹוֵי יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ, וּמִי שֶׁזּוֹכָה
לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (נִחְמִיָּה ח')
”אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הָיוּ” הִיא מְעֻזָּכֶם”, וְזֶה נֶאֱמַר
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס לְבֵית חוֹלִים וּמִקְבַּל טָפוֹל רְפוּאִי עַל מַחֲלָה נְדִירָה שְׁיִשׁ
בוֹ (לֹא עֲלִינוּ), וְהָרופֵא מְטַפֵּל בוֹ, לֹא בְּכָל פַּעַם הוּא רוֹאֶה שְׁנוּי וְכוּ', אֲבָל
הָרופֵא טַפֵּל בוֹ בְּנִגְמָנוּת וְשִׁרְף חֶלֶק גְּדוֹל מִהַמַּחֲלָה שֶׁהִיְתָה בוֹ וְכוּ', וְכֵן בְּכָל
פַּעַם כְּשֶׁבָּא הוּא מִקְבַּל טָפוֹל רְפוּאִי וְכוּ', וְהוּא אֶפְלוֹ לֹא מְרַגֵּשׁ מֶה עֲשֵׂה
לוֹ הָרופֵא, וְזֶה מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם טָפוֹל רְפוּאִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ', עַל אַחַת כְּמָה
וְכְמָה בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל נְשָׁמוֹת פְּגוּמוֹת וְכוּ', שֶׁהָיוּ כְּבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמָה וְכְמָה
גְּלִגּוּלִים וְלֹא בָּאוּ אֶל תְּקוּנָם, וְכֵן יֵשׁ נְשָׁמוֹת שְׁגָם רַבֵּנוּ ז"ל אֲמַר (ת"י-מוֹהֲר"ן,
סִימָן ת"ו) שִׁיְכוּלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֶה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר
שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפֶּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוֹ הֵם
לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יָכוֹל

לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה עניינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; רואים מזה שיש נשמות שהם כל כך פגומות שרבונו ז"ל בעצמו לא יכול לתקן אותם אלא בראש השנה, ולכן זה דבר גדול להיות אצל רבונו ז"ל בראש השנה, ומי אומר שצריכים להרגיש? הוא כבר עוסק בתקון הנשמה הזו, ולכן אשרי הנשמה שבאה בכל שנה אל רבונו ז"ל על ראש השנה לקבל את תקונה, ובדאי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב שיפתח לה הלב והמח ותזכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך איך שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולהפירו יתברך מפרטי הבריאה, ותוכל לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות כאשר ידבר איש אל רעהו, כי תרגיש את אמתת מציאותו יתברך עליה, ולכן אשרי ואשרי חלקך שכבר היית שש פעמים בראש השנה אצל רבונו ז"ל, וכך תזכה להיות כל ימי חיך לארך ימים ושנים טובות.

הקדוש ברוך הוא זכני להיות כבר בהקבוצ הקדוש שלנו בראש השנה זה חמשים ושמונה שנים, ואני מתפלל כל יום להקדוש ברוך הוא שיזכני להיות ולהיות עוד ראש השנה אצל רבונו ז"ל באומן, ואזכה עם כלל ישראל לקבל את השנה החדשה תשע"ג אצל רבונו ז"ל בעיר אומן, ואני מצפה ומקנה ומשתוקק כל יום וכל שעה לזכות להגיע לזה וכו'.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בתתקיו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין לגור ביבנאל וכו', זה צריך להיות הבחירה שלך ושל בעלה, כי

כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מז.) חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְהַבְחִירָה בְיָדֵי אָדָם כְּפִי שֶׁהֵם בּוֹחֲרִים.

בּוֹדָאִי פִּרְנָסָה זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְאִם אֶת לׁוֹמְדַת בְּמַכְלָלָה וְכו', אֶת צְרִיכָה לַחֲשֹׁב מַה הִלָּאָה? אֲנִי לֹא יַעֲצָתִי לָלֶכֶת דּוֹקָא בְּמַכְלָלָה חִלּוּנִית וְכו', אֲלֵא יַעֲצָתִי שֶׁבּ וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף, אִם אֶת כָּכֵר לׁוֹמְדַת פֶּה וּמַצְלִיחָה, מַה אֶת צְרִיכָה לְשִׁנוּת? וּבִפְרָט שְׁאֵת עֲדִין לֹא יוֹדַעַת שִׁיקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּמָקוֹם אַחֵר? וַיְדוּעַ אֶת הַכָּלָל (פְּתוּבוֹת י"ב:) בְּרִי וְשִׁמְאָא - בְּרִי עֲדִיף, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתָכֶם אֵל תִּהְיוּ מְבַלְבְּלִים, אֲתֶם צְרִיכִים לְהַחֲלִיט בְּעֶצְמְכֶם מַה שְׁאֲתֶם רוֹצִים, הָעֵקֶר אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֵלְךָ בַּיַּחַד לְכַבֵּד אֶת הַשֵּׁנִי, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן רס"ג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשָּׂכִיחַ מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלָקוּל בִּינִיָּהֶם וּבִין נְשׁוּתֵיהֶם וּנְפֻרְדִּים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגִמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר שְׂמִינִיחַ אֶת עֶצְמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי שִׁיתְפָּסוּ בְּמַצּוּדָתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יָדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנֻעוּרֵיהֶם עַל יָדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוּרִם בְּעִרְמוּמֵייתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁבִּינֵיהֶם וְהָאֲרִיף בְּשִׁיחָה זֹאת, וְעַל זֶה צְרִיכִים כָּל בְּנֵי זֹוג לְדַאֵג מְאֹד, שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הִדְרִית, וְשִׁלָּא יֵצֵא וּכְנוּחִים וְכו', אֵיזָה מְרִיבוֹת עַד פְּרוּדִים חֵס וְשְׁלוֹם, וּכְכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהִשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהִרְגַע שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, מִמִּילָא תְּבוֹאוּ לִידֵי הַחֲלָטָה מְאַחֲרָת, וְזֶה צָרִיף לְהִגִּיעַ מִהֲזוּג בְּעֶצְמוֹ, אֵף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיד לָכֶם מַה לַעֲשׂוֹת וְכו', וְלְהִרְדִּיף אֲתָכֶם בְּאֵיזָה דֶּרֶךְ לָלֶכֶת וְכו', כִּי הַבְחִירָה חֲפָשִׁית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקית.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בָּלֵק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת, וְהַשְׁבַּת יִשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְאֶת צְרִיכָה לְזִכֹּר
שֶׁשַּׁבָּת הִיא זְוִוגָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ, תִּזְכְּרִי לְמַצֵּא
אֶת בֶּן זִוְגְךָ, כִּי שַׁבָּת הִיא מִתְּנֶה שְׁנֵתָן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַנְחֵנוּ
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עִם הַמִּתְּנֶה הַזֶּה, וְתִכְפֹּף וּמִיד כְּשֶׁשִּׁמְחִים, אֲזִי נִתְרַחֵב
הַדַּעַת, וְיוֹצֵאִים מִהַקְטָנוּת הַדַּעַת וְהַמַּחַ וְכו', וּכְבֹּר מִתְחִילִים לְהַסְתַּכֵּל עַל
הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרָת.

עָלִי לְחֹזֵר עַל עֲצָמֵי פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם מֵה שְׁאֲנִי רְגִיל לֹמֵר לְרוֹקִים וְרוֹקוֹת
שֶׁהִגִּיעוּ לְגִיל מִבְּגֶר וְכו', חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת סג.) "נִחֲתִית דְּרָגָא
נְסִיב אֶתְתָּא", צְרִיכִים לְרֹדֶת מְדֻרְגָּה וְאֲזִי מוֹצֵאִים אֶת הַזְוִוג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
בְּחֹזֵר אוֹ בְּחֹרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכו', וְלֹא מִתְּאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת
זֶה וְכו', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יִפֶּה וְכו', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי
יִפֶּה וְהֵכִי מִשְׁכָּלֶת וְכו', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסִתּוּכְבִּים וּמִחֲפָשִׁים אֶת הַזְוִוג
שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת כָּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם
מְחִיבִים שֶׁיְּבוֹאוּ לָהֶם זִוְג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה מִחֲפָשִׁים
וְכו', וּמִסִּתּוּכְבִּים וְיוֹצֵאִים לְפִגְשׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שֶׁיְּבוֹא
אֵלַי עַל סוֹס לְבָן עִם שָׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכו', וּבִשְׁבִיל זֶה הַבְּחֹזֵר אוֹ הַבְּחֹרָה
מִחֲפָזִים עַד שִׁיּוּלֵד זִוְג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּן הֵם לֹא קוֹלָטִים שֶׁהִזְמֵן לֹא מִחֲכָה, כְּמֵאֲמָר

הַחֶכֶם "הִזְהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוּפָסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׁאֵנָהֵנו כְּכֹר בְּגִיל שְׁלֹשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ יַעֲצָה (יְבָמוֹת סג). "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תִּרְדּוּ מִדְּרָגָה וְאֵל תַּחֲזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כָּל כֵּן בְּגִדּוֹל וְכו', וְאִז תִּמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זֹוג מֵה שִׁיתָאִים לָכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁבֻזָּכוֹת שְׁמִירַת שְׁבַת קִדְשׁ, וּבִזְכוּת שְׁתִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם שְׁאֵת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן, וְשִׁמְצָא לָךְ אֶת בֶּן זִוְגָה, תִּרְאִי אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְתִּיקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ב תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְשׁ צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת כָּל הַמְּזִיזוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצְּרוֹת שְׁבָאִים עַל אָדָם זֶה רַק כְּשֵׁאִין בְּבֵית מְזִיזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכָתוּב בְּתַקוּנֵי זֶהר (תַּקוּן כ"ב) "וְכִתְבְּתֶם עַל מְזִיזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ", אֲלֵין תִּרִין סִמְכֵי קֶשׁוּט, זֶה מוֹת מִן בֵּיתָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, וְלֹא אֶתְקָרִיב לְגִבָּה, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (בְּמִדְבָּר א יח) וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמֵת, וְאֶתְרוּן דְּמְזִיזוֹת אֵינוֹן מִמֶּשׁ ז'ז' מו'ת, הֵינוּ שְׁמִצּוֹת מְזִיזָה מְסִירָה אֶת הַמוֹת מִהַבֵּית.

כְּדָאי לְהַבְדִּיק עִם עוֹד רוּפָא מִמָּחָה אִם זֶה בְּאַמַּת סֶרְטֵן וְכו', (כְּדָאי לְהִתְיַעֵץ

עִם הָרַב פִּירֵר גִּרוּ יְאִיר שֶׁהוּא בְּקִי בְּרוּפָאִים מִמָּחִים בְּאַרְץ וּבְעוֹלָם).

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמִירַת שְׁבַת קִדְשׁ כְּהִלְכָתָהּ, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שְׁבַת זֻכִּים לְבְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים וּרְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת לְמַעַלָּה מִדְּרָךְ הַטָּבַע.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם תודה שאת מודה שאת לא טלית שכלה תכלת, זה כבר פתרון הבעיה, כי אם מודים ומכירים את החסרון של עצמו, זה כבר חצי ישועה, הדבר השני שאת כותבת שהאמא היא גרושה וברחת אליה וכו', נו, הרי חכמינו הקדושים אומרים (כתובות ס"ג). הינו דאמרי אינשי רחילא בתר רחילא אזלא: כעובדין דאמא כך עבדא ברתא; [כבשה מחקה את אמא, כמו האמא כך הבת], ועכשו נגש אל עצם הבעיה, את צריכה לדעת נשואין זה אחריות מאד גדולה, ובפרט כשיש שלשה ילדים חמודים, למה הם צריכים להיות הקרבנות? אם את לא מסתדרת עם בעלך, זה הבעיה שלך וכו', אבל לא של הילדים, מה הם חטאו? אף אחד לא נולד שלם, אין דבר כזה כליל השלמות וכו', צריכים לעבד על עצמו להגיע אל שלמות, ועקר השלמות ששני הפכים לגמרי יתאחדו יחד, שזה נקרא שלום מלשון שלמות, כששני הפכים משלימים ביניהם, זה נקרא שלמות, ועל זה אנוחנו עובדים כל ימי חיינו, כל זוג שמתחתנים הם שני הפכים לגמרי, אבל הם צריכים לוותר אחד להשני, אחרת יהיה פרוק בהנשואין וזה ברור.

ולכן מה זה הפתגם "אבל אני לא מסתדרת עם בעלי, בכל פעם נעשה פצוץ בינינו", מה זאת אומרת שאתם לא מסתדרים? כן צריכים להסתדר וכו', התחתנתם יחד והבאתם שלשה ילדים חמודים, אזי אתם מכרחים להסתדר ולוותר אחד להשני, ותשתדלי לעבד על המדות שלך שכן תהיי טלית שכלה תכלת, שזה המעלה הכי גדולה שזוכים לוותר, ולבנות את

הָאֵהָבָה וְהַבְּנָה הַדִּדִית בֵּין הַזּוּג, וּמִכָּל שָׁכֵן מֵהַ עֵנִין לְבָרַח מֵהַבֵּית? וְעוֹד
 אֵיפֹה בּוֹרְחִים? אֲצֵל הָאָמָא שֶׁהִיא גַם כֵּן גְּרוּשָׁה? הָאֵם זֶה דֶּרֶךְ נּוֹרְמָלִי? אִם
 הִיא בֵּינֵיכֶם וּפּוֹחַ מְלוּלֵי תּוֹפְסִים אֶת הָרוּגָלִים וּבוֹרְחִים מֵהַבֵּית? הֲרִי חֲכָמִינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה מ"ד:) מִפְּנֵי שֶׁתַּחֲלַת נִפְלָה נִסָּה; הַתַּחֲלָה שֶׁל נִפְלָה
 וְכִשְׁלוֹן בִּהְחַיִּים זֶה הַבְּרִיחָה שְׁבוֹרְחִים וְכו', הֲרִי הוּא לֹא הַגְּבִיָּה יָדִים עֲלֶיךָ
 וְכו', רַק הִיא וַיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם וּפּוֹחִים מְלוּלִים וְכו', בְּשִׁבְלִי זֶה בּוֹרְחִים מֵהַבֵּית?
 נִשְׁאָרִים בְּבֵית וּבַתּוֹךְ הַד' אֲמוֹת בָּאִים לְהַסְדֵּר, אָבֵל לֹא שֶׁעָשׂוּ כָּל הַשְׁכּוּנָה
 וְהַשְׁכָּנִים יוֹדְעִים שְׁבָרַחַת וְכו', וְכָל הַמִּשְׁפָּחָה מְעַרְבֶת וְכו', וּמָה אֶת רוּצָה
 שֶׁבְּעֵלְךָ יִרְוֶץ אַחֲרֶיךָ וַיִּבְקֶשׁ סְלִיחָה? בְּשִׁעָה שֶׁהִייתָ יְכוּלָה לִפְתֹּר אֶת הַבְּעִיָּה
 בַּתּוֹךְ הַבֵּית? וְלָכֵן עָצַמְתִּי שֶׁתִּשְׁבְּרִי אֶת הַגָּאוּהַ שְׁלֶךְ, וְאֵת תַּחֲזוּרִי אֶל הַבֵּית,
 וְתִבְקָשִׁי מִבְּעֵלְךָ סְלִיחָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה לֹא יִהְיֶה, כִּי תִמִּיד זֶה שֶׁעוֹשֶׂה אֶת
 הַמִּשְׁגָּה וְהַטְּעוֹת בִּהְחַיִּים וְכו', הוּא לֹא רוּצָה לְהוֹדוֹת עַל זֶה, וְנִשְׁאָר בַּגָּאוּהַ
 הַסְּרוּחָה שְׁלוֹ וְכו', וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּכְלָתְךָ לַחֲזוֹר אֶל
 הַבֵּית עִם הַיְלָדִים, וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה
 יִהְיֶה לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אֶת מְרִגִּישָׁה אֶת עֲצָמְךָ מִשְׁפָּלָת וְכו', אָבֵל אֶת
 שׁוֹכַחַת שְׁגָם הוּא מְרִגִּישׁ מִשְׁפָּל וְכו', וּבִקְאֶמֶת הוּא יוֹתֵר פְּגוּעַ וּמִשְׁפָּל מִמֶּנּוּ,
 כִּי הוּא לֹא בָּרַח מֵהַבֵּית, וְהוּא לֹא פָּרַסָם לְכָל הַשְׁכָּנִים וְהַשְׁכּוּנָה וְהַמִּשְׁפָּחָה
 שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם אִי הַבְּנוֹת, וְכֵן וּפּוֹחִים וּמְרִיבוֹת וְכו', וְלָכֵן לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה
 לַחֲזוֹר, וְאֲנִי בְּטוֹחַ אִם תַּחֲזוּרִי, תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְתִתְחִילוּ דָּף חֲדָשׁ בִּהְחַיִּים,
 וַיִּהְיֶה לְךָ הַסְּפּוֹר הַזֶּה בֵּית סֶפֶר לְכָל הַחַיִּים, לֹא בּוֹרְחִים מֵהַבֵּית וְכו', אֵין
 בֵּית שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׂמָה אֵיזָה וּפּוֹחִים וְכו', אוֹ אִי הַבְּנוֹת וְכו', אָבֵל לֹא בּוֹרְחִים
 מִהַמְּצִיאוֹת, מִשְׁתַּדְּלִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם וּלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְשׁוֹבְרִים אֶת
 הַגָּאוּהַ הַסְּרוּחָה וְכו', וּבִפְרָט שֶׁיֵּשׁ יְלָדִים חֲמוּדִים, לְמָה הֵם צְרִיכִים לְהִיֹּת
 הַקְּרִבְנוֹת וְלִסְבֹּל?

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תַּחֲזוּרִי הַבֵּיתָה וְתִרְאִי שֶׁבְּעֵלְךָ יִקְבֵּל אוֹתָךְ עִם
 זְרוּעוֹת פְּתוּחוֹת וּבִאֵהָבָה גְּדוּלָה, כִּי גַם לוֹ זֶה הִיא בֵּית סֶפֶר וְכו', וְתִשְׁלִימוּ
 אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְהַשְּׁכִינָה יִשְׂרָה בַּתּוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכ"א.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

חלול שבת זה אסור סקילה, ואכילה ביום פפור זה אסור כרת, ולכן במשך כל השנה בערבית אנהנו בכלל לא מקפידים לחכות על שיטת רבנו תם שבעים ושתים דקות אחר השקיעה, וכן בכל תענית דרבנן גם כן לא מחכים שבעים ושתים דקות אחר השקיעה, ובפרט בארץ ישראל שרואים בחוש שנעשה לילה יותר מהר מחוץ לארץ, עם כל זאת מאחר שחלול שבת זה אסור סקילה, ואכילה ביום הכפורים זה אסור כרת, מה כבר אכפת להכניס את עצמו בספקות ובספק ספקות לחכות במוצאי שבת עוד עשרים דקות? הרי זה מאד מאד חמור, ומה בווער כל כך להחזיק את הזמן הראשון? בשעה שמדברים פה מאסור סקילה, העצה הכי טובה להתחיל להתפלל ערבית במוצאי שבת רבע שעה ויותר לפני שיטת רבנו תם, וכך כשיסיים את התפלה, אז כבר הגיע זמן רבנו תם ויכול לנסע עם רכב וכו', ויכול להבדיל וכו', ובשביל זה אנהנו מחמירים במוצאי שבת ובמוצאי יום פפור, כי זה מצות דאורייתא, וצריכים מאד מאד לשמור זה סד הכל עוד עשרים דקות, למה כדאי להכנס בספקות? וזה הטעם למה אנהנו מקפידים לפי שיטת רבנו תם.

וְהִנֵּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֹד אוֹתִי לִפְנֵי חֲדָשׁ עִם אוֹרֵחַ מוֹרֵם מֵעַם, הַגָּאוֹן הַנִּפְלָא רַבִּי ... שְׁלִיט"א בְּנוֹ שֶׁל הָרָאוּשׁוֹן לְצִיּוֹן מֶרֶן שְׁלִיט"א שָׂבָא לְבַקֵּר אוֹתִי, וְכַבְּדֵנִי עִם סִפְרוֹ הַנִּפְלָא "יִלְקוּט יוֹסֵף" הַלְכוֹת שְׁבַת מִהַדוּרָה שְׁנִיָּה, וְרֵאִיתִי שָׁם בְּסִימָן רס"א שֶׁמְבִיא בַּפְּשׁוּטוֹת זְמַן כְּנִיסַת שְׁבַת כְּדַעַת הַגָּאוֹנִים וְכו', וְרַק לַחֲמָרָא בְּצֵאת הַשְּׁבַת וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים מְנַהֲגוּ לְהַחֲמִיר כְּדַעַת רַבְּנוּ תַּם וְסִיעֵתוֹ, שִׁיִּצִּיאַת הַשְּׁבַת הִיא שְׁבָעִים וּשְׁתַּיִם דְּקוֹת שְׂרָבִים מִרְבוּתֵינוּ הָרָאוּשׁוֹנִים סוֹכְרִים כְּמוֹתוֹ, וְעַל צָבָאָם מֶרֶן הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ, עֵין שָׁם, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחֲתִי לְרֵאוֹת שָׁגַם הֵם אוֹחֲזִים כָּכָה, וְלִכְּן לְמָה שֶׁלֹּא נִקְפִּיד גַּם אֲנַחְנוּ בְּזֶה, וְאֵף שִׁישׁ בְּזֶה מַחֲלֶקֶת גָּדוֹל, עִם כָּל זֹאת מַה כָּבֹד אֲכַפֵּת לַחֲכוֹת עוֹד רַבֵּעַ שָׁעָה, אוֹ עֶשְׂרִים דְּקוֹת כְּדֵי לֹא לְהַכְנִס בְּסִפְק סְקִילָה וּבְסִפְק כְּרִיתוֹת?

וְאִם כָּבֹד מְדַבְּרִים מִהַגָּאוֹן הַזֶּה, הַסִּפְרִים שֶׁלוֹ "יִלְקוּט יוֹסֵף" מְמַלְצִים לְכָל בֶּרֶ יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם בְּרוּר הַלֵּכָה בְּשָׁפָה קְלָה מְאֹד, וּבִרְאָ כַּרְעִיָּה דְּאֲבוּהַ מְרִי דְּכוּלָּא תַלְמוּדָא מֶרֶן הָרָאוּשׁוֹן לְצִיּוֹן שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדֶד תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לִּי הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְבָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

קִבַּלְתִּי מִכְתָּב מ... שִׁיחִיו שְׂרוּצִים לְהַתְגַּרֵּשׁ וּלְהַתְחַתֵּן עוֹד פַּעַם וְכו', וְאַתָּה מִחֲכָה עַל הַסִּבָּמִתִּי וְכו', אַתָּה יָכוֹל לְכַתֵּב לִי מַה זֶה וְעַל מַה זֶה וְכו', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מִכָּל מִינֵי שְׁגִיוֹנוֹת שִׁישׁ בְּעוֹלָם.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁהַבֵּית הוּרָאָה יִשְׁבּוּ יַחַד וְלַעֲשׂוֹת תַּקָּנָה לְמַחֲרִירִים עֲבוּר

שְׁכִירוֹת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי מֵה שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁיו כָּבֵד לֹא שִׁיף עַכְשָׁיו, כִּי הַמְּחִירִים מְמִילָא עָלוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבִכְפֹּרֶט בִּיבְנָאֵל, אָבֵל צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּקְנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְקִיעוּ אֶת הַמְּחִירִים וְכו', אִם אֲנַחְנוּ לֹא נַעֲשֶׂה תַּקְנָה אֲזִי אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲמֹד בְּהַמְּחִירִים הָאֵלֶּה, וְלִכֵּן תִּשְׁבּוּ יַחַד וְלִסְכָּם פֶּעַם וּלְתַמִּיד אֵיזָה סֵדֵר בְּזֶה וְכו', כִּי אִם אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִגְבְּהוּ אֶת הַמְּחִירִים, גַּם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם יַעֲלוּ אֶת הַמְּחִירִים, וְאִזּוּ יִהְיֶה בְּאֻמַּת קֻטְסִטְרוּפָה, וְלִכֵּן תִּשְׁבּוּ יַחַד וְתִסְכְּמוּ יַעֲזֶה כִּדָּת מִה לַעֲשׂוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בִּלְק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוּ יָאִיר

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵתָה כָּבֵד בְּבֵית, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, רַק תִּשְׁמֹר עַל עֲצֻמָּךְ וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר אוֹתָךְ.

הָעֵקֶר רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסֵדוֹן הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְיַת הַשִּׁמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה וְתִשְׁמַח אֶת אַחֲרֵי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁהָאוֹלָם יִהְיֶה לְכָל הַפְּחוֹת יָפָה כְּמוֹ הַבַּיִת הַכְּנֻסֶּת לַמַּעֲלָה אִם לֹא יוֹתֵר יָפָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹשׁ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַשְׁמִיחַוֹת שְׁלָהֶם, חֲתָנוֹת, בְּרִיתוֹת, בֵּר מְצוּה וְכו' וְכו', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שִׁיְהִיָּה מְאֹד מְאֹד יָפָה לְרוּחַת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום עם לייזר יכולים לעשות הרבה דברים וכו', וזה לא מספן וכו', עם כל זאת הייתי מיעץ לך לשאל את הרב פירר גרו יאיר מבני ברק, שהוא בקי ברופאים ממחים בארץ ישראל, ולכן כדאי מאד מאד להתיעץ אתו, יעזור הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר לך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הפשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים

ברבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו ששה שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אתכם את ובעלך שתחיו ביחד בשמחה עצומה ובהבנה הדדית, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, כי: (סוטה י"ז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

דעי לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקריבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שתלך להפיץ,

תָּמִיד יִהְיֶה לָּהּ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמִגָּסָה, כִּי מִי שֶׁזֹּרַעַת רוּחָנִיּוֹת צוֹמֵחַ לָהּ גִּשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאִי הֵיית מְצִיטֶת אֶת מוֹהֲרֵנָה ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוֹאָה אֲרַבְּעָה יָמִים לִפְנֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מַעֲיֵנוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאִזּוֹ אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף, וְהֵיית צוֹחֶקֶת מְכַל הַמַּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים עַל זֶה, בּוֹדָאִי אֲשֶׁה צְרִיכָה לִהְיוֹת צְנוּעָה מְאֹד וְלִגְשֵׁת לְהַפְיֵץ רַק אֶל אֲשֶׁה, וְלֹא אֶל גָּבֵר, שֶׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה, כִּי אֵין לְאֲשֶׁה לְדַבֵּר אֶל גָּבֵר זֶר כָּלֵל, וְזֶה עֲזוֹת וְחֲצִיפוֹת גְּדוּלָּה, וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי לְהַפְיֵץ רַק לְהִנָּשִׁים וְלֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ, אֲדַרְבָּה דְּעִי לָךְ שְׁלֵהֲחֹזִיר אֲשֶׁה בְּתִשׁוּבָה אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְתַּקְּכוּ.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר בְּלִק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מַעֲרִיךְ שֶׁהֵיית מוֹרָה מְחַנֶּכֶת בְּבֵית סֵפֶר שֶׁלָנוּ שֶׁהוּקַם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזָכוֹת הַדְּבוּרֵי אֱמוּנָה שֶׁהַכְּנִסָּה בְּהַבְנוֹת שִׁיעֲמַד לָכֶם תָּמִיד עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים.

בְּעֵגֶן דִּירָה, בּוֹדָאִי טוֹב שִׁיְהִיָּה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, כִּי הַשְׁכִּירוֹת שְׂאֵתֶם מְשֻׁלָּמִים לְאַחֲרִים, זֶה הוֹלֵךְ לְרוּחַ וְכו', מַה שְׂאֵין בֶּן כֶּשֶׁמְשֻׁלָּמִים מְשַׁכְנָתָא מְשֻׁלָּמִים לְעֶצְמָם.

בּוֹדָאִי זֶה רַעֲיוֹן טוֹב לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם יְכוּלִים לַפְעֵל כָּל

מה שרוצים, וכמו שאמר רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל (בעל מחבר ספר באור הלקוטים) שאצל ציון רבנו ז"ל אם מתעקשים שם, פועלים כל מה שרוצים.

ולכן יצור הקדוש ברוך הוא שתסעי אל ציון רבנו ז"ל, ושם תפעלי רשיון לרכב, ודירה, ופרנסה בשפע, ונחת וכו' וכו', וכל הישועות בעולם.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁרָק תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים עַל נַעַם חֶלְקְכֶם וְכו', וְלֹהֶשֶׁתְּדַל לֹא לְהַכְנִס בְּפִתְחֵיכֶם וּבְלִחְצֵיכֶם וְכו', תִּהְיוּ סְבֻלִּים וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, וְתִמִּיד תַּעֲזֹרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי.

... נִרְוֹ יֵאִיר תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִירִית, מְנוּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכֹתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּה הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנִיָּה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמָן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַדֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כִּבְרָ קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשְׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהִיָּהּדוּת.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּמְאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לַעֲוֹלָם לְגִרְסָא אִינִישׁ וְאָף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גִּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיךָ, וְהִלּוּאִי שֶׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מִהַשְׁעוּרִים שֶׁבְּהַקְלָתְנוּ, שְׁלוּמִדִּים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כִּבְרָ בְּהַקְלָה שֶׁלָּנוּ שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים בְּזִמְנִים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְן רָאִה לְהַתְּחַבֵּר אֶל אֶחָד מִהַשְׁעוּרִים שֶׁמִּתְאַיִם לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שהתקנון זה כבר כמה שנים והמחירים השתנו, ועכשו הבית הוראה הולכים להוציא תקנון חדש כפי ערך הדירות של היום, ואתה צריך לדבר אתם.

רק חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסור את נפשך להיות בשמחה.

אני מאוד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשוך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים בריבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו ששה שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

תִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאַנִּי תִפְלְתִי לָךְ הָיוּ" עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנִיָּה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הָיוּ, תִּלְתָּא פִּרְסָא, הֵינּוּ כָל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כָּבֵר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצִּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְכֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּחַיִּים שֶׁאָדָם אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּפֵּל עַל הַזּוּלָּת, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַתָּם הַקְּדוֹשׁ (סְפָרוֹי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ט') זֶה מַעֲשֶׂה שְׁלִי זֶה מַעֲשֶׂה שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי אָדָם אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּפֵּל עַל אֲחֵרִים, כִּי רַב הִירִידוֹת וְהַנְפִּילוֹת שֶׁבָּנִי אָדָם נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁמִּסְתַּפְּלִים עַל הַזּוּלָּת, וּבִקְאֻמַּת גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת עַל הַפְּסוּק: (יִחְזָקָא ל"ג) "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם" - שֶׁאֲבָרְהָם עָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רַק עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בַּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּפֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסְּרִים מֵאֲחֵרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, רַק כְּאֵלוֹ הוּא אֶחָד בַּעוֹלָם, וְזֶהוּ: "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם". וְכֵן כָּל הַרוּצָה לְהַכְנִס בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַכְנִס כִּי אִם עַל יְדֵי דְרָךְ זֶה

שִׁיחֵשׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ מִשָּׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֶךְ. וְצָרִיךְ שֶׁלֹא יַחוּשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלָּל; וְזֶה עָקֵר הַצִּלְחָתָנוּ פֶּה בִּכְנָאֵל שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְסַתְּכִים עַל הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ, שֶׁזֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים עוֹשִׂים לָנוּ צְרוּרוֹת וְכוּ', וְכֵן דָּבָר שֶׁרָק תְּלוּי בִּיְהוּדוֹת הֵם שְׂמִים לָנוּ רֶגֶל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל נַחוּשִׁים בְּדַעְתָּנוּ לְהִתְבַּדֵּל מֵהֶם לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל: (בַּמִּדְבָּר ט"ז כ"ו) "סוּרוּ נָא מֵעַל אֹהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְעוּ בְּכָל אֲשֶׁר לָהֶם" וְגו', אֲשֶׁר זֶה יִסוּד הַיְּסוּדוֹת בִּיְהוּדוֹת לְהַבְדִּיל מֵאֵלּוּ הַמוֹמְרִים לְהַכְעִיס וְכוּ', אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֶךְ, וּלְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ לְקִים אֶת כָּל הַלְכָה שֶׁבְּשִׁלְחָן עֲרוֹף, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכָּל עַל לְמוּדָם, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשִׁלְחָן עֲרוֹף, וּרַבְּנוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹא נִסּוּר מִהַשְׁלָחָן עֲרוֹף כִּי הוּא זֶה, וְדִיקָא מִפְּנֵי שֶׁעֲמַדְנוּ חֲזָק בְּזֶה מְאֹד שֶׁנִּכְנַסְנוּ לְגוּר בִּכְנָאֵל, וְנִפְרַדְנוּ מִהַסֵּמ"ךְ מ"ם הַטָּמָא מִטָּמָא וְכוּ', כִּי קָלְטָנוּ שֶׁבְּמִתְקֵן לְשׁוֹנוֹ פְּשׁוּט רוּצָה לְקַרֵּר אוֹתָנוּ מִהִיְהוּדוֹת וְכוּ', דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה הַצִּלְחָנוּ לְהַקִּים קֹהֵלָה כָּל כֶּף קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁתְּהִלָּה לָאֵל, אֵין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קֹהֵלָה בְּעוֹלָם, הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְהַצִּדְקָה וְחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּקִהְלָתָנוּ, זֶה לְהַפְלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ כְּבֹד לְמַעַלָּה מְאֹד מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְקָרוֹב לְאֵלֶיךָ יְלָדִים, מִי הִיָּה מֵאֲמִין שֶׁבְּמִדְבָּר שְׂמִים כְּזֶה אֲשֶׁר הַמָּקוֹם הַזֶּה מְלֵא נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים, מִיָּנִים וְאַפִּיקוֹרְסִים שׁוֹנָאֵי סִפְרָדִים וְכוּ', נוֹכַח לְהַקִּים קֹהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת? וְדִיקָא עַל יְדֵי הַעֲקָשְׁנוֹת שֶׁלָּנוּ לֹא לְהִסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, זֶה מֵה שֶׁהִיָּה בְּהַצִּלְחָתָנוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁלֹא תִּבְלָבֵל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן יֵשׁ לוֹ דָּבָר שֶׁבְּמִנְיָן שִׁיְהִיָּה לוֹ פִּרְנָסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּחִלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲחֹזְקִי בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְתַעֲזְרִי לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, אֵף שְׁאֲנִי מְעוֹרֵר אוֹתָךְ מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם לְבֹא לַעֲזֹר לִי, אֲבָל קוֹלִי זֶה כְּמוֹ קוֹל בְּמִדְבָּר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ וְכו', כָּל כֵּךְ חֶבֶל יֵשׁ לָנוּ כָּלִי שֶׁל חֶסֶד שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה בְּעוֹלָם, לָתֵת לֶאֱכָל וְלִשְׁתּוֹת מוֹתִיקִין עַד הָעֶרֶב לְכָל רֶעֶב וְצָמָא, וְלָכֵן אָנִי מָאָד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזְרִי לִי בְּכָל מָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָּה, כִּי רַק בְּזִכּוֹת זֶה אָנִי חִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל.

נָא וְנָא חֲזָקִי וְאִמְצִי בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שְׁכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הַכָּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבְזִכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֻמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹתֵחַ לוֹ צְנוּרוֹת שְׁפַע חֲדָשִׁים, וּמִשְׁפִּיעַ לוֹ כָּל טוֹב, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזַק בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְאָנִי מָאָד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּשְׁתַּדֵּלִי שִׁיְהִיָּה תָּמִיד שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי שְׁמִחָה, כְּשִׁישׁ בְּבֵית שְׁמִחָה, אֲזִי יֵשׁ שֵׁם רְגִיעָה וּסְבָלָנוּת, כִּי הַשְׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְקַרֶּרֶת אֶת הָעֲצָבִים וְכו', וְלֹא בָּאִים אֶל שׁוֹם פַּעַם וּמְרִיבוֹת וְכו', וְאָנִי מְכַרַּח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה הַדְּבַר הֵכִי קִשָּׁה, כִּי טֹבַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׁנִמְשָׁכִים תָּמִיד אַחֵר הָעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכו', שֶׁזֶה מָה שְׁמוֹנֵעַ אֶת הַשְׁמִחָה מִהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׁמִישֻׁבִּים אֶת דַּעַתָּם אֲשֶׁר חֶבֶל עַל הַמְרִיבוֹת, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ

יוצאים מכאן וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה עם העולם הבא, וזה שיך יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתפללי על רפואתי השלמה, ואהיה לך אסיר תודה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנֶכֶדְךָ קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא שתהלה לאל, זכות לחזר בתשובה, כי אין דבר יותר חשוב למעלה אצל הקדוש ברוך הוא כמו מי שחוזר בתשובה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפתח מבן אדם שחוזר בתשובה, כי פיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ', סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה

הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, לדעתי אתה צריך לרקד בכל יום עם אשתך ביחד על גדל הזכות שיש לכם שחזרתם שניכם בתשובה, אתה כותב שאשתך "לא חזרה בתשובה", ואחר כך אתה כותב שאתה מתפלל שהיא תחזר בתשובה, והיא מתפללת שלא יהיה לך זקן ופאות, ולא תגורו במגורים דתיים וכו', אתה לא קולט שאשתך גם כן חזרה בתשובה, כי הרי היא מתפללת אל הקדוש ברוך הוא וכו', נמצא שיש לה אמונה בו יתברך, וגם כן היא אוהבת את הקדוש ברוך הוא, רק היא לא אוהבת את הלבוש שלך וכו', ולכן לדעתי ששתיכם תבקשו את הקדוש ברוך הוא רק על דבר אחד, שיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה מאד מאד שתאהבו אחד את השני כמו שמתאים לבעל ואשה, כי כל זוג שזכו להתחתן צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס"ה) שקדם שהנשמות יורדים כאן בזה העולם, למעלה הם נשמה אחד, וכשירדים לזה העולם מתפצלים, הזכר יורד דרך זוג הורים אחד, והנקבה יורדת דרך זוג הורים אחרים, ועד שמוצאים אחד את השני לוקח זמן כי יש המון עכובים, כמאמר ז"ל (סנהדרין כב.) קשה וזוגו של אדם בקריעת ים סוף, והרגע שמוצאים אחד את השני, הם מתאחדים יחד וזה השמחה הכי גדולה, ולכן אם זוג מתוכחים וכו', או יש ביניהם אי הבנות וכו', או וכוותים וכו', עליהם להתפלל אל הקדוש ברוך הוא, ששניהם תמיד יעשו את הרצון של הקדוש ברוך הוא, ולהיות רק שמחים ועליזים שמצאו אחד את השני, והשכינה ישרה בתוכם ביתם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פ"ק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל מתחיל את הלקוטי-מוהר"ן, חלק ראשון עם "איש הישראלי" צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר וכו', וכן מתחיל את הלקוטי-מוהר"ן, חלק שני כי "איש הישראלי" נברא שיהיה לו ממשלה על המלאכים, וזהו התכלית והסוף של ישראל וכו', ואתה שואל למה רבנו ז"ל דוקא אומר "ישראלי" ולא עברי או יהודי וכו'? ידוע שהרב הקדוש מסאטמאר זי"ע (בעל "דברי יואל") מאד מאד הקפיד לא להקרא "ישראלי" ואמר שרק פעם אחת מזכר בחמשה חמשי תורה את המלה "ישראלי" והוא אצל המקלל, כמו שכתוב: (ויקרא כ"ד י') "ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל" וגו', רואים מזה גריעות השם הזה, ולכן בא רבנו ז"ל שהוא המנהיג האמתי, הרחמן האמתי, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') מי יכול להיות מנהיג? רק מי שהוא רחמן! כמו שכתוב: (ישעיה מ"ט) "כי מרחמם ינהגם", והוא יכול להגביה את הכי גרוע שרק נמצא בעולם, ולכן מתחיל את הספר הראשון עם "איש הישראלי" צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר וכו', שאפלו אחד שכבר נפל לעמקא דתהומא רבא וכו', ומקלל כלפי מעלה וכו', גם לו יש תקוה, ויכול לחזור בתשובה ולהגיע למדרגה כזו שיוכל להסתכל בהשכל של כל דבר וימצא שם את אלקותו יתברך, וכן מתחיל את הספר השני עם כי "איש

הַיִּשְׂרָאֵלִי" נִבְרָא שִׁיְהִיָּה לוֹ מַמְשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים, וְזֶהוּ הַתְּכָלִית וְהַסּוּף שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכו', שְׁאָפְלוּ מֵרַחֵק כְּזֶה שֶׁהִדְרִיד בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו עַד שֶׁהוּא מִקְלָל כָּלפִי מַעֲלָה וְכו', גַּם הוּא יִכּוֹל לְהַתְעִלוֹת בְּעֲלִיָּה אַחֵר עֲלֶיהָ, עַד שִׁיְהִיָּה לוֹ מַמְשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים, וְזֶה גְדֹל הַרְחָמָנוּת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בְּעַצְמוֹ, שִׁיְכּוֹל לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַפְּגוּמוֹת וְהַנְּפֻלוֹת הַמְּשֻׁלָּכִים בְּתַאוּתֵיהֶם וּבַמְדוּתֵיהֶם הָרַעוֹת וְכו', וְכו', עַד הַמְדָּרְגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְהַתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן" שֶׁבְּפֶרוֹשׁ גִּלְיָה לָנוּ (חִי-מוֹהֵר"ן, סִימָן ש"מ ט) שִׁיְכּוֹלִין לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בַעַל תְּשׁוּבָה גָּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שֶׁלוֹ וְכו', וְאָמַר שִׁיְהִי בְּנִי אָדָם שִׁילְמוֹדוֹ וְיִתְפָּלְלוּ עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכו', וְאָמַר שְׁמִי שִׁיֵּשֶׁב וַיַּעֲסֵק בְּסִפְרֵי רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצָּחֹן, וְיִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּאֵמֶת אֲזַי בּוֹדָאִי יִהְיֶה נִבְקָעִין אֲצִלּוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזֹו הַלְשׁוֹן: " סַעֲוָעֻט אִים אֲלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנֵן" [שִׁפְתָּח קִשְׁיוֹת גִּידִיו].

(אָגַב בְּעוֹד כְּמָה תּוֹרוֹת רַבְּנוּ ז"ל מִזְכִּיר שֵׁם יִשְׂרָאֵלִי כַּגֹּן בְּחֶלֶק א', סִימָן ד' סִימָן י"א, סִימָן י"ז, סִימָן כ"א, סִימָן כ"ה, סִימָן מ"ה, סִימָן מ"ט, סִימָן נ', סִימָן ע"ח, סִימָן פ', סִימָן קנ"ה, וּבְחֶלֶק ב' גַּם בְּסִימָן ט' וְסִימָן נ"ד. וְהַכֹּל יְכוּלִים לְפָרֵשׁ עִם הַהִקְדָּמָה הַנִּלְ, וְדוּק וְתִשְׁכַּח.)

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דע לך שאני מדבר רק פעם אחד, ומה שאמרתי פעם הראשונה אל זה התכונתי, וזה רצוני, אם דוחקים אותי לשמע פעם שני או שלישי וכו', וזה כבר רוצים לשמע מה שההוא רוצה לשמע וכו', אז אני אומר כפי שהוא רוצה לשמע, אבל זה לא כוננתי, רק הדבור הראשון שאמרתי כן יתקיים, זכר זה ושללא יהיה לך אחר כך טענות עלי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תקח את הכלל הזה בידך "לא כל מה שרוצים יכולים לבצע", אני מחזיק את הקהלה במסירות נפש הכי גדולה שרק יכולים, אין בעולם קהלה כזו של קבוצת גליות מכל העדות וכו', ומכל מיני רקעים שונים וכו', ועל כלם עומד עלינו הסמ"ך מ"ם ימח שמו, שדבר זה אין בשום מקום בעולם פשוטו כמשמעו, שאני צריך ללחם על כל פרט ופרט של היהדות וכו', ממקוה לנשים שהייתי צריך לבנות תחת בית פרטי בהחבא כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, עד החנוך שאנחנו הצרכנו להיות בקראונים סרוחים על יד בית הקברות וכו', ועד שבניתי את הבית הפנסת הקטן וכו', ועד הגדול וכו', עבר עלי מה שעבר, הפסדים על גבי הפסדים במיליונים שקלים בלי שום גזמא וכו', ולא בחנם שקבלתי התקפת לב, ולכן אני מבקש אותך פעם ולתמיד שאל תתן לי עצות איד להנהיג את הקהלה, אם אתה לא אוהב את הקהלה תעשה טובה תצא מה שיותר מהר וכו', ואל תחליש לאף אחד את

הדעת וכו', אַתָּה רוֹצֶה תִּכְתֵּב כָּל יוֹם הַלֵּכָה וְתִתְּלָה אֶת זֶה עַל לוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְיִוְתֵר מִזֶּה שֶׁב בְּשֶׁקֶט עַל הַפִּנָּה שְׁלֹף, וְזֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ פַּעַם וּלְתַמִּידָהּ, הַכְּנִסְתִּי מִסִּירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה לְהַחְזִיק כּוֹלָל לְהוֹרָאָה וכו', ...

... אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כָּל חֹדֶשׁ לְהַשִּׁיג תְּרוּמוֹת כְּדִי שְׁלֹא־בְרָכִי הַכּוֹלָל יִהְיֶה כָּל חֹדֶשׁ עַל כָּל פָּנִים אֶלְךָ ש"ח שְׁוֶה בִּיחָד סְכּוּם שֶׁל חֲמִשִּׁים אֶלְף ש"ח, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֶל תִּתֵּן לִי עֲצוֹת, וְאַל תֹּאמֶר לִי דַעוֹת וכו', אִם אַתָּה לֹא אוֹהֵב אֶת הַהִנָּהגָה וכו', עֲשֵׂה טוֹבָה וְתַעֲזֹב אֶת הַכּוֹלָל וכו', אֲנִי מֵאֵד מִקְּנוֹה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּךָ פַּעַם וּלְתַמִּידָהּ, וְלֹא תִהְיֶה מֵאֵלּוּ שְׁמִטָּה רַבְּנוּ צֶעֶק עָלֵיהֶם: (בְּמִדְבָּר כ') "שְׁמַעוּ נָא הַמְּרִים" - וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פֶּרֶשׁה י"ט, סִימָן ט') "הַמְּרִים" - סְרַבְּנִין, הַמּוֹרִים שׁוּטִים, שֶׁכֵּן בְּכַרְפֵּי הַיָּם קוֹרִים לְשׁוּטִים מוֹרִים, הַמּוֹרִים מְלַמְּדִין אֶת מְלַמְּדֵיהֶן וכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת יִתֵּן לָךְ דַּעַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקָלָה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בֶּלֶק, י"ג תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לִנְכוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שֶּׁעָשִׂיתָ עִם הַבַּחּוּרִים הַיּוֹם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוּכַל לְהַחְזִיק אוֹתָם כָּל הַקִּיץ, וְתִרְאֶה לְסֹדֶר לָהֶם תְּכִנִּית לִימֵי הַחֹפֶשׁ כְּדִי שְׁלֹא יִלְכוּ רִיקָם, יְדוּעַ שְׁבִט"ו בָּאָב אֲזַי שֶׁסִּיּוּם הַש"ס בְּדֶף הַיּוֹמִי, וְתִכְףּ וּמִיד מִמְּחִירַת מִתְחִילִים מִסְכַּת בְּרָכוֹת, וְזֶה מִסְכַּת קָלָה יַחֲסִית, וְלָכֵן כָּל הַבַּחּוּרִים הַצְּעִירִים יְכוּלִּים לְהַצְטָרֵף אֶל הַדֶּף הַיּוֹמִי בְּמִסְכַּת בְּרָכוֹת, וְדֶף גְּמָרָא לְיוֹם שׁוּמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, תַּחֲשֹׁב עַל אֵיזָה תְּכִנִּית וְתִהְיֶה מְמוֹזְכֵּי

הַרְבֵּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמָרם ו'ל': (אבות פֶּרֶק ה') כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

מָאד מָאד נִהְיִיתִי וְהִחַיִּיתִי מִמֶּשׁ מִכָּל הַנְּסִיעָה וְהַטִּיּוֹל שְׁעֲשִׁית הַיּוֹם לְהַבְחוּרִים, אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד לְהַבְחוּרִים בְּשָׁמִי שְׁאֵם יִתְמִידוֹ בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת בְּגִרְסָא בְּכָל יוֹם, הֵם פְּשוּט יַחֲיוּ אוֹתִי, וְכֵן שִׁיתְּפִלּוּ עַל רְפוּאָתִי כִּי עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה גְּדוּלָּה עַד שְׁאֲנִי אֲגִיעַ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלָק, י"ג תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נֶצַח

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזִיקוּ יַחַד בְּשְׁלוֹם בֵּית שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהֶבָה וְהִבְנָה הַדִּידִית, וְזֶה יַחֲוֶה אוֹתִי מִמֶּשׁ, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מָאד וְאַתֶּם אֲצִלִּי כְּמוֹ יְלָדִים, וְאִם אַתֶּם רְבִים וּמִתּוֹכֶחִים בֵּינֵיכֶם וְכו', אַתֶּם גּוֹרְמִים לִי הִרְבָּה צַעַר, וְלָכֵן זֹאת עָשׂוּ תַּחֲיוּ בִּי יַחַד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי כִּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינִיהֶן, וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מָאד, כִּי "שְׁלוֹם", אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

אָנִי מֵאֵד מְקוֹנָה שֶׁהַזּוֹג שֶׁהִכְנִסְתֶּם לְבֵיתְכֶם לֹא יִגְרֵם מְרִיבוֹת וּנְכוּחִים בֵּינֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וּתִצְלִיחִי, רַק תִּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, יְהִיָּה לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכְךָ, וְרַב מִשְׁלָכְךָ וּפְרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מֵאֵד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וּיְכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאַמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַּעֲנוּג שֶׁאֲשֶׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקוה שתמסר את הכסף עשר אלף ש"ח להאברך ... גרו יאיר, שהוא הלוח לי את זה ואני צריך להחזיר לו, ושאר הכסף כספי צדקה שיש בידי, תמסר לי כשאני אבוא ליבנאל בקרוב.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכנ', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לַהוֹדוֹת לָךְ וּלְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל לְחֵלֶק קְפוֹת שֶׁל צִדְקָה "קֶרֶן הַצִּדִּיק" סוֹף כָּל סוֹף רוֹאִים תִּכְף וּמִיד מַה נַּעֲשֶׂה עִם כִּסְפֵּי הַצִּדְקָה, תִּהְיֶה לְאֵל, פִּתְחוּנוֹ אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל מוֹתִיקִין עַד הַלֵּילָה, וּמַחְלָקִים כָּל יוֹם קְרוֹב לְאַלְף מְנוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְזֶה הַצִּדְקָה הִכִּי גְדוֹלָה, כְּמֵאֲמָרם ז"ל (כָּבֹא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחֵד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צִדְקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּת לְאַכֵּל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתָךְ לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרֹט שְׁאֵנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שְׂמֻחוֹת לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוֹ שְׂיוּכְלוֹ לַעֲשׂוֹת שָׁם שְׂמֻחוֹת, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מַה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לְהַשְׁתַּדֵּל לְמַצֵּא אֲנָשִׁים שְׂיוּכְלוֹ לְחַלֵּק וּלְגַבּוֹת אֶת הַקְּפוֹת.

בְּעֲנִין שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאַפְלוֹ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכֵר מַה שְׂאֵמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לָפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוֹ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגָּאוֹת וְיִשּׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ

כָּל כָּלוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשָׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מַשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכו', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעָלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בראשית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לִקְחָה זֹאת".

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאַדָּם שָׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכּוֹל לִהְיוֹדֵיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּה בְּאַמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכָכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַעֲנוּג שֶׁאַדָּם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רָבְנוּ וְ"ל רֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְמַנּוּעַ מִהַבְעֵל וְכו', וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

רק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּהּ וְיִכּוּלָהּ לִהְיוֹת בְּעַצְמָהּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהִיא יִכּוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנוֹ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בִּלְק, י"ג תַּמְזוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלַּלְתְּ עָלַי בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וּבּוֹדָאי הַתְּפִלוֹת נִשְׁמָעוּ וְנִתְקַבְּלוּ לְמַעַלָּה אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְפַּלֵּל אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכו וכל מה שתעשי שיהיה בהצלחה מְפֻלָּגָה, רק אל תפְּנִי בלחץ ותהיי שמחה ועליזה, ונשמע תמיד בשורות טובות.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה וכו', ודעי לך שרק על ידי שמחה יהיה לכם הצלחה, ולכן תעשי כל מה שאת יכולה העקר להיות בשמחה,

וּתְחִזְקִי אֶת בְּעָלָהּ, וּבִיחַד תִּתְחַזֵּק, וְזֶה יָבִיא לָכֶם שְׂפַע גָּדוֹל מְאֹד, רַק תִּצְאוּ מִקְטָנוֹת הַמוֹחִין שְׁלָכֶם.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים עַל אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵת שֶׁהִיְתָה בְּהַרְיוֹן הִיְתָה הוֹלֶכֶת לְבֵית הַכִּנְסָת שֶׁהָעֶבֶר יִשְׁמַע אָמֵן יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכוּ', וְכֵן הִלְכָה לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ שִׁישְׁמַע קוֹל תוֹרָה, וְכֵן זָכְתָה לְהוֹלִיד אֶת הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ הַזֶּה, אָזִי בְּרֹדְאִי כָּל הַמַּצּוֹת שָׂאתָ עוֹשָׂה זֶה מוֹעִיל לְעֵבֶר.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְפַּחֵף לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקָלוֹת, וְתִהְיִי רִגְלָהּ לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֶאֱד מְסַגֵּל לְלֶדָה קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צִדִּיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלָכֵן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שָׂאתָ יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיא אֲשַׁכְּנִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מְבָרְסֶלֶב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֶלֶב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שָׂאתָ רַק זֹכֶרֶת, תִּהְיִי רִגְלָהּ לֹמֵר אֶת זֶה מִדִּי פֶּעַם, וְאַחֵר כֵּן תֹּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתוֹלִידִי בְּקָלוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְכָּרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְכָּרָתִי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלָהּ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאַיְכָרָיו, וְאַזְכָּה לְעֵבֶר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵין הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשּׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רָצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי תִשְׁכִּילִי וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדאי צריכים לעשות להם טובה גדולה וכו', ותיעץ להם שיעשו את זה חוץ ליבנאל, ודי לחכימא.

רציתי שתשבו יחד כל המורי צדק ולתכנן איזה תכנון חדש כפי המחירים היום בארץ בכלליות עבור שכירות הדירות וכו', כי אנשי שלומנו מפקיעים את המחירים, וממילא גם תושבי המקום מפקיעים את המחירים שלא מתבישים לבקש כבר על דירה קטנטנה שלשת אלפים וחמש מאות ש"ח, והאברכים עניים לא יכולים לעמוד בזה.

נא ונא לחזק ולעורר את אנשי שלומנו על למוד הלכה, שרבונו ז"ל הקפיד על זה ביותר מכל הלמודים, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד כל יום הלכה, ואת זה צריכים להחדיר בין אנשי שלומנו בכל שיחה שאתה מדבר אתם ברבים, שרבונו ז"ל הקפיד מאד מאד על למוד הלכה יותר מכל הלמודים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַח שְׂאֵת עוֹבְדַת בְּהַמְשָׁרָה, וְאֵת זוֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים
עִם צִדְקָה אֲמִתִּית.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצָמֶךָ רַק לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה
וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּהּ וְיִכּוֹלָה לִהְיוֹת לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהִרְגַע שְׂחֻזָּה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, עַל יָדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ
מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יִכּוֹלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים,
וְאֶל מִדְּרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יָדֵי תַקְף הַשִּׁמְחָה,
וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת שְׂאִין מִדָּה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ
מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכִירִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת פֶּרֶק ה') לְפִנּוּם צִעֲרָא
אֲגֵרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשִׂאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֵה אֶפְלוּ שְׂהִיא
נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהִיא בְּטִלָּה
לְגִמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תִּלּוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל
כִּלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תַּרְעֻמַּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא
חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת
יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁקְנָתָה לְעֲצָמָה אֶת
מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגִבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה ותגיעי לצינן רבנו ז"ל בקלות ולפעל שמה כל מה שאת צריכה, כי שם הוא המקום שיכולים לפעל אצלו יתברך כל מה שרק רוצים.

כמוכן תתפללי גם עלי, והיה זה שכתבך.

אני מקווה שקבלת את המסר שכתבתי לך בענין המנקה וכו', את צריכה להיות חזקה ולא להשבר משום דבר וכו'.

בענין ראש המועצה וכו', עד שאני לא אראה עבודה בשטח אני לא מאמין לו וכו', הבטחות יש לנו כבר שנים וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה וְתַגִּיעֵי לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּקִלּוֹת וְלַפְעַל
שְׁמָה כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי שֵׁם הוּא הַמָּקוֹם שֶׁיִּכּוֹלִים לַפְעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ
כָּל מָה שֶׁרָק רוֹצִים.

כְּמוֹכֵן תִּתְפַּלְלִי גַם עָלַי, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרְךָ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה
וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וִיכּוֹלָה לִהְיוֹת בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהַרְגֵעַ שְׂחֻזָּקָה בְּאַמוּנָה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ
מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים,
וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הַשִּׁמְחָה,
וְלִכְּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תִּמְיֵד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגִּי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, ותמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא על החסדים והרחמים גמורים שעושה אתו.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

אני מאד מבקש אותך אישית שתשתדל בכל מיני אפנים שבעולם ללמד את הדף היומי היום, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואף שבא לך קשה מאד, עם כל זאת תראה ללמד אפלו בגרסא שזה גם כן דבר גדול מאד, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב

(תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ הָיִי"ה עַת רְצוֹן" - אִימְתִּי עַת רְצוֹן? בְּשֻׁעָה שֶׁהַצְבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תַּפְלָה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנּוּן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהִיָּהוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְתַּקְמָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לִנְכוּן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְּהָ מְכָרַח לְקַיִם עַכְשָׁיו: (יִשְׁעִיָּה נ"ח ז') "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", וְלִכְּן אֶתְּהָ מְכָרַח לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת הָאָח שְׁלֹף וְלֹא לָתֵת לוֹ לִפְלִי, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ דְּבוּרִים חֲמִים, וְזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָּה לְחִזּוֹק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַח וְכוּ', וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבִּי בְּרוּקָא חוּזָאָה הָיִי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְּבִי לְפָט, הָיָה שְׂכִיחַ אֵלֵיהּ גְּבִיָּה, אָמַר לִיָּה, אִיכָא בְּהַאי שׁוּקָא בֵּר עֲלֵמָא דְּאֵתִי? אָמַר לִיָּה, לֹא. וְכוּ' אֲדִהֲכִי וְהֲכִי אֶתוּ הִנֵּךְ תִּרִי אֶתִּי. אָמַר לִיָּה: הִנֵּךְ נָמִי בְּנִי עֲלֵמָא דְּאֵתִי נִינְהוּ. אֲזִל לְגַבִּיָּהוּ. אָמַר לְהוּ, מֵאִי עוֹבְדֵיִיכוּ? אָמְרוּ לִיָּה, אֲנָשִׁי בְּדִיחִי אָנּוּ, מִבְּדִיחִין עֲצִיבִי. אִי נָמִי, כִּי חֲזִינֵן בִּי תִרִי דְּאֵיתִי לְהוּ תִּיגְרָא בְּהַדִּיָּהוּ טְרַחֲנִין וְעַבְדִּינֵן לְהוּ שְׁלֵמָא; וְרוֹאִים מְזָה מַה זֶה לְחִזּוֹק וּלְשִׁמְחָה אֲנָשִׁים שְׁבוּרִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שייחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני לא מבין אתכם למה כל שני וחמישי וכו', אתם מחליטים להתוכח ולריב ביניכם? אתם צריכים לדעת "מי שהוא תמיד ממרמר איפה שרק לא יגור אפלו בארמון של זהב הוא ימצא את עצמו ממרמר ולא שלם עם עצמו".

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה

נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּגָה זֹו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקָּה הַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

מֶה שֶׁיֵּךְ לְהַגִּיד לָכֶם לְאֵן לְלַכֵּת לְגוֹר? כִּי אִם אַתֶּם מְמַרְמְרִים וְכו', בְּכָל מָקוֹם שֶׁתִּלְכוּ יִהְיֶה לָכֶם מֶר, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲבֹד שְׁנִיכֶם עַל מִדַּת הַשְׁמַחָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקֵנָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

בָּא לְאַזְנִי שִׁישׁ בֵּינֵיכֶם אִי הִבְנוֹת וְכו', וְכֵן וּכְוֹחִים וּמְרִיבוֹת וְכו', וְזֶה גוֹרֵם כָּל הַצְרוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִפְלוּ שְׂזִיה בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכְרוּ מֶה שְׁאָמַר הַתֵּנָא הַקְדוֹשׁ: (אבות פֶּרֶק ה') לָפוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אִפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשּׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל

כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

... תחיה, את צריכה לדעת שהאשה מונעת את עצמה מבעלה וכו', היא עוברת עוון גדול מאד, ולכן תתישבי היטב מה את עושה?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמים מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואם תציתו אותי בכל זה, יהיה לכם חיים נעימים ומאשרים, ומכלל הן אתה שומע לאו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתגיעי בקלות אל ציון רבנו ז"ל, ותפעלי שם כל מה שאת צריכה.

לא להתפעל מהבזיונות וכו', ולא לענות כלל, והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מחיר, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו, ורואים מה שעובר על בני אדם צרות ויסורים ומרידות ומכאובים וכו', ואין להם במה להחיות את עצמם וכו', וכל כך חבל שהם לא יודעים מעצותיו הקדושים של רבנו ז"ל וכו', אכל אנחנו כן יודעים מרבי אמת כזה רבי נורא ונפלא כזה, מדוע שלא נקח את עצמנו בידינו ולהתחיל להתמיד ביותר בספרי רבנו ז"ל עד שיהיה שגורים על פינו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל על מעלת למוד ספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן" עד שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמ"ט) שיכולין להיות

נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו וכו', ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו. ואמר בזו הלשון: "שסע'וועט אים אלע אדערן טרענען" [שפתח קשיות גידיו]; ולכן כל כך חבל שעובר יום אחר יום ולא לומדים את ספרו "לקוטי-מוהר"ן", וידוע לנו אשר רבנו ז"ל רצה מאד מאד שילמד את ספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פינו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי-מוהר"ן שייצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר: מאחר שייצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה. אשרי מי שילמד בכל יום "לקוטי-מוהר"ן" שאז נכון לבו שיהיה בעל תשובה גדול, וחכמינו הקדושים אמרו: (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) גדול כזה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מיוחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים: (במדבר רבה, פרשה כ', סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחוזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה,

רפואתו של יצר הרע תשובה. ולכן אשרי מי שילמד בכל יום "לקוטי-מוהר"ן" ומבטח לו שיהיה בעל תשובה אמתי, ויפתח קשיות גידיו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

היום בלילה יהיה ההלולא של האור החיים הקדוש זי"ע, שידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע הפליג מאד מאד במעלתו, ומסר נפשו לנסע לארץ ישראל רק לפגש אותו, ואמר אם אני פוגש אותו יהיה הגאולה, אבל הסמ"ך מ"ם ערבב הכל וכו', ולא היה יכול להגיע לארץ ישראל, וכך אמר בפרוש "איפה שאני בא בעולמות העליונים אני רואה שהספרדי הזה הוא כבר הקדימני" רואים מכל זה איך שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע הפליג במעלת אחינו בני ישראל מעדות המזרח, וזה יסוד מוסד בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, שלא יראה ולא ימצא שום גזענות ארורה וכו', שזה מה שמפליג את עם ישראל, וצריכים למסר את נפשו פשוטו כמשמעו שיהיה רק אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, ואף אחד שלא יתפאר על הזולת שהוא יותר ממנו וכו', וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ל"ז) לפיכך נברא אדם יחידי שלא יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך וכו', וכן (שם לה) מפני המשפחות שלא יהיו משפחות מתגרות זו בזו, ומה עכשו שנברא יחיד מתגרות, נבראו שנים על אחת כמה וכמה. דבר אחר מפני הגזלנים ומפני החמסנים, ומה עכשו שנברא יחידי גזלן וחומסין, נבראו שנים על אחת כמה וכמה.

ובשביל זה הקמתי את בית התבשיל - אהל אברהם שכל דכפין ייתי ויכול, ויקרב הלכבות בין נשמות ישראל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתבואי לעזר בבית התבשיל, זה זכות מאד גדולה, וזה יעזר לך בכל המובנים, אשרי האשה שבאה לעזר לבית התבשיל כמה שהיא רק יכולה

וכו', ואשרי האשה שיכולה לאפות פעם בשבוע, או פעם בחדש עונה, כדי לתת ביד רחבה לאלו שמתפללים ותיקין, שיהיה להם תכף ומיד מה לטעם אחר התפלה.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ויהיה לך חלק בקרוב לבבות נשמות ישראל, ותעזרי בבית התבשיל, ולקבל את כל האורחות בסבר פנים יפות, ועל ידי זה תתברכי מפי אל עליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל
הוראה "תפארת בנימין"

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך שאמצת לקחת לך בחור לחזקו ולאמצו ולעודדו ולשמחו ולדבר על לבו, שדבר זה הוא מאד מאד חשוב בשמים, להציל נשמה יקרה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין יט): כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו; ובפרט עכשו שבכל העולם החרדי פלו הנער בסכנה מאד גדולה, והם נושרים לצערנו הרב, ולכן זה מצוה גדולה מאד וממש הצלות נפשות ופקות נפש מה שכל אברך לוקח בחור ולומד אתו ומחזק אותו ומוליך אותו בדרך הנכונה וכו', שזה פשוט המצוה הכי גדולה שרק יכול להיות, לגדל בחור וללמד אותו דרך נכון בהחיים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (יומא פו.) "ואהבת את הוי"ה אלקיך" - שיהא שם שמם מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? "אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה! פלוני שלמד תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתקנים מעשיו", עליו הכתוב אומר: (ישעיה מ"ט ג) "ויאמר לי עבדי ישראל אשר בך אתפאר", אבל מי שקורא ושונה ומשמש

תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? איז לו לפלוני שלמד תורה, איז לו לאביו שלמדו תורה, איז לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקלקלין מעשיו וכמה מכעירין דרכיו וכו', עין שם.

ביותר אני שמח שלקחתם אתמול את כל הבחורים לטיול וזה ממש הכנים בי חיים חדשים כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלהתחבר עם נשמות קדושות כאלו.

אני מכרח להגיד לך שגם יש לי צער גדול מאד, שתלמידי הכולל לא מחזיקים את הזמנים, באים מאחר וכו', מחסרים ימים וכו', וגם מתרשלים בלמוד וכו', וזה כואב לי מאד מאד כי כל חדש אני צריך לשאת על עצמי את העל הכבד לגיס חמשים אלף ש"ח, וזה מדי חדש בחדשו רק עבור הכולל בעצמו, ואני כבר לא מדבר שעכשו הכנסתי את עצמי לחובות עצומים כדי לשפץ ולבנות את האולם לרוחת אנשי שלומנו, וכמעט אף אחד לא עוזר לי וכו' וכו'.

אם כל כך קשה להתמקד על הלכה אחת כל כך הרבה זמן, הייתי מציע שמלבד הדין היומי שזה חיוב גדול מאד לכל בר ישראל ללמד דף גמרא, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכור הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה יט) "לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חזק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזר את הדין עם חברותא, אין למעלה מזה. מלבד זאת היה טוב שתקח חבר ותלמד אתו הלכות העקר מחבר רמ"א מסדר השלחן ערוך, וגם לעין קצת במגן אברהם ובטורי זהב וכו', ובמשנה ברורה וכו', ואת זה יכולים

ללמד עם מהירות, וכך יכנס חשק ללמד יותר הלכה, כי אם לא עומדים על הלכה אחת זמן רב יש יותר חשק ללמד, ולכן עצתי שיען עכשו וכנסים בין המצרים, כדאי ללמד כל הלכות תשעה באב עם חברותא בלי להגיד שעור, רק שתי אברכים שיחזרו ביחד, וזה ילך מהר, וכך יהיו בקיאים בכל ההלכות של בין המצרים, ואחר כך לוקחים את הלכות ראש השנה, יום הכפורים וסוכות, וכן לפני כל חג לומדים הלכות החג, וזה יכניס חשק לאברכים ללמד בחברותות דקא, בלי לשמע שעור בהלכה, ויספיקו ללמד את כל המחבר רמ"א ועקר הפוסקים וכו', וכן בכל פעם ללמד הלכות אחרות, וזה יכניס חשק לאברכים ללמד יותר בהתמדה מאשר לעמד על הלכה אחת יותר מדאי זמן, שזה מאבד את החשק, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ע"ו) וגם אם ירצו האברכים ללמד יחד פרק משניות עם הפרטנורא, ואם רוצים להוסיף גם חמש ורש"י עם התרגום ביחד עם חברותות, וכך לא ישעמם, ויספיקו ללמד הרבה.

לדעתי אם האברכים יקבלו את ההצעה הזו ירצו יותר לשבת בכולל וללמד כמה לומדים ביחד עם חברותות, ועל ידי זה יגדיל תורה ויאדיר, כי הכולל הזה זה מאור עיני, וזה יסוד היסודות של קהלתנו הקדושה, כי כל הבני הנעורים מסתכלים על הכולל הזה, ומכאן כל אברך יקבל בעזרתו יתברך שמו עבודה, או להיות מלמד, או שאר עבודות אשר כל אחד יחפץ, כי באמת אם לומדים שנה שנתים אחר התנה בכולל אזי יש הצלחה לכל החיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאפה מתחיל לציית אותי, הן אודות להפסיק להסתכל בזהמת הנאוף וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם: "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר: "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ובפרט שזה מביא אותך לידי עוונות חמורים וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (נדה לא) כל המוציא זרע לבטלה חייב מיתה; ומה גם שכל השלום בית שלך מתקלקל על ידי זה, ויכולים להגיע עד גרושין רחמנא לצלן בלי שום רחמנות, ולכן תזרק פעם ולתמיד את התאוה המגנה הזו של להסתכל בכלי משחית הנקרא אינטרנט וכו', וכבר אמרו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ט) ודע, שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערך מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

ראיתי מה שחלקת את השו"ת לפי נושאים, וזה יוצא מאד מאד יפה, ואני בעצמי מתפעל על התשובות וכו', כי אני כבר לא זוכר מתי כתבתי את זה, ולכן תסדר את הכל לפי נושאים וכו', עם כל זאת תשאיר מהדורא אחת ישר כפי המספרים והתאריכים, כי אם פעם ידפיסו את זה, ידפיסו את זה כפי התאריכים.

אקנה שתכניס את עצמך ביתר שאת ויתר עז בבניית האתר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד צר לי לשמע את הבעיה הרצינית שלך, כי זה דבר מגעיל מאד, שילדים בכלל לא יתענינו בשלום אביהם, בפרט שנשאר גלמוד אלמן וכו', וכבר ידוע את הפתגם "אבא יכול לפרנס עשרה ילדים, ועשרה ילדים לא יכולים לפרנס אבא אחד".

מה אמר לך! התורה הקדושה נתנה לנו מצות עשה של (דברים ה' ט"ז) "כבוד את אביו ואם אביו" כפי שצוה הוי"ה אלוקיך למען יאריך ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר הוי"ה אלוקיך נתן לך, ולכן חבל מאד שבבתי חנוך חרדי ועממי וכו', לא מלמדים את מצות כבוד אב ואם הלמוד הראשון והעקרי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביו, כי זה המצוה הכי חמורה, ובני אדם מזלזלים בזה מאד מאד, ומצינו אצל חכמינו הקדושים שמסרו את נפשם פשוטו כמשמעו עבור לקיים מצות כבוד אב ואם, עד כדי כך שבזו את עצמם העקר לזכות לקיים מצוה הקרה הזו של כבוד אב ואם, כמאמרם ז"ל ל (ירושלמי פאה, פרק א', הלכה ה') אמו של רבי טרפון ירדה לטל לתוך חצרה בשבת והלך רבי טרפון והניח שתי ידי תחת פרסותיה והיתה מהלכת עליהן עד שהגיעה למטתה, פעם אחת חלה ונכנסו חכמים לבקרו, אמרה להן: התפללו על טרפון בני, שהוא נוהג ב כבוד יותר מדאי אמרו לה מאי עבדת לה ותנית להון עבדא אמרו לה אפלו עושה כן אלה אלפים עדין לחצי כבוד שאמרה התורה לא הגיע;

הָרִי שֶׁלֶךְ לַפְּנִיךָ מַה זֶה נִקְרָא כְּבוֹד אָב וְאִם, וּמִי יָכוֹל לְהִגִּיד שֶׁהוּא מְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים בְּצוּרָה כִּזוּ? וְכָתַב הָרַמְבַּ"ם: (פָּרָק ה' מֵהִלְכוֹת מִמְּרִים, סִימָן ט"ו) כָּל הַמְּבֻזָּה אָבִיו אוֹ אִמּוֹ אֶפְלוּ בְּדִבְרֵים וְאֶפְלוּ בְּרַמְיָזָה הָרִי זֶה אֲרוּר מִפִּי הַגְּבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: (דְּבָרִים כ"ז ט"ז) "אֲרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ", וְהָרִי הוּא אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי ל' י"ז) "עֵינַי תִּלְעַג לְאָב וְתִבְזוּ לִיקָהֶת אִם" וְגו', וַיֵּשׁ לְבֵית דִּין לְהַכּוֹת עַל זֶה מִכַּת מִרְדּוֹת וְלַעֲנֹשׁ כָּפִי מַה שִּׁירָאוּ; וּמוֹבָא (סֵפֶר חֲרָדִים, פָּרָק ט', סִימָן ל"ה) שֶׁאֶפְלוּ אִם מְבֻזָּה אוֹתָם בְּלָבוֹ בְּלִבָּהּ, הָרִי הוּא בְּכָלֵל אֲרוּר זֶה, עֵינַי שָׁם, וְעַכְשָׁו מִי יָכוֹל לְהַתְפָּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִזֶּה? וְלָכֵן בָּאתִי לְחִזּוֹק וְלַעֲדוּד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּקַּח אֶת זֶה לֵלֵךְ, וְאַף שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה כּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד, וְהַכָּאֵב הַזֶּה זֶה כָּאֵב שְׂאִי אֶפְשָׁר לְרַפְּאוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֶתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְלַהֲתַחִיל אֶת הַחַיִּים שֶׁלֶךְ עַכְשָׁו כְּשֶׁאֶתָּה לְבַד גִּלְמוּד בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגִמְרִי, אֵל תִּצְפֶּה שׁוֹם גִּמּוּל מֵהִילָדִים וְכוּ', כִּף הַחַיִּים וְכוּ', וְכִף הֵם הִילָדִים שֶׁתֵּתֵן לָהֶם אֶת כָּל הַחַיִּים וְהַנְשָׁמָה שֶׁלֶךְ, הֵם לֹא יַעֲרִיכוּ אֶת זֶה, עַד שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהִילָדִים שֶׁלָּהֶם, וְזֶה מְצִיאֹת, עַד שֶׁיְּלִידִים לֹא עוֹבְרִים אֶת כָּל זֶה עַל הַבֶּשֶׁר שֶׁלָּהֶם, הֵם לֹא יִבְיִנוּ אֶת הַכָּאֵב שֶׁל אָבָא וְאִמָּא, וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת טַבַּע הָעוֹלָם, וְלָמָּה זֶה כָּכָה? לְאַלְקִים פְּתֻרוֹנִים!

עַכְשָׁו בָּזָה שֶׁאֶתָּה מִתְמַרְמֵר כָּל כִּף לָמָּה מִגִּיעַ לָךְ עֲנֹשׁ כִּזֶּה שֶׁהַשְׁקַעַת בְּהִילָדִים כָּל כִּף הַרְבֵּה כֶּסֶף וְאַהֲבָה וְכוּ', אֲנִי מְכַרְח לְהִגִּיד לָךְ וְלֹא תִפְגַּע וְכוּ', כְּתוּב: (וִיקְרָא א' ב') "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן", מ'כ"ם' רֹאשִׁי תִבּוֹת מ'דָּה כְּנֶגֶד מ'דָּה, אָדָם מְשַׁלֵּם קָרְבָּן כְּבֹד מְאֹד בְּחִיּוֹ מ'דָּה כְּנֶגֶד מ'דָּה, מִי שֶׁזִּלְזַל בְּהַהוֹרִים שְׁלוֹ וְכוּ', לֹא כְּבֹד אוֹתָם וְכוּ', צַעַר אוֹתָם וְכוּ', הֵן אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ וְהֵן אֶת הַהוֹרִים שֶׁל אֶשְׁתּוֹ וְכוּ', הוּא יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה מ'דָּה כְּנֶגֶד מ'דָּה, יִשְׁלֵם קָרְבָּן כְּבֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲסוּר לְשַׁאֵל שְׁאֵלוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָמָּה מִגִּיעַ לִי עֲנֹשׁ כְּבֹד כִּזֶּה? מַה חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי שֶׁהִילָדִים יִשְׁלְמוּ לִי חֲזָרָה צָרָה צְרוּרָה כִּזֶּה בְּלִי שׁוֹם מִצָּפוֹן וְכוּ', בְּלִי שׁוֹם נִפְנוּף בְּעֵין וְכוּ', בְּלִי שׁוֹם לֵב וְכוּ', שֶׁאֲבֵא גִלְמוּד נִשְׁאָר לְבַד בְּבֵית, הָאִם הוּא חִי? הָאִם הוּא מֵת? אֵיךְ הוּא מְרַגֵּשׁ? כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם הוּא לֹא צַעַר אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ? אוֹ אֶת חֲמִיו וְאֶת חֲמוּתוֹ? וְעַכְשָׁו הוּא מְקַבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה הֵן מֵהִילָדִים שְׁלוֹ, וּמֵהַחֲתָנִים שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַכָּל בְּאַהֲבָה וּלְדַעַת שֶׁהָעוֹלָם לֹא הִפָּקַד,

ומה שאני עשיתי לההורים שלי משלמים לי את זה חזרה, וכאן המקום לעורר לכולם איך שעריכים למסר את נפשו בשביל כבוד אב ואם, ולכבדם בלב ונפש, כי אם מזלזלים בהם וכו', או מצערים אותם וכו', יקבלו את זה חזרה אחר כך עם רבית ורבית דרבית וכו' מהילדים שלו, כי כבוד אב ואם הוא מאד מאד חמור, כמאמרם ז"ל: (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

אף פעם לא מאחר, תעשה התחלה חדשה, כל זמן שאתה חי לארץ ימים ושנים טובים, תחזר אל הקדוש ברוך הוא, תתחיל לשמר שבת, והשבת ישמר עליה, לך להתפלל ערב ובקר לבית הכנסת, ותניח תפלין, ותאכל כשר וכו' וכו', ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ואף בהתחלה ידמה לך שאתה מדבר אל הקיר וכו', אבל דע לך שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא כי "מלא כל הארץ כבודו", והוא שומע תפלת כל פה, ולכן מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא אף פעם לא לבד, איפה שהולך הקדוש ברוך הוא אתו, עמו ואצלו, וזה השעשוע והתענוג והאשר הכי גדולה של אדם בזה העולם שהוא מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ואז איפה שהוא הולך הקדוש ברוך הוא מלווה אותו, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלווה את האדם עד הרגע האחרונה כמו השיחה בינו לבין קונו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... בְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵם קַבְלָתְ בִּזְיוֹן כְּזֶה אַחֲרֵי שְׂאֵתָה טוֹרַח כָּל כֶּךְ וּמִבִּיא פֶת שְׁחִירִית לְכָל אֱלוֹ שְׁמֵתִפְלִלִים וְתִיקִין וְכו', בְּוֹדָאִי אֶתָּה עוֹשֶׂה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז שְׁעִכְשׁוּ הַמִּצְוָה הַכִּי לְשֵׁם שְׁמִים בְּלִי שׁוֹם כְּנֶגֶה צְדִידִית וְכו', וְאֶסוּר לְךָ לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר וְכו', וְאַתָּה צְרִיךְ לִזְכּוֹר שְׁכִפְיוֹת טוֹבָה זֶה הַמַּדָּה הַכִּי מִגְּנֶה שְׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נִהְנֶה מֵאַחֲרִים, סִימָן ג') אָדָם שֶׁקַּבְלָתְ הִנָּאָה מִמֶּנּוּ פַעַם אַחַת אֶל תְּבַזְהוּ, וּמָה אֲנִי יְכוֹל לְהַגִּיד עַל זֶה? אֲנִי נוֹתֵן לְאַכֵּל כֶּכֶר לְמַעַלָּה מִשְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְיְכוֹלִים לְשַׁבֵּת כְּמָה אֲבָרְכִים וּלְאַכֵּל, וּמִתְפַּלְלִים וְכו', אִם מוֹהֲרָא"ש כֵּן צָדִיק אוֹ לֹא צָדִיק, וְזֶה בָּכָה וְזֶה בָּכָה, בְּשַׁעָּה שְׁשׁוֹכַח שְׁגָם אֶת הַצִּלְחַת וְהַכִּפִּית וְכו', מִמִּי זֶה בָּא? וְלִכֵּן אֶסוּר לְךָ לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲדִרְבָּה תִּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ל"א) מִי שֶׁמְשַׁלְּמִים לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִרְחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכֶּל גְּדוֹל בַּעֲבוּדַת הַבוּרָא, וְרַק בְּזִכּוֹת הַבִּזְיוֹנוֹת שֶׁאֲנִי סוֹבֵל זֶה חֲמָשִׁים שָׁנָה, לְכָל מִי שֶׁעָשִׂיתִי לוֹ טוֹבָה שֶׁלֹּא לִי רָעָה, שֶׁלֹּא לִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲזָרָה כָּל כֶּךְ הִרְבֵּה סְפָרִים לַחֲבֵר.

חִזּוֹק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אֶת הַשֶּׁכֶן תִּתְּבַע לְדִין תוֹרָה, וְהוּא מְחַיֵּב לְפָרֵק אֶת הַמַּחֲסָן, כִּי יֵשׁ בְּזֶה אֶסוּר חֲמוּר שֶׁל הֶזֶק רֵאִיָּה, וְאִין שׁוֹם חוֹלֵק עַל הֶלְכָּה זֶה, אֶתָּה יְכוֹל לְהַגִּיד לוֹ בְּשִׁמִּי, וְכֵן לְהַגִּיד לְבֵית הוֹרָאָה שֶׁיַּעֲיִנוּ בְּהֶלְכָּה הַזֶּה שֶׁל הֶזֶק רֵאִיָּה, שֶׁלֹּא יִתְּנֵן שְׂאֵחֵד יִבְנֶה מַחֲסָן בְּתוֹךְ חֲלוֹן שֶׁל הַשָּׁנִי, (וּבִפְרָט בְּתוֹךְ שְׂרׁוּתִים), רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ וְתוֹרָאָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני כתבתי מכתב לבעלך, אבל ביותר אני רוצה שאף תחזקי אותו, כי הוא עושה נפלאות גדולות, ואם יש פרח אחד שבוזה אותו וכו', לא צריכים להתפעל ממנו, ולמען טובתו הנצחית, שלא יפסיק את התרומה שהוא תורם לבית התבשיל אהל אברהם.

בענין המחסן, הוא מוכרח לקרא אותו לדין תורה ולפרק את המחסן, כי זה הלכה מפרשת של הזק ראיה ויותר חמור. וכן לומר להשכן בשמי שיפרק את המחסן.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,

ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

לדעתי כדאי שתתייעץ עם האבא, כי הוא מבין בזה טוב, והוא גם חסכוני, ולכן תעשו כמו שהוא מציע וכו', ואם מציתים את אבא ואמא לא מפסידים.

אני מאד מבקש אותך שתראה בהכולל רק מי שבא בזמן, לו תתן לכבוד שבת, אבל מי שעובר את הזמן לא כדאי.

אני הצעתי שפכולל יתחילו ללמד חברותות עם שעורים כסדרן שלהם, הינו מקרא פרשת השבוע, ואפלו משנה, וכל מיני הלכות, כגון עכשו לפני תשעה באב שילמדו את כל ההלכות, ואחר כך יתחילו ללמד את הלכות ראש השנה ויום הכפורים וסכות, וכך יהיה להם חשק ללמד, כי יותר מחצי כולל מאד משעמם להם ללמד סעיף אחד לשבוע עם כל הפוסקים וכו', וחבל שישעמם להם ויתחילו להתבטל, אני מקנה שתבין אותי.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק

בַּאֲמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הָכִי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרָגִישׁ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרָּה זֹו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זֹוכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר בִּלְק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, כִּי כָּךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֶמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

אָנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָכֶם מִפְּנֵי הַלַּחֲץ שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם, עִם כָּל זֹאת אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְּאוּרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֶפְלוּ שְׁזֶה בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכוּרוּ מַה שֶּׁאָמַר הַתָּנָא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִימָן צִעְרָא אֲגָרָא, וְיָדְעוּ לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכָּל תְּלוּי מִפִּי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהַפְנִים בְּכַעַס, שֶׁבִּדְרָךְ כָּלָל בָּא מִגִּּאוֹת וְיִשּׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֱלִיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכו' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכו', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיִּלָּדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלָכֵן לָמָּה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּב וּלְרִיב בְּבֵית?

... נִירוּ יֵאִיר תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתְיָב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאָנִי תְּפִלָּתִי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימָתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצִּבּוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכִּנְסַת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד.) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַדֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבֶּשֶׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהִיָּדוּת.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה חַיּוֹת לְהַנְשִׁמָּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת זֶה אֲלֹא לְמִי שֶׁהִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שֶׁהוּא טוֹעֵם טַעַם נוֹרָא וְנִפְלָא בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁיְּכַלְתָּךְ לְהַצְטָרֵךְ בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאֵל תִּתֵּן לְהִיצֵר הָרַע וְהַסְמָךְ מ"ם שֶׁיִּחְלִישׁ דַּעְתָּךְ וְיֵאמַר שְׁזֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךְ וְכו', וְכֹאֵלֹ אֶתָּה מִמִּילָא לֹא מִבֵּין וְכו', כִּי הַכָּל הַסְּתוֹת שֶׁל הַסְמָךְ מ"ם לְקַדֵּר אֶת הָאָדָם מִלְּלַמֵּד דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כִּי בְּפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לַעֲוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דִּמְשַׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; וְלָכֵן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכְלֹל

לך את המלח והדעת שזה לא נקרא למוד וכו', והלואי והלואי שכל בר ישראל היה מצטרף אל הלמוד של דף היומי, כי כך מקשרים את היום אל הדף גמרא, והדף אל היום, ושניהם מקשרים אל האדם, ואי אפשר להסביר את זה למי שלא טעם להיות עקשן גדול ללמוד בכל יום דף גמרא אפילו בגרסא, שזה זכות נפלא להאדם, שכל יום הוא מזכיר את שמות התנאים והאמוראים, ואם שופכים על הנשמה מדי יום ביום דף גמרא, אזי נכנסים הרבה טפות בתוך תוכו, אשרי מי שיקים את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על שצבעת היום את המקנה של הנשים, זה אצלי שמחה מאד גדולה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעמד לעזרתי, והקדוש ברוך הוא יעזר לך.

נא ונא ראה לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; ואם אשתך תהיה משמחה, אז כל הבית יהיה רגוע, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָּס

לְכָבוֹד נְשֻׁמָּה

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְהוּרָה,

אֶסְפֹּק־לִרְיָא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לֵאבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרֵבְנוּ

הָרֵב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֻעָרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיָ נְשֻׁמָּתוֹ צְרוּרָה בְּצֻרֹת הַחַיִּים תַּחַת

כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגִן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לַהֲנוּת מֵאוּרֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שֶׁפֶּעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלּוּי נְשִׁמַּת
הַרְבֵּנִית הַצְדִּיקָה
מֵרֶת יַחְנָא שְׂפָרָה ע"ה
בֵּת הַרְה"צ
רַבִּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטענבֿרג מִקּוֹסוֹן זצ"ל
בֵּת מֵרֶת סְאָסְיָא ע"ה
אֲשֶׁת עֶטְרֶת רֵאשִׁינוּ
כ"ק אֲדָמוֹר
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זי"ע
נִפְטָרָה ט"ז תַּמּוּז ה'תשע"ה
ת.ג.צ.ב.ה

סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּנַת הַכֹּלֵל

תְּקוּנַת נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכָל־לִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגֶם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִי־צִלָּן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שִׁיאֲמָרֶם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גָּלוּ וְצָוָה לְפָרְסָמוֹ לְכָל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגִּנּוּז וְהַצָּפוֹן, בּוֹצֵינָא קֳדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַב־נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריצה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשואל, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בִּשְׂאֵגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בַּחֲרַבְנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרֵנִי רָנִי פִּלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הִבִּין בְּמַתָּג וָרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֲבוּסִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׁמָחוּ בֵּי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּת בַּחֲלִיו : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֶן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר : ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דִּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחֵתִי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אֵיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתְךָ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצָח מִשְׁכִּיל לִבִּנֵי קֶרֶח: ב כְּאִיל תַּעְרֵג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, כֵּן נִפְשֵׁי תַעְרֵג אֱלִיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לֹאֵל חֵי מְתֵי אָבוֹא, וְאַרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאֹמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֹּר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מִה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלִי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחָח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מִהֵר מִצֶּעֶר: ח תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ
כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יי חֲסִדוֹ וּבִלְיָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לֹאֵל חֵי: י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה
שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרִי, בְּאֹמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: יב מִה
תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וּמָה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצָח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִמִי
תִּשְׁגֹּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אֲרָבוּ לְנִפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי
יי: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחֲן כָּל בְּגָדֵי אֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֻׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרֹגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לָעָרֵב יִהְיֶמוּ כָכָלֵב וַיִּסּוּבְּבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֵל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ כִּי
הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמִנְצָחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנִי
דִּרְשָׁתִי יָדִי לִלְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נִפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַשֵּׂף רוּחִי סָלָה: ה
אֲחֻזָּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנִי, וְלֹא יִסִּיף
לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנֹצֵחַ חֲסִדוֹ, גִּמְרָא אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בָּאָף רַחֲמֵיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכָּר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֹאֲךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דִּרְכָּךְ מִי אֵל גָּדוֹל כָּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֹשֶׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גְּאֻלָּת בְּזִרְעֵ עֲמֻךְ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה: יז רָאוּךְ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךְ מִיָּם יַחֲיִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרכך ושכילך במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלף שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך, עלמנו למאור פניה: ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמתנו כימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך, והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר: ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק: י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: יג
וַיִּתְּנֵם לָכֹה מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאִי אֵל תִּרְעֹו: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֶּה-לָּחֶם
שָׁכַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עָתָּה בֹּא דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יִי
צָרְפָתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרֶהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתָּחֶהּ: כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו: כב לְאַסֹּר שָׁרֵיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם:
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו: כה הִפֹּף לָבָם לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ: כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֲשֹׁן וַיַּחֲשֹׁן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֹּף אֶת מִימֵיהֶם לָדָם,
וַיָּמָת אֶת דָּגָתָם: ל שָׁרֵץ אֶרֶצָם צָפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מְלֻכֵּיהֶם:
לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֶרֶצָם: לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה, וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר: לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֶרֶצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם,
רִאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נָהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחד ירושלם
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ושמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: